

รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6
ครั้งที่ 10/2533 (สมัยสามัญ)
วันศุกร์ที่ 20 กรกฎาคม พุทธศักราช 2533
ณ หอประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.30 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 221 คน

(เนื่องจาก ร้อยตำรวจตรี วรณ ชื่นชื้อ ประธานวุฒิสภาคีตราชการ พลเอก พิเศษฐ์ เหมะบุตร รองประธานวุฒิสภา คนที่ 1 จึงถูกกีดกันที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครบ บัดนี้
มีสมาชิกมาประชุมทั้งหมด 165 ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม แล้วก็ขอ
ดำเนินการตามระเบียบวาระประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม

1.1 และ 1.2 รับทราบเรื่องสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบการแต่งตั้ง
ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ตามที่
คณะรัฐมนตรีเสนอ

ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทน
ราษฎร ครั้งที่ 18/2533 (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ 12 กรกฎาคม 2533 ที่ประชุมได้
พิจารณาและลงมติให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และ
การแต่งตั้งกรรมการ วินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ผมจึงขอแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เวียดนามวันที่ 2 ธันวาคม
รายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน 1. พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้อำนวยการ
สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอชื่อ ผู้ที่เห็นสมควรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามความ
ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2522 ซึ่งบัญญัติว่าการแต่งตั้ง
ผู้อำนวยการต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือขอให้
ประชุมลับ จึงขอเชิญผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องออกนอกห้องประชุม และขอให้งดการกระจายเสียง
ตัวกดรับ

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้เข้าฟังการประชุมนั้น ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุม
ได้ออกไปจากห้องประชุม)

หมายเหตุ รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 10/2533 (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ 20 กรกฎาคม 2533 เป็นรายงานการประชุมลับ เรื่อง พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน, พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และร่างพระราชบัญญัติ - องค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภายังมิได้มีมติใดเกี่ยวกับรายงานการประชุมลับ ทั้ง 3 เรื่องนี้ และได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ให้วุฒิสภาสิ้นสุดลง รายงานการประชุมลับทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว จึงไม่รวมอยู่ในรายงานการประชุมนี้

ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

(นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นการประชุมเปิดเผย
 คามปกติครับ

ระเบียบวาระที่ 3 กระซู้ตาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

4.1 รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหา และเสนอ
 แนวทางแก้ไขที่คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 36/2533

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

2 กรกฎาคม 2533

เรื่อง การพิจารณาศึกษาพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาและเสนอแนะทางแก้ไข

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 1 ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาศึกษาพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาและเสนอแนะทางแก้ไข (พลเอก ปิยะญา สิงห์ศักดิ์ เป็นผู้เสนอ) และลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

1. พลเอก ปิยะญา สิงห์ศักดิ์ ประธานคณะกรรมการ
2. พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์ รองประธานคณะกรรมการ
3. นายกิตติ ดำเนินชาฎณดิษฐ์
4. พลตรี กิตติ รัตนฉายา
5. พลเรือเอก โกมุท กมลนาวิน
6. นายจุลนภ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
7. นายทรง อองศ์ชัยวัฒน์
8. พลตรี ทศพร ทรงสุวรรณ
9. พันเอก ประจวบ ประยูรโมตรราช

LIRT

10. นายเปลื้องศักดิ์ ประกาศเกสัช
11. นายทรงศักดิ์ คณาชนวนิชย์
12. พลตรี วิไลนา สรรพพานิช
13. พลเอก วิมลชัย วุฒิศิริ
14. นายศิริชัย บุณกุล
15. นายสมพงษ์ ตรีสุทธิ
16. นายสุชาติ พลวัฒนกุล
17. นายสุนทร เวียงเล็ก
18. พลเรือโท เจตน์ ธีธวัชศิริต เลขานุการคณะกรรมการ
19. พลเรือตรี เสงลง หงตาง ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาเรื่องตามญัตติดังกล่าว และได้จัดทำ
รายงานผลการพิจารณาศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอนี้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณารายงาน ของ
คณะกรรมการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก ปิฎญา สิงห์ศักดิ์

(ปิฎญา สิงห์ศักดิ์)

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2532 (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ 28 กรกฎาคม 2532 ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาศึกษาพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาและเสนอแนวทางแก้ไข (พลเอก ปิณฑุลา สิงห์ศึกตา เป็นผู้เสนอ) และลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาศึกษาพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหา และเสนอแนวทางแก้ไข ภายในกำหนดระยะเวลา 1 ปี นับตั้งแต่วันที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ และให้ดำเนินการนอกสมัยประชุม ได้ทุกคราวที่มี การปิดสมัยประชุมสามัญ หรือวิสามัญของรัฐสภาด้วย บัดนี้ การพิจารณาศึกษา เรื่อง พืชเศรษฐกิจที่มีปัญหา และเสนอแนวทางแก้ไข ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภามอบหมายได้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์แล้ว จึงขอรายงานต่อวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. 2527 ข้อ 81 ดังนี้

1. ในการดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องตามญัตติที่ที่ประชุมวุฒิสภา มอบหมาย คณะกรรมการได้ดำเนินการแยกการศึกษาดังกล่าว โดยมีประเด็นที่พิจารณาศึกษา เป็น 3 ส่วน ตามที่วุฒิสภาได้มอบหมายกล่าวคือ

ส่วนที่ 1 ปัญหาเรื่องข้าว

ส่วนที่ 2 ปัญหาเรื่องมันสำปะหลัง

ส่วนที่ 3 ปัญหาเรื่องค้อย

2. คณะกรรมการได้พิจารณาว่ามีมติเห็นสมควรให้เชิญบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้ความสามารถ เพื่อดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือแนะนำการดำเนินการ ของคณะกรรมการ ซึ่งที่ปรึกษาขอคณะกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

1. นายจำลอง ฮัตนโค	2. พลตรี ประสาท วัฒนศีลป็น
3. นายนิกร วัฒนพรม	4. นายรณาทกร เสรีบุรี
5. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	6. นายฉนวนันต์ บูรณวณิช
7. นายวิชัย กาญจนพันธ์ุ	8. นายโอฬาร ลาภาควิภาค

3. คณะกรรมาธิการได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา โดยการเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาแถลงข้อเท็จจริง และชี้แจงแสดงความเห็นในเรื่องอัยยและน้ำคาล คือ

1. นายสามชัย ไทยทิพย์อาสน์	เจ้าหน้าที่นโยบายและแผน 7
สำนักงานคณะกรรมการอัยยและ
น้ำคาล กระทรวงอุตสาหกรรม
2. นายสมาน กลิ่นแก้ว	นักเกษตร 7
สำนักงานคณะกรรมการอัยยและ
น้ำคาล กระทรวงอุตสาหกรรม

4. คณะกรรมาธิการยังได้พิจารณาศึกษา โดยการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงเพื่อเป็น ข้อมูลประกอบการพิจารณาเรื่องในส่วนต่าง ๆ รวม 11 ครั้ง คือ

4.1 วันที่ 1 - 2 กรกฎาคม 2532 เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการปลูก พืชไร่ ไม้โตเร็ว และไม้ยืนต้น ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา

4.2 วันที่ 9 กันยายน 2532 เดินทางไปรับฟังการบรรยายสรุปข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับพืชเศรษฐกิจ ณ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

4.3 วันที่ 10 ตุลาคม 2532 เดินทางไปรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับเรื่อง พืชเศรษฐกิจ ณ กระทรวงพาณิชย์

4.4 วันที่ 8 พฤศจิกายน 2532 เดินทางไปรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับ การดำเนินงานของสมาคมการค้ามันสำปะหลังไทย ณ สมาคมการค้ามันสำปะหลังไทย

4.5 วันที่ 22 พฤศจิกายน 2532 เดินทางไปรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาคมผู้ส่งข้าวออกต่างประเทศ ณ สมาคมผู้ส่งข้าวออกต่างประเทศ

4.6 วันที่ 21 ธันวาคม 2532 เดินทางไปรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาคมโรงสีแห่งประเทศไทย ณ สมาคมโรงสีแห่งประเทศไทย

4.7 วันที่ 5 - 6 กุมภาพันธ์ 2533 เดินทางไปศึกษาดูงานพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

4.8 วันที่ 12 - 13 กุมภาพันธ์ 2533 เดินทางไปศึกษาดูงานพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

4.9 วันที่ 22 - 23 กุมภาพันธ์ 2533 เดินทางไปศึกษาดูงานพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหา ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์

4.10 วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2533 เดินทางไปรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานอุตสาหกรรมเกษตรครบวงจร ณ บริษัท เควีโอเจริญโภคภัณฑ์ ณ ลาดกระบัง.พี. ทาวเวอร์

4.11 วันที่ 1 - 3 เมษายน 2533 เดินทางไปศึกษาดูงานพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาและปัญหาด้านการประมง ณ จังหวัดสงขลาและภูเก็ต

5. คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่ได้จากทางราชการ และองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามหลักฐานอ้างอิงที่แนบ

6. ผลการพิจารณา

คณะกรรมาธิการ ทราจายงานผลการพิจารณาศึกษาในเรื่องพืชเศรษฐกิจ ที่มีปัญหา และเสนอแนวทางแก้ไข ดังต่อไปนี้

รายงานการพิจารณาเรื่องพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาและเสนอแนวทางการแก้ไข

ศาลา

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา

บทที่ ๑

บทนำ

การขยายตัวอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจ โดยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นตัวนำในช่วง ๓ - ๕ ปีมานี้ ทำให้บุคคลหลายฝ่ายเริ่มมองว่า ภาคเกษตรกรรมกำลังจะหมดความสำคัญในขนาดอันใกล้ และเริ่มฝากความหวัง การพัฒนาประเทศอยู่กับภาคอุตสาหกรรมและการบริการทันสมัยที่เชื่อมโยงถึงกัน แต่จากประวัติศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศพัฒนาแล้วได้ชี้ให้เห็นว่า ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจจะเกิดขึ้นไม่ได้เลยหากภาคการเกษตรอยู่ในสภาวะล้าหลังกว่าภาคการผลิตอื่น

การพัฒนาเศรษฐกิจไทยในขณะนี้ไม่มีข้อเท็จจริงที่สำคัญที่สุดคือ ประชากรไทยส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๖๐ ของประชากรทั้งประเทศ ยังคงอาศัยการผลิตในภาคการเกษตรเพื่อดำรงชีวิต ผลผลิตจากโรงงานมาจากจะใช้หลักเลี้ยงคนทั้งประเทศแล้วยังเหลือส่งออกนำเงินตราเข้าประเทศปีละเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงละเลยหรือละทิ้งภาคการเกษตรไม่ได้ ฉะนั้นแล้วความยากจนของคนในชาติจะยิ่งขยายตัว ช่องว่างทางรายได้จะยิ่งห่างกันมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาสาธาณชนอย่างไม่สิ้นสุด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทที่ ๒

สถานการณ์การเกษตรของประเทศไทย

1. สถานการณ์ทั่วไป

การพัฒนาภาคการเกษตรของไทยที่เป็นอยู่ มีลักษณะสำคัญที่เป็นอุปสรรคในการขยายตัวในอนาคตหลายประการ ผลผลิตต่อไร่ในพืชเกษตรสำคัญเกือบทุกชนิดของไทยอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าประเทศใกล้เคียง ตลอดจนประเทศคู่แข่งชั้นนำของไทย การผลิตข้าวยังให้ผลผลิตต่อไร่เกือบต่ำสุดของโลก อ้อยให้ผลผลิตต่ำกว่าบราซิล คิวบา และออสเตรเลียที่เป็นคู่แข่งสำคัญประมาณ 1 เท่าตัว การผลิตข้าวโพดอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของโลกเกือบ 1 เท่าตัว ในขณะที่เดียวกันการกระจายการปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีมูลค่าและโอกาสในการแปรรูปสูงกว่ายังประสบผลในวงแคบ จำกัดอยู่ในสินค้าบางชนิดและบางพื้นที่เท่านั้น เช่น ผักผลไม้ และการเลี้ยงสัตว์ปีกในภาคกลาง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งทะเลเป็นต้น และการพัฒนาการเกษตรในหลายสาขาไม่มีความก้าวหน้าในทางที่ดีขึ้น ข้าวรายในสาขาการประมงและการป่าไม้ ยังมีสภาพเสื่อมโทรมเกินกว่าที่จะนำมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นได้สัก

ในส่วนของภาควิชาการ การกำหนดมาตรการต่าง ๆ ต่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่จะเน้นอยู่ที่การแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละปี เครื่องมือต่าง ๆ ที่นิยมนำมาใช้การแก้ไขปัญหาก็ยังเป็นไปเพื่อหวังผลทางการเมืองมากกว่าการพัฒนานานระยะยาว เช่น การขึ้นนโยบายประกันราคา พืชราคา หรือการชดเชยราคาถูก เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่แล้ว มาตรการเหล่านี้ก็ยังมีการใช้ในขอบเขตจำกัดมาก เกษตรกรที่จะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงมีน้อย

ในขณะที่เดียวกันการค้าพืชผลการเกษตรก็มีแนวโน้มที่ต้อเผชิญการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น ทั้งจากกลุ่มคู่แข่งชั้นนำเดิมที่อาศัยการอุดหนุนทางการค้าจากรัฐบาลของตน และ

คู่แข่งกันรายใหม่ในกลุ่มประเทศจีน ไต้หวัน ที่เริ่มเข้ามาจับตลาดพืชผลเกษตรของไทยอย่างรวดเร็วในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา โดยเริ่มต้นจากผลิตภัณฑ์ข้าวคุณภาพต่ำ และมีแนวโน้มขยายตัวไปสู่พืชผลเกษตรชนิดอื่น ๆ ด้วย เช่น มันสำปะหลัง เป็นต้น

สภาพการณ์ข้างต้นนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า หากรัฐบาลยังไม่ให้ความสำคัญต่อความแก้ไขปัญหาพื้นฐานของภาคการเกษตรตั้งแต่ในขณะนี้แล้ว ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะอยู่ในภาวะที่ยากแก่ลดการแก้ไขตั้งขึ้นด้วย

การศึกษาและพิจารณาปัญหาในภาคการเกษตรของไทย ที่ต้องได้วิธีการแก้ไข หรือเริ่มดำเนินการต่าง ๆ เพื่อขจัดผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตออกเป็น 2 ส่วนสำคัญ คือ ส่วนแรก เป็นปัญหาพื้นฐานที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป และส่วนที่สอง สาขาพืชที่คาดว่าจะเกิดปัญหาในอนาคต ซึ่งจะกล่าวในบทต่อไป

2. สถานการณ์การเกษตรที่มีต่อเศรษฐกิจในปัจจุบันของประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาประเทศหนึ่ง ซึ่งเศรษฐกิจส่วนใหญ่ของประเทศขึ้นอยู่กับการเกษตร ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศได้เปลี่ยนไปเป็นอันมาก สาขาเกษตรได้ลดความสำคัญลง ในขณะที่สาขาอุตสาหกรรมได้เพิ่มความสำคัญขึ้นเป็นลำดับ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ว่าเป็นสิ่งที่ดีและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ในปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศยังคงมีอาชีพการเกษตรกรรม ที่อาศัยน้ำฝน มักจะเป็นปัญหาด้านประสิทธิภาพและด้านรายได้ของเกษตรกรอย่างยิ่ง หากปีใดที่สภาพดินฟ้าอากาศไม่เอื้ออำนวยจะทำให้ผลผลิตต่ำ หรืออาจเสียหายโดยสิ้นเชิงได้ ขาดผลของการพัฒนาการเกษตรของรัฐ แม้จะได้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการผลิตให้เกิดขึ้นมาหลาย เช่น ถนน สะพาน ไฟฟ้า การชลประทาน ฯลฯ ก็ตาม ขณะเดียวกันทรัพยากรธรรมชาติของประเทศได้ถูกใช้ไปอย่างขาดความควบคุมดูแลที่เหมาะสม และมีผลกระทบต่

การผลิตทางการเกษตรของประเทศอย่างยิ่ง ดังมีรายละเอียดต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ในผนวก ก.

3. บทบาทการผลิตทางการเกษตรเป็นสินค้าส่งออก

ใน 10 ปีที่แล้วมา สินค้าออกที่สำคัญส่วนใหญ่ของประเทศนั้น เป็นผลผลิตทางการเกษตรแทบทั้งสิ้น และเป็นผลิตภัณฑ์สำคัญที่มีบทบาทมากที่สุดที่ขายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ คือในปี พ.ศ. 2520 มีมูลค่าส่งออกเป็นเงิน 51,821 ล้านบาท หรือร้อยละ 73.5 ของมูลค่าสินค้าออกทั้งหมด (70,463 ล้านบาท) และในปี พ.ศ. 2531 มีมูลค่าส่งออกเป็นเงิน 190,721 ล้านบาท หรือร้อยละ 47.8 ของมูลค่าสินค้าออกทั้งหมด (399,230 ล้านบาท) แม้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ด้วราส่วน ของมูลค่าส่งออกของผลผลิตทางการเกษตรจะมีแนวโน้มลดลงและสัดส่วน ของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมได้เพิ่มมากขึ้น แต่การลงทุนทางอุตสาหกรรมในส่วนที่ต้องใช้เงินตราต่างประเทศนั้น ส่วนใหญ่ก็ได้อำนาจการส่งออกผลผลิตทางการเกษตร ในปีปัจจุบันนี้มูลค่าการค้าขาดดุลกำลังมีความรุนแรงยิ่งขึ้น การแก้ไขปัญหานี้ น่าจะเป็นการเพิ่มการส่งออกของสินค้าทางการเกษตรที่ต่างประเทศต้องการให้มากขึ้น โดยเฉพาะการนำผลผลิตทางการเกษตรที่จะส่งออกมาแปรรูปเสียก่อน น่าจะเป็นหนทางหนึ่งจะทำให้บรรลุประสงค์ดังกล่าว

คามสถิติการส่งออกสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญตามตารางที่ 3 ผนวก ก. ย่อมแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยสามารถผลิตสินค้าเกษตรส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ได้เป็นจำนวนมาก ได้แก่ ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ยางพารา น้ำตาล ฯลฯ ได้มีการส่งออกเพิ่มขึ้นเกือบทุกปีและผลผลิตทางการเกษตรที่ส่งออกนี้ จึงเป็นแหล่งใหญ่ที่จะนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศได้ประมาณ ๓๐-๔๐% และมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตอย่างไรก็ดี ความสำเร็จเงินการทำได้เป็นเงินตราต่างประเทศ ข้ำมาของผลผลิตทางการเกษตรนั้นยังอยู่ในขีดจำกัด เนื่องจากยังเป็นการส่งออกในรูปแบบวัตถุดิบ จึงสมควรที่จะต้องมีการพัฒนาแก้ไขโดยเร็ว

บทที่ 3

ปัญหาพื้นฐานการเกษตรและแนวทางแก้ไข

1. ปัญหาพื้นฐานการเกษตร

1.1 การขาดแคลนแหล่งน้ำชลประทาน ต้องยอมรับว่าในขณะนี้พื้นที่การเกษตรของไทยที่มีระบบชลประทานมีอยู่อย่างจำกัดมาก คิดเป็นเพียงร้อยละ 18 ของพื้นที่เกษตรกรรมเท่านั้น ในจำนวนนี้มีเพียง 5 ล้านไร่ ที่สามารถนำมาใช้ในการปลูกข้าวปีละ 2 ครั้ง หรือสามารถเปลี่ยนจากการปลูกข้าวไปปลูกพืชชนิดอื่นได้อย่างกว้างขวาง ในขณะที่บริเวณโครงการชลประทานที่จะสร้างขึ้นใหม่ ก็ยังไม่มีมีความคืบหน้าแต่อย่างใด เช่น โครงการพัฒนาลุ่มน้ำป่าสัก และลุ่มน้ำยม เป็นต้น มีศักยภาพในการพัฒนาระบบชลประทาน แต่ยังไม่ได้มีการพัฒนา พื้นที่ชลประทานในเขตภาคกลางก็เริ่มประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเพาะปลูกในฤดูแล้ง แผนงานชลประทานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ยังไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะปัญหาข้อขัดแย้งกับผู้อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่จะสร้างเป็นอ่างเก็บน้ำ นอกจากนี้ยังคงปรากฏว่าพื้นที่ชลประทานที่มีอยู่ยังได้ถูกกรำน้ำซื้อไป เพื่อใช้ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น เช่น เป็นแหล่งที่ตั้งโรงงาน เป็นแหล่งที่พักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อการท่องเที่ยวโรโร เป็นต้น ทั้งนี้เคยมีผู้ประมาณการไว้ว่าพื้นที่ชลประทานของไทยต้องสูญเสียไปในช่วง 2-3 ปีที่จำนวนเกือบ 1 ล้านไร่ ดังนั้นหากยังไม่มีความสนใจ ๆ ที่จะช่วยเพิ่มพื้นที่ชลประทานขึ้นทดแทนให้ทันการผลผลิตจัดสรรการใช้พื้นที่ให้เหมาะสมแล้ว ประเทศไทยจะไม่มีแหล่งน้ำขุดน้ำเลี้ยงประชาชนในคนละคน

1.2 การใช้ที่ดินไม่เหมาะสมและไม่เป็นประสิทธิภาพ ประเทศไทยได้ก้าวมาถึงจุดเปลี่ยนที่สำคัญของการพัฒนาประเทศก็คือ เราไม่สามารถขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นได้อีกแล้ว ดังนั้นเกษตรกรจะต้องใช้พื้นที่เกษตรที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แต่ในทางปฏิบัติยังคงปรากฏว่ามีกรำน้ำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตรอย่างไม่เหมาะสมมากกว่า 1 ใน 5 ของพื้นที่

การเกษตรทั้งหมด เช่น การปลูกข้าวในที่ดอน การเกษตรในพื้นที่ดินเดิมเป็นต้น นอกจากนี้ยังคงพบว่าเกษตรกรยังคงขาดความรู้ในการบำรุงรักษาดิน "ให้คงสภาพอุดมสมบูรณ์อีกด้วย สภาพเช่นนี้มีผลทำให้ผลผลิตต่อไร่ของเกษตรกรในหลายพื้นที่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น

1.3 การผลิตขนาดเล็กและกระจัดกระจาย การเกษตรของไทยส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งจะเป็นการเกษตรไร่นาขนาดเล็ก (ต่ำกว่า 20 ไร่) อยู่ห่างไกลตลาดและกระจัดกระจายกัน การผลิตเป็นไปในลักษณะต่างพันธุ์ ต่างเวลา ทำให้ผลผลิตที่ได้มีต้นทุนสูงในการรวบรวม ลักษณะ ขนาด คุณภาพ ผลผลิตต่ำและความไม่แน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีแนวโน้มว่าขนาดที่ดินถือครองของเกษตรกรจะมีขนาดเล็กลงอีกด้วย เพราะไม่สามารถขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นหากไม่มีการแก้ไขหรือจัดวางระบบการผลิตและเก็บเกี่ยวผลผลิตที่เหมาะสมแก่เกษตรกรแล้ว โอกาสที่สินค้าเกษตรจะสามารถแข่งขันในตลาดโลกจะยิ่งลดน้อยลงด้วย เพราะสินค้าที่ได้จะมีต้นทุนสูงแต่มีคุณภาพต่ำ

1.4 การเพาะปลูกในเขตเกษตรน้ำฝนมีความเสี่ยงสูง การเพาะปลูกของเกษตรกรในขณะนี้กว่าร้อยละ 70 ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด กังต้องอาศัยน้ำฝนซึ่งไม่มีความแน่นอนคน บางพื้นที่ท่วมบางปีฝนแล้ง ดังนั้นถ้าเกษตรกรทำการปลูกพืชเพียงอย่างเดียวจะมีความเสี่ยงสูงมาก ทั้งจากภัยธรรมชาติและความผันผวนด้านการตลาดและราคา

1.5 การเกษตรสมัยใหม่พัฒนาและขยายตัวช้า ทางเลือกที่จะช่วยในการเพิ่มผลผลิตในไร่นาของเกษตรกรนั้น จะมาจากการนำวิทยาการสมัยใหม่มาใช้เป็นหลัก นับแต่การจัดรูปแปลงนา การใช้พันธุ์และใส่ปุ๋ยอย่างเหมาะสม การดูแลระหว่างการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ตลอดจนการขายส่งควรมีประสิทธิภาพจะช่วยลดการสูญเสียลงได้ แต่การนำวิทยาการสมัยใหม่มาใช้อียังมีขอบเขตจำกัดมาก เนื่องจากเกษตรกรต้องใช้ทุนเพิ่มมากขึ้น ค่าใช้จ่ายดูแลรักษาเพิ่มขึ้น และที่สำคัญเกษตรกรต้องมีความรู้ในการใช้วิทยาการแผนใหม่อย่างพอเพียงด้วย มิฉะนั้นแล้วการนำวิทยาการแผนใหม่มาใช้กลับจะเป็นผลร้ายกว่าเกษตรกร

เช่น การเพาะปลูกพืชเกษตรพื้นสูงผลผสม (High Yielding Varieties) ในพื้นที่
ขาดน้ำ และไม่มีกรใส่ปุ๋ยนั้นแทนที่จะได้ผลผลิตเพิ่ม กลับจะได้ผลผลิตน้อยลง

1.6 เกษตรกรขาดข่าวสารและอำนาจต่อรองทางการตลาด จากลักษณะ
การผลิตที่เป็นแบบไร้ขนาด เล็ก และอยู่กระจัดกระจายนั้นส่งผลให้เกษตรกรรวมตัวกัน
ได้ยาก ข่าวสารต่าง ๆ ไปสู่มือเกษตรกรไร้พื่นการณ์หรือไม่ถึงถึง เกษตรกรเองก็ขาดแคลน
ทั้งเงินทุนและฉางข้าวที่จะใช้เก็บรักษาข้าว ทำให้เกษตรกรไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้อง
พึ่งพาดนกลางอยู่ตลอดเวลา

1.7 การส่งออกพืชผลเกษตรของไทย ต้องอยู่ในภาวะแข่งขัน 2 ทาง คือ

1.7.1 การแข่งขันกับผู้ส่งออกต่างประเทศที่เป็นบริษัทการค้า ระหว่าง
ประเทศหรือบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่มีเครือข่าย และเครื่องโอทางการตลาดที่ดีกว่าไทย
เช่น สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีเกษตรกรเป็นประชากรส่วนน้อยของประเทศ ทั้งยังได้รับการ
สนับสนุนจากรัฐบาล ของคนในรูปการให้เทคโนโลยี, การค้นคว้าวิจัยทำให้เงินอุดหนุน
ทางตรง ตลอดจนการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกในระยะยาวและกฎหมายคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ
เช่น FARM ACT ฯลฯ

1.7.2 ผู้แข่งขันรายใหม่ในตลาดการเกษตร น่าจะเป็นเวียดนามซึ่ง
อาศัยความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและที่ดินราคาถูก และมีควมได้เปรียบทางด้านพื้นที่
การเพาะปลูกซึ่งอยู่ในบริเวณลุ่มแม่น้ำโขงที่มีความอุดมสมบูรณ์สูงอีกด้วย ทำให้เวียดนาม
สามารถขายข้าวได้ราคาไทยได้

2. แนวทางแก้ไขวิกฤตพื้นฐานการเกษตร

2.1 ทางด้านกรชลประทาน

2.1.1 ให้มีการเร่งรัดการดำเนินการโครงการชลประทานขนาดใหญ่ ที่
ได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลไปแล้วให้สามารถดำเนินการได้โดยเร็ว โดยภาครัฐบาลทำการจัด
สรรงบประมาณเพื่อการนี้อย่างพอเพียง

2.1.2 ให้มีการพิจารณาจัดเก็บค่าน้ำชลประทาน เพื่อนำเงินไปใช้ในการปรับปรุงรักษาระบบชลประทาน

2.1.3 การพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กควรมีได้รับการสนับสนุน ให้กระจายอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

2.1.4 ให้มีการส่งเสริมการปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีมูลค่าสูง ในเขตชลประทานอย่างจริงจังจังกว่ที่เป็นอยู่

2.1.5 ให้มีการกำหนดพื้นที่ชลประทานเป็นเขตพื้นที่อนุรักษ์ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลในการรักษาแหล่งอนุรักษ์น้ำไว้ให้ได้

2.1.6 ควรรัฐจัดได้เร่งแก้ไขข้อขัดแย้ง ระหว่างผู้ที่อาศัยในเขตที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างก่อน อ่างเก็บน้ำใหม่ให้ลุล่วงโดยเร็ว

2.1.7 ควรเร่งพัฒนาไฟฟ้าจากแหล่งพลังงานอื่น เช่น จากลิกไนต์และแก๊สธรรมชาติแทนการใช้น้ำจาก เขื่อนเพื่อให้สามารถนำน้ำมาใช้เพื่อการเกษตรได้มากขึ้น

2.2 การใช้ที่ดิน

2.2.1 ควรเร่งรัดส่งเสริมการเพาะปลูกพืชหมุนเวียน เช่น ข้าวสาลี ถั่วต่าง ๆ งาม ละหุ่ง ฯลฯ ในเขตชลประทานภาคเหนือและภาคกลาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินและส่งเสริมการปลูกพืชใช้น้ำน้อย เช่น ถั่ว ฝ้ายและไม้ยืนต้นควบคู่กับการปลูกสัตว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.2 ควรสนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงาน ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเฉพาะศูนย์วิจัยการเกษตรในภาคต่าง ๆ ให้มีเครื่องตรวจสอบคุณสมบัติของดินอย่างพอเพียง เพื่อช่วยวิเคราะห์ดินและให้คำแนะนำในการใช้ปุ๋ยแก่เกษตรกรอย่างทั่วถึง และให้ทราบผลอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมทั้งชนิดและปริมาณตามสภาพของดินในแต่ละท้องถิ่น

2.2.3 ควรเน้นการประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรมีความรู้ และความเข้าใจ

ในการเข้าร่วมโครงการลดพื้นที่ปลูกพืชเกษตรที่มีปัญหา หรือในการพัฒนาที่ดินให้เหมาะสมกับการเพาะปลูก

2.3 การผลิตขนาดเล็ก

2.3.1 ควรให้มีการส่งเสริมภาคเอกชนในการพัฒนาการเกษตร ในรูปตลาดข้อตกลงหรือฟาร์มสัญญากับเกษตรกรให้กว้างขวางมากขึ้น เพราะจะเป็นหนทางเดียวที่จะช่วยปรับแบบแผนการปลูกพืชของเกษตรกรรายย่อยให้ทำการผลิตพืชเกษตรที่ใช้พื้นที่ชนิดเดียวกัน และควบคุมปริมาณการผลิตให้อยู่ในระดับที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้

2.3.2 ส่งเสริมให้เกษตรกรทั่วไปมีการรวมกลุ่มการผลิตเป็นเขตพื้นที่ ในลักษณะคล้ายคลึงกับสมาคมชาวไร่สัณเฑาะต่าง ๆ โดยรัฐบาลเป็นผู้ให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการ เงินทุน ตลอดจนเป็นผู้ประสานงานด้านการตลาดให้แก่กลุ่มการผลิตเป็นรายพื้นที่ ดังกล่าว

2.3.3 เร่งพัฒนาเส้นทางขนถ่ายในไร่นา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่สวนยาง ๒ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งผลผลิตผลมาขายยังตลาด ทั้งยังช่วยให้เกษตรกรสามารถเก็บไม้ยางที่โค่นลงเพื่อปลูกยางพันธุ์ใหม่มาจำหน่าย เพื่อเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่งด้วย

2.4 การเพาะปลูกใน เขตเกษตรน้ำฝน

ให้มีการส่งเสริมการทำไร่นาสวนผสมอย่างจริงจัง เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงในการผลิตพืชเพียงชนิดเดียว

2.5 การพัฒนาด้วยวิทยาการแผนใหม่

2.5.1 ควรเร่งส่งเสริมการใช้ปุ๋ยสูตรสูง แก่เกษตรกรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อลดต้นทุนในการใช้ปุ๋ยให้ลดต่ำลง

2.5.2 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตร บางชนิดที่

ช่วยเพิ่มผลผลิตในไร่ได้อย่างจริงจัง เช่น เครื่องเติมปุ๋ยในนาข้าว ซึ่งมีราคาไม่แพง แต่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำปุ๋ยให้เพิ่มขึ้นได้

2.5.3 ควรส่งเสริมการวิจัย-พัฒนา ตลอดจนการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรด้านการส่งเสริมการเกษตร ของรัฐให้สามารถพัฒนา และส่งเสริมการปลูกพืชผลเกษตรชนิดใหม่เพิ่มขึ้นด้วย

2.6 การพัฒนาระบบข่าวสาร-ข้อมูลในชนบท

เร่งพัฒนาตลาดกลางสินค้าเกษตร ณ ศูนย์กลางการค้าพืชผลในระดับภูมิภาคให้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

2.7 การพัฒนาการส่งออกสินค้าเกษตร

2.7.1 ควรพิจารณาขยายเวลาการให้สินเชื่อ เพื่อการส่งออกสินค้าทางการเกษตรและอุตสาหกรรม (PACKING CREDIT) สำหรับสินค้าเกษตรที่ต้องเผชิญภาวะการแข่งขันสูงในต่างประเทศ เช่น ข้าวเงินต้น

2.7.2 ให้มีการส่งเสริมการทำการค้าต่างตอบแทนกับต่างประเทศ

บทที่ 4

ปัญหาและแนวทางแก้ไขพืชเกษตรที่สำคัญ

1. การผลิตพืชเกษตรที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ

การผลิตพืชเกษตรในปัจจุบันมีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการผลิตมากขึ้น ตามลำดับ

ในปัจจุบันได้มีการผลิตกระจายแยกชนิดขึ้นสามารถแบ่งพิจารณาได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1. พืชเศรษฐกิจที่เหลือส่งออก ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด ยางพารา ไบยาลูท และฝัก-ผลไม้

1.2. พืชเศรษฐกิจที่ใช้บริโภคเฉพาะภายในประเทศ ได้แก่ ล้างเหลียง ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว หอม กระเทียม

สำหรับการพิจารณาครั้งนี้ได้คัดเลือกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 ชนิด ซึ่งคาดว่าจะมีปัญหากระทบต่อความเป็นอยู่ของเกษตรกรอย่างกว้างขวาง ขึ้นมาทำการศึกษาค้นคว้าแนวทางแก้ไขโดยเร่งด่วนประกอบด้วย ข้าว มันสำปะหลังและอ้อย ส่วนพืชเกษตรชนิดอื่นที่คาดว่าจะมีผลกระทบในขอบเขตที่แคบลง อันได้แก่ ข้าวโพด ฝรั่งเหลียงและยางพารา นั้นจะได้เร่งทยอยทำการศึกษารองเสริมสืบต่อไป

2. ปัญหาและแนวทางแก้ไข

2.1 ข้าว (ข้อมูลเบื้องต้น ผนวก. พ.)

2.1.1 ปัญหาด้านการผลิต

2.1.1.1 ประสิทธิภาพการผลิตข้าวของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ ผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่ของไทยอยู่ในระดับเฉลี่ยเพียง 330 กก./ไร่ ในขณะที่อินโดนีเซียผลิตได้ 648 กก./ไร่ จีน 855 กก./ไร่ หรือญี่ปุ่น 996 กก./ไร่ สภาพการณ์เช่นนี้ มิใช่สาเหตุมาจาก

LIRT

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

21

- การผลิตข้าวโดยทั่วไปยังต้องพึ่งพาน้ำฝน เนื่องจากระบบชลประทานได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างจำกัด ทำให้ผลผลิตข้าวได้รับความสูญเสียจากภาวะน้ำท่วม-ฝนแล้งอยู่ตลอดเวลา
- พันธุ์ข้าวที่ปลูกส่วนใหญ่ยังเป็นพันธุ์พื้นเมือง ที่ให้ผลผลิตในเกณฑ์ที่ต่ำ ในขณะที่เดียวกันเกษตรกรก็ยังคงขาดแคลนเงินทุนที่จะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อื่น ๆ เช่น ปุ๋ยหรือยาปราบศัตรูพืชอย่างเพียงพออีกด้วย
- การผลิตข้าวในหลายพื้นที่เป็นการทำนารายย่อย เพื่อการบริโภคในครัวเรือน ทำให้ขาดสิ่งจูงใจที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต และในหลายพื้นที่ก็ยังคงมีการทำนาในเขตที่ดินที่ไม่เหมาะสมในการทำนา เช่น พื้นที่แห้งแล้ง ดินทราย ดินตื้นหรือดินเค็ม เป็นต้น

2.1.1.2 คุณภาพของผลผลิตไม่ดี อันมีสาเหตุเนื่องจาก

- เกษตรกรผู้ปลูกข้าวส่วนใหญ่ เป็นเกษตรกรรายย่อย มีการปลูกข้าวหลายพันธุ์และขาดการดูแลรักษาเท่าที่ควร ทำให้คุณภาพข้าวที่ได้ไม่เป็นไปตามความต้องการ ของตลาด เนื่องจากมีหลายพันธุ์ปะปนกัน
- เกษตรกรยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเก็บรักษาข้าวให้มีคุณภาพดี เช่น เครื่องอมเลตความชื้นหรือถังฉางที่ผูกหลักวิชาการ ทำให้ข้าวที่มีการเก็บเกี่ยวในขณะที่มีความชื้นสูง เช่น ช้างนาไร่ จึงกลายเป็นข้าวที่มีคุณภาพต่ำ

2.1.1.3 ยับยั้งจากการเก็บเกี่ยวที่ต้น ในช่วง 3-5 ปีที่ผ่านมา

พื้นที่เพาะปลูกข้าวที่มีการพัฒนาระบบชลประทานไว้ค่อนข้าง

สมบูรณ์ในเขตพื้นที่ภาคกลางได้ถูกเปลี่ยนมือไป เพื่อใช้ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น เช่น การจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น แต่ในขณะเดียวกันกลับปรากฏว่า พื้นที่ชลประทานเหล่านี้จำนวนมหาศาลถูกจัดซื้อไปเพื่อเก็งกำไร สภาพการณ์เช่นนี้หากยังขยายต่อไป ประเทศไทยจะสูญเสียแหล่งน้ำข้าวลุ่มน้ำไว้ในระยะยาว เพราะไม่สามารถพัฒนาพื้นที่ชลประทานคืนให้แก่ชนบทได้สักแล้ว

2.1.2 ปัญหาด้านการตลาด

2.1.2.1 ตลาดภายในประเทศ

- เกษตรกรขายข้าวได้ในราคาต่ำ เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรยากจน ขาดเงินทุนหมุนเวียนและสถานที่เก็บรักษาข้าว จำเป็นต้องเร่งขายในทันทีที่เก็บเกี่ยว ราคาข้าวในระยะนี้จึงตกต่ำลง
- ระบบตลาดภายในประเทศยังขาดประสิทธิภาพ เส้นทางขนส่งจากไร่นาได้รับการพัฒนาไปไม่พอเพียง การซื้อขายข้าวจึงยังต้องผ่านพ่อค้าหลายชั้นตอน
- ตลาดกลางช่วยให้ผู้ซื้อผู้ขายมาเจอกันได้โดยตรง แต่การพัฒนาไปไม่พอเพียง ทั้งด้านรายได้ของแม่ไร่ประสิทธิภาพมีน้อย นอกจากนี้ยังประสบปัญหาการขาดแคลนคลังสินค้าที่จะรับฝากหรือขนานข้าวไว้รอเวลา

2.1.2.2 ตลาดต่างประเทศ

- การแข่งขันในตลาดต่างประเทศจะทวีความรุนแรงขึ้น ทั้งจากสหรัฐซึ่งเป็นคู่แข่งอันดับที่ 1 กับการอุดหนุนจากรัฐ และ

จากเวียดนามซึ่งเพิ่มปริมาณการส่งออกข้าวในช่วง 2 ปี
ได้ค้ำท่ารวดเร็ว และมีเป้าหมายจะทำการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้น
ได้ถึง 4 ล้านตัน ในช่วงปี 2535 นี้ จะส่งผลกระทบต่อ
ระดับราคาข้าวในตลาดโลกอย่างรุนแรงอีกด้วย

2.1.3 ปัญหาด้านชาวนา

2.1.3.1 ในปัจจุบันชาวนานิยมเพาะปลูกข้าว เฉพาะ ข้าวที่มีผลผลิต
ต่อไร่สูงเท่านั้น เพราะรัฐให้การส่งเสริมพันธุ์ข้าวที่มีผลผลิต
ต่อไร่สูงเพียงอย่างเดียว รัฐไม่ได้ให้ความสนใจชาวนาที่เป็น
พันธุ์ข้าวที่ใช้บริโภคภายในประเทศเท่าที่ควร และอีกประการ
หนึ่งชาวนาภาคกลางมักจะขายข้าวเปลือกในต้นฤดูทั้งหมด ที่
ผลิตได้และจะไปซื้อข้าวสารรับประทานในช่วงต่อมา จึงไม่ได้
คำนึงถึงพันธุ์ข้าวที่จะใช้บริโภคภายในประเทศ เพียงแต่หา
พันธุ์ข้าวซึ่งได้ผลผลิตต่อไร่สูงเพียงอย่างเดียว จึงนิยมปลูก
ข้าวพันธุ์ กข., สุพรรณ 60 และ สุพรรณแอ ที่ทางการ
ส่งเสริมให้ปลูกในอนาคตเกรงว่าข้าวที่ใช้บริโภค ภายใน
ประเทศซึ่งมีรสชาติอร่อยต่อผู้บริโภค เช่น ข้าวเจ้ากต.,
ปิ่นแก้ว, ข้าวขาวคางแห้ง และข้าวขาวหอมแดง
จะค่อยสูญพันธุ์ไปในที่สุด ทั้ง ๆ ที่ข้าวบริโภคภายในประเทศ
นั้นตั้งแต่ต้นฤดูกาลจนถึงระทั่งปลายฤดู ราคาที่ขายให้แก่
ผู้บริโภคภายในประเทศไม่เคยตกต่ำเลย มีแต่เพิ่ม ขึ้นมาโดย
ตลอด

2.1.3.2 ชาวนาปรังเป็น ข้าวเกรดต่ำสำหรับการทำข้าวส่งออกได้เพียงอย่าง
เดียว ไม่สามารถจะนำมาบริโภคภายในประเทศได้ จึงเป็น

ปัญหาต่อข้าวนาปรังที่จะทำให้ราคาตกต่ำในช่วงฤดูที่เก็บเกี่ยว - มาโดยตลอด สาเหตุจากความชื้นสูงไม่เหมาะสมจะเก็บใส่ยุ้งฉางไว้ได้นาน จึงเป็นเหตุให้หูกฝ้าย (ชาวนา, โรงสี, ผู้ส่งออก) จะต้องผลักดันให้ผู้ซื้อนำไปตากในต่างประเทศให้เร็วที่สุด และราคามักจะตกต่ำในช่วงระยะเวลานั้น ๆ

2.1.4 ปัญหาด้านโรงสี

โรงสีในเมืองไทยตั้งมาประมาณ 100 ปีเศษ ได้มีการพัฒนามาโดยตลอด โดยใช้ประสบการณ์ของผู้เป็นเจ้าของโรงสีเป็นส่วนใหญ่ อีกทางหนึ่งก็อาศัยผู้ผลิตเครื่องโรงสีอยู่ต่าง ๆ มาช่วยกันพัฒนา เพราะฉะนั้นการพัฒนาต่าง ๆ จึงไม่ค่อยสมบูรณ์เท่าไร ข้าวที่โรงสีแปรสภาพออกมาจะได้ต้นข้าวที่เห็นข้าวหักมากหรือเป็นร่วมาก ทำให้เสียเศรษฐกิจของประเทศอย่างมหาดศาล ถ้าเปรียบเทียบตัวเลข ผลผลิตข้าวเปลือกของประเทศไทยต่อปี 20 ล้านตันข้าวเปลือก หากโรงสีจะพัฒนาให้มีคุณภาพในการแปรสภาพข้าวเปลือกเป็นข้าวสาร โดยเพิ่มปริมาณต้นข้าวมากขึ้นอีกต้นละ 10 กิโลกรัม จากข้าวหัก ซึ่งราคาต้นและปลายข้าวแตกต่างกันก็โลกรัมละ 3 บาท ฉะนั้นข้าว 1 ตันข้าวเปลือกจะเพิ่มขึ้น 10 กิโลกรัม ได้เท่ากับ 30 บาทต่อตัน ถ้าข้าวเปลือกทั้งหมด 20 ล้านตัน ก็จะได้เงินเพิ่มขึ้น 600 ล้านบาทต่อปี

2.1.5 ปัญหาด้านการส่งออก

2.1.5.1 ความคล่องตัวของการส่งออกในปัจจุบันนี้ จัดอยู่ในเกณฑ์ดีพอประมาณและการหาตลาดในต่างประเทศนั้น ก็อยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้ แต่ก็มีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากโลกตั้งผู้ส่งผลกระทบต่อทุกด้านของเมืองของกรุงเทพฯ เขตการค้าบริเวณ

กำหนดพระประแดง และจังหวัดสมุทรปราการ จึงไม่มีความ
คล่องตัวในการขนส่ง และค่าใช้จ่ายในการขนส่งก็จะสูงขึ้น
เพราะในอนาคตน้ำมันก็จะมีราคาสูงขึ้น

- 2.1.5.2 การประกอบธุรกิจการส่งออกข้าวยังประสบปัญหา การกู้เงิน
จากธนาคารพาณิชย์ เพราะมีจำนวนวันหยุดมากถึงประมาณ
1 ใน 3 ของปี

สถานการณ์การเกษตรที่มีต่อเศรษฐกิจในปัจจุบัน ของประเทศไทย

1. โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทย สามารถจำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรมได้ เป็น 2 สาขาใหญ่ ๆ คือ

1.1 สาขาเกษตรกรรม แบ่งออกเป็น 4 สาขาย่อย คือ สาขาพืช ปลูกสัตว์ประมงและป่าไม้

1.2 สาขานอกเกษตรกรรม แบ่งออกเป็น 10 สาขาย่อย คือ สาขาเหมืองแร่ และย่อยหิน อุตสาหกรรมก่อสร้าง ไฟฟ้าและประปา คมนาคม ขนส่ง การค้าส่งปลีก การธนาคาร ประกันภัยและอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่อาศัย การบริหารราชการและป้องกันประเทศ และการบริหาร

สาขาเกษตรกรรมเป็นสาขาการผลิตที่เป็นองค์ประกอบที่ใหญ่ และมีความสำคัญที่สุดของระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ไม่ว่าจะพิจารณาจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติ จำนวนประชากรหรือมูลค่าการส่งออก ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ถึง 4 (พ.ศ. 2504/2524) มูลค่าผลิตภัณฑ์ในประเทศสาขาเกษตรกรรม มีสัดส่วนต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ในประเทศทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 40, 33, 30 และ 26 ตามลำดับ และในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 สัดส่วนนี้ได้ลดลงโดยเฉลี่ยเหลือร้อยละ 23 (ตารางที่ 1) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสาขาเกษตรกรรมได้ลดความสำคัญลง แต่สัดส่วนดังกล่าวยังคงเป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด

2. การค้าระหว่างประเทศ

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นแบบระบบเปิด มีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศเป็นเวลานานแล้ว

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand
และประเทศไทยได้ระงับปัญหาขาดดุลการค้าโดยตลอด

เนื่องจากมูลค่าการนำเข้าสูงกว่ามูลค่าการส่งออกในปี 2531 ประเทศมีการขาดดุลการค้าประมาณ 102,40๗ ล้านบาท ส่วนการนำเข้ามีมูลค่า 501,401 ล้านบาท สำหรับดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 42,238 ล้านบาท และดุลการชำระเงินเกินดุล 40,489 ล้านบาท (ตารางที่ ๒)

สาขาเกษตรกรรมเป็นสาขาที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ของประเทศ เนื่องจากสินค้าเกษตรไม่เพียงพอแต่บริโภคภายในประเทศเท่านั้น แต่สามารถส่งออกและนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศได้อีกด้วย และดุลการค้าสาขาเกษตรกรรมได้เปรียบมาโดยตลอด ตรงข้ามกับสาขาขนอกการเกษตรการขาดดุลตลอดมา ในปี 2531 มูลค่าสินค้าเกษตรกรรมที่ประเทศไทยส่งออกทั้งหมดมีมูลค่า 190,721 ล้านบาท ส่วนสินค้าเกษตรกรรมที่นำเข้ามีมูลค่า 56,592 ล้านบาท ทำให้ดุลการค้าสาขาเกษตรกรรมได้เปรียบ 134,129 ล้านบาท ส่วนดุลการค้าสาขาขนอกการเกษตรนั้นขาดดุล 236,300 ล้านบาท โดยมีการส่งออกสินค้าอภิมูลค่า 208,509 ล้านบาท และมีการนำเข้าสินค้ามูลค่า 144,809 ล้านบาท จะเห็นได้ว่าสาขาขนอกการเกษตรเป็นสาขาที่ก่อให้เกิดการขาดดุลการค้าโดยส่วนรวม

สินค้าสาขาเกษตรกรรมที่ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศที่สำคัญ คือ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวโพด น้ำตาลทรายดิบ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำและผลไม้ต่าง ๆ (ตารางที่ 3) สินค้าเกษตรกรรมที่นำเข้ามีมูลค่าสูง ได้แก่ ฝ้าย ผลิตภัณฑ์กระดาษ ผลิตภัณฑ์นมและครีม ผลิตภัณฑ์แก้วเหล็อง และยาสูบ (ตารางที่ 4) การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในรูปสินค้าขั้นปฐม การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรมีบทบาทต่อการส่งออกมาก ฉะนั้นจึงต้องเน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิตให้สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตรายอื่นได้

จากการที่ประเทศขาดดุลการค้า จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและพัฒนาการเกษตรเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกและทดแทน การนำเข้า โดยจัดระบบการผลิตและการตลาดให้ดีขึ้น ซึ่งสาขาเกษตรกรรมจะเป็นส่วนที่สามารถช่วยคลี่คลายปัญหาการขาดดุลการค้าที่ประเทศกำลังประสบอยู่ให้ดีขึ้นได้

3. ประชากรและแรงงานในสาขาเกษตรกรรม

ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศมีอาชีพทางการเกษตร ในปี 2520 จำนวนประชากรเกษตรมีประมาณ 30.2 ล้านคน หรือร้อยละ 69 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ และในปี 2531 จำนวนประชากรเกษตรได้เพิ่มขึ้นเป็น 34.9 ล้านคน หรือร้อยละ 63 ของจำนวนประชากรทั้งหมด (ตารางที่ 5) จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าจำนวนประชากรในสาขาเกษตรกรรมได้เพิ่มขึ้น แต่แนวโน้มการเพิ่มขึ้นมีสัดส่วนที่ลดลง ซึ่งชี้ให้เห็นได้ว่ามีการเคลื่อนย้ายแรงงานทางการเกษตรไปสู่สาขาอื่นนอกการเกษตร เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะในสาขานอกการเกษตรมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า โอกาสที่จะหางานทำเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้เพื่อการดำรงชีพ ดีกว่าทำการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพที่มีการเสี่ยงภัยธรรมชาติสูง รายได้ต่ำและไม่แน่นอน ประสบปัญหาความคลาดแคลนไม่เป็นธรรม จึงทำให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสาขานอกการเกษตร

เนื่องจากสาขาเกษตรกรรมเป็นแหล่งรองรับแรงงานที่สำคัญ ดังนั้นปัญหาทางด้านแรงงานในสาขานี้จึงมีในระดับสูง เพราะมีแรงงานที่ว่างงานเนื่องจากการทำงานไม่เต็มที่ การว่างงานเนื่องจากฤดูปลูกเพาะปลูก ซึ่งมีเวลาว่างงานประมาณ 6 - 7 เดือนในภาคนี้ ฉะนั้นหลังจากช่วงเพาะปลูกและเกี่ยวเกี่ยวแล้ว แรงงานจะเคลื่อนย้ายจากท้องถื่นเข้ามาหางานทำในเมือง ในปี 2531 แรงงานในสาขาเกษตรกรรมที่ทำงานเต็มที่มีเพียงร้อยละ 46 ของแรงงานทั้งหมดในสาขาเกษตรกรรม กล่าวคือ จากแรงงานทั้งหมดในสาขาเกษตรกรรม 19.0 ล้านคน เป็นแรงงานที่ทำงานเต็มที่ 8.9 ล้านคน แรงงานว่างงานทำงานไม่เต็มที่ 4.8 ล้านคน และแรงงานที่ว่างงานรอฤดูเพาะปลูก 5.3 ล้านคน (ตารางที่ 6) จากปัญหาที่กล่าวมาแล้วนี้สะท้อนให้เห็นปัญหาด้านประสิทธิภาพการใช้แรงงานเกษตรอันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพการผลิตสาขาเกษตรกรรมไม่เพิ่มขึ้นเท่าที่ควร

4. ภาวะเศรษฐกิจของเกษตรกร

เมื่อเปรียบเทียบรายได้ของเกษตรกร ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ กับประชากรในสาขาอาชีพอื่นแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างด้านกระจายรายได้เป็นอย่างมาก จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ต่อคนในราคาคงที่ปี 2515 ของประชากรนอกการเกษตรสูงกว่าประชากรเกษตรถึง 8 เท่าตัว และแนวโน้มของความแตกต่างก็เพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าในปี 2531 ประชากรเกษตรมีรายได้โดยเฉลี่ยเพียง 2,395 บาทต่อคนต่อปี ในขณะที่ประชากรที่ประกอบอาชีพนอกการเกษตรมีรายได้เฉลี่ยสูงถึง 20,137 บาทต่อคนต่อปี ความแตกต่างของรายได้ไม่เพียงแต่จะเหลื่อมล้ำในระหว่างประชากรเกษตรกับประชากรนอกการเกษตรเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นระหว่างประชากรเกษตรด้วยกันอีกด้วย ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ 8 และจากการสำรวจรายได้รายจ่ายของเกษตรกรปีการผลิต 2529/30 ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปรากฏว่าเกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิเฉลี่ย 4,260.17 บาทต่อคนต่อปี (ตารางที่ 9) ซึ่งแยกเป็นรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร 1,717.85 บาท และรายได้เงินสดนอกการเกษตร 2,542.32 บาท เมื่อพิจารณาจากรายได้ดังกล่าวเป็นรายภาค ปรากฏว่าเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรต่ำที่สุดเพียง 1,175.32 บาทต่อคนต่อปีเท่านั้น โดยเกษตรกรในภาคกลางมีรายได้สูงสุด 2,658.48 บาทต่อคนต่อปี สำหรับค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเกษตรกรเพื่อการครองชีพ โดยเฉลี่ยทั้งประเทศประมาณ 3,641.12 บาทต่อคนต่อปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารายได้จากการเกษตรของเกษตรกรไม่เพียงพอต่อรายจ่ายในการดำรงชีพ เกษตรกรจึงต้องพึ่งรายได้เงินสดจากอาชีพอื่นนอกการเกษตร

5. ภาวะหนี้สินของเกษตรกร

จากการสำรวจภาวะหนี้สินของเกษตรกร ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปีการผลิต 2529/30 ปรากฏว่ามีจำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่มีหนี้สินประมาณร้อยละ 22 ของ

จำนวนครัวเรือนเกษตรทั้งหมด ซึ่งหากพิจารณาเป็นรายภาคแล้วพบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนครัวเรือนที่มีหนี้สินมากที่สุด กล่าวคือครัวเรือนเกษตรที่มีหนี้สินมีจำนวนสูงถึง 448,769 ครัวเรือน รองลงมาได้แก่ภาคเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ตามลำดับ (ตารางที่ 10) สาเหตุที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนครัวเรือนเกษตรที่มีหนี้สินมาก อาจเนื่องมาจากในภาคนี้มีจำนวนครัวเรือนเกษตรมากกว่าภาคอื่น จึงทำให้จำนวนครัวเรือนที่มีหนี้สินมากตามไปด้วย แต่เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนครัวเรือนเกษตรที่มีหนี้สินต่อจำนวนครัวเรือนเกษตรทั้งหมดภายในภาคแล้ว จะเห็นได้ว่าภาคกลางจะมีสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้

สำหรับจำนวนเงินที่เกษตรกรกู้ระหว่างปีเพาะปลูก 2529/30 เกษตรกรจะกู้เงินระหว่างปีเฉลี่ยครัวเรือนละ 3,260 บาท โดยเฉพาะในภาคกลางจะกู้จำนวนสูงที่สุด ประมาณครัวเรือนละ 5,944 บาท รองลงมาได้แก่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ซึ่งกู้ประมาณครัวเรือนละ 4,169 บาท , 2,082 บาท และ 1,689 บาท ตามลำดับ จากจำนวนเงินกู้ทั้งหมดนี้จำแนกได้แก่ เกษตรกรกู้จากสถาบันการเงินต่าง ๆ เฉลี่ยร้อยละ 70 แหล่งเงินกู้ที่สำคัญของสหกรณ์การเงินเหล่านี้ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ก.ส.) สหกรณ์และธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเกษตรกรกู้คิดเป็นร้อยละ 45, 12 และ 10 ของยอดเงินกู้ทั้งหมด (ตารางที่ 11) และการกู้จากสถาบันการเงินอื่น อีตราดอกเบี้ยโดยเฉลี่ยที่เกษตรกรจ่ายร้อยละ 12.85 ต่อปี สำหรับการกู้จากแหล่งเงินกู้นอกสถาบันการเงินนั้น เกษตรกรต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราสูงเฉลี่ยที่ร้อยละ 39 ต่อปี (ตารางที่ 12)

นอกจากนี้ การกู้เงินของเกษตรกรยังสามารถแบ่งออกได้ตามวัตถุประสงค์เป็น 2 ประเภท คือ การกู้เพื่อการเกษตรและกู้เพื่อการบริโภค จากจำนวนเงินกู้ทั้งหมดเฉลี่ยครัวเรือนละ 3,206 บาทต่อปีนั้น ประมาณ 2,462 บาท เกษตรกรกู้เพื่อใช้ในการเกษตรหรือประมาณร้อยละ 76.5 ที่เหลือประมาณ 754 บาท หรือร้อยละ 23.5 เกษตรกรกู้

เพื่อบริโภค เกษตรกรในภาคกลางซึ่งมีการกู้เงินต่อครัวเรือนสูงสุดนั้น ได้กู้เพื่อใช้ในการเกษตร ในอัตราร้อยละ 82 ส่วนภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ กู้เพื่อใช้ในการเกษตรร้อยละ 84, 62 และ 73 ตามลำดับ (ตารางที่ 13)

6. เนื้อที่ถือครองต่อครัวเรือนและผู้เช่า

จากการสำรวจจำนวนเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรพบว่า เนื้อที่ถือครองเพื่อการเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรในปี 2529 โดยเฉลี่ยเกษตรกรมีเนื้อที่เพาะทำการเกษตรประมาณครอบครัวละ 26 ไร่ และเมื่อพิจารณาเป็นรายภาค จะเห็นได้ว่า เกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคเหนือ โดยมีเนื้อที่ถือครอง 21, 23 และ 22 ไร่ ตามลำดับ สำหรับเนื้อที่ถือครองที่เป็นของตนเอง เป็นรายภาคนั้น จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเนื้อที่ถือครองเป็นของตนเองสูงกว่าภาคอื่น คือ มีจำนวน 24 ไร่ต่อครัวเรือน รองลงมาได้แก่ ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคเหนือ ส่วนเนื้อที่เช่าปรากฏว่าภาคกลางมีเนื้อที่เช่าสูงกว่าภาคอื่น โดยมีเนื้อที่เช่าประมาณ 10 ไร่ต่อครัวเรือน ในขณะที่เกษตรกรในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีเนื้อที่เช่าเพียงครัวเรือนละ 4.6, 1.6 และ 1.1 ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าปัญหาทางการเกษตรที่เกิดขึ้นในแต่ละภาคจะแตกต่างกัน ภาคกลาง จะมีปัญหาเกี่ยวกับการเช่าที่ดินมากกว่าภาคอื่น ๆ แต่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปัญหาการเช่าที่ดินมีน้อย เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่ดินเอง อย่างไรก็ตาม เกษตรกรมักมีปัญหากับ การขาดความอุดมสมบูรณ์ของดินและความไม่แน่นอนของสภาพภูมิอากาศ

เมื่อพิจารณาลักษณะการถือครองที่ดินเพื่อการเกษตรของเกษตรกร ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปผู้เช่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรในภาคกลาง ในตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ในปี 2529 ภาคกลางมีครัวเรือนที่เป็นผู้เช่าร้อยละ 42 ของครัวเรือนทั้งหมด รองลงมา

ได้แก่ภาคเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีการเข้าร้อยละ 27.15 และ 11 ตามลำดับ จากการศึกษาที่ผ่านมาเช่นนี้ จึงมีผลกระทบต่อการผลิต รายได้ของเกษตรกร และพัฒนาการ เกษตรของประเทศไทย เนื่องจากเกษตรกรผู้เข้าขาดความมั่นใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ ขาดแรงจูงใจที่จะทำการผลิตและปรับปรุงการผลิตให้ดีขึ้น ประสิทธิภาพการผลิตจึงต่ำ

7. ทรัพยากรการเกษตร

7.1 ที่ดิน ประเทศไทยมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 320.7 ล้านไร่ จากเนื้อที่ทั้งหมดมีการใช้เพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็นหมวดใหญ่ ๆ คือ เป็นเนื้อที่ป่าไม้ เนื้อที่ถือครองทางการเกษตรและเนื้อที่อื่น ๆ กล่าวคือ เนื้อที่ป่าไม้ของประเทศมีแนวโน้มลดลง โดยในปี 2518 มีเนื้อที่ประมาณ 130.8 ล้านไร่ หรือร้อยละ 40.8 ของเนื้อที่ทั้งหมด และลดลงเป็น 92.8 ล้านไร่ หรือร้อยละ 29 ในปี 2529 สำหรับเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรและเนื้อที่ซึ่งไม่ได้จำแนกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรเพิ่มขึ้นจาก 112.2 ล้านไร่ หรือร้อยละ 35 ในปี 2518 เป็น 129.8 ล้านไร่ หรือร้อยละ 40 ในปี 2529 และเนื้อที่ไม่ได้จำแนกเพิ่มขึ้นจาก 77.7 ล้านไร่ หรือร้อยละ 24 ในปี 2518 เป็น 98.1 ล้านไร่ หรือร้อยละ 30.6 ในปี 2529 (ตารางที่ 16) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าได้มีการขยายพื้นที่หรือบุกรุกเข้าไปในพื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติ เพื่อให้เป็นพื้นที่เพาะปลูกและใช้ประโยชน์ในกิจการต่าง ๆ อย่างสิ้นมากขึ้น

สำหรับเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร ในปี 2518 ได้มีการใช้เพื่อทำนา 71.3 ล้านไร่ หรือร้อยละ 63.6 เป็นที่ปลูกพืชไร่ 19.95 ล้านไร่ หรือร้อยละ 17.8 เป็นสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น 10.4 ล้านไร่ หรือร้อยละ 9.3 และเป็นพื้นที่อื่น ๆ 10.5 ล้านไร่ (ตารางที่ 17) ในปี 2529 ปรากฏว่ามีการใช้ที่ดินทางการเกษตรเพิ่มขึ้น โดยมีเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรเพิ่มขึ้น 129.8 ล้านไร่ ในขณะที่สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น และที่สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น ก็เพิ่มขึ้นเป็น 74.2 , 32.1 และ 13.9 ตามลำดับ

เช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่า การเพิ่มผลผลิตในระยะที่ผ่านมา เกิดจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม การเพิ่มผลผลิตในลักษณะเช่นนี้คงกระทำได้อีกในอนาคต เพราะที่ดินเป็นทรัพยากรที่มีจำกัด และต้องรักษาซึ่งป่าไม้ต้นน้ำลำธาร เพื่อเป็นการชลอการไหลของน้ำฝนและป้องกันการพังทลายของดิน

7.2 ป่าไม้ เนื่องจากความต้องการที่ดินเพื่อทำกินได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นตาม การขยายตัวของประชากร จึงทำให้พื้นที่ป่าไม้ถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น กล่าวคือ พื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 130.8 ล้านไร่ ในปี 2518 เป็น 92.8 ล้านไร่ ในปี 2529 หรือเฉลี่ยเพียงร้อยละ 29 ของเนื้อที่ทั้งหมด (ตารางที่ 16) การที่ป่าไม้ถูกทำลายและพื้นที่มีปริมาณลดลง ทำให้มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตร เกิดปัญหาภัยธรรมชาติที่ทำความเสียหายต่อการเกษตร และปัญหาเสื่อมโทรมของทรัพยากรอื่น เช่น การพังทลายของดินและความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำ ดังนั้นนโยบายด้านป่าไม้ของประเทศไทยในปัจจุบันจึงมุ่งการรักษาพื้นที่ป่าไว้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยกำหนดเป็นป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ 14 ของพื้นที่ทั้งประเทศ ซึ่งจะช่วยให้อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมต้นน้ำลำธาร พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่หายาก ป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน และเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย รวมทั้งนันทนาการของประชาชน และอีกร้อยละ 25 ของพื้นที่ทั้งประเทศได้ถูกกำหนดให้เป็นป่าเศรษฐกิจ เพื่อเป็นแหล่งผลิตสินค้าจากป่า อันเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

7.3 แหล่งน้ำ

7.3.1 น้ำฝน ประเทศไทยตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 6 - 120 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 98 - 105 องศาตะวันออก สภาพภูมิอากาศทางเกษตรที่สำคัญคือสภาพของฝนและสภาพของอุณหภูมิของอากาศที่เปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลในรอบปี สภาพของฝนวัดโดยปริมาณฝนตกและช่วงการกระจายของฝนในท้องที่ต่าง ๆ จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลน้ำฝนทั่วประเทศ โดยใช้หลักเกณฑ์นับจำนวนวันสีปาดาร์ (มาตรฐาน) ที่มีฝนตก

ตั้งแต่ 10 มม. ขึ้นไป และมีโอกาสที่จะมีฝนตกที่ระดับความชื้นมื่น 70 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ทำให้สามารถแบ่งเขตภูมิอากาศเกษตรออกได้คร่าว ๆ เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

7.3.1.1 เขตพื้นที่ที่มีโอกาสฝนตกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 วันต่อปี

7.3.1.2 เขตพื้นที่ที่มีโอกาสฝนตกระหว่าง 80 - 120 วันต่อปี

7.3.1.3 เขตพื้นที่ที่มีโอกาสฝนตกตั้งแต่ 120 วันต่อปี

สำหรับข้อมูลลักษณะภูมิอากาศเกษตร โดยสรุปเป็นรายการอาจกล่าวได้ดังนี้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่รวมทั้งหมด 106 ล้านไร่ แบ่งเป็นเขตพื้นที่มีฝนตกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 วันต่อปี ประมาณ 56 ล้านไร่ พื้นที่ที่มีฝนตกระหว่าง 80 - 120 วันต่อปี ประมาณ 30 ล้านไร่ และพื้นที่ที่มีฝนตกมากกว่าหรือเท่ากับ 120 วันต่อปี ประมาณ 20 ล้านไร่

ภาคเหนือ พื้นที่ทั้งหมดประมาณ 106 ล้านไร่ แบ่งเป็นเขตพื้นที่มีฝนตกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 วันต่อปี ประมาณ 50 ล้านไร่ พื้นที่ฝนตกระหว่าง 80 - 120 วันต่อปี ประมาณ 38 ล้านไร่ และพื้นที่ที่มีฝนตกมากกว่าหรือเท่ากับ 120 วันต่อปี ประมาณ 18 ล้านไร่

ภาคกลาง พื้นที่รวมทั้ง 65 ล้านไร่ อยู่ในเขตพื้นที่ฝนตกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 วันต่อปี ประมาณ 35 ล้านไร่ เขตพื้นที่ที่มีฝนตกระหว่าง 80 - 120 ต่อปี ประมาณ 15 ล้านไร่ และเขตพื้นที่ที่มีฝนตกมากกว่าหรือเท่ากับ 120 วันต่อปี ประมาณ 15 ล้านไร่

ภาคใต้ พื้นที่ประมาณ 44 ล้านไร่ คิดเป็นพื้นที่ที่มีฝนตกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 วันต่อปี ประมาณ 18 ล้านไร่ พื้นที่ที่มีฝนตกระหว่าง 80 - 120 วันต่อปี ประมาณ 9 ล้านไร่ และพื้นที่ที่มีฝนตกมากกว่าหรือเท่ากับ 120 วันต่อปี ประมาณ 17 ล้านไร่

จะเห็นได้ว่าพื้นที่ทั้งหมดตามประเทศไทยประมาณ 321 ล้านไร่ มีพื้นที่ฝนตกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 วันต่อปี มากถึง 159 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 49.67 ของพื้นที่

ทั้งประเทศ ในเขตพื้นที่ที่มีฝนตกระหว่าง 80 - 120 วันต่อปี และพื้นที่ที่มีฝนตกมากกว่า หรือเท่ากับ 120 วันต่อปี มีเพียง 91 ล้านไร่และ 70 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 28.41 และ 21.97 ของพื้นที่ทั้งประเทศ (ตารางที่ 18)

7.3.2 การชลประทาน เนื้อที่ชลประทานทั้งประเทศในปี 2526 มีประมาณร้อยละ 17.43 ของเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมด และในปี 2530 มีเนื้อที่ชลประทานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 18.96 ของเนื้อที่ถือครองการเกษตรทั้งหมด เนื้อที่ชลประทานส่วนใหญ่ประมาณ 12 ล้านไร่ กระจุกในภาคกลาง ส่วนภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ จะมีเนื้อที่ชลประทานเพียง 6.3 ล้านไร่ , 3.9 ล้านไร่ และ 2.5 ล้านไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 19)

นอกจากแหล่งน้ำชลประทานแล้ว สำนักงานพลังงานแห่งชาติ มีโครงการสูบน้ำเพื่อใช้ทางการเกษตรด้วยไฟฟ้าตามริมฝั่งน่านอกเขตชลประทาน เมื่อสิ้นเดือนตุลาคม 2531 มีสถานีสูบน้ำทั่วประเทศ 585 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ 0.85 ล้านไร่ หรือร้อยละ 0.63 ของพื้นที่ทางการเกษตร

7.3.3 แหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น แหล่งน้ำในประเทศ ไทยประกอบด้วยแหล่งน้ำธรรมชาติ รวม 10,309 แห่ง พื้นที่ผิวน้ำรวม 1,664,727 ไร่ แหล่งน้ำธรรมชาติประกอบด้วย แม่น้ำ 86 สาย พื้นที่ผิวน้ำ 864,943 ไร่ หรือร้อยละ 52 ของพื้นที่ผิวน้ำทั้งหมด และหนองบึงขนาดใหญ่และเล็ก 10,223 แห่ง พื้นที่ผิวน้ำ 799,793 ไร่ หรือร้อยละ 48 ของพื้นที่ผิวน้ำรวม (ตารางที่ 20)

7.4 ทรัพยากรทางทะเล

7.4.1 น่านน้ำ ประเทศไทยมีชายฝั่งทะเลยาวรวมกันทั้งสิ้น 2,615 กิโลเมตร เป็นชายฝั่งทะเลทางด้านอ่าวไทย 1,875 กิโลเมตร และทางด้านทะเลอันดามัน 740 กิโลเมตร มีเนื้อที่น่านน้ำทะเลทั้งสิ้นประมาณ 303,300 ตารางกิโลเมตร ตามแนวเขตเศรษฐกิจจำเพาะ 200 ไมล์ทะเล การใช้ประโยชน์ได้แก่ การทำประมงเป็นสำคัญ

แต่เดิมก่อนที่จะมีการประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะ 200 ไมล์ทะเลนั้น การทำประมงสามารถที่จะออกจกัถลานในน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้านได้ เช่น มาเลเซีย พม่า อินโดนีเซีย เป็นต้น เพราะยังถือว่าเงินน่านน้ำสากล แต่เมื่อทุกประเทศของทวีปอาเซียนเขตเศรษฐกิจจำเพาะ 200 ไมล์ทะเลแล้ว ทำให้เรือประมงของไทยไม่สามารถเข้าไปจับปลาในแหล่งเหล่านั้นได้ เป็นสาเหตุให้เรือประมงไทยต้องจำกัดตัวเองอยู่แค่ในน่านน้ำของตนและทำให้ปริมาณจับปลาได้ลดต่ำลง

1.4.2 ป่าชายเลน เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่ายิ่ง ทางเศรษฐกิจโดยเป็นแหล่งผลิตไม้ที่มีค่าและแหล่งเพาะเลี้ยงชายฝั่งที่สำคัญ การสำรวจพื้นที่ป่าชายเลน ในปี 2504 มีพื้นที่ประมาณ 2,299,375 ไร่ ในปี 2518 มีพื้นที่เหลืออยู่ 1,954,375 ไร่ และในปี 2529 มีพื้นที่ป่าชายเลนเหลืออยู่ 1,227,681 ไร่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในช่วงปี 2504 - 2518 พื้นที่ป่าชายเลนลดลงเฉลี่ยปีละ 24,634 ไร่ ช่วงปี 2518 - 2522 ลดลงเฉลี่ยปีละ 39,675 ไร่ แต่ในช่วงปี 7 ปี ระหว่างปี 2522 - 2529 ป่าชายเลนลดลงเฉลี่ยปีละ 81,142 ไร่ การกระจายของพื้นที่ป่าชายเลน (ตารางที่ 21) มีดังนี้

ภาคกลาง มีพื้นที่รวม 10,900 ไร่ หรือร้อยละ 0.89 ของพื้นที่รวมทั้งประเทศ ส่วนใหญ่เป็นแปลงเล็กแปลงน้อย มีสภาพเสื่อมโทรม มิไม่มีค่าผู้นัก

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่รวม 170,200 ไร่ หรือร้อยละ 13.87 ของพื้นที่รวม สภาพป่าค่อนข้างเสื่อมโทรม เพราะมีการทำไม้มานาน ก่าลึงผลิตของป่าต่ำกว่า 5 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่

ภาคใต้ฝั่งตะวันออก (ลำวไทย) มีพื้นที่ประมาณ 122,775 ไร่ หรือร้อยละ 10.00 ของพื้นที่ สภาพป่าโดยทั่วไปไม่ค่อยสมบูรณ์ ก่าลึงผลิตของป่าต่ำกว่า 10 ลบ.เมตรต่อไร่

ภาคใต้ฝั่งตะวันตก (ทะเลอันดามัน) มีพื้นที่ประมาณ ๑๒๓,๖๗๕ ไร่ หรือร้อยละ ๗๕.๒๔ ของพื้นที่รวม นับว่าเป็นแหล่งกีฬาชายเลนที่สำคัญ ของประเทศ สภาป่าไม้ของไทยได้ส่งเสริมมากกว่าภาคอื่น ๆ กำลังผลิตของป่ามากกว่า ๒๐ ลบ.เมตร ต่อไร่

ตารางที่ ๑ อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทยในช่วง

ผลผลิตมวลรวมภาคอุตสาหกรรม ในราคาคงที่ ๒๕๕๔

	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕
	๒๕๐๔ - ๒๕๐๙	๒๕๑๐ - ๒๕๑๕	๒๕๑๖ - ๒๕๒๑	๒๕๒๒ - ๒๕๒๗	๒๕๒๘ - ๒๕๓๓
	อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม:	อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม:	อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม:	อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม:	อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรม:
	1๕.๕	1๕.๕	1๕.๕	1๕.๕	1๕.๕
ผลผลิตมวลรวม	๖.๔ 1๙๙.๗	๖.๔ 1๙๙.๗	๖.๔ 1๙๙.๗	๖.๔ 1๙๙.๗	๖.๔ 1๙๙.๗
- พืช	๕.๕ 1๙๐.๕	๖.๖ 1๙๖.๖	๕.๕ 1๙๖.๕	๕.๕ 1๙๖.๕	๕.๕ 1๙๖.๕
- ปศุสัตว์	๖.๕ 1๙๐.๐	๖.๕ 1๙๐.๐	๖.๕ 1๙๐.๐	๖.๕ 1๙๐.๐	๖.๕ 1๙๐.๐
- อุตสาหกรรม	๙๕.๙ 1๙๐.๐	๙๕.๙ 1๙๐.๐	๙๕.๙ 1๙๐.๐	๙๕.๙ 1๙๐.๐	๙๕.๙ 1๙๐.๐
- บริการ	๕.๕ 1๙๖.๖	๕.๕ 1๙๖.๖	๕.๕ 1๙๖.๖	๕.๕ 1๙๖.๖	๕.๕ 1๙๖.๖
ผลผลิตมวลรวมภาคอุตสาหกรรม	๕.๕ 1๙๐.๐	๕.๕ 1๙๐.๐	๕.๕ 1๙๐.๐	๕.๕ 1๙๐.๐	๕.๕ 1๙๐.๐
ผลผลิตมวลรวมภาคบริการ	๕.๕ 1๙๐.๐	๕.๕ 1๙๐.๐	๕.๕ 1๙๐.๐	๕.๕ 1๙๐.๐	๕.๕ 1๙๐.๐
(GDP) ในหน่วยบาท					

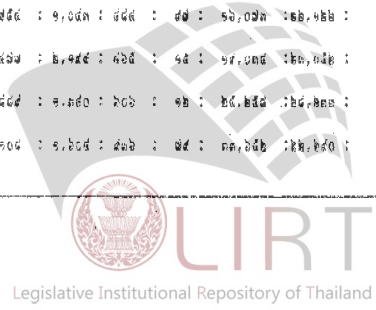

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ฉบับที่ : ๒๓๓๖๓

ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.	ร.น.
๒๕๖๐	๒,๕๓๖	๑,๓๕๒	๕๕๕	๑๕๐	๓๖๖	๑๖๖	๕๖	๕,๖๕๗	๕,๕๕๑	๑๖,๕๕๕	
๒๕๖๑	๓,๐๓๖	๑,๕๓๖	๕๕๕	๑๓๖	๕๖๖	๑๖๖	๕๕	๕,๕๕๕	๑๑,๖๖๖	๑๖,๕๕๕	
๒๕๖๒	๒,๖๖๗	๒,๖๕๕	๑,๖๖๕	๕๖๕	๖๕๕	๕๖๖	๑๖๖	๕,๕๖๖	๑๖,๖๖๕	๒๖,๕๕๕	
๒๕๖๓	๒,๕๖๕	๒,๕๕๕	๑,๖๖๕	๕๖๕	๑,๕๖๖	๕๖๖	๕๖๕	๕,๕๕๕	๑๕,๖๖๕	๒๖,๕๕๕	
๒๕๖๔	๓,๖๖๕	๑,๖๖๖	๒,๕๖๕	๕๖๖	๑,๕๖๕	๕๕๕	๖๖๖	๕,๕๖๖	๑๕,๖๖๕	๒๖,๕๖๕	
๒๕๖๕	๓,๖๖๕	๒,๕๖๕	๑,๖๕๐	๕๕๕	๑,๕๖๖	๕๕๕	๑๖๖	๕,๕๕๕	๑๕,๖๖๕	๒๕,๕๕๕	
๒๕๖๖	๓,๖๖๖	๑,๖๖๕	๓,๕๖๕	๕๕๕	๑,๕๖๖	๕๕๕	๑๖๖	๕,๕๖๖	๑๕,๖๖๕	๒๕,๖๖๕	
๒๕๖๗	๕,๕๖๖	๒,๕๕๕	๒,๖๕๕	๓,๖๖๖	๒,๕๕๕	๕๖๖	๑๖๖	๑๕,๕๕๕	๑๕,๕๕๕	๓๕,๕๖๖	
๒๕๖๘	๕,๕๕๕	๓,๕๕๕	๒,๕๕๕	๑,๕๕๕	๑,๕๕๕	๕๕๕	๕๕	๑๕,๕๕๕	๑๕,๕๕๕	๓๕,๕๕๕	
๒๕๖๙	๕,๕๕๕	๓,๕๕๕	๒,๕๕๕	๑,๕๕๕	๑,๕๕๕	๕๕๕	๕๕	๑๕,๕๕๕	๑๕,๕๕๕	๓๕,๕๕๕	
๒๕๗๐	๕,๕๕๕	๒,๕๕๕	๒,๕๕๕	๑,๕๕๕	๑,๕๕๕	๕๕๕	๕๕	๑๕,๕๕๕	๑๕,๕๕๕	๓๕,๕๕๕	
๒๕๗๑	๕,๕๕๕	๒,๕๕๕	๒,๕๕๕	๑,๕๕๕	๑,๕๕๕	๕๕๕	๕๕	๑๕,๕๕๕	๑๕,๕๕๕	๓๕,๕๕๕	

ที่มา : ๑. คู่มือจัดทำบัญชี
๒. บัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

บัญชีรายจ่ายของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑

รวม : รวม

		จำนวนหน่วยการ			จำนวนหน่วยการในอีกจำนวน				
ปี	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ
งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ
งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ	งบ
๒๕๕๐	๓๐,๗๘๕	๑๓,๖๘๕	๓๓,๘๐๐	๖๘.๘๓	๑๖,๐๕๘	๘,๓๘๐	๒๘,๒๓๘	๖๘.๕๐	
๒๕๕๑	๓๐,๐๒๖	๑๔,๓๖๖	๓๔,๑๑๖	๖๘.๑๔	๑๖,๔๔๓	๘,๖๒๓	๒๕,๐๖๖	๖๘.๐๘	
๒๕๕๒	๓๑,๓๒๒	๑๕,๐๘๕	๓๖,๓๖๖	๖๘.๕๑	๑๖,๘๓๘	๘,๘๖๑	๒๖,๑๐๑	๖๕.๘๘	
๒๕๕๓	๓๑,๘๕๖	๑๕,๖๐๖	๓๖,๐๒๘	๖๖.๘๘	๑๖,๒๓๓	๘,๖๖๖	๒๖,๘๙๙	๖๓.๘๒	
๒๕๕๔	๓๒,๘๕๖	๑๖,๕๘๖	๓๘,๐๘๘	๖๖.๒๘	๑๖,๖๒๘	๑๐,๑๐๘	๒๖,๗๓๖	๖๓.๓๘	
๒๕๕๕	๓๒,๘๕๖	๑๖,๑๒๖	๓๐,๐๐๖	๖๘.๖๒	๑๖,๘๘๑	๑๐,๘๘๘	๒๖,๗๖๙	๖๖.๘๘	
๒๕๕๖	๓๓,๑๘๘	๑๖,๕๒๓	๓๐,๕๒๘	๖๘.๑๘	๑๖,๖๖๖	๑๐,๘๖๖	๒๖,๕๓๓	๖๖.๓๓	
๒๕๕๗	๓๓,๘๐๘	๑๘,๓๖๖	๓๑,๖๖๖	๖๘.๖๖	๑๖,๒๒๓	๑๑,๒๒๓	๒๕,๔๒๓	๖๑.๘๓	
๒๕๕๘	๓๓,๘๖๖	๑๘,๕๕๖	๓๒,๗๖๖	๖๘.๑๖	๑๖,๘๘๘	๑๑,๖๖๖	๓๐,๐๕๖	๖๑.๓๘	
๒๕๕๙	๓๕,๖๖๖	๑๘,๖๖๖	๓๓,๖๖๖	๖๓.๖๖	๑๖,๖๖๖	๑๑,๘๘๘	๓๐,๕๕๖	๖๑.๐๖	
๒๕๖๐	๓๕,๖๖๖	๑๘,๖๖๖	๓๕,๖๖๖	๖๓.๖๖	๑๖,๖๖๖	๑๒,๖๖๖	๓๑,๖๖๖	๖๐.๖๖	
๒๕๖๑	๓๕,๖๖๖	๒๐,๖๖๖	๓๕,๖๖๖	๖๓.๖๖	๑๖,๖๖๖	๑๒,๖๖๖	๓๑,๖๖๖	๖๐.๖๖	

กรมการปกครอง

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีรายจ่ายของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑

ตารางที่ ๗ รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พรรค : บพ/ภป/ป

จำนวนราษฎรทั้งปวง		จำนวนราษฎรชาย		จำนวนราษฎรหญิง	
๒	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๕	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๖	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๗	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๘	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๙	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๐	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๑	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๒	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๓	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๔	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๕	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๖	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๗	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๘	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๑๙	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๐	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๑	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๒	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๓	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๔	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๕	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๖	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๗	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๘	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๒๙	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๐	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๑	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๒	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๓	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๔	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๕	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๖	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๗	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๘	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๓๙	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๐	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๑	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๒	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๓	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๔	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๕	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๖	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๗	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๘	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๔๙	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓
๕๐	๒๒๖๖	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓	๑๑๓๓

หมายเหตุ : ๑. ส่วนที่ว่างในตารางแสดงจำนวนราษฎรในเขตเลือกตั้งซึ่งไม่มีผู้สมัคร
 ๒. ส่วนที่ว่างในตารางแสดงจำนวนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ไม่มีผู้สมัคร

บัญชี ๘ บัญชีแยกประเภทบัญชีรายวันของกรมสรรพากร

งบดุลของกรมสรรพากร ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

หน่วย : บาท/บาท/ปี

		สินทรัพย์			หนี้สินและส่วนเกิน		
ปี		สินทรัพย์	หนี้สิน	ส่วนเกิน	หนี้สิน	ส่วนเกิน	
	งบดุล	๓,๖๓๙	๕,๕๐๕	๕,๕๐๖	๕,๕๓๓	๕,๕๓๕	
	งบดุล	๓,๖๓๕	๕,๕๐๕	๕,๕๐๐	๕,๕๐๕	๕,๕๓๓	
	งบดุล	๓,๖๓๕	๕,๕๐๐	๕,๕๐๖	๕,๕๐๖	๕๕,๕๐๕	
	งบดุล	๓,๖๓๓	๕,๕๐๓	๕,๕๐๕	๕,๕๐๕	๕๕,๕๐๙	
	งบดุล	๓,๕๓๓	๕,๕๐๙	๕,๕๐๓	๕,๕๐๕	๕๕,๕๓๓	
	งบดุล	- ๙.๕๗	- ๙.๕๗	๐.๐๕	๕.๕๓	๐.๕๕	
	งบดุล						

กฎกระทรวง จำนวนครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ที่ขึ้นและเลิกขึ้น

เป็นราชกิจจานุเบกษา ๒๒๗/๒๕

ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์
เครื่องพิมพ์ดีด	เครื่องพิมพ์ดีด	เครื่องพิมพ์ดีด	เครื่องพิมพ์ดีด
เครื่องคิดเลข	เครื่องคิดเลข	เครื่องคิดเลข	เครื่องคิดเลข
เครื่องถ่ายภาพ	เครื่องถ่ายภาพ	เครื่องถ่ายภาพ	เครื่องถ่ายภาพ
เครื่องเขียน	เครื่องเขียน	เครื่องเขียน	เครื่องเขียน
เครื่องวัด	เครื่องวัด	เครื่องวัด	เครื่องวัด
เครื่องใช้ส่วนตัว	เครื่องใช้ส่วนตัว	เครื่องใช้ส่วนตัว	เครื่องใช้ส่วนตัว
เครื่องใช้สำนักงาน	เครื่องใช้สำนักงาน	เครื่องใช้สำนักงาน	เครื่องใช้สำนักงาน
เครื่องใช้ครัว	เครื่องใช้ครัว	เครื่องใช้ครัว	เครื่องใช้ครัว
เครื่องใช้ทางการแพทย์	เครื่องใช้ทางการแพทย์	เครื่องใช้ทางการแพทย์	เครื่องใช้ทางการแพทย์
เครื่องใช้ทางการศึกษา	เครื่องใช้ทางการศึกษา	เครื่องใช้ทางการศึกษา	เครื่องใช้ทางการศึกษา
เครื่องใช้ทางการเกษตร	เครื่องใช้ทางการเกษตร	เครื่องใช้ทางการเกษตร	เครื่องใช้ทางการเกษตร
เครื่องใช้ทางการทหาร	เครื่องใช้ทางการทหาร	เครื่องใช้ทางการทหาร	เครื่องใช้ทางการทหาร
เครื่องใช้ทางการทูต	เครื่องใช้ทางการทูต	เครื่องใช้ทางการทูต	เครื่องใช้ทางการทูต
เครื่องใช้ทางการต่างประเทศ	เครื่องใช้ทางการต่างประเทศ	เครื่องใช้ทางการต่างประเทศ	เครื่องใช้ทางการต่างประเทศ
เครื่องใช้ทางการอื่น	เครื่องใช้ทางการอื่น	เครื่องใช้ทางการอื่น	เครื่องใช้ทางการอื่น

ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ที่ขึ้นและเลิกขึ้น
 จำนวนครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ที่ขึ้นและเลิกขึ้น
 และในกรณีที่ขึ้นและเลิกขึ้น

การใช้จ่ายเงินอุดหนุนการดำเนินงานด้านสุขภาพของประชาชน

ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

ปีงบประมาณ	ปีปฏิทิน	งบอุดหนุน	งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน
งบอุดหนุนด้านสุขภาพของประชาชน						
๒๕๖๓	๒๕๖๓	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
๒๕๖๔	๒๕๖๔	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
๒๕๖๕	๒๕๖๕	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
งบอุดหนุนด้านสุขภาพของประชาชน						
๒๕๖๓	๒๕๖๓	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
๒๕๖๔	๒๕๖๔	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
๒๕๖๕	๒๕๖๕	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
งบอุดหนุนด้านสุขภาพของประชาชน						
๒๕๖๓	๒๕๖๓	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
๒๕๖๔	๒๕๖๔	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
๒๕๖๕	๒๕๖๕	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
งบอุดหนุนด้านสุขภาพของประชาชน						
๒๕๖๓	๒๕๖๓	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
๒๕๖๔	๒๕๖๔	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			
๒๕๖๕	๒๕๖๕	๑๐๐๐๐	๑๐๐๐๐			

รวม : ๑๐๐๐๐๐๐๐๐

LIRT

ตารางที่ ๑๘ จำนวนพื้นที่ป่าของประเทศไทย ตามจำนวนวันของปี

มีพื้นที่ (ปีรวม > ๑๐ ปี) เป็นตาราง

ปี	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่ (ไร่)		
		๑-๑๐ ปี	๑๑-๒๐ ปี	๒๑-๓๐ ปี
รวม	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖
ป่าไม้	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖
ป่าสงวน	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖
ป่าอนุรักษ์	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖
ป่าชุมชน	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖
ป่าไร่	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖
รวมพื้นที่ป่า	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖	๑๖๖,๖๖๖,๖๖๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ ๑๘ อัตราส่วนเปรียบเทียบเนื้อที่ขุดบะชานเคอเนื้อที่
เพื่อการเกษตร

หน่วย : ไร่

ปี	ภาค	เนื้อที่ขุดบะชานทางการเกษตร	เนื้อที่ขุดบะชาน	ร้อยละ
๒๕๒๖		๕๓,๒๒๐,๐๘๗	๒,๕๔๘,๖๘๕	๕.๕๕
๒๕๒๗		๕๕,๐๒๙,๘๒๘	๓,๒๖๕,๓๓๖	๖.๐๕
๒๕๒๘	ตะวันออกเฉียงเหนือ	๕๕,๓๖๓,๗๕๐	๓,๖๕๗,๐๓๕	๖.๕๘
๒๕๒๙		๕๖,๙๕๕,๕๒๓	๓,๗๖๖,๒๑๘	๖.๖๒
๒๕๓๐		๕๗,๙๒๙,๑๖๐	๓,๘๘๐,๘๕๕	๖.๗๑
๒๕๒๖		๒๗,๙๓๘,๘๘๕	๕,๑๑๐,๕๖๐	๑๘.๒๕
๒๕๒๗		๒๘,๓๘๖,๒๘๕	๕,๕๕๓,๕๕๕	๑๙.๒๐
๒๕๒๘	เหนือ	๒๙,๑๑๐,๐๘๒	๕,๘๘๑,๐๒๓	๒๐.๐๒
๒๕๒๙		๒๙,๐๐๐,๒๕๕	๖,๑๐๕,๐๗๕	๒๑.๐๕
๒๕๓๐		๓๐,๓๒๕,๒๕๐	๖,๒๕๑,๘๐๕	๒๐.๕๓
๒๕๒๖		๒๘,๖๖๕,๕๓๕	๑๑,๕๙๓,๕๓๒	๔๐.๕๕
๒๕๒๗		๒๘,๕๕๕,๕๑๒	๑๒,๐๖๐,๕๕๒	๔๒.๑๗
๒๕๒๘	กลาง	๒๘,๕๘๗,๓๖๑	๑๒,๑๒๒,๗๑๒	๔๑.๕๕
๒๕๒๙		๒๙,๓๖๓,๕๒๕	๑๒,๒๕๕,๒๑๗	๔๑.๗๓
๒๕๓๐		๒๙,๘๘๗,๕๕๐	๑๒,๓๒๖,๑๖๕	๔๒.๗๒
๒๕๒๖		๑๕,๓๕๕,๗๓๐	๑,๕๕๗,๕๕๐	๑๐.๕๕
๒๕๒๗		๑๕,๒๕๕,๑๒๕	๑,๐๕๗,๓๕๕	๖.๖๘
๒๕๒๘	ใต้	๑๕,๐๕๒,๒๓๕	๒,๒๕๖,๒๒๕	๑๕.๕๖
๒๕๒๙		๑๕,๒๕๕,๘๐๓	๒,๓๕๖,๕๖๕	๑๕.๓๓
๒๕๓๐		๑๕,๓๖๐,๕๕๐	๒,๕๕๐,๕๖๕	๑๕.๕๖
๒๕๒๖		๑๒๐,๒๓๐,๒๕๐	๒๑,๖๕๖,๑๒๕	๑๘.๕๓
๒๕๒๗		๑๒๑,๓๑๓,๗๖๕	๒๒,๕๖๖,๑๒๒	๑๘.๕๕
๒๕๒๘	รวมทั้งประเทศ	๑๒๑,๖๐๓,๕๕๒	๒๓,๕๕๕,๕๕๕	๑๙.๕๕
๒๕๒๙		๑๒๑,๕๕๕,๐๑๓	๒๓,๕๕๗,๐๒๒	๑๙.๕๓
๒๕๓๐		๑๒๑,๕๑๗,๕๐๐	๒๓,๕๕๕,๕๕๕	๑๙.๕๓

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีเพาะปลูก ๒๕๓๐/๓๑

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ ๒๑ ผลของงบกำไรขาดทุนสุทธิ

กำไรสุทธิ	๑๑	๑๑๖,๓๑๖	๑๑๖,๓๑๖	๑๑๖,๓๑๖	
กำไรสุทธิ			(๑๖)		
กำไรสุทธิ	๑๑	๑๑๖,๓๐๐	๑๑๖,๓๐๐	๑๑๖,๓๐๐	
กำไรสุทธิ				๑๑๖,๓๐๐	
กำไรสุทธิ	๑๐,๓๓๓	๑๑๖,๓๐๐	๑๑๖,๓๐๐		
กำไรสุทธิ					
กำไรสุทธิ	๑	๑๑๖,๐๙๐	๑๑๖,๐๙๐	๑๑๖,๐๙๐	
กำไรสุทธิ	๑๑๖	๑๑๖,๑๑๖	๑๑๖,๑๑๖	๑๑๖,๑๑๖	
กำไรสุทธิ				๑๑๖,๑๑๖	
กำไรสุทธิ	๑๑,๑๑๖	๑๑๖,๑๑๖	๑๑๖,๑๑๖	๑๑๖,๑๑๖	
กำไรสุทธิ					
กำไรสุทธิ	๑๐,๓๐๐	๑๑๖,๑๑๖	๑๑๖,๑๑๖	๑๑๖,๑๑๖	
กำไรสุทธิ					

การใช้จ่ายเงินอุดหนุน - บดบ

		ว.ร. บดบ	ว.ร. บดบ	ว.ร. บดบ	ว.ร. บดบ
งบอุดหนุน					
		งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน

งบอุดหนุน	น.ร	-	๒๖๖,๖๐๑๙.๖๓	๒๐๙,๖๐๑๙.๖๓	๕๖,๐๐๐.๐๐
งบอุดหนุน	น.ร	-	๒๖๖,๖๐๑๙.๖๓	๒๐๙,๖๐๑๙.๖๓	๕๖,๐๐๐.๐๐
งบอุดหนุน	น.ร	-	๒๕๔,๖๐๑๙.๖๓	๒๐๖,๖๐๑๙.๖๓	๔๘,๐๐๐.๐๐
งบอุดหนุน	น.ร	-	๑,๒๖๖,๐๐๐.๐๐	๑,๒๖๖,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐

งบอุดหนุน	๒,๕๓๒,๖๐๑.๖๓	๕๐๐	๑,๒๖๖,๐๐๐.๐๐	๕๐๐	๑,๒๖๖,๐๐๐.๐๐
-----------	--------------	-----	--------------	-----	--------------

ผนวก ข.

ข้อมูลเบื้องต้นของข้าว

1. บททั่วไป

ข้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยิ่ง เพราะเป็นสินค้าการเกษตรที่ทำรายได้มีมูลค่าสูงสุด ข้าวประเทศ และยังเป็นอาหารหลักของประชากรทั้งประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ประชากรในทวีปเอเชียประมาณ 2,000 ล้านคน ก็ใช้บริโภคข้าวเป็นหลักเช่นกัน ผลผลิตข้าวที่ประเทศไทยผลิตได้ในปีหนึ่ง ๆ นั้น ส่วนใหญ่จะใช้บริโภคในประเทศประมาณร้อยละ 75 ของผลผลิตข้าวสารทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 25 เป็นปริมาณการส่งออกจำหน่ายไปต่างประเทศ

2. พื้นที่หว่าน

ที่ดินของประเทศไทยทั้งหมดมีอยู่ประมาณ 320.6 ล้านไร่ ในจำนวนนี้เมื่อปี 2529 ได้แบ่งออกเป็นที่ดินถือครองการเกษตรประมาณ 129.8 ล้านไร่ ซึ่งเป็นที่นาประมาณ 74,233 ล้านไร่ หรือร้อยละ 57.2 ของที่ดินถือครองการเกษตร จากสถิติการเกษตรของประเทศไทยปีเพาะปลูก 2530/31 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะเห็นว่าในปี 2521 มีเนื้อที่หว่านทั้งหมดเพียง 73,270 ล้านไร่เท่านั้น ฉะนั้นในระยะเวลา 9 ปี ดังกล่าว มีการขยายเนื้อที่หว่านเพิ่มขึ้นประมาณ 100,000 ไร่ต่อปี

การเพาะปลูกข้าวส่วนใหญ่จะทำกันในที่ราบภาคกลาง ซึ่งมีระบบชลประทานที่สมบูรณ์กว่าภาคอื่น ๆ พื้นที่นาที่สามารถได้รับน้ำจากชลประทานมีประมาณ 24.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 18.9 (พ.ศ. 2530) ที่เหลือเป็นนาที่อาศัยน้ำฝน สภาพทั่วไปของภาคกลางเหมาะสมกับการเพาะปลูกข้าวเป็นอย่างมาก มีน้ำอุดมสมบูรณ์ พื้นที่ภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มดินอุดมสมบูรณ์ เนื้อที่นาที่สามารถได้รับน้ำโดยชลประทานอย่างสมบูรณ์ สิ้นเปลืองอยู่ในปริมาณ

ที่ราบภาคกลางและพื้นที่บางแห่งทางภาคเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่ทำนาได้ตลอดปี ส่วนพื้นที่นาอาศัยน้ำฝนส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นนาที่มีลักษณะเป็นดินทราย มีความสมบูรณ์ของดินต่ำ จึงทำให้ผลผลิตต่ำกว่าภาคอื่น ๆ

3. ผลผลิต

นับตั้งแต่มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) เน้นการฟื้นฟูของประเทศไทย โดยมุ่งขยายการผลิตสาขาเกษตรกรรมเพื่อการส่งออก และเพื่อกระจายรายได้ จึงทำให้ผลผลิตข้าวของประเทศไทยอยู่ในลักษณะที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น คือจากผลผลิตประมาณ 13.9 ล้านตันในปี 2520/21 เพิ่มประมาณ 20.2 ล้านตัน ในปี 2528/29 ผลผลิตทั้งประเทศที่เพิ่มมากขึ้น เป็นผลเนื่องมาจากการขยายเนื้อที่ปลูก ทำนาปีและนาปรังเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการขยายเนื้อที่ที่สามารถให้น้ำชลประทาน (ตารางที่ 1)

สำหรับผลผลิตโดยเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในเอเชียแล้วยังอยู่ในระดับต่ำ มีผลเฉลี่ยเพียง 330 กิโลกรัมต่อไร่ ในขณะที่เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และจีน ได้ผลผลิตสูงถึง 1,079 1,020 1,011 และ 853 กิโลกรัมต่อไร่ตามลำดับ เหตุผลผลิตเฉลี่ยข้าวของไทยอยู่ในระดับต่ำนั้น เนื่องมาจากพื้นที่ทำนาส่วนใหญ่เป็นนาข้าวฝน ผลผลิตจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติ ยิ่งไปกว่านั้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเนื้อที่ที่เกี่ยวร้อยละ 50 ส่วนใหญ่เป็นนาที่ดินมีความสมบูรณ์ต่ำและผลผลิตเฉลี่ยเพียง 312 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 2) ถ้าพิจารณาถึงนาที่สามารถให้น้ำชลประทานได้ เช่นการทํานาปรัง ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่จะสูงเกือบเท่าตัว อย่างไรก็ตามก็ดีภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลผลิตของนาปรังยังต่ำกว่าภาคอื่น ๆ นอกจากนี้แล้วปัจจัยที่ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยของประเทศต่ำได้แก่ผลผลิตของข้าวขึ้นน้ำ

LIRT

4. พันธุ์ข้าว

พันธุ์ข้าวที่ใช้ปลูกแตกต่างกันไปตามลักษณะของพื้นที่นาและความนิยม ของชาวนาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชาชนนิยมบริโภคข้าวเหนียว ข้าวที่ปลูกในฤดูนาปีส่วนใหญ่จึงเป็นข้าวเหนียว โดยทั่วไปแล้วในพื้นที่ที่สามารถให้น้ำชลประทาน และสามารถควบคุมน้ำได้ ชาวนาส่วนใหญ่จะปลูกข้าวลูกผสมพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูงในทางตรงกันข้ามนาที่อาศัยน้ำฝน เช่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พันธุ์ข้าวที่ปลูกเป็นพันธุ์ข้าวปรับปรุงต้นสูงหรือพันธุ์พื้นเมืองที่ไวต่อแสง ข้าวที่ปลูกในประเทศไทยแบ่งออกได้หลายประเภทตามลักษณะพื้นที่ที่ปลูก คือ

4.1 ข้าวไร่ เป็นข้าวที่ปลูกในที่ดิน พื้นที่เนินเขา หรือภูเขาในสภาพที่มีการทำไร่เลื่อนลอย เช่น พื้นที่บริเวณภูเขา ทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การปลูกข้าวโดยวิธีหว่านเมล็ดหรือหว่านเมล็ดแล้วไถกลบ ส่วนในภาคใต้นิยมปลูกในพื้นที่ระหว่างแถวสวนยาง ในขณะที่ดินยังเล็กลุย

4.2 ข้าวนาสวน เป็นข้าวที่ขบในท้องที่ส่วนใหญ่ของประเทศ โดยปลูกในที่ราบลุ่มทั่วไป ซึ่งมีน้ำขังในพื้นที่ไม่เกิน 80 ซม. วิธีการปลูกอาจทำได้โดยการปักดำหรือหว่านข้าวออกที่เรียกว่าการหว่านน้ำคม

4.3 ข้าวขึ้นน้ำหรือข้าวฟ่างลอย เป็นข้าวที่ขึ้นในสภาพที่มีน้ำขังลึก ระดับน้ำอยู่ระหว่าง 1 - 3 เมตร การปลูกทำได้โดยการหว่านเมล็ดข้าวเปลือกในขณะที่ดินน้ำยังแห้งอยู่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลาง

พันธุ์ข้าวที่ดีจะให้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพเมล็ดดีกว่าพันธุ์ข้าวที่ไม่ดี และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการเกษตรแผนใหม่ ซึ่งการเกษตรแผนใหม่มีจุดประสงค์ที่จะปลูกพืชที่ตลาดต้องการให้ได้ผลผลิตสูง และทำรายได้ที่คุ้มค่าให้กับเกษตรกรผู้ปลูกทางเกษตรแผนใหม่มีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

- การปลูกพืชพันธุ์ดีและเหมาะสมกับท้องถิ่น

การใส่ปุ๋ยบำรุงดิน

- การปราบวัชพืช
- การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช
- การชลประทาน เพื่อให้มีน้ำเพียงพอกับความต้องการ ของพืช

การปรับปรุงพันธุ์ข้าวในรัชสมัย จอมวิชากรมเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้ดำเนินการ และได้มีพันธุ์ข้าวดีหลายพันธุ์ให้เกษตรกรปลูกในท้องถิ่นตามภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2519 เป็นต้นมา

5. ต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการผลิตทั้งหมดต่อไร่ของข้าวนาปรังจะสูงกว่าข้าวนาปี แต่ถ้าพิจารณาต้นทุนต่อหน่วยหรือต้นทุนต่อเกวียน จะพบว่าต้นทุนต่อเกวียน ของการเพาะปลูกข้าวนาปรังจะต่ำกว่าข้าวนาปี ทั้งนี้เพราะการปลูกข้าวนาปรังจะต้องใช้ปุ๋ยและข้าวพันธุ์ดีกว่าการปลูกข้าวนาปี จึงทำให้ต้นทุนต่อไร่สูงกว่าข้าวนาปีมาก ดังนั้นทำให้ต้นทุนต่อเกวียนของนาปรังต่ำกว่าข้าวนาปี (ตารางที่ 3)

6. การตลาดในประเทศ

6.1 เกษตรกรที่ปลูกข้าวจะขายข้าวเปลือกให้กับพ่อค้าข้าวเปลือก ในท้องถิ่น หรือขายให้กับโรงสีข้าวโดยตรง ซึ่งในกรณีนี้การติดต่อกับโรงสีโดยตรงนั้น จะเดินทางไปในลักษณะที่โรงสีรับจ้างสีข้าวให้กับชาวนา ส่วนใหญ่จะเป็นโรงสีเล็ก ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับโรงสีขนาดใหญ่กว่าจะทำกร รับซื้อข้าวเปลือกจากพ่อค้าข้าวเปลือก หรือชาวนานานท้องถิ่น แล้วแปรสภาพจากข้าวเปลือกเป็นข้าวสาร และโรงสีก็จะขายข้าวสารให้กับผู้บริโภคในท้องถิ่น ผ่านพ่อค้าคนกลางข้าวสารในท้องถิ่น ขณะเดียวกันโรงสีก็จะขายให้พ่อค้าส่งออกหรือพ่อค้าขายส่งที่กรุงเทพฯ โดยผ่านนายหน้าคนกลางที่กรุงเทพฯ หรือ "ทยง" นั้นเอง โรงสีบางแห่งก็จะขายให้กับผู้ส่งออกโดยตรง และพ่อค้าขายส่งที่กรุงเทพฯ ขนาดใหญ่บางรายก็ติดต่อซื้อข้าวโดยตรงจากโรงสี สำหรับการปลูกข้าวในภาคใต้มักจะ

ไม่เพียงพอกับความต้องการในเขตภาคใต้ จึงต้องมีการสั่งซื้อจากเขตนอกมาบริโภค ทั้งนี้ พ่อค้าคนกลางในภาคใต้จะซื้อข้าวจาก "หยง" หรือพ่อค้าขายส่งที่กรุงเทพฯ และจัดส่งขายให้ผู้บริโภคในเขตภาคใต้ในที่สุด

6.2 นอกจากจะมีการซื้อขายโดยตรงแล้ว ยังมีการซื้อขายโดยผ่านตลาดกลางข้าวเปลือก เช่น ตลาดกลางข้าวเปลือกที่อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ที่เรียกกันว่า "ท่าข้าว" การซื้อขายข้าวเปลือกที่ตลาดกลางจะใช้วิธีประมูล โดยผู้ขายจะนำตัวอย่างข้าวเปลือกมาให้ผู้ซื้อที่เฝ้าคอยอยู่ที่ท่าข้าวเปลือก ผู้ซื้อจะบดข้าวด้วยไม้บดที่ทางท่าเตรียมไว้ให้ เพื่อดูว่าเป็นข้าวคุณภาพเช่นไร เมื่อตกลงซื้อขายกันแล้วจะนำข้าวไปชั่ง โดยการจ่ายเงินต้องผ่านท่าข้าวทุกครั้ง

ตลาดข้าวสารที่กรุงเทพฯ เป็นแหล่งของนายหน้าคนกลางและผู้ส่งออก การซื้อขายนั้นทางโรงสีจะส่งตัวพ่อค้าข้าวสารและใบราคามาให้กับ "หยง" เมื่อหยงมีตัวอย่างข้าวสารหลายชนิด ก็จะส่งลูกจ้างนำตัวอย่างและใบราคาไปเสนอขายให้พ่อค้าขายส่งหรือพ่อค้าส่งออกหลังจากตกลงซื้อกันแล้ว หยงจะติดต่อให้โรงสีส่งมอบข้าวให้พ่อค้าส่งออกหรือพ่อค้าขายส่งตามตัวอย่างต่อไป

6.3 แต่เดิมนั้นมีการซื้อขายข้าวทั้งในและต่างประเทศ ไม่มีการกำหนดขึ้นแถวข้าวสารเป็นมาตรฐานที่แน่นอน ครึ่งเมื่อประเทศไทยมีการค้าข้าวระหว่างประเทศมากขึ้น การกำหนดราคาและคุณภาพข้าวที่ทำอยู่เดิมนั้นไม่สะดวกในการตรวจสอบ และการกำหนดราคา ดังนั้นกระทรวงพาณิชย์จึงได้กำหนดมาตรฐานข้าวชนิดต่าง ๆ ขึ้นในปี 2520 เป็นต้นมา ฉบับที่ใช้ปัจจุบันได้ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มกราคม 2517

6.4 ชาวนาที่มีฐานะดีจะเก็บข้าวเปลือกไปขายเมื่อราคาสูงขึ้น โดยเก็บไว้ในยุ้งของชาวนาเอง หรือฝากพ่อค้าโรงสีที่คุ้นเคยกันและไม่เสียค่าฝาก แต่ชาวนาจะต้องขายข้าวให้พ่อค้าหรือโรงสีที่รับฝากข้าวไว้ตามราคาทั้งตลาด เมื่อชาวนาพอใจจะขาย

ส่วนโรงสีจะเก็บข้าวเปลือกไว้จนคลังสินค้าของตนเต็มมีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อให้มี

ข้าวเปลือกไว้แปรสภาพเป็นข้าวสารได้ตลอดปี หรือเก็บไว้เพื่อแปรสภาพในยามที่ข้าวสารมีราคาสูงขึ้น อย่างไรก็ตามข้าวเปลือกจะเก็บได้นานไม่เกิน 6 เดือนเท่านั้น

ในด้านพ่อค้าส่งคอกจะเก็บข้าวสารในคลังสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ เพื่อสะดวกในการขนส่ง ระยะเวลาที่เก็บข้าวสารจะไม่นานเกิน 3 เดือน เพราะอาจเกิดความเสียหายจากแมลงต่าง ๆ กัดเจาะ นอกจากนี้ข้าวจะเสื่อมคุณภาพลง มีกลิ่นอับ สีสคล้ำลง ฯลฯ ไม่เป็นที่นิยมของผู้บริโภค การเก็บรักษาข้าวจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากมาย เช่น การสูญเสียที่หนักที่เกิดจากสูญเสียความชื้น ความสูญเสียที่เกิดจากหนูและแมลงกัดเจาะทำลายข้าว ค่าประกันภัยพิบัติ ค่าเช่าโกดัง ค่าดอกเบี้ยของเงินทุน

6.5 การขนส่งเพื่อการค้าในประเทศมี 3 ประเภท คือ การขนส่งทางน้ำ โดยเรือ การขนส่งทางบก ทางรถยนต์และทางรถไฟ แต่สำหรับพ่อค้าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะใช้รถยนต์เป็นส่วนใหญ่ เพราะมีเส้นทางน้ำจำกัด

เนื่องจากในภาคต่าง ๆ จะมีผลผลิตทางการเกษตรหลายชนิด แต่ละชนิดก็มีความต้องการที่จะขนส่งทางรถยนต์เช่นกัน ช่วงออกสู่ตลาดของพืชผลต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อค่าขนส่งข้าว กล่าวคือ หากมีความต้องการที่จะขนส่งข้าวและพืชผลอื่น ๆ ด้วย ค่าขนส่งก็จะอยู่ในเกณฑ์สูง หากความต้องการลดลง ค่าขนส่งก็จะลดลง

6.6 พ่อค้าข้าวเปลือกในท้องถิ่นบางส่วนจะให้เงินกู้ บัณฑิตการผลิดและสิ่งของที่ใช้จ่ายประจำวันกับชาวนา เพื่อสร้างความผูกพันกับชาวนา เมื่อชาวนาเก็บเกี่ยวข้าวได้แล้ว ก็จะได้นำมาขายให้กับตน นอกจากนี้โรงสีบางรายก็ปล่อยเงินกู้ให้กับชาวนา และบางครั้งก็มีเงื่อนไขให้ชาวนานำข้าวเปลือกมาขายให้โรงสีเพื่อชำระหนี้สิน สำหรับโรงสีกับพ่อค้าคนกลางจะทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินทุนให้โรงสี โดยจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่โรงสีก่อนแล้วพียงจะเรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อ คือพ่อค้าส่งออกหรือพ่อค้าขายส่งในภายหลัง

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ให้ความช่วยเหลือผู้ส่งออกข้าวอยู่เสมอมา โดยผ่านทางธนาคารพาณิชย์ และเริ่มรับช่วงซื้อผลคือสัญญาใช้เงินผู้ส่งออกข้าวตั้งแต่วันที่ 2499 เป็นต้นมา ตลอดจนมีการริ่กักตุนการรับซื้อลดตามภาวะเศรษฐกิจในแต่ละช่วงด้วย

6.7 ในอดีตนั้นชาวอเมริกันได้ข้าว และ ข้อมูลทางการ ตลาดจากพ่อค้าคนกลางลำข้าวและได้รับน้อยกว่าพ่อค้าคนกลาง ส่วน โรงสีจะให้บริการทาสารจากหอยที่กรุงเทพฯ ทั้งจากปริมาณเชิงราคาและการติดต่อโดยตรงทางโทรศัพท์ สำหรับไทยจะได้รับข้าวสารจากผู้ส่งออก พ่อค้าคนกลางและโรงสีจากต่างจังหวัด ปัจจุบันการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศไทยมีความทันสมัยและส่งเสริมการให้ข้าวและข้อมูลทางการตลาดได้อย่างละเอียดและรวดเร็วแล้ว การกล่าวหาว่าพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบชาวนาก็เบาบางลงไป

6.8 เนื่องจากกรุงเทพฯ มีการบริโภคมากและการส่งออกก็กระจุกที่กรุงเทพฯ ดังนั้นการค้าข้าวที่กรุงเทพฯ จึงมีความสำคัญที่สุด ราคาข้าวสารที่กรุงเทพฯ คือราคาขายส่งตลาดกรุงเทพฯ จะเป็นตัวกำหนดราคาข้าวในต่างจังหวัด หรือกล่าวได้ว่าทางโรงสีจะยึดราคาที่กรุงเทพฯ เป็นหลักในการกำหนดราคารับซื้อจากพ่อค้าที่ลงถิ่นและชาวนา แต่ขณะเดียวกันราคาส่งออกจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดราคาขายส่งตลาดกรุงเทพฯ และราคาในต่างจังหวัด เนื่องจากข้าวที่ผลิตได้แต่ละปีจะเกินกว่าปริมาณความต้องการใช้ภายในประเทศ จึงมีส่วนหนึ่งจะต้องส่งออก มิฉะนั้นจะทำให้ข้าวภายในประเทศต่ำลงด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้ส่งออกจึงเป็นผู้กำหนดราคาข้าวภายในประเทศได้

7. การตลาดต่างประเทศ

7.1 ในปี 2529 ประเทศไทยผลิตข้าวได้มากเป็นอันดับที่ 5 ของโลก และประเทศที่ผลิตข้าวได้มากรองจากประเทศไทย และมีความสำคัญในวงการข้าวของโลก ก็คือ เวียดนาม พม่า ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา เป็นต้น แต่ถ้าหากพิจารณาอันดับความสำคัญในการส่งออกในประเทศต่าง ๆ จะพบว่าประเทศจะส่งออกข้าวมากที่สุดในโลก แต่บางปีสหรัฐอเมริกา ก็กลับเป็นผู้ส่งออกข้าวมากที่สุดแทนประเทศไทย และเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย กล่าวคือสหรัฐอเมริกา มักจะขายข้าวในระยะเวลาสั้นๆ

7.2 ประเทศผู้นำเข้าข้าวของไทยที่สำคัญมีหลายกลุ่มด้วยกัน ปัจจุบันมีดังนี้

<u>เอเชีย</u>	ได้แก่	จีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฮ่องกง
<u>ตะวันออกกลาง</u>	ได้แก่	อิหร่าน คูเวต ซาอุดีอาระเบีย ซีเรีย
<u>ยุโรป</u>	ได้แก่	รัสเซีย กรีซ ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์
<u>แอฟริกา</u>	ได้แก่	โมซัมบิก แองโกลา มาลากาซี โกเวอรี่โคสต์ เซเนกัล และคีนยา
<u>อเมริกา</u>	ได้แก่	คิวบา เปรู และสหรัฐอเมริกา

ปริมาณการส่งออกข้าวของประเทศไทย (ตารางที่ 4) มีแนวโน้มสูงขึ้นตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบัน มีสัดส่วนการส่งออกอยู่ในระหว่างสูงเกินกว่าร้อยละ 30 ของปริมาณการส่งออกของโลก (ประมาณ 12.156 ล้านตันในปี 2529) ทั้งนี้เนื่องจากมีการปรับปรุงเทคนิคการปลูกและมีการปรับปรุงชลประทาน ทำให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น

8. การขยายตัวของการผลิตข้าวของประเทศไทย

แนวโน้มการขยายตัวของผลผลิตข้าวของประเทศไทยในอนาคต ขึ้นอยู่กับ การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตมากกว่าการขยายพื้นที่เพาะปลูก หากมีการปรับปรุงระบบชลประทานที่มีอยู่ให้ดีขึ้น ก็จะช่วยเพิ่มผลผลิตต่อไร่ได้มากกว่าการขยายพื้นที่ในเขตชลประทานออกไป อย่างไรก็ตาม ผลผลิตต่อไร่จะเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ปัจจัยการผลิตเป็นสำคัญ

9. นโยบายการส่งออกข้าวของประเทศไทย

ในช่วงที่มีผลผลิตส่วนเกินเหลือเพื่อการส่งออกมาก ประเทศไทยก็ได้พยายามขยายตลาดส่งออก โดยให้แรงจูงใจในทางด้านราคา การส่งคณะผู้แทนไปเจรจาการค้า การขยายระยะเวลาในการให้สินเชื่อและการจัดการด้านตลาด นอกจากนี้แล้วการเปลี่ยนแปลง

ภาษีส่งออกของรัฐบาลก็ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างอำนาจการแข่งขัน กับตลาดต่างประเทศมาตั้งแต่ปี 2509 แต่เดิมราคาข้าวในตลาดโลกค่อนข้างมีเสถียรภาพ และความประสงค์ในการแทรกแซงตลาดข้าวก็คือ การเพิ่มรายได้โดยใช้ภาษีส่งออกเป็นเครื่องมือสำคัญ เป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงภาษีส่งออกก็เพื่อต้องการให้ราคาในประเทศมีเสถียรภาพ ในฐานะที่ข้าวเป็นอาหารหลักของไทย ราคาที่ยอมรับได้ของผู้บริโภคในเมืองจึงเป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้นเมื่อใดที่ราคาข้าวในประเทศเพิ่มขึ้น รัฐบาลก็จะเพิ่มภาษีส่งออกจนกระทั่งข้าวไทยไม่สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้ ทำให้ผลผลิตส่วนเกินภายในประเทศเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามเมื่อราคาในประเทศต่ำและมีปริมาณส่งออกส่วนเกินเหลืออยู่ รัฐบาลก็จะลดภาษีส่งออกเพื่อกระตุ้นการส่งออก

10. การแก้ปัญหาราคาข้าวของรัฐบาล

10.1 รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยมีนโยบายที่จะยกระดับราคาข้าวเปลือก ของชาวนา อยู่เสมอ บ้างปีก็ใช้นโยบายการประกันราคา (ปี 2518) แต่ส่วนใหญ่จะใช้นโยบายพุงราคาหรือการรักษาระดับราคาข้าวโดยการแทรกแซงตลาดในจุดต่าง ๆ (เหตุการณ์ปี 2525/26) แต่ในปี 2526/27 รัฐบาลใช้นโยบายให้ผู้ส่งออกต้องสศคชข้าวรายละ 2,000 ตัน พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือผู้ส่งออกทางด้านการเงินดอกเบี้ยต่ำ นโยบายต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ดำเนินการแล้วไม่สามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จโดยแท้จริง เพียงแต่ได้ผ่อนคลายปัญหาที่ฝังเคียวลงเท่านั้น

10.2 นับตั้งแต่ปีการผลิต 2529/30 จนถึงปัจจุบัน รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องราคาข้าวเปลือกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเป็นเอกภาพ นโยบายหลักในการยกระดับราคาข้าวเพื่อช่วยเหลือชาวนาให้สามารถขายข้าวเปลือกได้ ในราคาสูงขึ้นครบระบบตั้งแต่การผลิต การจำหน่ายในประเทศและต่างประเทศ โดยใช้มาตรการด้านการเงิน การคลังเป็นหลัก ซึ่งแบ่งแนวความคิดออกได้ 2 แนวความคิดคือ

10.2.1 การสนับสนุนกลไกการตลาดต่างประเทศ ได้แก่ การสนับสนุนให้สินค้าเชื่อมต่อกับตลาด การจำหน่ายตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งออก การสนับสนุนการค้าตอบแทน

10.2.2 การสนับสนุนกลไกตลาดภายในประเทศ เพื่อเพิ่มกำลังการผลิต การซื้อข้าวเปลือกมากขึ้นในดินดอนลุ่มน้ำท่วม การสนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร และการแทรกแซงตลาดข้าวเปลือก ซึ่งประกอบด้วยโครงการของแต่ละหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่

10.2.2.1	โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ	ของธนาคารแห่งประเทศไทย
10.2.2.2	โครงการรับจำนำข้าวเปลือก	ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
10.2.2.3	โครงการแทรกแซงตลาดข้าวเปลือก	ของกระทรวงมหาดไทย
10.2.2.4	โครงการเชื่อมโยงสินค้าเพื่อการผลิต	และบริการข้าวของสหกรณ์
10.2.2.5	โครงการรวบรวมข้าวเปลือกของกลุ่มเกษตรกร	
10.2.2.6	โครงการรับซื้อข้าวเหนียวด้วยข้าวเปลือก	ขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกร
10.2.2.7	โครงการรับซื้อข้าวเปลือก	เพื่อการบริโภคในหน่วยทหาร ของกองทัพบก
10.2.2.8	โครงการแทรกแซงข้าวเปลือก และข้าวสาร	ของกรมการค้าภายใน
10.2.2.9	โครงการตลาดข้าวเปลือกระดับท้องถิ่น	ของกรมการค้าภายใน

ในการดำเนินงานตามนโยบายและมาตรการข้าง
ของแต่ละหน่วยงานที่
ผ่านมา ปรากฏว่าได้รับ ผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง ส่งผลโดยตรงไปสู่การสร้าง
อำนาจต่อรองให้กับชาวนาผู้ผลิต ทำให้ระดับราคาข้าวเปลือกมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ ๑ ผลผลิตข้าวนาปี - นาปรัง ปี ๒๕๓๑/๒๒ - ๒๕๓๐/๓๑

ปี	นาปี (ล้านตัน)	นาปรัง (ล้านตัน)	รวม (ล้านตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ไร่/กก.
๒๕๒๓/๒๒	๑๕.๒๐๖	๒.๒๖๔	๑๗.๔๗๐	๓๑๓
๒๕๒๒/๒๓	๑๔.๖๔๖	๑.๑๑๑	๑๕.๗๕๗	๒๕๑
๒๕๒๓/๒๔	๑๕.๔๐๕	๑.๙๖๓	๑๗.๓๖๘	๓๐๒
๒๕๒๔/๒๕	๑๕.๗๕๔	๒.๐๑๗	๑๗.๗๗๑	๓๑๒
๒๕๒๕/๒๖	๑๔.๗๗๔	๒.๑๐๔	๑๖.๘๗๘	๓๐๒
๒๕๒๖/๒๗	๑๖.๙๔๓	๒.๖๐๖	๑๙.๕๔๙	๓๒๖
๒๕๒๗/๒๘	๑๗.๒๗๕	๒.๖๓๐	๑๙.๙๐๕	๓๓๑
๒๕๒๘/๒๙	๑๗.๙๓๐	๒.๓๓๔	๒๐.๒๖๔	๓๓๐
๒๕๒๙/๓๐	๑๖.๘๒๖	๒.๐๔๖	๑๘.๘๗๒	๓๒๘
๒๕๓๐/๓๑	๑๕.๒๗๒	๒.๔๐๐	๑๗.๖๗๒	-

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทยฉบับย่อ ปีเพาะปลูก ๒๕๓๐/๓๑ หน้า ๒
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ ๒ เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ของข้าวขาวภาค
ปี ๒๕๒๘/๓๐

	เนื้อที่เพาะปลูก (๑๐๐ไร่)	ผลผลิต (๑๐๐ ตัน)	ผลผลิต กก. ต่อไร่
ภาค			
	นาปี	นาปรัง	รวม
	นาปี	นาปรัง	รวม
ค.อ. เชียงใหม่	๒๘,๗๘๘	๑๓๓,๖๘๗	๖
ขอนแก่น	๑๓,๓๗๗	๕๖๐,๕๓๓	๔๑
กาฬสินธุ์	๑๒,๒๑๖	๕๘๑,๑๕๑	๔๗
อุดรธานี	๓,๖๐๒	๑๗๖,๖๖๖	๔๙

ที่มา : เช่นเดียวกับตารางที่ ๓ (หน้า ๒๒ - ๒๓)

ตารางที่ ๓ ต้นทุนการวมผลิตข้าวนาปีและข้าวนาปรัง

ปีการเพาะปลูก ๒๕๒๗/๒๘ - ๒๕๓๑/๓๒

ข้าวนาปี :

: ปี : ต้นทุนต้นแปร: ต้นทุนคงที่: ต้นทุนทั้งหมด: ผลผลิตต่อไร่: ต้นทุนต่อเกวียน:
: : บาท/ไร่ : บาท/ไร่ : บาท/ไร่ : กิโลกรัม : บาท :

: ๒๕๒๗/๒๘ : ๗๑๗.๒๐ : ๑๖๘.๘๘ : ๘๘๕.๘๖ : ๒๕๘ : ๒,๙๗๒.๖๘ :

: ๒๕๒๘/๒๙ : ๗๒๖.๕๓ : ๑๖๙.๕๖ : ๘๙๖.๐๙ : ๓๐๒ : ๒,๙๕๐.๖๓ :

: ๒๕๒๙/๓๐ : ๗๑๙.๙๖ : ๑๖๘.๑๒ : ๘๘๘.๐๘ : ๒๙๐ : ๓,๐๖๒.๓๙ :

: ๒๕๓๐/๓๑ : ๗๒๒.๓๖ : ๑๖๙.๒๑ : ๘๙๑.๕๗ : ๒๘๓ : ๓,๑๕๐.๘๒ :

: ๒๕๓๑/๓๒ : ๗๓๓.๖๒ : ๑๖๘.๓๐ : ๙๐๑.๙๒ : ๒๙๘ : ๓,๐๖๘.๗๖ :

ข้าวนาปรัง:

: ๒๕๒๗ : ๑,๓๐๑.๖๙ : ๑๕๐.๙๐ : ๑,๔๕๒.๐๙ : ๕๘๒ : ๒,๔๙๕.๙๑ :

: ๒๕๒๘ : ๑,๓๔๖.๒๙ : ๑๕๙.๕๗ : ๑,๕๐๐.๘๖ : ๕๙๖ : ๒,๕๑๘.๑๕ :

: ๒๕๒๙ : ๑,๓๑๕.๕๐ : ๑๕๙.๘๑ : ๑,๔๗๕.๓๑ : ๕๘๖ : ๒,๕๐๙.๐๖ :

: ๒๕๓๐ : ๑,๒๖๓.๘๘ : ๑๖๒.๙๓ : ๑,๔๒๖.๘๑ : ๕๖๓ : ๒,๕๓๙.๓๐ :

: ๒๕๓๑ : ๑,๒๘๗.๕๕ : ๑๕๙.๙๙ : ๑,๔๔๗.๕๔ : ๖๐๗ : ๒,๓๗๕.๖๘ :

ที่มา : ข้อมูลคำนวณการผลิตและการตลาด หีข้เศรษฐกิจที่สำคัย

เอกสารเศรษฐกิจการเกษตรเลขที่ ๘-๒๒๕๓๒ มี.ย. ๓๒

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผนวก ค.

ข้อมูลเบื้องต้น ของมันสำปะหลัง

1. ทั่วไป

มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่ง ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศเป็นมูลค่าที่สูงมากแต่ละปี และมันสำปะหลังยังเป็นพืชอาหารที่มีความสำคัญของโลกพืชหนึ่ง ปัจจุบันมันสำปะหลังเป็นพืชที่นิยมปลูกทั่วไปในทวีปเอเชีย อเมริกา และแอฟริกาใต้ ประเทศผู้ผลิตมันสำปะหลังรายใหญ่ 5 รายแรกของโลก คือ ประเทศบราซิล ไทย ชาติี คินโดเนเซีย และไนจีเรีย ในจำนวนผลผลิตมันสำปะหลังของโลกประมาณ 138.3 ล้านตัน หัวมันสดในปี 2529 ซึ่งประเทศบราซิลเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อีกละ 17 รongลงมาได้แก่ประเทศไทยผลิตได้คิดเป็นร้อยละ 14 หรือประมาณ 19.08 ล้านตัน แต่ในด้านการค้ามันสำปะหลัง ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังรายใหญ่ที่สุดของโลก ทำให้มีรายได้จากการส่งออกประมาณ 21.845 ล้านบาทในปี 2531

2. การผลิต

มันสำปะหลังเป็นพืชที่ปลูกง่ายและทนแล้งได้ดี และเป็นพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่มีลักษณะแล้งและชื้นสลับกัน มันสำปะหลังจะเจริญได้อย่างดีเมื่อมีความชื้นเพียงพอ เนื่องจากมันสำปะหลังเป็นพืชค้างปีและสามารถเจริญอยู่ได้หลายปี ทำให้สามารถเก็บหัวเมื่อใดก็ได้ตามต้องการ โดยทั่วไปมักจะปลูกกันเป็นพืชฤดูเดียว มีอายุประมาณ 9 - 12 เดือน

มันสำปะหลังไม่เลือกดินมากนัก แต่ผลผลิตจะสูงเมื่อดินมีผิวหน้าลึก ต้องการดินที่มีภาวะระบายน้ำดี จึงไม่เหมาะที่จะปลูกสลักินที่ลุ่ม ถึงแม้มันสำปะหลังจะขึ้นได้ดีกับดินเกือบทุกชนิด แต่จะให้ผลผลิตสูงเมื่อดินมีความสมบูรณ์สูง แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก โดยมี พื้นที่ปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ 5.93 ล้านไร่ และภาคตะวันออก ประมาณ 2.48 ล้านไร่ หัวดีดเป็น

ร้อยละ 60 และร้อยละ 25 ของพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังทั้งประเทศ ซึ่งมีอยู่ประมาณ 9.98 ล้านไร่ และผลผลิตรวมทั้งสิ้นประมาณ 22.37 ล้านตัน (ตารางที่ 1) การผลิตมันสำปะหลังของไทยมีลักษณะแตกต่างไปจากต่างประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ ตรงที่ว่าผลผลิตของไทยที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ เมื่อแปรรูปแล้วจะทำการส่งออกมากกว่าการใช้ในประเทศ

การขยายตัวของมันสำปะหลังเป็นผลมาจากการขยายพื้นที่เพาะปลูก มีสาเหตุจากการปรับปรุงเทคนิคการผลิตและต้นทุนการผลิตมันสำปะหลังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเกือบทุกปี (ตารางที่ 2) ต้นทุนการผลิตหัวมันสำปะหลังของเกษตรกรอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนัก ทั้งนี้เพราะเป็นพืชที่มีความทนทานต่อความแห้งแล้งและสามารถปลูกในดินทุกชนิด แม้จะมีความสมบูรณ์ต่ำก็ตาม การปรับปรุงดินโดยใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์มีน้อยมาก ดังนั้นต้นทุนประเภทนี้เกือบไม่มีปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปเกี่ยวกับการผลิตที่สำคัญก็คือ เกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลังมีฐานะยากจน การลงทุนในการปลูก เช่น ค่าจ้าง การเตรียมดิน ค่าแรงงานในการปลูก ค่าแรงในการเก็บเกี่ยว เกษตรกรส่วนใหญ่จะขาดแคลนเงินทุนในการดำเนินการผลิตดังกล่าวจึงเป็นผลให้เกษตรกรต้องอยู่ในสภาพหนี้สิน สถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้ความช่วยเหลือได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้เกษตรกรต้องกู้เงินสถาบันนอกระบบ ลักษณะเช่นนี้จึงส่งผลให้เกษตรกรต้องขายผลผลิตให้พ่อค้าท้องถิ่นที่มีพันธะหนี้สินต่อกัน ทำให้ขายได้ในราคาต่ำ และต้องเสียดอกเบี้ยเงินกู้ค่อนข้างสูง

3. การแปรรูป

หัวมันสำปะหลังเมื่อขูดจากดินแล้วจะเก็บไว้ไม่ได้ทนเหมือนพืช ชนิดอื่น ๆ กล่าวคือหัวมันจะเน่าเสียใน 1 - 2 อาทิตย์ เพราะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีภายในหัวมัน ดังนั้นเมื่อขูดหัวมันขึ้นมาแล้วจะต้องรีบทำการแปรรูปพื้นที่ รูปแบบของการแปรรูปหัวมันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้ ซึ่งสรุปได้ 3 แบบใหญ่ ๆ คือ

- 3.1 นำไปตัดเป็นชิ้น ๆ ซึ่งเรียกว่ามันเส้นหรือมันชิ้น (Tapioca Chips)
- 3.2 ทำการแปรรูปเป็นมันอัดเม็ด (Tapioca Pallets)

3.3 ทำการแปรรูปเป็นแป้งมันสำปะหลัง (Tapioca Flour)

4. การตลาด

4.1 โครงสร้างตลาดมันสำปะหลังสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

4.1.1 ตลาดภายในประเทศ สามารถแบ่งย่อยได้อีก 2 ตลาด คือ

4.1.1.1 ตลาดวัตถุดิบ ได้แก่ตลาดหัวมันสดและตลาดมันเส้น

4.1.1.2 ตลาดผลิตภัณฑ์แปรรูป ได้แก่ตลาดแป้งมันสำปะหลัง และตลาดมันอัดเม็ด

4.1.2 ตลาดต่างประเทศ สามารถแบ่งย่อยได้ 2 ตลาดคือ

4.1.2.1 ตลาดผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพื่อการเลี้ยงสัตว์

4.1.2.2 ตลาดแป้งมันสำปะหลัง

4.2 ตลาดหัวมันสด (ในประเทศ)

การซื้อขายหัวมันสดโดยทั่วไป ชาวไร่จะติดต่อกับโรงงานการแปรรูปโดยตรง พ่อค้าคนกลางเข้ามายุ่งในเรื่องการซื้อขายน้อยมาก การซื้อขายจะคิดค่าน้ำหนักและเปอร์เซ็นต์แฉ่งในหัวมัน โรงงานแป้งมันจะมีความเข้มงวดควอดชันเกี่ยวกับเปอร์เซ็นต์แป้งมันมากกว่าโรงงานอัดเม็ด การพิจารณาคุณภาพหัวมันนั้น อาศัยความชำนาญและประสบการณ์ของผู้ซื้อ ดังนั้นการค้าขายหัวมันสดส่วนใหญ่ จึงต้องดำเนินการอยู่บนพื้นฐานของความคุ้นเคยและความไว้นื้อเชื่อใจระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายเป็นสำคัญ (ผู้ซื้อหมายถึง โรงงานมันเส้น แป้งมันและมันอัดเม็ด ส่วนผู้ขายหมายถึงเกษตรกร พ่อค้ารวบรวมหัวมัน)

4.3 ตลาดมันเส้น (ในประเทศ)

เมื่อหัวมันสดถูกทำลายลงเข้ามาถึงโรงงานมันเส้น ก็จะถูกนำเข้าเครื่องจักรเพื่อหั่นให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วนำไปตากแดดที่ลานตากมัน เพื่อให้สารไซยาไนด์

ในหัวมันสดถูกทำลายด้วยแสงอุลตราไวโอเล็ตในแสงแดด เมื่อตากแดดดีแล้ว ก็จะนำไปขายให้โรงงานอัดเม็ด เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบต่อไป ลานมันเส้นส่วนใหญ่มักจะขายมันเส้นให้กับโรงงานอัดเม็ดในท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะการส่งออกมันเส้นในปัจจุบันมีน้อยมากจนแทบจะไม่มี ความสำคัญ เนื่องจากได้ถูกทดแทนด้วยมันอัดเม็ด ซึ่งสามารถประหยัดเนื้อที่ในการขนส่งได้ เกือบครึ่งหนึ่งของมันเส้น และการแปรรูปจากมันเส้นเป็นมันอัดเม็ดนั้น สูญเสียน้ำหนัก ระหว่างการผลัด 5 - 6 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

4.4 ตลาดแป้งมันสำปะหลัง (ในประเทศไทย)

มีโรงงานแป้งมันในประเทศไทยมากกว่า 100 โรงงาน ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียง รองลงมาในภาคอีสาน โรงงานแป้งมันจะทำการผลิตประมาณ 6 - 8 เดือนใน 1 ปี โดยเหตุที่การผลิตชั่วคราวในฤดูฝน เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวนี้น้ำมันจะมีเปอร์เซ็นต์แป้งต่ำ การขูดหัวมันมีความลำบากและมีดินทรายปนอยู่ในหัวมันเป็นจำนวนมาก

แป้งมันสำปะหลังที่โรงงานต่าง ๆ ผลิตได้นั้น ใช้ในประเทศประมาณ 150,000 - 250,000 ตันต่อปี หรือปริมาณเกือบลครึ่งของปริมาณที่ผลิตได้ และใช้ประกอบอาหารและงานบ้านประเภทอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย ทั้งนี้โดยผ่านพ่อค้าขายส่งซึ่งรับซื้อหรือรวบรวมผลิตภัณฑ์แป้งมัน โรงงานในตลาดท้องถิ่น นำมาบรรจุหีบห่อแล้วจำหน่ายให้แก่พ่อค้าปลีก เพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคต่อไป

4.5 ตลาดมันอัดเม็ด (ในประเทศไทย)

มันอัดเม็ดมีความสำคัญต่อธุรกิจการค้ามันสำปะหลังเป็นอันดับหนึ่ง เมื่อพิจารณาจากปริมาณและมูลค่าของมันอัดเม็ดเทียบกับปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังทั้งหมด (ตารางที่ 3) มันอัดเม็ดที่ผลิตในประเทศไทย จำแนกได้เป็น 2 ชนิดคือ

4.5.1 มันอัดเม็ดแข็งหรือชนิดมีหยั้อ (Hard or Brand Pellet)

ผลิตโดยเครื่องจักรทันสมัย มีขนาดเล็กและมีการยึดเหนี่ยวภายในค่อนข้างดี แข็ง ทำให้ไม่แตกเป็นฝุ่นง่ายในเวลาขนถ่าย คุณภาพดี

4.5.2 มันอัดเม็ดนิ่มหรือชนิดพื้นเมือง (Soft or Native Pellet)

ผลิตโดยเครื่องจักรแบบเก่า มีขนาดเม็ดใหญ่กว่ามันอัดเม็ดแข็ง แต่ร่วนง่ายในเวลาขนถ่าย

4.6 ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพื่อเลี้ยงสัตว์ (ในต่างประเทศ)

ประเทศไทยมีการบริโภคมันสำปะหลังในประเทศน้อยมาก ประมาณร้อยละ 5 เท่านั้น ที่เหลือส่งออกไว้ต่างประเทศ โดยส่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

4.6.1 ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพื่อการเลี้ยงสัตว์

4.6.2 แป้งมันสำปะหลัง

การจำหน่ายมันสำปะหลังเพื่อการเลี้ยงสัตว์ที่จะส่งไปจำหน่าย ยังตลาดร่วมยุโรป ผู้ส่งออกไม่สามารถที่จะส่งไปจำหน่ายให้ผู้ซื้อโดยตรงได้ เนื่องจากไม่สามารถหาระวางเรือบรรทุกชนิดขนส่งแก่ทอของขนาดใหญ่ (Bulk Carriers) ซึ่งจะทุนค่าใช้จ่ายได้ ผู้ส่งออกส่วนใหญ่มักจะทำการขายให้กับบริษัทเรือ ทำให้บริษัทเรือมีบทบาทต่อวงการค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพื่อการเลี้ยงสัตว์ของไทยมาก

การกำหนดราคามันอัดเม็ดนี้ ปกติขึ้นอยู่กับราคา C.I.F Rotterdam เป็นสำคัญ สกุลเงินที่ใช้เป็นสกุลคอยซ์มาร์ค โดยผู้ส่งออกจะเป็นผู้ชำระค่าประกันภัย และรับผิดชอบในด้านการเสื่อมของน้ำหนักสินค้า ในขณะที่บริษัทเรือจะรับผิดชอบในด้านค่าระวางเรือ ค่าลำเลียง

ผู้ส่งออกรายใหญ่ ๆ มักจะมีโกดังของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณแม่น้ำทางปะกง โดยเก็บไว้โมโกดังบางส่วน และบางส่วนก็จะซื้อหลังจากได้รับแจ้งกำหนดเรือเข้ามารับสินค้าแล้ว โดยบริษัทเรือจะแจ้งให้ผู้ส่งออกทราบล่วงหน้า ดังนั้นการเข้าออกของเรือจะมีผลกระทบต่ออัตรารับซื้อผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังมาก

การควบคุมคุณภาพของมันเม็ดไทยในปัจจุบันที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าฯ ของกระทรวงพาณิชย์ ใช้ดำเนินการมีส่วนร่วมประกอบดังนี้

แป้ง	อย่างน้อย	60	เปอร์เซ็นต์
ทราย	ไม่เกิน	3	"
ความชื้น	"	14	"
เส้นใย	"	5	"

การส่งมันเมล็ดออกนอกประเทศ ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก มีความจำเป็นจึงได้แปรรูปจากหัวมันมาเป็นมันเมล็ดและใช้เรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ (มีระวางบรรทุกตั้งแต่ ๘๐,๐๐๐ ตันขึ้นไป) มาใช้ในการขนส่ง ทำเรือนำลึกจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการขนส่งมันเมล็ด เพราะต้องใช้ท่าเรือที่เรือเดินสมุทร ขนาดใหญ่ เข้าเทียบได้

ปัจจุบันประเทศไทยส่งออกในรูปแบบของมันอัดเม็ดเป็นส่วนใหญ่ และส่วนมากส่งไปยังตลาดประชาคมยุโรป และประเทศในเอเชียมี จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน

4.7 ตลาดแป้งมันสำปะหลัง (ในต่างประเทศ)

ตลาดส่งออกที่สำคัญของแป้งมันได้แก่ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ไต้หวัน ฮอลแลนด์ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับตลาดต่างประเทศ ของแป้งมันของไทย คือ

4.7.1 โดยธรรมชาติของแป้งแต่ละชนิด สามารถทดแทนกันได้เกือบสมบูรณ์ ดังนั้นประเทศต่าง ๆ กลุ่มจะให้แป้งที่สามารถผลิตได้ในประเทศของตนเป็นหลัก การนำเข้าแป้งจะเกิดขึ้นเมื่อการผลิตแป้ง (แป้งข้าวโพด แป้งสาลี ฯลฯ) ไม่เพียงพอ กับความต้องการในประเทศบางคราวเท่านั้น

4.7.2 ตลาดแป้งมันที่สำคัญของไทย คือ ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา ซึ่งญี่ปุ่นมีนโยบายกีดกันค้าแป้งมัน โดยการกำหนดโควตาและตั้งกำแพงภาษี ส่วนสหรัฐอเมริกาจะนำเข้าแป้งมันจากประเทศไทยเพื่อชดเชยการขาดแคลนของแป้งที่ผลิตได้ไม่เพียงพอ กับความต้องการภายในประเทศเท่านั้น

5. สถานการณ์สินค้ามันสำปะหลังในปัจจุบัน

5.1 การผลิต ตามรายงานการสำรวจของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในปี 2531/32 คาดว่าจะมีผลผลิตหัวมันสดประมาณ 23.451 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.13 จากผลผลิต ปี 2530/31 ซึ่งมีปริมาณ 22.307 ล้านตัน ทั้งนี้เนื่องจากราคาหัวมันสดภายในประเทศทรงตัวอยู่ในระดับสูงต่อเนื่องมาโดยตลอด ตั้งแต่ปลายปี 2528 จึงจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น เมื่อรวมกับปริมาณผลติดคงเหลือมาจากปี 2530/31 ประมาณ 6.250 ล้านตันแล้วจะมีผลผลิตรวมทั้งสิ้น 29.701 ล้านตัน ในขณะที่ความต้องการใช้มันสำปะหลังภายในประเทศมีเพียง 5 ล้านตัน และเพื่อการส่งออกประมาณ 20.5 ล้านตัน รวมความต้องการทั้งสิ้นประมาณ 25.5 ล้านตัน ดังนั้นปริมาณผลติดคงเหลือที่ยกไปในปี 2532 ประมาณ 9.201 ล้านตัน สำหรับปี 2532/33 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์คาดว่า จะมีผลผลิตหัวมันสดประมาณ 22.78 ล้านตัน ลดลงจากปีที่แล้วคิดเป็นร้อยละ 2.86 เพราะว่าการค้าหัวมันสำปะหลังพืชเกษตรขยายได้ลดลงในปีที่ผ่านมา ทำให้เกษตรกรหันไปปลูกพืชไร่ชนิดอื่นที่ให้ผลผลิตแทนสูงกว่า

5.2 การตลาดและการค้า

การส่งผลผลิตหัวมันสำปะหลังออกไปต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะส่งไปยังตลาดประชาคมยุโรป ซึ่งมีโควตาประมาณปีละ 5.5 ล้านตัน ส่วนความต้องการนอกตลาดประชาคมฯ มิไม่แน่นอน จะขึ้นอยู่กับภาวะการตลาดและราคากัญชืดทดแทน เช่นในปี 2531 ปริมาณการส่งออกไปยังประชาคมฯ 5,036 ล้านตัน มูลค่า 15,948.6 ล้านบาท ลดลงจากปี 2530 ซึ่งมีปริมาณส่งออก 5.575 ล้านตัน มูลค่า 18,191.5 ล้านบาท ลดลงคิดเป็นร้อยละ 9.67 และ 12.45 ตามลำดับ ตลาดคู่แข่งของไทยในการส่งมันสำปะหลังไปยังประชาคมฯ ได้แก่ อินโดนีเซีย โดยมีโควตาร้อยละประมาณ 825,000 ตัน นอกจากนี้ประชาคมฯ ได้มีการนำเข้าสินค้าอื่น ๆ ซึ่งสามารถใช้ทดแทนหัวมันสำปะหลังได้ เช่น

มันเทศหวาน และกากข้าวโพด โดยนำเข้ามันเทศหวานจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ปีละประมาณ 600,000 ตัน และกากข้าวโพดจากสหรัฐอเมริกาปีละประมาณ 4.7 ล้านตัน สำหรับการส่งออกมันสำปะหลังของไทยไปยังตลาดนอกประชาคมยุโรป ในปี 2531 มีปริมาณ 3.096 ล้านตัน มูลค่า 5.990.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ซึ่งมีปริมาณ 0.636 ล้านตัน มูลค่า 2.469.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 387.12 และ 142.5 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ได้มีนโยบายผลักดันให้มีการส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกไปยังตลาดนอกประชาคมยุโรปเพิ่มมากขึ้น ด้วยการริเริ่มมาตรการจูงใจจัดสรรปริมาณการส่งออกไปยังตลาดประชาคมฯ ให้แก่ผู้ส่งออกที่สามารถส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกไปตลาดนอกประชาคมฯ ให้เป็นกรณีพิเศษ โดยตลาดนอกประชาคมยุโรปที่สำคัญได้แก่ เกาหลีใต้ ไชเวียด ญี่ปุ่น ใต้หวัน และสิงคโปร์

ตารางที่ ๑๑ ต้นไม้พะยอมปลูก ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ของฝ่าย

ปี ๒๕๒๑ - ๒๕๒๒

ปี	พื้นที่เพาะปลูก :	ผลผลิต :	ผลผลิตต่อไร่ :
:	(ไร่)	(ตันไร่)	(กิโลกรัม)
๒๕๒๑	๗,๒๘๓	๑๖,๓๕๘	๒,๒๔๖
๒๕๒๒	๕,๒๘๖	๑๑,๑๐๑	๒,๑๐๐
๒๕๒๓	๗,๒๘๐	๑๖,๕๕๐	๒,๒๕๑
๒๕๒๔	๗,๕๕๐	๑๗,๖๕๔	๒,๒๓๕
๒๕๒๕	๗,๗๒๖	๑๗,๗๘๘	๒,๓๐๒
๒๕๒๖	๘,๕๕๒	๑๘,๙๘๙	๒,๒๒๐
๒๕๒๗	๘,๗๘๐	๑๙,๙๕๕	๒,๒๗๘
๒๕๒๘	๙,๒๗๐	๑๙,๒๖๓	๒,๐๘๗
๒๕๒๙	๘,๕๒๘	๑๕,๒๕๖	๑,๙๖๗
๒๕๓๐	๘,๘๒๐	๑๘,๕๕๕	๒,๒๑๗
๒๕๓๑	๙,๘๗๙	๒๒,๓๐๘	๒,๒๕๘
รวม			
อัตราเพิ่ม	๓.๘๑	๓.๕๗	๐.๓๖
รวมผลผลิต			
รวม			
ค่าเฉลี่ย	๘,๗๐๒*	๒๓,๘๕๑	๒,๘๑๑
ปี ๒๕๒๓			

* พื้นที่เก็บเกี่ยว

ที่มา : ข้อมูลจากกรมผลิตและกาวตลาต

เอกสารเลขที่ ๘๒/๒๕๓๑ มีนายน ๒๕๓๒ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ตารางที่ ๒ ต้นทุนการผลิตสินค้าประมงทะเลลึกทั้งประเทศ
ปีเพาะปลูก ๒๕๒๑ - ๒๕๓๑

: รายการ :	ปี ๒๕๒๑	ปี ๒๕๒๒	ปี ๒๕๒๓	ปี ๒๕๒๔	ปี ๒๕๒๕
: ต้นทุนเบ็ดขี้ผึ้ง (บาท/ไร่) :	๓๑๙.๑๓:	๓๖๖.๐๒:	๔๓๓.๗๐:	๕๘๗.๒๖:	๗๙๙.๗๖:
: ต้นทุนคงที่ (") :	๑๒๒.๘๘:	๑๒๑.๙๗:	๑๒๓.๐๑:	๑๒๓.๘๖:	๑๒๙.๖๘:
: ต้นทุนทั้งหมด (") :	๑,๖๔๑.๙๗:	๑,๘๕๑.๙๙:	๑,๙๖๖.๗๑:	๒,๑๙๓.๙๘:	๒,๕๑๙.๖๘:
: ต้นทุนต่อ ๑ ต. (บาท) :	๐.๘๖:	๐.๙๓:	๐.๙๘:	๑.๑๑:	๑.๓๑:
: ต้นทุนต่อตัน :	๘๘๗.๘๐:	๙๒๕.๙๙:	๙๓๕.๑๐:	๙๙๐.๙๖:	๑,๐๗๖.๑๙:
: มูลค่าต่อไร่ (กก.) :	๒,๒๗๖.๐๐:	๒,๐๘๗.๐๐:	๑,๙๖๙.๐๐:	๒,๒๑๗.๐๐:	๒,๒๕๘.๐๐:

ที่มา : เห็นเดียวกับตารางที่ ๑

ตารางที่ ๓ ปริมาณและมูลค่าส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง

ปี ๒๕๒๙ / ๒๕๓๑

	๒๕๒๙	๒๕๓๐	๒๕๓๑
ประเทศ			
มูลค่า	ปริมาณส่งออกมูลค่ารวม	ปริมาณส่งออกมูลค่ารวม	ปริมาณส่งออกมูลค่ารวม
	(ในหน่วยตัน)	(ในหน่วยตัน)	(ในหน่วยตัน)
ผลิตภัณฑ์	๕,๖๕๖,๖๖๖	๑๖,๖๖๕	๕,๗๕๕,๕๕๕
แป้งมันสำปะหลัง	๓๐๕,๖๕๖	๑,๕๕๓	๕๕๕,๕๕๖
มันเส้น	๕,๓๕๑,๐๑๐	๑๕	๕,๒๐๐,๐๐๐
รวม	๖,๑๑๒,๓๓๒	๑๖,๖๘๐	๖,๒๐๖,๕๑๑

ที่มา : สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาเกษตรกร ราคาเงินเส้นเฉลี่ย FOB USD ๕๑/ตัน
 : สภาการค้าพืชต่างประเทศ ราคาเงินเม็ด " " ๑๓๖/ตัน
 : สภาสหภาพการค้ามันสำปะหลัง ราคาแป้งมัน " " ๑๖๖/ตัน

ตารางที่ ๔ ผลผลิตมันสำปะหลังของโลก ปี ๒๕๒๗ - ๒๕๒๘

		ผลผลิต (๑๐๐ ตัน) :		
		๒๕๒๗	๒๕๒๘	๒๕๒๙
๑.	บราซิล	๒๑,๘๖๖	๒๓,๑๑๑	๒๕,๕๕๒
๒.	ซาอุดี	๑๕,๐๓๘	๑๕,๕๐๐	๑๕,๕๗๐
๓.	ไทย	๑๙,๙๘๕	๑๙,๒๖๓	๑๕,๒๕๕
๔.	ไนจีเรีย	๑๑,๘๐๐	๑๓,๕๐๐	๑๔,๗๐๐
๕.	อินโดนีเซีย	๑๔,๑๕๙	๑๔,๐๕๗	๑๓,๖๒๗
๖.	อินเดีย	๕,๘๘๖	๕,๕๖๙	๖,๐๐๐
๗.	แทนซาเนีย	๕,๖๐๐	๕,๕๐๐	๕,๕๐๐
๘.	ยูกันดา	๑,๖๗๓	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐
๙.	กานา	๘,๐๘๓	๓,๐๗๖	๓,๖๙๒
๑๐.	จีน	๓,๘๖๘	๓,๖๕๘	๓,๕๗๐
๑๑.	โมซัมบิก	๓,๑๕๐	๓,๒๕๐	๓,๓๐๐
๑๒.	เวียดนาม	๒,๙๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐
๑๓.	ปารากวัย	๒,๕๐๐	๒,๘๖๑	๒,๘๗๕
๑๔.	อื่น ๆ	๑๘,๔๑๓	๑๙,๓๔๖	๒๐,๐๖๘
รวมทั้งโลก		๑๓๐,๕๒๑	๑๓๖,๖๙๑	๑๓๗,๓๙๗

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปีการเพาะปลูก ๒๕๓๐/๓๑

ผนวก ง

ข้อมูลเบื้องต้นของกล้วย (น้ำตาล)

1. บททั่วไป

กล้วยเป็นพืชเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ของประเทศไทยโดยส่วนรวม เพราะเป็นวัตถุดิบหลักในการแปรรูปเป็นน้ำตาล ซึ่งน้ำตาลนับได้ว่าเป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรชนิดหนึ่งที่มีบทบาทและสำคัญมากชนิดหนึ่ง น้ำตาลใช้ในการบริโภคภายในประเทศ และยังใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมบางชนิด รวมทั้งการส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ เป็นผลให้ประเทศมีรายได้เป็นจำนวนมากในวิหึ่ง ๆ ผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาลจากอ้อย คือกากน้ำตาล ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหารสัตว์ ผงชูรส แอลกอฮอล์ และอุตสาหกรรมผลิตสุรา กากอ้อยหรือชานอ้อยสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตกระดาษและไม้อัด ส่วนกากตะกอนอ้อยอันเป็นผลพลอยได้อีกชนิดหนึ่ง ก็สามารถใช้ทำปุ๋ยสำหรับปลูกพืชได้ ผลผลิตน้ำตาลที่ประเทศไทยผลิตได้ปีหนึ่ง ๆ จะใช้สำหรับทำการบริโภคภายในประเทศส่วนหนึ่ง ปีละประมาณ 5 แสนกว่าตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ของผลผลิตทั้งหมด ส่วนอีกประมาณร้อยละ 70 ของผลผลิตทั้งหมดจะเป็นการส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ

2. การผลิต

การปลูกอ้อยมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ แต่โดยทั่วไปเป็นการขยายตัวทางด้านพื้นที่การเพาะปลูก แต่ผลผลิตต่อไร่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก สาเหตุเพราะมีตลาดรับซื้อที่แน่นอน และยังได้รับเงินทุนจากโรงงานน้ำตาล เพื่อใช้ในการเพาะปลูกอีกด้วย พื้นที่ปลูกอ้อยมากที่สุดของไทย คือ พื้นที่ภาคกลาง มีสัดส่วนของผลผลิตอ้อยประมาณร้อยละ 62 ของผลผลิตอ้อยทั้งประเทศ จังหวัดที่มีการปลูกอ้อยกันมาก ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี และประจวบคีรีขันธ์ อันดับที่ 2 ก็คือพื้นที่

ภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีสัดส่วนของผลผลิตอ้อยประมาณร้อยละ 16 ของผลผลิตอ้อยทั้งประเทศ ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง ส่วนภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการปลูกอ้อยมากเป็นอันดับที่ 3 และที่ 4 ตามลำดับ โดยมีพื้นที่ที่สัดส่วนของผลผลิตอ้อย ร้อยละ 12 และ 10 ตามลำดับ ในแหล่งต่าง ๆ ที่มีการปลูกอ้อยดังกล่าว เกษตรกรที่ปลูกอ้อยมีการรวมตัวกันเป็นสมาคมต่าง ๆ ทั้งสิ้น 6 สมาคม ซึ่งทั้ง 6 สมาคมดังกล่าวได้รวมตัวจัดตั้งเป็นสหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย เมื่อปี 2518 ซึ่งมีปริมาณอ้อยร้อยละ 90 ของผลผลิตอ้อยทั้งประเทศ ส่วนที่เหลือได้มีการร่วมตัวกันเป็นสหกรณ์การเกษตรชาวไร่อ้อย ต่อมาในปี 2519 ได้รวมตัวกันจัดตั้งเป็นชุมนุมสหกรณ์การเกษตรชาวไร่อ้อยจำกัด

ส่วนโรงงานน้ำตาลตั้งกระจายตามแหล่งการปลูกในเขตต่าง ๆ เขตที่มีการปลูกอ้อยมาก ก็จะมีจำนวนโรงงานน้ำตาลมาก กล่าวคือ ภาคกลางมีจำนวนน้ำตาลมากที่สุด มีจำนวน 22 โรงงาน ภาคตะวันออกเฉียงใต้ มี 9 โรงงาน ภาคเหนือ มี 9 โรงงานและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 6 โรงงาน รวมทั้งสิ้น 46 โรงงาน ได้รวมกลุ่มเป็นสมาคมแยกเป็น 2 สมาคม คือ

2.1 สมาคมโรงงานน้ำตาลไทย ตั้งขึ้นเมื่อปี 2509 มีสมาชิกทั้งหมด 20 โรงงาน มีกำลังการผลิตน้ำตาลประมาณร้อยละ 39.6 ของปริมาณการผลิตทั้งประเทศ

2.2 สมาคมการค้าผู้ผลิตน้ำตาลไทย ตั้งขึ้นเมื่อปี 2514 มีสมาชิก 26 โรงงาน กำลังการผลิตรวมร้อยละ 60.4 ของการผลิตน้ำตาลรวมทั้งประเทศ

โดยปกติแล้วแหล่งปลูกอ้อยที่ไม่มีการชลประทาน หรือต้องอาศัยน้ำฝนในการปลูกนั้น จะเริ่มตั้งแต่ช่วงเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป และจะตัดอ้อยได้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน หรือต้นวาคม ส่วนอ้อย ในเขตชลประทานจะปลูกปลายฤดูฝนหรือต้นฤดูแล้ง อย่างไรก็ตาม ฤดูกาลปลูกอ้อยทั้งสองเขตนั้น จะสอดคล้องกับฤดูกาลหีบอ้อยของโรงงานน้ำตาล ซึ่งการเปิดหีบอ้อยของโรงงานน้ำตาลทางราชการเป็นผู้กำหนด โดยทั่วไปจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเมษายน ส่วนจำนวนวันที่โรงงานน้ำตาลแต่ละภาค จะเปิดดำเนินการ ขึ้นอยู่กับกำลังผลิตของโรงงาน

3. ต้นทุนการผลิต

การปลูกอ้อยจะมีต้นทุนแปรผันมากที่สุด มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 88 ของต้นทุนทั้งหมด อ้อยร้อยละ 12 เป็นต้นทุนคงที่ (ตารางที่ 1) และเนื่องจากปลูกอ้อย 1 ครั้ง สามารถตัดอ้อยได้ 3 ครั้ง ครั้งแรกตัดอ้อยที่ปลูกใหม่ หลังจากนั้นอีก 2 ครั้ง เป็นการตัดอ้อยที่ได้จากต่อ กรณีลิกคยต้นตอ ต้นทุนเพาะปลูกจะลดลงจากอ้อยปลูกใหม่ ร้อยละ 40 เพราะไม่มีค่าใช้จ่ายในการเตรียมดินและค่าใช้จ่ายในการปลูก

ส่วนต้นทุนการผลิตน้ำตาลแต่ละโรงงานจะแตกต่างกันออกไป แต่ส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้าย ๆ กัน คือ ค่าใช้จ่ายทางด้านวัตถุดิบจะมีสัดส่วนมากที่สุดประมาณร้อยละ 84 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด (ตารางที่ 2) รองลงมาได้แก่ค่าใช้จ่ายคงที่ ได้แก่เงินเดือนฝ่ายบริหารและฝ่ายขาย ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรเป็นต้น ต้นทุนส่วนนี้มีสัดส่วนร้อยละ 12 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ค่าใช้จ่ายผันแปรอื่น ๆ จะมีสัดส่วนร้อยละ 4 ของต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้แก่ ค่าจ้างแรงงานในการผลิต ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและเคมีภัณฑ์ต่าง ๆ กรณีผลิตน้ำตาลทรายขาว ค่าใช้จ่ายในการผลิตจะสูงขึ้นจากการผลิตน้ำตาลทรายดิบ ร้อยละ 3

4. การตลาด

4.1 การซื้อขายอ้อยระหว่างโรงงานน้ำตาลกับชาวไร่อ้อย จะมีการจำหน่ายเป็น 3 ทางด้วยกัน คือ ชาวไร่อ้อยที่มีปริมาณการผลิตมาก จะติดต่อค้าขายกับโรงงานน้ำตาลโดยตรง ส่วนชาวไร่อ้อยขนาดเล็กจะขายผ่านคนกลางที่เรียกว่า หัวหน้าโค้วต้า และมีการขายผ่านสหกรณ์การเกษตรชาวไร่อ้อยอีกด้วย

ส่วนโรงงานน้ำตาลจะผลิตน้ำตาลขายทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ในปัจจุบันโรงงานน้ำตาลทุกแห่งจะต้องขายน้ำตาลทรายขาว ผ่านสำนักงานกลางจำหน่ายน้ำตาลทรายขาว ซึ่งเป็นน้ำตาลโค้วต้า ๓ แล้วจึงจะขายให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และพ่อค้าส่งออก พ่อค้าขายปลีกและผู้บริโภค

ส่วนน้ำคาลทรายที่ส่งออก ส่วนใหญ่ส่งออกในรูปแบบน้ำคาลดิบ ตั้งแต่ฤดูการผลิตปี 2525/26 รัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าน้ำคาล โดยให้โรงงานน้ำคาลจะต้องผลิตน้ำคาลทรายตามโควต้า ก. และน้ำคาลทรายดิบตามโควต้า ข. เป็นอันดับแรก จนครบจำนวนตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงพาณิชย์กำหนดเสียก่อน จึงจะมีสิทธิทำการผลิตน้ำคาลทรายในโควต้า ค. ได้ ซึ่งน้ำคาลทรายดิบโควต้า ข. นั้น รัฐบาลได้อนุมัติให้จัดตั้งบริษัทร่วมระหว่างชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำคาลและกระทรวงอุตสาหกรรม ชื่อว่า บริษัทอ้อยและน้ำคาลไทย จำกัด เพื่อรับมอบน้ำคาลทรายดิบจำนวนปีละ 6 แสนตันไปจำหน่ายในต่างประเทศ สำหรับน้ำคาลทรายส่วนที่เกิดจากโควต้า ก. และ ข. คือ โควต้า ค. นั้น บริษัทส่งออกทั้งสอง คือ บริษัทค้าผลผลิตน้ำคาล จำกัด และบริษัทอุตสาหกรรมน้ำคาลแห่งประเทศไทย จึงจะมีสิทธิส่งออกได้เอง

4.2 การขายอ้อยให้กับโรงงานน้ำคาล เกษตรกรที่ปลูกอ้อยจะต้องส่งมอบอ้อยถึงโรงงานน้ำคาล แต่โดยทั่วไปหัวหน้าโควต้าจะเป็นผู้รับภาระการขนส่งอ้อยให้กับเกษตรกรที่อยู่ในกลุ่มของตน ส่วนการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานน้ำคาลนั้น ทางโรงงานจะจัดลำเค็ญการขนส่งของชาวไร่อ้อยโดยผ่านทางหัวหน้าโควต้า เกษตรกรจะต้องตัดอ้อยเอาไว้เพื่อขนส่งเข้าโรงงานต่อไป การขนส่งจะใช้รถยนต์บรรทุก ส่วนการขนส่งน้ำคาลจะใช้รถยนต์บรรทุกเช่นกัน เพราะแหล่งที่ตั้งของโรงงานน้ำคาลส่วนใหญ่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ ซึ่งสะดวกและรวดเร็วกว่าการขนส่งโดยวิธีอื่น ๆ

4.3 ในอดีตที่ผ่านมาโรงงานน้ำคาลจะกำหนดราคารับซื้ออ้อยกันเอง แต่เมื่อเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม ๆ ทำให้มีการเจรจาต่อรองกันระหว่างฝ่ายโรงงานกับชาวไร่อ้อย โดยมีเจ้าหน้าที่ของทางราชการเข้าร่วมด้วย ทั้งนี้ตั้งแต่ฤดูการผลิตปี 2517/18 เป็นต้นมา การเจรจาดังกล่าวมักเกิดความขัดแย้งระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำคาลอยู่เสมอ โดยทางชาวไร่อ้อยจะกำหนดราคาโดยยึดต้นทุนการปลูกอ้อยเป็นหลัก ในขณะที่โรงงานคำนึงต้นทุนการผลิตน้ำคาลและราคาน้ำคาลในตลาดโลกเป็นหลัก

เพื่อแก้ปัญหาหนี้รัฐบาลจึงได้นำระบบแบ่งผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่ตัดยกกับโรงงานน้ำตาล ในอัตรา 70 : 30 มาใช้ตั้งแต่ฤดูการผลิต ปี 2525/26 เป็นต้นมา สำหรับราคาน้ำตาลทรายที่วิโภคภายในประเทศคณะกรรมการกลางกำหนดสินค้าและป้องกันการผูกขาด ได้ประกาศควบคุมราคาจำหน่ายน้ำตาลภายในประเทศ ตั้งแต่ปี 2515 เป็นต้นมา ราคาซื้อขายน้ำตาลในประเทศมักจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพราะราคาน้ำตาลในประเทศมีความสัมพันธ์กับราคาน้ำตาลในตลาดโลกและมีผันผวนมาก

5. การตลาดต่างประเทศ

เนื่องจากการส่งออกในรูปอ้อยไม่มี ซึ่งจะต้องแปรรูปเป็นน้ำตาลเสียก่อน ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

5.1 การผลิตและการค้าน้ำตาลของโลก น้ำตาลสามารถผลิตได้จากพืชชนิดต่าง ๆ เช่น อ้อย หัวบีต มะพร้าว คาล หัวเมเบิล ฯลฯ แต่ที่นิยมทำเป็นอุตสาหกรรมคือน้ำตาลที่ทำจากอ้อยและบีต การผลิตน้ำตาลของโลกที่ผลิตจากอ้อยมีปริมาณร้อยละ 60 ของผลผลิตทั้งหมด ส่วนอีกร้อยละ 40 เป็นน้ำตาลผลผลิตจากหัวบีต สำหรับประเทศเป็นผู้ผลิตอ้อยโรงงานเป็นอันดับที่ 11 ของโลก และเป็นผู้ผลิตน้ำตาลส่งออกเป็น อันดับที่ 4 ของโลก

ตลาดน้ำตาลของโลกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ตลาดที่มีข้อตกลงพิเศษ (Preferential Market) กับตลาดเสรี (Free Market on World Market) ซึ่งตลาดที่มีข้อตกลงพิเศษได้แก่ การมีควบคุมการซื้อขายโดยวิธีควบคุมด้วยระบบโควตา การควบคุมด้วยระบบภาษีศุลกากร เป็นต้น สำหรับตลาดเสรีมีการซื้อขายผลผลิตน้ำตาลของโลกเพียง 1 ใน 8 ของปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ การค่าน้ำตาลในตลาดเสรีจะมีตลาดที่สำคัญ คือ ตลาดนิวยอร์ก ซึ่งดำเนินการซื้อขายล่วงหน้ากับตลาดลอนดอน ประเทศที่ทำการค้าในตลาดโลกนี้ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกขององค์การน้ำตาลระหว่างประเทศ ภายใต้

ความตกลงว่าด้วยน้ำตาลระหว่างประเทศ (International Sugar Agreement) ซึ่ง
มีวัตถุประสงค์ที่จะยกระดับการค้าน้ำตาลของโลก รักษาเสถียรภาพการค้าน้ำตาลของโลก
รวมทั้งหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของระดับราคาน้ำตาล

ประเทศไทยสมัครเข้าเป็นสมาชิกภาคีความตกลงว่าด้วยน้ำตาล ระหว่าง
ประเทศเมื่อปี 2512 และถอนตัวออกในปี 2514 ต่อมาในปี 2516 ก็สมัครเข้าเป็นสมาชิก
ใหม่อีกครั้ง รวมทั้งเป็นสมาชิกของภาคีความตกลงว่าด้วยน้ำตาลระหว่างประเทศถัดปี 2520

5.2 การค้าน้ำตาลของไทยในตลาดต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นการส่งน้ำตาล
ทรายดิบ ส่วนการส่งออกน้ำตาลทรายขาวมีปริมาณไม่มากนัก ในปัจจุบันตลาดสหภาพโซเวียต
และสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นตลาดน้ำตาลของไทยที่มีความสำคัญมากที่สุด ส่วนกาก
น้ำตาลเป็นผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาล ในอดีตประเทศผู้ซื้ออยู่ในเอเชียเท่านั้น
ที่สำคัญก็คือ ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ มีปริมาณส่งออกได้สูง ถึงร้อยละ 80 - 90 ของการส่งออก
กากน้ำตาลทั้งสิ้น แต่ต่อมากากน้ำตาลขยายเข้าไปขายในยุโรปด้วย สำหรับการค้าน้ำตาล
ของไทยในตลาดต่างประเทศระหว่างปี 2527 - 2532 มีปริมาณและมูลค่าตามตารางที่ 3

6. สถานการณ์ของอ้อยในปัจจุบัน

6.1 การผลิต ในฤดูการผลิตปี 2531/32 มีอ้อยเข้าหีบทั้งสิ้น 36.69
ล้านตัน สามารถผลิตน้ำตาลได้ 3.89 ล้านตัน และกากน้ำตาลได้ 1.75 ล้านตัน
เนื่องจากสภาพอากาศ ในปีนี้เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกและราคาสูงใจ นอกจากนี้การ
ขยายพื้นที่ปลูกอ้อยก็เพิ่มขึ้นด้วย ผลผลิตต่อไร่และน้ำตาลของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจาก
ราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกในระยะ 1 - 2 ปีที่ผ่านมาดี

6.2 การค้า ราคาน้ำตาลอ้อยที่เกษตรกรชาวไร้อ้อยได้วิมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่อง
จากราคาน้ำตาลในตลาดโลกสูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลได้ประกาศ
ราคาน้ำตาลอ้อยเบื้องต้นของอ้อยฤดูการผลิตปี 2531/32 ราคาตันละ 450 บาท คาดว่าราคาอ้อย

สิ้นสุดท้ายของฤดูกาลผลิตปี 2551/52 จะสูงกว่าราคาเบื้องต้น ราคาน้ำตาลในตลาดโลก มีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากความต้องการน้ำตาลในตลาดโลกมีมากกว่าผลผลิตน้ำตาล ทำให้สต็อกน้ำตาลในตลาดโลกลดลงการส่งออกน้ำตาลของไทยไปขายในต่างประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลผลิตน้ำตาลของไทยมีมากเกินไปความต้องการบริโภคภายใน ประกอบกับราคาน้ำตาลในตลาดโลกดี ทำให้ปริมาณและมูลค่าการส่งออกน้ำตาลสูงขึ้น สำหรับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี

6.3 การบริหารอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของไทย มีพระราชบัญญัติ อ้อยและน้ำตาลทราย ฉบับปี พ.ศ. 2527 ใช้บังคับ โดยมีคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนชาวไร่อ้อย ผู้แทนโรงงาน ผู้แทนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งคณะกรรมการฯ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลของไทย

7. การเก็บภาษีในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล

ภาวะหนี้สินของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ที่เกิดจากการกู้ยืมมา เพื่อรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมนี้ เมื่อฤดูกาลผลิตปี 2525/26 จำนวนเงิน 78 ล้านบาท รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2526 เรื่องการลดและงดเก็บภาษี เพื่อนำไปชำระหนี้จำนวนเงิน 750 ล้านบาท มาแล้วในปี 2529/30 และจำนวน 73.2 ล้านบาท ในปี 2530/31 แต่ก็ยังมีภาวะหนี้สินที่ต้องชำระทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย โดยจะต้องชำระอีก 4 งวดดังนี้

งวดที่	:	วันวาคม	2532	ประมาณ	732	ล้านบาท
"	2	"	2533	"	732	"
"	3	"	2534	"	732	"
"	4	"	2535	"	735	"

รัฐบาลได้พิจารณาอนุเคราะห์การเก็บภาษีอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ตั้งแต่
ฤดูกาลผลิต ปี 2531/32 - 2534/35 ดังนี้

- ภาษีการค้าภายในประเทศ ลดเหลือร้อยละ 1.5 เป็นระยะเวลา 4 ปี
- ภาษีการค้าส่งออกน้ำตาลทราย งดเก็บ เป็นระยะเวลา 4 ปี

ตารางที่ ๑ ต้นทุนการผลิตกล้วย

ปีการเพาะปลูก ๒๕๒๖/๒๗ - ๒๕๒๙/๓๐

ปี	ต้นทุนสิ้นแปร	ต้นทุนคงที่	ต้นทุนทั้งหมด	ต้นทุนต่อต้น	ผลผลิตต่อไร่
:	บาท/ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่	(บาท)	(ตัน)
๒๕๒๖/๒๗	๑,๘๘๘.๗๖	๒๓๙.๘๗	๑,๖๘๘.๖๓	๒๕๗.๕๗	๖.๕๕๖
๒๕๒๗/๒๘	๑,๕๕๙.๕๑	๒๕๒.๓๕	๑,๘๑๕.๑๗	๒๕๐.๕๗	๗.๓๑๘
๒๕๒๘/๒๙	๑,๕๕๙.๕๑	๒๕๒.๔๐	๑,๘๐๑.๙๑	๒๕๗.๕๓	๖.๙๙๗
๒๕๒๙/๓๐	๑,๕๖๒.๖๐	๒๕๗.๓๑	๑,๘๐๙.๙๑	๒๕๙.๕๗	๗.๒๕๕

ที่มา : ข้อมูลด้านการผลิตและการตลาด สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
เอกสารเลขที่ ๘๒/๒๕๓๒ มีเดือน ๒๕๓๒

ตารางที่ ๒ ต้นทุนการผลิตน้ำตาลทราย

รายการ	จำนวนเงิน	สัดส่วนของต้นทุน
		ทั้งหมด (%)
ค่าวัสดุคืบ (อ้อย)	๗๖๖.๔๓	๘๓.๕๕
ค่าใช้จ่ายคงที่	๑๐๕.๖๖	๑๑.๗๑
ค่าใช้จ่ายผันแปร	๔๐.๐๗	๔.๕๔
ต้นทุนรวม	๙๑๒.๑๖	๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ

๑. เป็นต้นทุนการผลิตน้ำตาลทรายในปี ๒๕๒๓/๒๔
๒. ในปี ๒๕๒๓/๒๔ ราคาอ้อยตันละ ๖๕๐ บาท และปีดังกล่าว
อ้อยจำนวน ๑ ตันผลิตน้ำตาลทรายได้ ๘๕.๙๓ กก.
ดังนั้นน้ำตาลทราย ๑๐๐ กก. จึงผลิตจากอ้อยที่มีมูลค่า
๗๖๖.๔๓ บาท

ที่มา : สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม

LIRT

คำสั่งแต่งตั้ง ปีงบประมาณและมูลค่าการจ้างลงหมอกหน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น
ของนายกรม

ปีงบประมาณ : พ.ศ.๒๕๖๕
มูลค่า : ล้านบาท

ปี	ปีศาจอหฺวรก	ปีศาจอหฺวรก	ปีศาจอหฺวรก	ปีศาจอหฺวรก
ปี	ปีศาจอหฺวรก	ปีศาจอหฺวรก	ปีศาจอหฺวรก	ปีศาจอหฺวรก
๒๕๖๖	๑,๒๒๘.๘	๕,๒๒๑.๘	๘๘๘.๘	๘๘๘.๘
๒๕๖๗	๑,๘๘๖.๘	๖,๓๘๖.๘	๙๘๖.๘	๘๘๖.๘
๒๕๖๘	๑,๘๖๐.๘	๘,๓๘๑.๘	๙๘๐.๘	๘๘๐.๘
๒๕๖๙	๒,๐๒๕.๘	๘,๕๘๓.๘	๙๘๓.๘	๘๘๓.๘
๒๕๗๐	๑,๘๓๓.๖	๘,๖๘๘.๘	๙๘๘.๘	๘๘๐.๘
๒๕๗๑	๒,๓๖๓.๘	๙,๘๘๘.๘	๙๘๘.๘	๘๘๘.๘

(ม.ค.-ธ.ค.)

ที่มา : กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กรมการคลัง กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๕ พื้นที่เพาะปลูก พื้นที่เก็บเกี่ยว ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่

ปี ๒๕๒๐/๒๑ - ๒๕๓๑/๓๒

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (พันไร่)	ผลผลิต (พันตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)	ราคาซื้อขาย (บาท/ตัน)
๒๕๒๗/๒๘	๓, ๔๓๔	๒๕, ๐๕๕	๗, ๔๔๙	๓๗๙.๘๘
๒๕๒๘/๒๙	๓, ๔๔๓	๒๕, ๐๙๓	๗, ๐๖๑	๓๘๘.๐๐
๒๕๒๙/๓๐	๓, ๓๗๐	๒๙, ๔๕๐	๘, ๗๒๙	๔๔๓.๘๓
๒๕๓๐/๓๑	๓, ๖๖๘	๒๗, ๑๙๑	๗, ๓๗๒	๔๖๒.๐๐
๒๕๓๑/๓๒	๓, ๘๖๘	๓๖, ๕๘๓	๙, ๔๕๘	๕๕๐.๐๐*
อัตราเพิ่มร้อยละ	๑.๕๕	๕.๒๕	๓.๓๙	-

* ราคาซื้อแบบเบื้องต้น

ที่มา : เช่นเดียวกับตารางที่ ๑

: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยและแนะนำสาลทราย

ตารางที่ ๕ ราคาที่เกษตรกรขายได้ ราคาขายส่งน้ำตาล ราคาขายนึ่งในนครลพบุรี และราคาส่งออก เอฟ.โอ.บี. ปี ๒๕๒๑ - ๒๕๓๐

	ราคาซื้อขายที่	ราคาขายส่งน้ำตาล	ราคาขายนึ่ง	
ปี	เกษตรกรขายได้:ทวายในลพบุรี	กทม.	เอฟ.โอ.บี.	
	:๑. (บาท/ตัน)	:๒. (บาท/กก.)	:๓. (บาท/กก.)	
๒๕๒๕	๘๕๘	๑๐.๗๒	๕.๘๔	
๒๕๒๖	๓๑๗	๑๐.๙๑	๕.๐๔	
๒๕๒๗	๓๕๐	๑๐.๙๕	๕.๑๕	
๒๕๒๘	๒๙๗	๑๐.๙๗	๓.๓๓	
๒๕๒๙	๒๓๗	๑๐.๙๘	๓.๖๑	
๒๕๓๐	๒๗๐	๑๐.๙๘	๕.๑๙	
๒๕๓๑	๓๒๘	๑๐.๙๘	๕.๑๒	
กัศราเพิ่ม	- ๒.๖๔	๖.๖๐	- ๒.๕๒	
ร้อยละ				

หมายเหตุ :

๑. ข้อยโรงงา
๒. น้ำตาลทรายขาว
๓. น้ำตาลทรายดิบ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่มา : เช่นเดียวกับตารางที่ ๑

ตารางที่ ๒ บัญชีสมดุข้าวของโลก

ปีเพาะปลูก ๒๕๒๗/๒๘ - ๒๕๓๑/๓๒

ปี	สต็อกต้นปี	ผลผลิต	นำเข้า	ใช้ในประเทศ	ส่งออก	สต็อกปลายปี
๒๕๒๗/๒๘	๑๗.๒	๓๑๘.๘	๑๑.๕	๓๑๐.๖	๑๑.๕	๕๕.๙
๒๕๒๘/๒๙	๕๕.๙	๓๒๐.๐	๑๒.๘	๓๒๐.๘	๑๒.๘	๕๕.๑
๒๕๒๙/๓๐	๕๕.๑	๒๑๘.๕	๑๒.๗	๓๒๒.๖	๑๒.๗	๕๐.๐
๒๕๓๐/๓๑	๕๐.๐	๓๐๙.๐	๑๑.๕	๓๑๖.๘	๑๑.๕	๕๒.๒
๒๕๓๑/๓๒	๕๒.๒	๓๒๐.๘	๑๒.๓	๓๒๒.๐	๑๒.๓	๕๐.๖

หน่วย : ล้านตันข้าวสาร

ที่มา : เช่นเดียวกับตารางที่ ๓

ผนวก จ

ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนในการปลูกพืชต่าง ๆ1. ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนการปลูกพืชในดินเลนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

	<u>ชนิดพืช</u>	<u>ต้นทุนการผลิต</u> (บาท/ไร่)	<u>ผลตอบแทนสุทธิ</u> (บาท/ไร่)
1.1	เลี้ยงไหม	1800	1450
1.2	มะม่วง	1600	1250
1.3	มันสำปะหลัง	900	800
1.4	ปอ	700	700
1.5	ข้าว	550	500
1.6	ถั่วเขียว	500	490
1.7	ถั่วลิสง	490	450
1.8	ข้าวฝาง	450	420
1.9	พืชสับ	440	410
1.10	ข้าวโหด	350	350

ที่มา : ศูนย์ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จังหวัดขอนแก่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

2. ต้นทุนการผลิตพืชต่างๆ ในปี 2529 - 2532

<u>ชนิดของพืช</u>	<u>ต้นทุนผันแปร</u>	<u>ต้นทุนคงที่</u>	<u>ต้นทุนทั้งหมด</u>	<u>ผลผลิตต่อไร่</u>	<u>ต้นทุนต่อ กก.</u>
	(บาท/ไร่)	(บาท/ไร่)	(บาท/ไร่)	(กิโลกรัม)	(บาท)
2.1 ต้นเหียง	814.82	126.99	968.81	149	6.50
2.2 ต้นลิสง	925.96	120.20	1,046.16	212	4.93
2.3 ข้าวนาปรัง	1,287.55	154.49	1,442.04	607	2,375.69 ⁽¹⁾
2.4 ข้าวนาปี	733.62	168.30	901.92	294	3,067.76 ⁽¹⁾
2.5 ข้าวโพด	653.36	113.67	767.03	408	1.88
2.6 ข้าวฟ่าง	295.22	98.25	393.47	187	2.10
2.7 ถั่วเขียว	454.70	129.45	584.15	92	6.35
2.8 ฝ้าย	2,202.45	134.79	2,337.24	239	9.78
2.9 ปอแก้ว	905.71	108.58	1,014.29	194	5.23
2.10 กาแฟ	4,219.19	1,111.43	5,330.61	-	27.77
2.11 หอมแดง	7,343.18	355.40	7,698.58	-	3.90
2.12 หอมหัวใหญ่	7,462.72	493.33	7,961.75	-	2.97
2.13 กระเทียม	6,141.01	302.20	6,443.21	-	11.24
2.14 มันสำปะหลัง	794.76	124.68	919.44	2,258.-	0.41
2.15 ถั่วลิสง	1,562.60	247.31	1,809.92	7,255.- ⁽²⁾	249.47 ⁽³⁾

หมายเหตุ (ข้อ 2.1 - 2.2 ปี 2530/31 , ข้อ 2.3 - 2.14 ปี 2531/32 ,
ข้อ 2.15 ปี 2529/30)

(1) ต้นทุนต่อเกวียน (บาท)

(2) ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)

(3) ต้นทุนต่อตัน (บาท)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ต้นทุนผันแปร ได้แก่ค่าใช้จ่ายในการปลูก ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยว ค่าวัสดุต่าง ๆ เช่น ค่าพันธุ์พืช ค่าปุ๋ย ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าขนส่งพันธุ์พืช ค่าเสียโอกาสของเงินลงทุน ฯลฯ

ต้นทุนคงที่ ได้แก่ค่าที่ดิน ค่าเสื่อมราคาเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร ฯลฯ

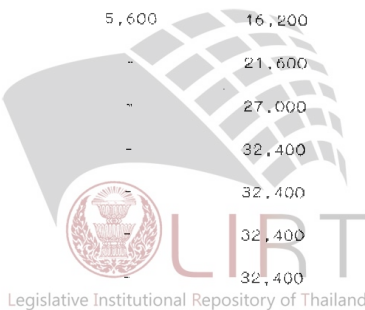
ที่มา : ข้อมูลด้านการผลิตและการตลาดพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3. ผลตอบแทนขั้นต่ำในการปลูกมะม่วงหิมพานต์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- พื้นที่ปลูกจำนวน 10 ไร่
- ปลูกจำนวน 45 ต้นต่อไร่

ปีที่ปลูก	ผลผลิตขั้นต่ำ	ราคาประกัน	จำนวนเงินกู้	รายได้ขั้นต่ำ
	ต่อไร่ (กก.)	ขั้นต่ำ (บาท)	ต่อ 10 ไร่ (บาท)	บาท/10 ไร่
1	พืชแซม	12	13,500	พืชแซม
2	พืชแซม	12	4,000	พืชแซม
3	45	12	5,400	5,400
4	135	12	5,600	16,200
5	180	12	-	21,600
6	225	12	-	27,000
7	270	12	-	32,400
8	270	12	-	32,400
9	270	12	-	32,400
10	270	12	-	32,400
11	270	12	-	32,400
12	270	12	-	32,400

หมายเหตุ

ก. บริษัทมหาชนหรือสหพันธ์ จำกัด จะรับซื้อผลผลิตตามขนาด (Grade) ของเมล็ดที่ยังไม่ได้กระเทาะ โดยแบ่งเป็น 3 ราคา

เกรดพิเศษ กก. ละ 20.00 บาท (ไม่เกิน 110 เมล็ด/กก.)

เกรด สอง กก. ละ 16.00 บาท

เกรด สาม กก. ละ 14.00 บาท

ข. ถั่วคานเฉลี่ย กก. 19.- บาท เกษตรกรผู้ปลูกจะมีรายได้ ดังนี้

ปีที่ ๒	ไร่ละ	114.00 - 145.00 บาท
" 3	"	817.00 - 1,235.00 บาท
" 4	"	2,656.- บาท
" 5	"	3,420.- บาท
" 6	"	4,275.- บาท
" 7	"	5,130.- บาท

4. ต้นทุนการผลิตและการตลาดของการปลูกฝ้ายแดงเพื่อขายหน่อ

ปีที่ 1

ค่าเช่าที่ดิน	200.- บาท
ค่าไถบุกเบิก (ไถและคลาด)	140.- บาท
ค่าไถพรวน	120.- บาท
ค่ากิ่งพันธุ์ ๘ บาท ต่อต้น (20 ต้น)	160.- บาท
ค่าจ้างปลูกต้นละ 4 บาท (20 ต้น)	80.- บาท
ค่าปุ๋ยคอกรวมค่าจ้างใส่ 20 บาท ไร่ ละ 5 บาท	100.- บาท
ค่าเก็บหญ้า 2 ครั้ง ๆ ละ 50 บาท	100.- บาท
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ 1	900.- บาท
ดอกเบี้ยเงินกู้ (15 บาท/ปี - ๕.๖.๕.)	135.- บาท
รวมต้นทุนปีที่ 1	<u>1,035.- บาท</u>

	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ต้นทุนคงที่	320.-	320.-	320.-	320.-
ค่าปุ๋ยคอก	180.-	220.-	280.-	320.-
ค่าจ้างแต่งกอ	66.67	66.67	125.-	200.-
รวมค่าใช้จ่าย	566.67	606.67	725.-	840.-
ต/บ เงินกู้	240.25	366.28	473.68	469.02
รวมต้นทุน	806.92	973.96	1,322.93	1,309.02
รวมต้นทุนปีที่ 1 - 3		2,815.88	-	-
รวมต้นทุนปีที่ 1 - 4		-	3,750.81	-
รวมต้นทุนปีที่ 1 - 5		-	-	3,959.00
ค่าตัดหน่อ 160 กก.		12.00	36.00	120.00
รายได้จากการขายหน่อไม้		400.00	1,200.00	4,000.00
รายได้จากการขายลำ		-	300.00	600.00
รายได้จากการขายหน่อและลำ		388.00	1,646.00	4,480.00
ขาดทุนเบื้องต้นไว้ละ		2,427.88	-	-
ขาดทุนสุทธิ		-	2,286.81	-
กำไรสุทธิ				884.000

หมายเหตุ

- ก. การทำสวนไม้คงของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินของตนเอง เกษตรกรผู้ปลูกจะต้องเสียเวลาประมาณ 5 ปี ซึ่งจะคุ้มทุน ซึ่งในระยะเริ่มการปลูก 3 ปีแรก เกษตรกรจะยังไม่ได้ผลครบแผนเลข เพราะยังไม่สามารถตัดหน่อได้ จะเริ่มมีรายได้ ตั้งแต่ปีที่ 4 เป็นต้นไป ดังนั้นเกษตรกรผู้ปลูกไม้คงจะต้องมีที่ดินเป็นของตนเอง จึงจะสามารถลดต้นทุนการผลิตด้านค่าเช่าลงได้บ้าง ตลอดจนค่าแรงต่าง ๆ ด้วย

ข. ข้อมูลต้นทุนการผลิตหน่อไม้ไผ่คงปี 2526 จากสำนักงานพาณิชย์จังหวัดปทุมธานี

5. ตัวอย่างการเกษตรที่ทำตามระบบเกษตรผสมผสาน (ไ้่นาสวนผสม)

5.1 ภาคเหนือ

- 5.1.1 นายบุญ บุตรป่า 56 หมู่ 2 ต.เขื่อนผวก อ.พร้าว จ.เชียงใหม่
- สภาพดิน เป็นที่ลาดเอียง ดินมีการอุกชะล้าง ความสมบูรณ์ขึ้นต่ำ
 - แหล่งน้ำ การเกษตรอาศัยน้ำฝน ในฤดูแล้งใช้น้ำจากบ่อปลา
 - แรงงาน จำนวน 3 คน

กิจกรรม	พื้นที่ (ไร่)	รายได้สุทธิ (บาท/ปี)
ข้าว	5	2,500
พืชไร่	2	1,500
ไม้ผล	5	3,000
พืชผัก	2	8,000
บ่อปลา	2	4,000
รวม	16	19,000

- 5.1.2 นายสนั่น เป็นสุข 113 หมู่ 2 ต.บ้านแดง อ.เมือง จ.แพร่

- สภาพดิน มีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ
- แหล่งน้ำ การเกษตรอาศัยน้ำชลประทาน
- แรงงาน จำนวน 5 คน

กิจกรรม	พื้นที่ (ไร่)	รายได้สุทธิ (บาท/ปี)
ข้าว	3	4,534
พืชไร่	4	1,183
ไม้ผล	1	1,122
พืชผัก	0.05	-
รว	5 (ตัว)	18,400

<u>กิจกรรม</u>	<u>พื้นที่ (ไร่)</u>	<u>รายได้สุทธิ (บาท/ปี)</u>
ควาย	1 (ตัว)	-
เป็ด	11 (ตัว)	144
ไก่	10 (ตัว)	63
ปลา	0.4	1,101
รวม	8.45	26,547

5.2 ภาคกลาง

5.2.1 นายบุญสม สุมนนา 87 หมู่ 2 ต.หนองน้อย อ.วัดสิงห์ จ.ชัยนาท

- สภาพดิน ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นดินตะกอนที่ถูกพัดพามาตามแม่น้ำลำคลองและภูเขา เหมาะสำหรับทำนา
- แหล่งน้ำ การเกษตรอาศัยน้ำฝน มีบ่อน้ำใต้ดินเสริมในฤดูแล้ง
- แรงงาน จำนวน 3 คน

<u>กิจกรรม</u>	<u>พื้นที่ (ไร่)</u>	<u>รายได้สุทธิ (บาท/ปี)</u>
ข้าว	25	12,000
พืชไร่	4	4,000
ไม้ผล	0.75	ยังไม่ให้ผลผลิต
พืชผัก	0.25	1,300
หมา	2 (ตัว)	3,100
ไก่	30 (ตัว)	1,100
ปลา	0.25	1,100
รวม	29.25	22,600

5.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.3.1 นายกลม ญาติจันทร์ 14 ต.พรหมานิคม อ.พรหมานิคม จ.สกลนคร

- สภาพดิน มีการบุกชะล้างความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ
- แหล่งน้ำ การเกษตรอาศัยน้ำฝน
- แรงงาน จำนวน 6 คน

กิจกรรม	พื้นที่ (ไร่)	รายได้สุทธิ (บาท/ปี)
ข้าว	25.5	9,750
ไร่	1 (ตัว)	4,000
ไร่	200 (ตัว)	5,700
ปลา	0.5	2,600
รวม	26	22,050

5.3.2 นายสวัสดิ์ สันโส 72 ต.บ้านผึ้ง อ.พังโคน จ.สกลนคร

- สภาพดิน มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
- แหล่งน้ำ การเกษตรอาศัยน้ำฝน ฤดูแล้งใช้น้ำจากบ่อปลาในการปลูกพืชผัก
- แรงงาน จำนวน 5 คน

กิจกรรม	พื้นที่ (ไร่)	รายได้สุทธิ (บาท/ปี)
ข้าว	36	13,400
พืชไร่	1	760
ไก่พื้นเมือง	90 (ตัว)	3,500
ปลา	6	2,500
รวม	43	20,160

LIRT

5.3.3 นายบุญเลิศ เมืองสน 37 หมู่ 1 ต.ศิลา อ.เมือง จ.ขอนแก่น

- สภาพดิน มีฝนน้อย มีช่วงแล้งที่ชัดเจน เมื่อมีน้ำพอเพียงจะเหมาะสมสำหรับกิจกรรม
- แหล่งน้ำ การเกษตรอาศัยน้ำฝน
- แรงงาน จำนวน 3 คน

กิจกรรม	พื้นที่ (ไร่)	รายได้สุทธิ (บาท/ปี)
ข้าว	20	28,380
ไม้ผล	3	ยังไม่ให้ผลผลิต
พืชผัก	1	12,230
ไม้ดอก	4	-
ปลา	0.5	150
รวม	28.5	40,400

5.4 ภาคใต้

5.4.1 นายสามารถ ยอดแก้ว 87 ต.นาขยาด อ.ควนขนุน จ.พัทลุง

- สภาพดิน มีควมอุดมสมบูรณ์ต่ำ
- แหล่งน้ำ การเกษตรอาศัยน้ำฝน ฤดูแล้งใช้น้ำจากอ้อปลา
- แรงงาน จำนวน 2 คน

กิจกรรม	พื้นที่ (ไร่)	รายได้สุทธิ (บาท/ปี)
ข้าว	10	6,380
ไม้ผล	2	ยังไม่ให้ผลผลิต
ยางพารา	20	48,000
วัว	4 (ตัว)	5,000
ปลา	5	ยังไม่ได้ขนาด
รวม	37	56,380

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หมายเหตุ

ก. ระบบเกษตรผสมผสาน คือ การ จัดระบบของกิจกรรมการผลิตในไร่นา ได้แก่พืช สัตว์และการประมง ให้มีการผสมผสานต่อเนื่องและเกี่ยวเนื่องในการผลิตซึ่งกันและกัน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในไร่นา เช่น ดิน น้ำ แสงแดดอย่างเหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด มีความสมดุลย์ของสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่องและเกิดผลในการเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติด้วย

ข. ข้อมูลจากเอกสารระบบเกษตรผสมผสาน 2532 สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานกรรมการครับ

พลเอก ปิฎฐา สิงห์ศักดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพอย่างสูง และท่านวุฒิสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทุกท่านตามมติที่ประชุมวุฒิสภาชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2532 (สมัยสามัญ) เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2532 ได้กรุณาให้ความเห็นชอบต่อคณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้ทำการพิจารณาศึกษาพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาและเสนอแนวทางแก้ไข โดยใช้ระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาปัญหา 1 ปีนั้น บัดนี้คณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาปัญหาดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงใคร่ขออนุญาตพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวมาเสนอต่อวุฒิสภา ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการได้กำหนดแนวทางในการพิจารณาศึกษาปัญหา เป็นหลายแนวทาง เพื่อให้จะได้มาซึ่งข้อมูลและความเป็นจริง อาทิเช่น การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวม 11 ครั้ง การศึกษาข่าวสาร ข้อมูล ข้อเสนอจากเอกสาร ของทางราชการและองค์กรต่าง ๆ ของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง และนำมาเป็นเอกสารอ้างอิงประกอบเอกสารรายงาน ดังที่ปรากฏอยู่ในมิกของบรรดาท่านวุฒิสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทุกท่านอยู่แล้ว ได้เรียนเชิญบุคคลและผู้แทน ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มาแลกเปลี่ยนข้อมูลและเสนอความคิดเห็นร่วมกัน 2 ครั้ง และได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านมาเป็นที่ปรึกษา ร่วมคิดร่วมทำงานอยู่ในคณะกรรมการอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการพิจารณาของคณะกรรมการได้พบว่า แม้ผลผลิตทางการเกษตรแทบทุกชนิดจะมีปัญหาในตัวของมันนั้น ๆ เองก็ตาม แต่ก็ได้ลงความเห็น ว่า พืชเศรษฐกิจที่มีปัญหามากที่สุดคือข้าวและเกษตรกรรมที่สำคัญมีอยู่ 3 ชนิดด้วยกัน ได้แก่ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาในการพิจารณาศึกษาปัญหา และการกำหนดข้อเสนอแนะทางแก้ไขปัญหา คณะกรรมการ

จึงมีมติกำหนดขอบเขตการพิจารณาศึกษาพืชเศรษฐกิจที่มีปัญหาไว้เพียง 3 ชนิดดังกล่าว

ปัญหาในเรื่องข้าว ปัญหาทางด้านการผลิต ได้ปรากฏทราบดีโดยแน่ชัดว่า เกษตรกรของไทยเรามีประสิทธิภาพในการผลิตข้าวต่ำ และมีต้นทุนสูง หากจะเปรียบเทียบกับประเทศผู้ค้าแข่ง ผลจะยกเป็นตัวอย่างได้ว่า ในขณะที่เกษตรกรของไทยเรามีผลผลิตโดยเฉลี่ยประมาณ 330 กิโลกรัมต่อไร่ ในขณะที่ประเทศอินโดนีเซียสามารถจะผลิตได้ถึง 648 กิโลกรัมต่อไร่ จีน 855 กิโลกรัมต่อไร่ และญี่ปุ่น 996 กิโลกรัมต่อไร่ คุณภาพการผลิตยังไม่ดีพอ เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ปลูกข้าวหลายพันธุ์ ขาดเทคโนโลยีในการดูแลรักษาคุณภาพ ทำให้คุณภาพข้าวไทยไม่สนองความต้องการของตลาดโลกอย่างแท้จริง อัตรากារึงกำไรที่ดิน และการเข้าไปยึดครองที่ดินที่มีระบบชลประทานเพื่อไปใช้ในธุรกิจที่มีใช้การเกษตร ทำให้เขตทำนาในระบบชลประทานซึ่งมีน้อยอยู่แล้วลดน้อยลงไปอีก ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่หลวงในด้านการเกษตรกรของไทยในอนาคต

ปัญหาทางด้านการตลาดของข้าว เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรยากจน ขาดทุนหมุนเวียน และสถานที่ที่จะเก็บรักษาข้าวให้มีคุณภาพ ทำให้ต้องเร่งขายข้าวแม้ราคาจะตกต่ำในช่วงแรกของการขายผลผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนาจนที่มีหนี้สิน จะตกเป็นผู้ขาดอำนาจต่อรองทางการตลาดโดยสิ้นเชิง การแข่งขันกับประเทศคู่แข่งจะรุนแรงมากขึ้น ในช่วงปี 2535 คาดว่าประเทศไทยจะสามารถผลิตข้าวได้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือประมาณ 4 ล้านตัน

ปัญหาในด้านการแปรรูป โรงสีที่ใช้อยู่โดยทั่วไปสำหรับแปรรูปข้าวยังคงอยู่ในระบบที่เก่าแก่มาก และขาดการพัฒนาที่แท้จริง การแปรรูปข้าวเปลี่ยนเป็นข้าวสารจึงมีข้าวเป็นจำนวนมาก มีร้าวมาก ทำให้มีการสูญเสียทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูงพืชที่เป็นปัญหาชนิดต่อไปก็คืออ้อย

ปัญหาทางด้านการผลิต ความไม่เหมาะสมระหว่างพื้นที่ปลูกอ้อยกับที่ตั้งโรงงานน้ำตาล สาเหตุของการขาดแคลนแรงงานและที่ดินมีราคาแพงขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ และ

ภาคตะวันออกของประเทศ ซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกอ้อยและที่ตั้งโรงงานมาก่อน ทำให้พื้นที่การเพาะปลูกลดน้อยลง จนปริมาณของกักเก็บโรงงานน้ำตาลไม่เพียงพอ เพราะการปลูกอ้อยได้เคลื่อนตัวไปกระจุกกันมากในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคกลางตอนบนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีการะค้ำการขนส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำตาลที่ส่วนใหญ่จะอยู่ทางภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากโรงงานน้ำตาลในพื้นที่ปลูกอ้อยใหม่มีไม่เพียงพอ ประสิทธิภาพการผลิตต่ำกว่าจะเปรียบเทียบกับการผลิตอ้อยของไทยกับประเทศคู่แข่งซึ่งที่สำคัญ อันได้แก่บราซิล ออสเตรเลีย และคิวบา จะพบว่าประเทศไทยซึ่งมีประสิทธิภาพในการผลิตสูงกว่าของไทยเกือบเท่าตัว ทั้งนี้เพราะการปลูกอ้อยของไทยมักจะทำการปลูกในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ต้องเผชิญกับภาวะฝนแล้งและเสี่ยงต่อความเสียหายสูง ประกอบกับการปลูกอ้อยของไทยมักเกินในลักษณะการปลูกขายย่อยหรือไร่ขนาดเล็ก ไม่เหมาะแก่การที่จะนำเอาเครื่องจักรกลและวิทยาการสมัยใหม่เข้ามาใช้อย่างคุ้มค่า เพื่อแก้ไขปัญหการขาดแคลนแรงงานซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาทางด้านการตลาด เนื่องจากระดับราคาน้ำตาลในตลาดโลกมีความผันผวนขึ้นลงอย่างเป็นวัฏจักร ทำให้ประเทศผู้ผลิตอ้อยและน้ำตาล ส่วนใหญ่จะต้องนำระบบแบ่งปันผลประโยชน์และกำหนดราคาน้ำตาล 2 อัตรา คือราคาภายในประเทศกับราคาส่งออกที่แตกต่างกันมาไว้ ทำให้เกิดปัญหาขึ้นทั้งต่อเกษตรกรต่อโรงงานน้ำตาล และต่อรัฐบาลผู้เสมอมา ในด้านการกำหนดราคาอ้อยที่เป็นธรรม การแข่งขันผลประโยชน์ระหว่างเกษตรกรกับโรงงานน้ำตาลอย่างเป็นธรรม ตลอดจนปัญหาการลักลอบนำน้ำตาลที่ส่งออกกลับเข้ามาสู่ตลาดภายในประเทศอีก ในเมื่อเกิดภาวะตลาดโลกราคาคงต่ำมาก ๆ

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องมันสำปะหลัง เกี่ยวกับด้านการผลิต แม้ผลผลิตมันสำปะหลังจะมีแนวโน้มสูงขึ้นมาก ก็เป็นผลมาจากการขยายตัวของพื้นที่ปลูกเป็นสำคัญ และนั่นคือการขยายตัวของกรมแก้งนางรุกตัดไม้ทำลายป่าของเกษตรกรอย่างกว้างขวาง แต่ผลผลิตต่อไร่กลับมีแนวโน้มผลต่ำลง

ปัญหาด้านการตลาด ในปัจจุบันผลผลิตของมันสำปะหลังมากกว่าร้อยละ 95 จะถูกส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศในรูปมันเส้น มันอัดเม็ดและแป้งมัน ส่วนปริมาณใช้ใน ประเทศยังมีน้อยมาก เกือบทั้งหมดจะอยู่ในรูปของแป้งมัน การใช้ในรูปอุตสาหกรรมอื่น ๆ ยังอยู่ในวงแคบ เช่นอุตสาหกรรมผงชูรสและไม้อัดเป็นต้น การส่งออกส่วนใหญ่ไปยังตลาด ประเทศอเมริกา ก็ต้องเผชิญปัญหาถูกจำกัดด้วยโควตา ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกินปีละ 5.25 ล้านตัน แต่ผลผลิตของไทยสูงกว่าโควตามาก เพราะรัฐยังไม่สามารถกำหนดหรือควบคุม การขยายพื้นที่การปลูกมันสำปะหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ประเทศในระชาคมยุโรป จะได้ให้เงินสนับสนุนแก่รัฐบาลไทยมาเป็นจำนวนมาก เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรไทยลดพื้นที่ การปลูกมันสำปะหลังลงให้เหมาะสมกับปริมาณการส่งออก และส่งเสริมให้ปลูกพืชอื่นที่มีผล- คอบแทนสูงกว่ามันสำปะหลังทดแทน แต่การดำเนินงานในด้านการปลูกพืชทดแทนนี้ก็ยัง ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะความขัดแย้งกันระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชนยังมีอยู่ ต่อเนื่อง ข้างสูง ขาดผู้ที่เข้าใจและตัดสินใจอย่างถูกต้อง อาทิเช่นความขัดแย้งระหว่าง เจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชนในการใช้พื้นที่ที่เคยเป็นพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง มาเป็นพื้นที่ปลูกป่า เลกชน ซึ่งได้ผลคอบแทนทางเศรษฐกิจสูงกว่าปลูกมันสำปะหลังมากมาย และไม่มีปัญหาเรื่อง การตลาด ซึ่งเรื่องนี้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา จะได้ทำการศึกษา และ แสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาในอนาคตต่อไป ข้อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา ปัญหาเกี่ยวกับ เรื่องข้าว ด้านการผลิตและการพัฒนาคุณภาพของข้าว รัฐบาลควรเร่งส่งเสริมการใช้วิธีการ แผนใหม่ในไร่นาเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น เท้าเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่น ๆ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานในพื้นที่ที่ยังมีศักยภาพน้ำต้นทุน โดยไม่ชักช้าพร้อมกับ จำกัการทำงานให้กระทั่เฉพาะในพื้นที่ที่เป็นเขตชลประทาน ลดพื้นที่น้าน้ำฝนให้ น้อยลง โดยเน้นการจัดรูปที่ดินให้ชัดเจนว่า พื้นที่น้าน้ำฝนใดที่มีมูลค่าไม่คุ้มค่า ให้มี การส่งเสริมแนะนำให้เกษตรกรปลูกพืชอื่นที่มีผลคอบแทนสูงกว่าทดแทน หน่วยงานของรัฐ ควรส่งเสริมข้าวพันธุ์ ก. ข. ที่ผลิตเพื่อส่งออก และ ข้าวพันธุ์พื้นเมืองที่ใช้บริโภค

ในระแวกซึ่งมีรสชาติด้อยและกลิ่นหอมควบกู้กันไป และควรส่งเสริมให้มีกาเพาะปลูกข้าวพันธุ์เดียวกันเป็นพื้นที่ใหญ่ ๆ โดยในระยะแรก ๆ รัฐต้องเข้าไปเป็นฝ่ายลงทุน ในการแจกจ่ายและแลกเปลี่ยนพันธุ์ข้าวกับเกษตรกร เพื่อจูงใจไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ควรเร่งส่งเสริมการใช้เครื่องอบลดความชื้นของข้าว ปลอดภัยจากการพัฒนาแบบยั่งยืนเพื่อเป็นแหล่งเก็บรักษาข้าวระหว่างรอการจำหน่ายอย่างถูกหลักวิชาการ และควรมีการวิจัยและทดลองเพื่อพัฒนาเครื่องจักรกลของโรงสีข้าวให้มีประสิทธิภาพในการแปรรูปให้ได้ข้าวสารที่มีคุณภาพสูง มีปริมาณสูงกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

แนวทางในการแก้ปัญหาทางด้านการตลาดของข้าว เวิร์กพัฒนาตลาดกลางข้าวเปลือกในระดับจังหวัด เพื่อให้เกษตรกรมีแหล่งขายข้าวเปลือกได้สะดวกโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง ให้มีการขยายวงเงินรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ให้เพียงพอกับความต้องการของเกษตรกร ควบคู่ไปกับการสร้างระบบยุ่งฉางเพื่อเก็บข้าวเปลือกที่รับจำนำไว้อย่างเพียงพอ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ควรมีการขยายระยะเวลาให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรของธนาคารแห่งประเทศไทย - แก่ผู้ส่งออกข้าวที่เคยได้รับเพียง 6 เดือน ให้มีระยะยาวขึ้นทัดเทียมกับสินเชื่อเพื่อการส่งออกข้าวของประเทศอื่น ๆ รัฐควรเพิ่มบทบาทในการเจรจาต่อวงระดับองค์กรระหว่างประเทศกับบรรดาประเทศคู่ค้า เพื่อขจัดการกีดกันทางการค้าสินค้าเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง รัฐควรพัฒนาเขตการส่งออกและการขนส่งด้วยการขยายเขตการส่งออกไปสู่ตามหัวเมืองต่าง ๆ ๖ ผัง แม่น้ำเจ้าพระยา เช่น นครสวรรค์ อ่างทอง อยุธยา เพื่อพัฒนาการขนส่งทางน้ำให้มีประสิทธิภาพ และใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด จนสามารถนำข้าวไปขนถ่ายสินค้าได้ในสถานีปลายทางที่เกาะสีชัง

ต่อไปเป็นแนวทางแก้ปัญหาในเรื่องอ้อย รัฐควรมีแผนการไว้พื้นที่ปลูกอ้อย และที่ตั้งโรงงานน้ำตาลให้สอดคล้องกัน เพื่อลดภาระในการขนส่ง และควรจำกัดพื้นที่เพาะปลูกให้เหมาะสมกับตลาด

อย่างถูกต้องวิชาการเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น แทนการเพิ่มผลผลิตด้วยการขยายพื้นที่เพาะปลูก ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลในการตัดอ้อยเพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งนับวันแต่จะมีปัญหามากขึ้น และพัฒนานโยบายและมาตรการเจรจาต่อรองทางการค้า กับบรรดามิตรประเทศที่มีผลประโยชน์ร่วมกันในตลาดน้ำตาล เพื่อให้ได้ตลาดและราคาที่เป็นธรรม

ต่อไปเป็นแนวทางแก้ปัญหาเรื่องมันสำปะหลัง ทนทางแรกในการแก้ปัญหาเรื่องมันสำปะหลังก็คือ ผลิตพื้นที่ปลูกกลางและควมเร่งทำในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากพื้นที่ดังกล่าวมีโลกาสในการหากิจกรรมกันหรือการเพาะปลูกพืชอย่างอื่นทดแทน ได้ง่าย ส่งเสริมการปลูกพืชทดแทน แต่การปลูกทดแทนมันสำปะหลังนั้นส่วนใหญ่จะเป็นการปลูกไม้ยืนต้น ที่ต้องรอเวลาในการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ 3 - 6 ปี เช่น ไม้ยูคาลิปตัส มะม่วงหิมพานต์ และยางพารา เป็นต้น และต้องใช้จ่ายเงินลงทุนสูง จึงจำเป็นต้องดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรโดยหาอาชีพเสริมและการให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนอย่างเพียงพอ และกวดประกันรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างระบบไถนที่มีข้อตกลงหรือสัญญาในด้านการผลิตและการตลาดอย่างแน่นอนและมั่นคง และเป็นโครงการวิสาหกิจขนาดใหญ่พอที่จะปรับเป็นเกษตรอุตสาหกรรมได้ในพื้นที่ที่รัฐเห็นว่ายังควรคงให้เป็นพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง รัฐก็ควรเข้าช่วยเหลือด้านวิชาการเพื่อให้เกษตรกร สามารถเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น เช่น การขยายพื้นที่มันสำปะหลังที่ได้ผลผลิตสูงได้แก่ พันธุ์ระยอง 3 และพันธุ์ระยอง 60 ไปสู่เกษตรกรอย่างทั่วถึงและเพียงพอ ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังในประเทศให้สูงขึ้น เช่น การผลิตแอลกอฮอล์และน้ำตาลจากมันสำปะหลัง เป็นต้น ควบคุมคุณภาพในการส่งออกเพื่อรักษาราคาในตลาดภายนอก ด้วยการตรวจสอบคุณภาพให้ได้มาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ ตามที่คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้สรุปเสนอผลการพิจารณาศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญ 3 ชนิด ตามที่ได้กราบเรียนมาแล้วต่อวุฒิสภา เพื่อให้โปรดพิจารณา

ได้กรุณาเห็นชอบ กระผมใคร่ขอความกรุณาท่านประธานวุฒิสภา ได้โปรดนำผลการพิจารณา
ศึกษานี้เสนอต่อรัฐบาลเพื่อพิจารณาดำเนินการให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และ
ประชาชนสืบไปครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญอภิปรายด้วย เชิญครับ

นายกั๋ง เขาวนรีรัตน์ : กราบเรียนท่านประธานสภา และท่านสมาชิก

ผู้ทรงเกียรติ กระผม กั๋ง เขาวนรีรัตน์ วุฒิสมาชิก ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน
กรรมาธิการเกษตรฯ ที่ท่านได้กล่าวรายงานโดยละเอียดนับว่าเป็นประโยชน์แก่เกษตรกร
ในประเทศเราเป็นอย่างมากยิ่งงั้นครับ กระผมนั้นมีข้อที่จะขอเสนอแนะท่านสักนิดหนึ่งนะครับ
เกี่ยวกับปัญหาเรื่องอ้อยและน้ำตาล ตัวของกระผมมันในปี พุทธศักราช 2519 - 2520
และ 2521 นั้น ตัวกระผมมันเคยดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่โรงงานน้ำตาล
แห่งหนึ่งในเขต 7 บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ก็คงได้พบทราบไปงั้น (Process) น้ำตาล
บ้างพอสมควรนะครับ เรื่องอ้อยและน้ำตาลนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญก็ เพราะขณะนั้นประเทศไทย
ไทยเรามีโรงงานน้ำตาลประมาณ 50 โรงแล้ว และเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลกรายหนึ่ง
เรื่องอ้อยนั้นมันมีปัญหามากมายเกิดจะทุกปี ในราคาของอ้อยและเรื่องของน้ำตาล ปากฎว่า
มีอยู่เรื่องหนึ่งซึ่งไม่มีใครทราบเลย และกระผมคิดว่าเรื่องนั้นกระผมขอฝากทางท่าน
ประธานกรรมาธิการว่า น่าจะเสนอแนะไปทางรัฐบาลหน่อยนะครับว่า น้ำตาลนั้นที่เราผลิต
ออกมานั้น กรมวิธีในการผลิตน้ำตาลผมขอเวลาสักนิดหนึ่งนะครับ หลังจากที่เวลาน้ำอ้อยนั้น
ไปลงในถังหรือหีบแล้ว ทางโรงงานก็จะเอาไปหีบออกมาเป็นน้ำอ้อยนำไปเข้าหมักต้ม
หม้อเดี่ยว หม้อขึ้นดอกมา น้ำตาลทรายที่บริโภคกันในประเทศนี้มีอยู่ 2 ลักษณะ
คือ น้ำตาลทรายชนิดแรกเราเรียกน้ำตาลทรายขาวธรรมดา ลักษณะหนึ่งเป็นน้ำตาลทรายขาว
บริสุทธิ์ หรือเรียกว่า รีไฟนด์ ซูการ์ (Refined sugar) ส่วนที่เหลือนั้นทางรัฐบาลได้มี
ข้อกำหนดว่า จะต้องนำน้ำตาลอีกชนิดหนึ่ง เราเรียกน้ำตาลทรายดิบ หรือ หรือ ซูการ์
(Raw sugar) ดังที่ท่านประธานกรรมาธิการกล่าวเมื่อสักครู่ว่า เรายังมีปัญหาเรื่องนี้เพื่อ

จะนำส่งออก น้ำตาลทรายดิบนั้นเราจะส่งออกไปต่างประเทศ และอาศัยราคาตามราคาตลาดโลกมาเป็นบรรทัดฐานในการจำหน่ายนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมใคร่ขอเสนอแนะสักนิดหนึ่งว่า ทางรัฐบาลนั้นไม่ได้เคยชี้แจงแถลงไขให้กับทางประชาชนได้ทราบเลยว่า การบริโภคน้ำตาลที่ถูกต้องมีคุณค่าทางโภชนาการนั้นอยู่ในลักษณะไหน เรายังให้ประชาชนในประเทศนั้นบริโภคน้ำตาลทรายขาวดูแล้วมันสวย ท่านประธานคงเห็นว่าน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์นั้นสีเหมือนอย่างกับแก้ว ดูแล้วน่ารับประทาน แต่กระผมขอกราบชี้แจงให้สภาแห่งนี้รับทราบนะครับว่านั่นเป็นสิ่งที่อันตรายนะครับ ก็เวรียกแลมันอย่างขาวขาวกับขาวแดง ท่านคงไม่ทราบว่าสีขาวที่ท่านเห็นนั้นคือเราไปหลอกจนเกล็ดจะเป็นเพียง คาร์บอน (Pure carbon) เมื่อเราบริโภคเข้าไป น้ำตาลนั้นจะแอบซอร์บ (Absorb) เข้าไปในเส้นเลือดแล้วดึง แคลเซียม (Calcium) มาทำลายสุขภาพของกระดูก สตรีที่มีท้องนั้นนิยมรับประทานแคลเซียมเม็ดเข้าไปเพื่อจะช่วยให้เสริมสร้างโครงกระดูกให้แก่ลูกในท้อง ถ้าเชื่อว่าท่านเหล่านั้นบริโภคน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์เข้าไปหมดเลยครับ แคลเซียมนั้นถูกทำลายหมดเลย ไม่เกิดประโยชน์อย่างขี้ผึ้งเลย น้ำตาลทรายดิบที่เขาเรียกกันว่าน้ำตาลทรายดิบนั้นไม่ใช่ น้ำตาลทรายดิบนะครับ เป็นน้ำตาลทรายทรมวซาคที่ตีที่สุดในโลก เป็นน้ำตาลทรายที่ยังไม่ได้ผ่านการฟอกนะครับ แต่พอเราไปเรียกขาน ชูการ์ เรียกน้ำตาลทรายดิบ เรียกตามภาษาอังกฤษนะครับ ซึ่งปรากฏว่ารัฐบาลไม่ได้อนุญาตให้มีการจำหน่ายภายในประเทศ มันเรื่องน่าแปลกประหลาดเรื่องนี้นะครับ สิ่งที่มีคุณค่าทางอาหาร ทางโภชนาการ ซึ่งจะดีแก่ประชากรในประเทศไทยเรา ท่านคงจะทราบถ้า น้ำตาลทรายที่นำมาใช้นั้น ปลูกมันจะเป็นสีขาว แต่น้ำตาลทรายดิบนั้นลักษณะของเม็ดน้ำตาลนั้นเหมือนกัน ผิดกันแต่สีนะครับ สีอาจจะอยู่ในลักษณะเป็นสีฟ้า เมื่อประมาณสัก 10 กว่าปีที่แล้วเราเคยมีปัญหาเรื่องขาดแคลนน้ำตาลทราย เราก็ได้ส่งน้ำตาลจากฟิลิปปินส์มาช่วยที่จะจำหน่ายน้ำตาลขาดแคลนภายในประเทศและกินในเวลาเดียวกัน ทางรัฐบาลก็ได้ให้ทางองค์การคลังสินค้านั้นเอาน้ำตาลจากบริษัทผู้ผลิตน้ำตาลออกมาขาย โดยเอา

น้ำตาลทรายดิบมาขาย ปรากฏว่าสีกรมพลชนทั้งหลายแหล่งที่โตมตักกันเป็นการใหญ่ว่า
โรงงานน้ำตาลนั้นเอาน้ำตาลทรายสกปรกมาขาย แต่ท่านเหล่านั้นหาทราบไม่ว่า สิ่งที่เรา
ขายนั้นคือน้ำตาลที่ดีที่สุดในโลกนี้ กรมวิธีในการทำน้ำตาลทรายดิบน้ำตาลทรายขาว
เวาชีเคมีคอล (Chemical) ไม่ฟอก ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ ไปสกัดมันจนขาวเองนั้น ไม่ใช่ครับ
ถ้าจะเปรียบเหมือนข้าวแดงข้าวขาว ข้าวแดงนั้นท่านประธานคงทราบว่า สมัยก่อนนั้นมักโทษ
ในคุกรับประทานข้าวแดง เนื่องจากว่าข้าวแดงนั้นมีคุณค่าทางอาหาร มีเกลือแร่วิตามิน
อยู่มากมายในเปลือกข้าว ข้าวขาวสมัยนั้นะครับ ผมทราบเรียนได้เลยว่า เมื่อเราเอาออก
จากถุงมาแล้วเกือบจะไม่ต้องชงเลยครับ สะอาดมากครับ สะอาดจนเหลือแต่แป้ง เหลือแต่
คาร์โบไฮเดรต (Carbohydrate) อย่างเดียว คุณค่าทางอาหารอย่างอื่นไม่มีเลย ไปตกอยู่ใน
ในน้ำซึ่งไปเลี้ยงหมู หมูอ้วนก็ในะครับ อันนี้น้ำตาลทรายนี้ผมเข้าใจว่าอาจจะขอทราบเสนอ
แนะไปทางท่านกรมวิชาการว่า น่าจะให้รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า เราจะมีการเอาน้ำตาล-
ทรายดิบนั้นมาจำหน่ายให้แก่ประชาชนในประเทศไว้รับประทานได้ไหม แทนผงชูรสก็ได้ครับ
พิมพ์แดง ถั่วเหลือง ถั่วเขียว หรือใส่กาแฟหอมครับ ในโรงแรมชั้นหนึ่งทั่วโลกนี้ ถ้าท่าน
สมาชิกผู้ทรงเกียรติหรือท่านประธานได้เดินทางไปแล้วนั้น จะเห็นว่าตามคอฟฟี่ชอป
(Coffee shop) หรือตามห้องอาหารนี้เขาจะมีน้ำตาลลักษณะนี้ครับ สีฟ้า ๆ นี้ในะครับ
สีน้ำตาลอ่อนนี้ แต่อาจจะมีความชื้นมากขึ้นหน่อย ซึ่งเอามาใส่กาแฟหอมมาก แต่รัฐบาลไม่
ได้ตีแฉงครับ เป็นเวลาหลายสิบปีมาแล้ว ผมอยากจะทำอย่างนี้ สิ่งเหล่านี้น่าจะให้กับ
ประชาชนในชาติได้ใช้ครับ ไม่ใช่ส่งออกทั้งหมดเลย ไม่มีการจำหน่ายให้กับประชาชน
ในประเทศได้บริโภค และปัญหาที่ตามมาในะครับ คือสมัยก่อนนั้นผมเชื่อว่าปัญหาน้ำตาล-
ทรายใน ตลาดโลกนั้นบางที่ขึ้นลง บางครั้งราคาต่ำ ทางรัฐบาลโดยคณะกรรมการ เรามี
คณะกรรมการที่ดูแลด้านน้ำตาลอยู่ลงกระทรวงอุตสาหกรรมอยู่แล้ว ที่จะเอาราคาน้ำตาล
ทรายขาวนั้น เพื่อจะมาผลต่างนั้นเอามาช่วยเหลือน้ำตาลทรายดิบที่ราคาต่ำ แต่ที่ผ่านมา
ถ้าเมื่อเราตั้งราคาให้มันเท่ากันนั้นครับ เพราะคุณค่าทางโภชนาการที่ดีที่สุด มันก็จะไม่เกิด

ปัญหาเหมือนที่ท่านประธานกรรมาธิการกล่าวเมื่อสักครู่ว่า ได้มีการเอาน้ำตาลทรายดิบออกไปขายต่างประเทศ แต่ไม่ได้ขายหกรอกครับ เอาเวอริงอ้อมไปโกงปากอ่าววนกลับ ข้ามมาใหม่ เพราะน้ำตาลทรายดิบราคาต่ำกว่าน้ำตาลทรายขาว ภายในประเทศเราตั้งให้ราคาเท่ากันเลยครับ ให้มันราคาเหมือนกันหมด แล้วก็ผลที่จะได้มากคือประชาชนในประเทศจะได้โภชนาการที่ดี ได้บริโภคน้ำตาลที่มีคุณค่าทางอาหารมากมาย ซึ่งเราหลงมกยกันมานานว่า น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์หรือรีไฟนด์ ซูการ์นั้นเป็นน้ำตาลที่ดีที่สุด แต่ไม่ใช่ครับ ผมขอกราบฝากท่านนี้ครับ ขอกราบขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายปลั่ง มีจุล : ขอทูลพระคุณท่านประธานที่เคารพ วันนี้ได้รับความรู้เรื่องน้ำตาล จะได้ไปรับประทานให้มันถูก ที่ผมสนใจรายงานของคณะกรรมการนั้น อยู่ในหน้า 11 ในรายงาน หน้า 11 ซึ่งท่านประธานได้กรุณาพูดถึงเหมือนกันแต่พูดน้อยอยู่ใน 2.1.3 เรื่องอันตรายจากการกึ่งกำไวที่ดิน คณะกรรมาธิการยกขึ้นเป็นปัญหาแต่ผมดูในรายงานแล้วไม่ปรากฏว่ามีกรณีปัญหาอยู่ที่ไหน ถ้าท่านประธานจะกรุณาชี้แนวทางที่จะแก้ปัญหาอันนี้ จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

พลเอก ปิณฑุา สิงห์ศีกดา (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขออนุญาตถวายเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพอย่างสูง เป็นจริงตามที่ท่านวุฒิสมาชิกได้กรุณาทักท้วงไว้เมื่อสักครู่นี้ คือผมไม่ได้พิจารณาศึกษาและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาประเด็นนี้ไว้ในรายงานอย่างชัดเจน เพียงแต่เินข้อเสนอบัญญาซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ และคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้เสนอเป็นญัตติที่จะเสนอในวันนี้ ซึ่งได้เข้าวาระประชุมไปแล้วด้วยเช่นกันครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคุณนิคมครับ

LRT

นายนิคม จันทรวรุตม์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวรุตม์ กระผมได้ศึกษารายงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ด้วยความสนใจเป็นอย่างมาก ประทับใจในแนวทางและวิธีการศึกษา ซึ่งใช้เวลามากและก็ได้เชื่อมั่นเชื่อใจผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ เข้ามาช่วย มีการลงไปดูงานในที่จริงที่ สวปสาระสำคัญทั้งในปัญหาและแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องชัดเจน กระผมมีข้อเท็จจริงบางประการที่อยากให้เห็นในรายงาน แต่พยายามอ่านอย่างละเอียดทั้งในภาคผนวก มีสาระสำคัญบางส่วนแล้วในประเด็นที่สำคัญในบทประนะกระผมยังขาดไป รายงานฉบับนี้ได้พูดถึงเรื่องแรงงานไว้บ้างแต่ค่อนข้างสั้น รายงานได้จับประเด็นปัญหาสำคัญ คือพูดถึงเรื่องการว่างงาน และการทำงานต่ำระดับในชนบท และขณะเดียวกันเป็นที่น่าสนใจ รายงานก็ได้พูดถึงปัญหาการขาดแคลนแรงงานเกี่ยวกับเรื่องนี้กระผมอยากจะทราบเรียนถามท่านประธานว่า ในการศึกษาซึ่งทำกันอย่างรอบคอบครั้งนี้ ได้พบข้อมูลอย่างลึกซึ้งกว้าง ๆ ว่าคนทำงานในแต่ละการผลิตทั้ง 3 คำนั้น มีจำนวนคนว่า ๆ สักเท่าไรต่อไป ต่อฤดูกาล ศิวเลขนี้คณะกรรมการสวัสดิการสังคมแรงงานซึ่งกระผมรับผิดชอบอยู่พยายามหาแล้วก็ยังไม่เต็มที ก็อยากจะขออนุญาตใช้ประโยชน์จากรายงานของคณะกรรมการนี้

ประการที่ 2 รายงานนี้ได้ชี้ชัดครั้งหนึ่งว่า ในการผลิตสำคัญทั้ง 3 ประเภทนี้ ผลผลิตของเราก็ดำเนินค่าเมื่อเทียบกับประเทศอื่น และท่านได้ลงชี้ไปว่าปัญหาสำคัญอยู่ที่การขาดประสิทธิภาพ ปัญหาเรื่องประสิทธิภาพนี้ โดยทั่วไปก็ต้องยอมรับว่ามีขึ้นอยู่กับ อย่างน้อย 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือปัจจัยด้านการจัดการ และปัจจัยด้านแรงงาน ในประเด็นนี้อยากจะได้ถามทางกรมวิชาการด้วยว่า ได้พบหรือเปล่าว่าการจ่ายค่าแรงให้แก่คนงานซึ่งทำการผลิต 3 ประเภทนี้เป็นอย่างไร เรื่องนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่คณะกรรมการแรงงานศึกษาอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีวิชาติชยา ได้พยายามพูดหลายครั้งแล้วก็พยายามเร่งรัดให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ช่วยให้มีข้อมูลด้านนี้

ประการสุดท้าย รายงานนี้ก็มีแนวโน้มว่าจะส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องจักรให้มากขึ้น แต่ว่าท่านก็ยอมรับว่าเราก็กังวลกันว่างานอยู่ในชนบท ทั้งห้วงฤดูกาลและนอกฤดูกาลและ

มีการอพยพ กระผมก็อยากจะฟังความเห็นท่านต่อไปหรือฝากเป็น ข้อสังเกตไว้ว่า การใช้เครื่องจักรโดยเฉพาะงานเกษตรทั่วไปนั้น ขณะนี้ใช้กันกว้างขวางแล้วก็ก่อให้เกิดปัญหาเยอะ ฉะนั้นก็อยากจะทราบเรียนถามหรือเสนอว่า การใช้เครื่องจักรนั้นแน่นอนในบางเรื่อง จำเป็น แต่ขณะเดียวกันจะต้องคำนึงใช้เครื่องจักร ซึ่งผลผลิตในประเทศในท้องถิ่นซึ่งยังให้ออกาสแรงงาน เกษตร คนงานเกษตร ยังสามารถหามาหากินได้ครับด้วยความเคารพ ผมมีคำถามใน ข้อสังเกต 3 ประการครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอเชิญคุณसानนท์ครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้อ่าน รายงาน ของคณะกรรมาธิการ ซึ่งพิจารณาปัญหาเรื่องพืชเศรษฐกิจและ ปัญหาต่าง ๆ กรรมาธิการได้ใช้เวลาและความสามารถค้นคว้าจนกระทั่งเสนอเป็นรายงาน ซึ่งได้อ่าน ไปแล้วจะเห็นคุณเป็นประโยชน์ ถ้าหากว่ามีข้อบกพร่องบ้าง หรือปัญหาต่าง ๆ บางเป็น ธรรมดาที่มีอยู่ ผมเห็นว่าแม้แต่ข้อสังเกตท่านสมาชิกเกี่ยวกับปัญหาน้ำตาลกิติ และปัญหา แวงงานกิติ ก็เป็นข้อสังเกตที่ดี เพราะฉะนั้นสภานี้ก็ควรที่จะเห็นชอบด้วยตามรายงานนี้เพื่อจะ ส่งไปให้รัฐบาลพิจารณาดำเนินการต่อไป อันนี้ก็ทราบเรียนฝากรัฐบาลว่าถ้าส่งไปแล้วขอรัฐบาล ได้แจกจ่ายปัญหาต่าง ๆ ทั้งผลผลิตและการขนส่งและสิ่งต่าง ๆ ที่สภานี้ได้เห็นชอบมันให้ เกิดผลเกิดประโยชน์ในการบริหารงานต่อไปด้วย ผมเห็นรัฐบาลนี้ควรจะให้ความเห็นชอบ ตามรายงานนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญครับ

นายสุนทร เสถียรไทย : ท่านประธานครับ ผมขอเรียนมอบวน ลัก ๒ - ๓ นาทีครับ คือกระผมเคยในขณะรับราชการก็เคยไปประชุมในคณะกรรมาธิการนโยบาย มินส์สำหรับแห่งชาติ เท่าที่ผมสังเกตดูนะครับ คือทางต่างประเทศนี้ เขาก็ให้เงินช่วยเหลือ มานานะครับ เพื่อให้ทางประเทศของเรลดพื้นที่การผลิตมันสำปะหลังลงนะครับ เราก็พยายาม ทำกันเพื่อจะลดพื้นที่การผลิต แต่มันทำไม่ได้หรือทำได้น้อยก็เพราะว่าเมื่อเราลดพื้นที่การผลิต

แล้วนี่นะครับ มันสำปะหลัง รัฐบาลก็ควรที่จะต้องให้เกษตรกรเหล่านั้น ไปปลูกพืชอย่างอื่นสลับแทน เกษตรกรที่ปลูกพืชอย่างอื่นสลับแทนมันสำปะหลังนะครับ ผมขอเรียนฝากทางท่าน กวมาธิการด้วยครับ ก็ไปปลูกแทน ก็เมื่อปลูกแทนแล้วเขาไม่รู้จักจะไปขายที่ไหน อันนี้คือภาวะขาดการประสานงานนะครับ ของในภาครัฐบาล ของกระทรวงพาณิชย์ หรือ กระทรวงเกษตรก็ตาม เพราะเมื่อเขาปลูกพืชแทนแล้วนี่ก็ควรจะให้เขาจำหน่ายพืชนั้นด้วย หากตลาดให้เขาด้วยนะครับ ปีนี้เขาปลูกพืชแทนเมื่อเขาจำหน่ายไม่ได้ปีนี้เขาไปปลูก - สลับปะหลังใหม่ เพราะฉะนั้นราคาของพืชต่าง ๆ เหล่านี้มันจะสลับกันครับทำนานอะไรครับ คือปีนี้เมื่อลดการปลูกพืชมันสำปะหลังไปปลูกพืชอื่นแทน จำนวนมันสำปะหลังมันก็น้อยลง ในปีต่อไปมันสำปะหลังเริ่มราคาขึ้น เล่าก็ปลูกมันสำปะหลังกันใหม่ มันจะเป็นอยู่อย่างนี้ ละครับตลอดไปแก้กันไม่ได้ละครับ ถ้าหากทางภาคราชการเราไม่แก้ไขปัญหานี้คงตลาดให้แก่เกษตรกรที่เขาไปปลูกพืชที่เรานะแนะนำให้เขาไปปลูกพืชอย่างอื่นแทนแล้วไม่หากตลาดให้เขา มันเห็นไปไม่ได้ ถ้าเขาปลูกพืชอย่างนั้น แล้วเขาขายไม่ได้ ปีหน้า เขาก็ต้องกลับมาปลูกพืช อย่างเดิมอีก มันจะสลับกันอยู่อย่างนี้ แล้วเงินที่ต่างประเทศเขาให้มาเขาก็ไม่รู้จะเอาไปทำอะไร นอกจากรวมไปเที่ยวกันไปดูงานกัน มันจบอยู่แค่นี้ละครับท่านประธาน เพราะฉะนั้น ขอเรียนฝากทางกรมวิทย์ฯ ท่านประธานด้วยนะครับว่า นอกจากที่เราจะพูดไปตามสูตร แล้วละครับ ถ้าเราส่งสูตรนี้ไปมันก็เป็นไปตามสูตรอีก มันก็จะเป็นอย่างนี้ละครับนานมาแล้ว เพราะฉะนั้นควรจะหาวิธีด้วยว่าความร่วมมือของภาคราชการ กระทรวง กระทรวง เกษตรแนะนำให้ปลูกอย่างนี้ เมื่อปลูกอย่างนี้แล้วกระทรวงพาณิชย์ก็ควรจะหาตลาดให้เขาด้วย ว่าเมื่อเขาปลูกเสร็จเรียบร้อยแล้วผลผลิตแล้วหาทางจำหน่ายให้เขาด้วย มันถึงจะมีความเป็นไปได้ครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนบรรณารักษ์สภา ฯ ครับ ขอเชิญคุณไอศด ครับ

นายไอศด โภคิน ฯ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อคืนนี้กระผมดู ศ.ร. ละครับ เรื่องเกี่ยวกับอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรท่านนี้

ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไว้เวลา 13.00 น. ครบวันนี้ และวันนี้กระผมก็เห็นว่าทางคณะรัฐมนตรีถึง 8 ท่านได้กรุณามานั่งฟังเราอยู่นะครับ ถ้าหากว่าจะใช้เวลามากไปแล้วก็จะเป็นการทรมานท่าน ท่านไม่มีโอกาสไปทำงานประจำของท่านและป้ายไม่งท่านก็ต้องมานั่งประชุมทั้ง ๆ ท่านลนคอนมา 2 คันแล้ว กระผมเห็นใจท่านเหลือเกิน นอกจากนั้นในวาระประชุมของวุฒิสภาวันนี้ก็ยืดยาว กระผมเป็นห่วงเหลือเกินว่าเราจะไม่สามารถทำงานให้ทันในเวลาป้ายไม่งเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรมาประชุมได้ และก็กระผมในวาระที่กล่าวมานี้กระผมก็มีเรื่องจะต้องกราบเรียนชี้แจงต่อสภานี้ยืดยาวมากพอสมควร เพราะฉะนั้นกระผมขอความกรุณาท่านประธาน ท้าอย่างไว้ให้สภานี้ลงมติในเรื่องนี้ให้เสร็จไปเพื่อจะได้พิจารณาเรื่องอื่นต่อไปครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน วุฒิสภา : เคียวผมขอให้คณะกรรมการ ได้ชี้แจงเรื่องนี้เป็นสุดท้ายเลยนะครับ

นายทนง โพร้ออัน : ท่านประธานครับ ผมยกมือตั้งนาน แล้วท่านประธานครับ ผมอยากจะทำความกรุณาขอได้พูดแล้ว เสร็จแล้วอยากจะให้ท่านประธาน กรรมการได้ชี้แจง ไม่ทราบท่านประธานจะอนุญาตไหมครับ ถ้าไม่พูดผมคิดว่าในการจะแก้ไขปัญหาอุปสรรคนั้นคงจะไม่สมบูรณ์นะครับ เพราะว่าผมอยู่ในกิจการนี้มานะครับ ท่านประธาน เกือบ 30 ปีในะครับได้สัมผัสเห็นว่าในภาคเกษตรเราในเรื่องของการขนส่งเรานี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาละครับ เชิญ

นายทนง โพร้ออัน : ขอขอบคุณมากครับท่านประธานครับ ผม ทนง โพร้ออัน ครับท่านประธาน ผมอยากจะทำเสนอต่อท่านประธานว่า ในเรื่องที่เราเสนอมาขึ้นก่อนข้างจะสมบูรณ์ก็เกือบทั้งหมด ท่านประธานครับ แต่ว่ายังมีอยู่ในบางส่วนยังไม่สมบูรณ์ นั่นก็คือเรื่องของระบบของการขนส่งในบ้านเรา ขณะนี้เราจะมองเห็นนะครับว่า เป็นปัญหาอย่างมากในเรื่องของต้นทุนในการส่งออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสินค้าของภาคเกษตร ท่านประธานครับ เราจะมองเห็นนะครับว่าขณะนี้ในเรื่องของการขนส่งทางถนน รถสิบล้อที่

ผ่านมาในทุกภาคก็ตามนั้นจะต้องจ่ายเบี้ยบำนาญทางมาโดยตลอด มีกรณีเท่านั้นที่
ท่านประธาน 1 คันประมาณ 700 บาท จากอีสานลงมาถึงในโกดังราชบุรีหรือจะไป
ถึงในบริเวณพระประแดงก็ตาม ในอีกบางส่วนนั้นได้อาศัยทางขนส่งทางน้ำนะครับ ตั้งแต่
นครสวรรค์ลงมา แต่ก็ใช้ได้เป็นบางฤดูกาล บางฤดูกาลใช้ไม่ได้เหมือนกับหนังสือพระเชี
ครีย์ ท่านประธานครับ ขณะนี้การขนส่งทางน้ำ ผมอยากบอกว่าขณะนี้เลยครับ ท่านประธาน
เป็นมาแล้วคิดว่าไม่น้อยกว่า 30 ปี ที่จะต้องเสียเบี้ยบำนาญทางหรือเงินสิทธิพลท้องถิ่น
พลผ่านท่าเรืออยุธยาลงมาท่านประธาน สมัยก่อนนั้นเก็บกันคันละ 1 บาท เดียวนี้ละครับ
ท่านประธานก็คันละ 3 บาทครับ ถ้าไม่ให้มันละครับ ก็เรือลำนั้นจะจมไป แล้วเก็บกันมา
โดยตลอดครับ นานแล้วช่วงราคาปีเก็บกับมาโดยตลอดเก็บจากเจ้าของเรือคันละ 3 บาท
แล้วเดี๋ยวนี้เรือลำหนึ่งละครับท่านประธาน ไม่ใช่บรรทุกกันมาน้อย ๆ นะครับ บรรทุกกันมา
700 - 800 คันนะครับ ลงมาก็ต้องเสียกันละเก็บเป็นรายเดือนเลยว่ากันไป ถ้าไม่ให้มา
ลำนั้นก็หายหลังในนะครับท่านประธาน นี่นะครับทำให้ต้นทุนในการส่งออกนั้นนี้ครับมีปัญหา
ขณะนี้เรามีปัญหาเรื่องของการส่งออกข้าว ซึ่งได้มีคู่แข่งสำคัญก็คือเวียดนามเรื่องของการ
กำหนดราคาข้าวมันนี่ ปรากฏว่าข้าวในประเทศไทยนั้น ขณะนี้ราคาขายค่อนข้างจะแพงกว่า
เวียดนาม เนื่องจากว่าต้นทุนในประเทศไทยของเรานั้นที่สูงกว่า แต่ว่าสูงกว่าแล้วจริง ๆ แล้ว
ปรากฏว่าผู้ที่ซื้อข้าวในประเทศไทยขณะนี้ ปรากฏว่าไม่ได้ปริมาณข้าวตามสัญญาข้อตกลงครับ
ท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่น่าแปลก แล้วก็ก็เป็นมาเฉพาะไม่ใช่ไปวันนี่ เดียวนี้ มะรอนี่
ไม่ใช่เป็นมาผมคิดว่าไม่น้อยกว่า 20 ปี เหมือนกันท่านประธานแล้วขณะนี้ก็เป็นอยู่ นั่นก็คือ
ถูกโจกรวมทางน้ำตั้งแต่สะพานกรุงเทพเป็นต้นไปถึงสี่วัง เขาทำอย่างไรท่านประธานครับ
สมัยก่อนนั้นได้มีการขโมยกันยกเรือกันเป็นลำ ๆ นะครับ ยกเรือกันเป็นลำ ๆ พลวิวัฒนาภา
มาหน่อยก็ยกกันเป็นกระสอบ เดียวนี้เอาไหมครับท่านประธาน ทำจำนวนกระสอบนี้ครับ
ท่านประธาน สมมุติว่าเขาส่งสินค้า 1,000 คันนะครับ ท่านประธาน 10,000 กระสอบ
แต่ค่าของเดี๋ยวนี้ครับ 10,000 กระสอบ เหมือนกัน แต่ว่าของนี่มันเหลือแค่

ประมาณ 800 คัน มันหายไป 200 คัน เป็นอย่างนี้เกือบเป็นประจำ ทางตำรวจนำเองก็มีการจับได้ แต่ปรากฏว่าไม่มีเจ้าทุกข์ครับ ท่านประธานครับ และก็ไม่มีโจทก์ เนื่องจากว่าถ้ามีโจทก์ก็ทึ่มมันยุ่งยาก เพราะว่าโจทก์นั้นนี่ครับจะต้องไปยืนยันว่าสินค้านั้นเงินของตัวเอง พลบอกสินค้าเป็นของตัวเองมีการฟ้องร้องมีการอาทิด ปรากฏว่าเงินนั้นนี่ครับไปเอาจากแบงก์ไม่ได้ เพราะบริษัทเชลวีเวย์ได้ออกเซอร์ติฟิเกต (Certificate) ออกไปแล้ว ไปเอาเงินแบงก์ไม่ได้ต้องถูกอายัดเอาไว้ เพราะฉะนั้นโจทก์ก็เลยบอกว่า ไม่ยอมรับว่าสินค้านั้นเงินของตัวเอง ทั้ง ๆ ที่มีตราเครื่องหมาย (Trademark) นะครับ ต่อยู่ที่กระสอบเองก็ยังไม่กล้าไปปรับว่าสินค้านั้นเงินของตัวเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณทนงครับ ขอให้รวดรัดหน่อย นะครับ

นายทนง โพธิ์อ่าน : ครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ครับท่านประธานครับ ก็ปรากฏว่ามีการหายกันเป็นประจำ ในปีที่แล้วหรือ 2 ปีที่ผ่านมาขึ้นตัวเลขของสมาคมผู้ส่งออกต่างประเทศนั้นหายประมาณ 14 เบลอร์เซ็นต์ครับท่านประธาน มีการส่งออกออกไปประมาณ 5 ล้าน 5 แสนตัน หายไป 14 เบลอร์เซ็นต์ เป็นเงินที่ล้านนับจำนวนเป็นเงินแล้วเป็นพันล้านบาท สินค้าเหล่านี้อยู่ที่ไหน ปรากฏว่าผู้ซื้อก็เกิดปัญหาว่า เอ๊ะ ชื่อสินค้าแพงแล้วก็ไม่ได้อำนาจสินค้าตามปริมาณที่ตกลงด้วย เพราะฉะนั้นกันนี้ที่เรามีปัญหา ผมอยากเสนอท่านประธานกรมวิชาการนะครับ ในเรื่องนี้นี่น่าจะตั้งอยู่ในข้อเสนอนะคือรัฐบาลว่า นอกเหนือจากอุปกรณ์ในการขนส่งแล้วนี้ วิธีการในการโจกรรมนี้จำเป็นที่จะต้องมีการปราบปรามให้ได้ต่างจริงจัง ผมอยากที่จะเรียนว่าถ้าจะปราบปรามกันจริง ๆ แล้วนี่ไปน่าจะมีปัญหา น่าจะจับได้เลยโกดังคลังสินค้า นะครับ ท่านประธานครับ ตั้งแต่วัดพระกาโรไปถึงท่าเรือคลองเตย ขณะนี้นี่นะครับ มีโกดังสินค้าไม่น้อยกว่า 200 แห่งนะครับท่านประธาน แต่ปรากฏว่าในโกดังสินค้านั้นไม่มีการซื้อขายสินค้าจากรอบรรทุกเข้าไปเลย แต่ว่าทำไมถึงมีสินค้าเต็มโกดัง นี่ครับผมอยากที่จะเรียนท่านประธานว่า ในสิ่งเหล่านี้เจ้าหน้าที่บ้านเมือง

ของเวท้าวรจนีและจำเป็นจะต้องไปตรวจจับให้ได้ เขาเรียกว่าเป็นแก๊งแมนน้ำ
 ท่านประธานครับ แต่ว่าพวกเหล่านี้มีอิทธิพลค่อนข้างจะสูงเป็นแดนสนธยา แล้วก็มีการทำ
 อย่างนี้กันเป็นประจำทุกปี ถ้าเรายังไม่สามารถที่จะไปกำหนดกฎเกณฑ์หรือไปจับเขาได้
 อย่างจริงจังแล้ว คณะบุคคลเหล่านี้ ผมอยากจะเรียนว่าเป็นภัยทางเศรษฐกิจของบ้านเรา
 อย่างมหากาล เราลक्षाหนักว่าเป็นปัญหาที่เล็กน้อยนะครับ เป็นปัญหาใหญ่ ถ้าเราแก้ไขไม่ได้
 แล้วมีปัญหาต่อไป คือเรื่องของราคาสินค้าที่เราส่งออกต่างประเทศนั้นจะมีปัญหา ก็
 กราบเรียนท่านประธานครับว่าเสนอขงรัฐบาลว่า ขอให้บรรจุเหล่านี้เป็นในเรื่องของข้อ
 นำสังเกต แล้วก็น่าจะต้องดำเนินการด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญกรมการครับ

พลเอก ปัญญา สิงห์ศักดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมจะรับทั้งคำถาม ข้อเสนอแนะ
 ไปดำเนินการตามความประสงค์ของท่านวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติในทุกเรื่อง ทุกปัญหา และจะ
 ขกตอนญาติยังไม่ตอบในที่ประชุมนี้ เพราะว่าจะต้องใช้เวลาศึกษาทั้งทางด้านสถิติในหลาย
 เรื่อง ซึ่งจะต้องใช้เวลามาก เพราะฉะนั้นผมขออน้อมรับข้อเสนอของทุกท่านด้วยความเต็มใจ
 และด้วยความขอบพระคุณยิ่งครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ คณะกรรมาธิการ
 ท่านได้เสนอรายงานมาเพื่อวุฒิสภาได้พิจารณา หากวุฒิสภาเห็นชอบก็ขอให้แจ้งไปยัง
 คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาดำเนินการ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนต่อไป
 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับรายงานฉบับนี้ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณา
 ดำเนินการต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านผู้ใด
 ไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ใหญ่จิหะมาที่แทนประชาชนวุฒิสภา : ไม่มีในะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุม
ลงมติเห็นชอบกับรายงานงาานงาานี้ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาดำเนินการต่อไป
ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

4.2 ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ซึ่ง
คณะกรรมการธิการกรรมาชิกครองได้พิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 44/2533

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

12 กรกฎาคม 2533

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.

กรรมาธิการ ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการการปกครอง 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
การทะเบียนราษฎร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่ง
กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายไอสด โภคิน	ประธานคณะกรรมการ
2. นายसानนท์ สายสว่าง	รองประธานคณะกรรมการ
3. พลเรือเอก ชาคู คีรีธุมรรงค์	
4. นายบรม ตันเดียร	
5. พลอากาศเอก ประทีป เกิดนารี	
6. พลตรี แฉ้ว แผ้วพิชากุล	
7. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์	
8. นายพิศาล มูลศาสตรสาทร	
9. พลอากาศเอก เกร็ดร วัลย์พงษ์	

LIRT

10. พลอากาศโท เริงชัย สนิทพันธุ์
11. ร้อยเอก ละเมียน บุญยะมาน
12. พลเอก วิชิต วิชิตสงคราม
13. พลตำรวจเอก เสน่ห์ สิทธิพันธ์
14. พลโท เสริม ไชยบุตร
15. นายอนันต์ อนันตกุล
16. นายอมร จันทรมนุญณ์
17. นายครุณ ภาณุพงศ์
18. ว่าที่ร้อยตรี เสมอใจ พุ่มพวง ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
19. พลอากาศเอก เป็รื่องวิทย์ หงสนันท์ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง และโฆษกคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2533

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

โอสถ โกศิน

(นายโอสถ โกศิน)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

LIRT

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง

ด้วยในคราวประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2533 (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ 29 มิถุนายน 2533 ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วและส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน 3 วัน นั้น ขัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายวิวัฒน์ วัฒนเศรษฐ์ ผู้อำนวยการสำนักงานกลางทะเบียนราษฎร สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
2. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ สมาชิกวุฒิสภา และนางสมศรี กันธมาลา อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย
3. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติจำนวน 1 คน คือ นายบรรศักดิ์ สุวรรณโณ
4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 3

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 4 มีการแก้ไข
 นายบวรศักดิ์ สุวรรณโณ ขอแปรญัตติเพิ่มนิยามคำว่า
 "ข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร" ระหว่างคำว่า "การทะเบียนราษฎร" กับ
 คำว่า "เลขประจำตัว"

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการและได้เพิ่มไว้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 5 ไม่มีกรแก้ไข

มาตรา 6 ไม่มีกรแก้ไข

มาตรา 7 ไม่มีกรแก้ไข

หมวด 1 ส่วนักทะเบียน

และนายทะเบียน ไม่มีกรแก้ไข

มาตรา 8 ไม่มีกรแก้ไข

มาตรา 9 ไม่มีกรแก้ไข

มาตรา 10 ไม่มีกรแก้ไข

มาตรา 11 ไม่มีกรแก้ไข

หมวด 2 การจัดทำเลขประจำตัว

ประชาชน ไม่มีกรแก้ไข

มาตรา 12 มีการแก้ไข

นายบวรศักดิ์ สุวรรณโณ ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 12 ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ ขอแปรญัตติให้เพิ่มความเป็น

มาตรา 12 ทวิ

คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ และบัญญัติเพิ่มเติมเป็น

มาตรา 12 ทวิ

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 12 ตริ

คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ ขอแปรญัตติให้เพิ่มความเป็น

มาตรา 12 ตริ

คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการกับผู้แปรญัตติ และบัญญัติเพิ่ม

เติมเป็นมาตรา 12 ตริ

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 13

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 14

คณะกรรมาธิการคัดออก

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

(มาตรา 14 ทวิ)

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ ขอแปรญัตติให้เพิ่มความต่อไปนี้

เป็นมาตรา 14 ทวิ ดังนี้

"ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 12 ทวิ ข้อมูลทะเบียนประวัติราชภูมิตามมาตรา 12 และเลขประจำตัวประชาชนตามมาตรา 13 ให้นายทะเบียนเป็นผู้ใช้เพื่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้เท่านั้น ห้ามมิให้ผู้อื่น หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนำไปใช้"

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสถงวน

<u>หมวด 3 คนเกิด คนตาย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 16</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 17</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 18</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 19</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 20</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 21</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 22</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 23</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 24</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 25</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 4 การย้ายที่อยู่</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 26</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 27</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 28</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 29</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 5 ทะเบียนบ้าน</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 30</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 31</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 32</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 33</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 34</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 35</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 36</u>	ไม่มีการแก้ไข

หมวด 6 การสำรวจตรวจสอบ

ทะเบียนราษฎร

<u>มาตรา 37</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 38</u>	มีการแก้ไข

หมวด 7 การมอบหมายให้แจ้งแทน

<u>มาตรา 39</u>	ไม่มีการแก้ไข
-----------------	---------------

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

<u>มาตรา 40</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 41</u>	ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา 41 ทวิ)

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ ขอเสนอญัตติให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41 ทวิ ดังนี้

“ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 14 ทวิ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรานี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า คนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น”

คณะกรรมการกิจการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสวน

มาตรา 42

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 43

ไม่มีการแก้ไข

อัตราค่าธรรมเนียม

ไม่มีการแก้ไข

๖. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ในแบบทะเบียนบ้าน (ทร. 14) ซึ่งถือปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ มีสิ่งที่จะควรปรับปรุงแก้ไขบางประการที่คณะกรรมการเห็นควรเสนอ เป็นข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้อำนวยการทะเบียนในการกำหนดแบบพิมพ์ทะเบียนบ้านตามมาตรา 32 ดังนี้

1. โดยที่คำว่า “บิดามารดา” ในกฎหมายหมายความถึงบิดามารดา โดยกำหนดอยู่แล้ว ดังนั้นจึงสมควรแก้ไขคำว่า “บิดามารดาโดยกำเนิด” ใน ทร. 14 เป็น “บิดามารดา” และในกรณีที่มีบิดามารดาบุญธรรมให้ใช้คำว่า “บิดามารดาบุญธรรม” ในวงเล็บท้ายชื่อจะทำให้ชื่อของบิดามารดาบุญธรรมปรากฏในทะเบียนบ้าน (ทร. 14) ด้วย และให้เพิ่มข้อความในชื่อหมายเหตุตามข้อ 2 เพื่อบันทึกการจดทะเบียนการรับหรือเลิกรับบุตรบุญธรรมด้วย

LIRT

2. เพิ่มช่องหมายเหตุไว้ตอนท้าย เพื่อใช้บันทึกเกี่ยวกับฐานะทางกฎหมายที่สำคัญของบุคคล เช่นการจดทะเบียนการรับหรือเลิกรับมรดกบุญธรรม การจดทะเบียนสมรส การหย่า เป็นต้น
6. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พลอากาศเอก เป็ร็องวิทย์ ทงสนันท์
 (เป็ร็องวิทย์ ทงสนันท์)
 เลขานุการคณะกรรมาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การทะเบียนราษฎร

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

.....
.....
.....
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2499
- (2) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 234 ลงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2515

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"การทะเบียนราษฎร" หมายความว่า งานทะเบียนต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติ
นี้ รวมทั้งการจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติซึ่งส่งมาขุม

"ข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร" หมายความว่า ข้อมูลตัวบุคคลเกี่ยวกับ ชื่อ
ชื่อสกุล เพศ วันเดือนปีเกิดและตาย สัญชาติ ศาสนา ภูมิลำเนา สถานะการสมรส
พฤติการศึกษา ชื่อตัวตามดวง ชื่อคู่สมรส และชื่อบุตร และข้อมูลอื่นที่จำเป็นเพื่อการ -
ดำเนินงานทะเบียนต่าง ๆ ในพระราชบัญญัตินี้ ตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"เลขประจำตัว" หมายความว่า เลขประจำตัวประชาชนที่นายทะเบียนออกให้
แก่บุคคลแต่ละคน

"บ้าน" หมายความว่า โรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นที่อยู่ ซึ่งมี
เจ้าบ้านควบคุมครองและให้หมายความรวมถึงแพ หรือเรือซึ่งใช้เป็นที่อยู่ประจำ โรงพยาบาล
โรงแรม เรือนจำ หรือสถานที่อย่างอื่นซึ่งอาจใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วย

"ทะเบียนบ้าน" หมายความว่า ทะเบียนประจำบ้านแต่ละบ้านซึ่งแสดงเลข
หมายประจำบ้าน และรายการของคนทั้งหมดผู้อยู่ในบ้าน

"ทะเบียนคนเกิด" หมายความว่า ทะเบียนซึ่งแสดงรายการคนเกิด

"ทะเบียนคนตาย" หมายความว่า ทะเบียนซึ่งแสดงรายการคนตาย

/*ทะเบียนต่างจังหวัด / ทะเบียนต่างจังหวัด / ทะเบียนซึ่งผู้ส่งผ่านของทะเบียนต่างจังหวัดให้จัด
ทำขึ้นสำหรับส่งผ่านไปยังจังหวัดที่ไม่ใช่จังหวัดที่ส่งไปทะเบียนต่างจังหวัด

"เจ้าบ้าน" หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครองบ้านในฐานะเป็นเจ้าของ
ของ ผู้เช่าหรือในฐานะอื่นใดก็ตาม

ในกรณีที่ไม่ปรากฏเจ้าบ้าน หรือเจ้าบ้านไม่อยู่ คาย ลาบสูญ หรือไม่สามารถ
ปฏิบัติกิจการได้ให้ถือว่าผู้มีหน้าที่ดูแลบ้านในขณะนั้นเป็นเจ้าบ้าน

"ผู้อยู่ในบ้าน" หมายความว่า คนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

"คนเกิด" หมายความว่า ทารกเมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก

"คนตาย" หมายความว่า คนที่สิ้นชีวิต

"อำเภอ" ให้หมายความรวมถึงกิ่งอำเภอ

"ท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล เขต เมืองพัทยา และหน่วยการปกครอง

ท้องถิ่นอื่นที่ผู้อำนวยการทะเบียน โดยอนุมัติรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า นายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนกลาง นายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนกรุงเทพมหานคร นายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนจังหวัด นายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนอำเภอ นายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนท้องถิ่น นายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนสาขา นายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนเฉพาะกิจ และนายทะเบียนผู้รับแจ้ง

"นายทะเบียนผู้รับแจ้ง" หมายความว่า นายทะเบียนอำเภอ นายทะเบียนท้องถิ่นและผู้ซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนได้กำหนดให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการแจ้งการเกิด การตาย การย้ายที่อยู่การสำร่งบ้านใหม่ การรื้อบ้าน และการกำหนดเลขหมายประจำบ้าน โดยได้กำหนดชวเลขบนหน้าที่ตั้งกล่าวไว้ และให้หมายความรวมถึงกงสุลไทยหรือเจ้าหน้าที่สถานทูตไทย ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนมีหน้าที่เกี่ยวกับการแจ้งการเกิด การตายตามมาตรา 25 ด้วย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ในกรณีเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหรือยกเว้นการปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งการเกิด การแจ้งการตาย การแจ้งการย้ายที่อยู่การสำร่งตรวจสอบทะเบียนราษฎร การจัดทำทะเบียนประวัติ การจัดทำบัตร

ประจำตัว หรือการอื่นใดอันเกี่ยวกับคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายที่เกี่ยวกับสัญชาติได้

มาตรา 6 ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจดูทะเบียน คัดสำเนารายการ หรือให้นายทะเบียนคัดและรับรองสำเนาทะเบียนบ้าน ทะเบียนคนเกิด หรือทะเบียนคนตาย ได้ที่สำนักทะเบียนในวันเวลาราชการ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนดำเนินการโดยมิชักช้า

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

สำนักทะเบียนและนายทะเบียน

มาตรา 8 ให้มีสำนักทะเบียนและนายทะเบียนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

(1) สำนักทะเบียนกลาง มีผู้อำนวยการทะเบียน รองผู้อำนวยการทะเบียน และผู้ช่วยผู้อำนวยการทะเบียน เป็นนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนกลาง มีหน้าที่รับผิดชอบ และควบคุมการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรทั่วราชอาณาจักร

ให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นผู้อำนวยการทะเบียน มีอำนาจออกกระเบื้องหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติ รวมทั้งแบบพิมพ์เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และแต่งตั้งรองผู้อำนวยการทะเบียนและผู้ช่วยผู้อำนวยการทะเบียน

(2) สำนักทะเบียนกรุงเทพมหานคร มีนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร เป็นนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรในเขตกรุงเทพมหานคร

ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร แต่อาจแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นนายทะเบียนกรุงเทพมหานครแทนได้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร

(3) สำนักทะเบียนจังหวัด มีนายทะเบียนจังหวัดและผู้ช่วยนายทะเบียนจังหวัดเป็นนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนจังหวัด มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรในเขตจังหวัด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด แต่อาจแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นนายทะเบียนจังหวัดแทนได้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนจังหวัด

(4) สำนักทะเบียนอำเภอ มีนายทะเบียนอำเภอและผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอเป็นนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนอำเภอ มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรในเขตอำเภอยกเว้นในเขตท้องถิ่นตาม (5)

ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นนายทะเบียนอำเภอ แต่อาจแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นนายทะเบียนอำเภอแทนได้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอ

(5) สำนักทะเบียนท้องถิ่น มีนายทะเบียนท้องถิ่นและผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่น เป็นนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนท้องถิ่น มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรในเขตปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

ให้ปลัดเทศบาล ผู้ช่วยนายกเทศมนตรี ปลัดเมืองพัทยาหรือหัวหน้าผู้บริหารของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น เป็นนายทะเบียนท้องถิ่น แต่อาจแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นนายทะเบียนท้องถิ่นแทนได้และให้มีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่น

มาตรา 9 ในกรณีจำเป็นต้องมีสำนักทะเบียนสาขา หรือสำนักทะเบียนเฉพาะกิจ ในเขตท้องที่สำนักทะเบียนอำเภอ หรือสำนักทะเบียนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ให้ผู้อำนวยการทะเบียน จัดตั้งและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนสาขา หรือสำนักทะเบียนเฉพาะกิจในเขตท้องที่ของสำนักทะเบียนดังกล่าว และให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการเขต ปลัดเมืองพัทยา หรือหัวหน้าผู้บริหารของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น แล้วแต่กรณี แต่งตั้งนายทะเบียนและผู้ช่วยนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนดังกล่าวในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

มาตรา 10 เพื่อความถูกต้องแห่งการทะเบียนราษฎร ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเจ้าบ้าน หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้แสดงหลักฐานต่าง ๆ ได้ตามความจำเป็น และมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบหรือสอบถามในบ้านใด ๆ ได้ ตามอำนาจหน้าที่เมื่อมีเหตุสงสัยตามควร แต่ต้องแจ้งให้เจ้าบ้านทราบก่อน ทั้งนี้ให้กระทำได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

ในการเข้าไปตรวจสอบหรือสอบถามตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีปรากฏหลักฐานเชื่อได้ว่า การดำเนินการแจ้ง การรับแจ้ง การบันทึก หรือการลงรายการเพื่อดำเนินการจัดทำหลักฐานทะเบียนต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้ดำเนินการไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย จะนิยมหรือโดยอำนาจ หรือโดยมีรายการข้อความผิดจากความเป็นจริง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งไม่รับแจ้ง จำหน่ายรายการทะเบียนเพิกถอนหลักฐานทะเบียน และดำเนินการแก้ไขข้อความรายการทะเบียนให้ถูกต้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้ดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่ผู้อำนวยการทะเบียนได้กำหนด

มาตรา 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือตามมาตรา 38 เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 2

การจัดทำเลขประจําตัวประชาชน

มาตรา 12 เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา และควบคุมการทะเบียนราษฎร การตรวจสอบพิสูจน์ตัวบุคคลและประมวลผล ข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎร ให้สำนักทะเบียนกลางดําเนินการจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎร คําสั่งที่ผู้สําคัญที่กํากับดูแลที่กําหนด และปรับปรุงข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎรให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กําหนดในกฎกระทรวง

ผู้มีส่วนได้เสียต้องแจ้งให้พนักงานทะเบียนจัด และรับส่งคําสั่งแก่ผู้ลงทะเบียนประจําตัวราษฎรที่รับผิดชอบเก็บข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎรที่รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎรในชั้นประมวลผลคําสั่ง คําสั่งเสีย คําสั่งระงับคําสั่งที่กําหนดในกฎกระทรวง

ข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎรคําสั่งระงับคําสั่ง ให้ที่กําหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 12 ทวิ ผู้มีส่วนได้เสียตามที่กําหนดในกฎกระทรวงอาจขอให้ทะเบียนคัดและรับรองสำเนาเอกสาร ข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎร ตามมาตรา 12 ได้ ที่สำนักทะเบียนในวัน เวลาราชการและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กําหนดในกฎกระทรวง

ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐอาจขอให้นายทะเบียนจัดส่งสำเนาเอกสาร ข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎรตามมาตรา 12 ได้ ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อการอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น

มาตรา 12 คี บุคคลผู้มีหน้าที่แจ้งการต่าง ๆ ตามที่กําหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของประวัติซึ่งปรากฏใน ข้อมูลทะเบียนประจําตัวราษฎรตามมาตรา 12 หรือผู้แทนโดยชอบธรรม ในกรณีเจ้าของประวัติเป็นผู้เยาว์ เป็นบุคคลผู้ไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคลผู้เสมือนไร้ความสามารถ หรือทายาทเจ้าของประวัติ หรือผู้รับมอบอํานาจ

หมวด 3

คนเกิด คนตาย

มาตรา 15 เมื่อมีคนเกิดให้แจ้งการเกิดดังต่อไปนี้

(1) คนเกิดในบ้าน ให้เจ้าบ้านแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่เกิดภายในสี่วันนับแต่วันเกิด

(2) คนเกิดนอกบ้าน ให้มารดาแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่เกิดหรือแห่งท้องที่จะพึงแจ้งได้ในโอกาสแรก ภายในสี่วันนับแต่วันเกิด ในกรณีเจ้าเป็นไม่อาจแจ้งได้ตามกำหนด ให้แจ้งภายหลังได้แต่ต้องไม่เกินสี่วันนับแต่วันที่สามารถแจ้งได้

การแจ้งตาม (1) และ (2) ให้แจ้งตามแบบพิมพ์ที่ผู้อำนวยการทะเบียนกำหนดพร้อมทั้งแจ้งชื่อคนเกิดด้วย

มาตรา 16 ผู้ใดพบคนเกิดใหม่หรือเด็กซึ่งถูกทอดทิ้ง ให้แจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่ตนพบนั้นโดยมิชักช้า

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งตามแบบพิมพ์ที่ผู้อำนวยการทะเบียนกำหนดโดยให้มีข้อความจริงเท่าที่สามารถจะทำได้

การจดทะเบียนสัญชาติ ถ้าไม่ปรากฏว่าเด็กนั้นเกิดนอกประเทศ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กนั้นมีสัญชาติไทย

มาตรา 17 เมื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งได้รับแจ้งการมีคนเกิดแล้ว ให้ออกสูติบัตรเป็นหลักฐาน

ในกรณีของเด็กซึ่งอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์ ของทางราชการ การออกสูติบัตรให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกำหนด

มาตรา 18 เมื่อมีคนตายให้แจ้งการตายดังต่อไปนี้

(1) คนตายในบ้าน ให้เจ้าบ้านแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่คนนั้น

ตายภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาตาย ในกรณีไม่มีเจ้าบ้าน ให้ผู้พบศพแจ้งภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาพบศพ

(2) คนตายนอกบ้าน ให้บุคคลที่ไปกับคนตายหรือพบศพ แจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่คนนั้นตายหรือพบศพ แล้วแต่กรณี หรือแห่งท้องที่ที่จะพึงแจ้งได้ในโอกาสแรกภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตายหรือพบศพ ในกรณีเช่นนี้จะแจ้งต่อนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจก็ได้

กำหนดเวลาให้แจ้งตาม (1) และ (2) ถ้าในท้องที่เกิดการคมนาคมไม่สะดวก ผู้คำนวณการทะเบียนอาจขยายเวลาออกไปโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ แต่กำหนดเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมง

การแจ้งตาม (1) และ (2) ให้แจ้งตามแบบพิมพ์ที่ผู้อำนวยการทะเบียนกำหนดพร้อมทั้งแจ้งชื่อผู้แจ้งด้วย

มาตรา 19 ภายใต้งับมาตรา 22 เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา 18 ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งออกมรณบัตรเป็นหลักฐาน

มาตรา 20 ผู้ใดได้กระทำการรักษาพยาบาลหรือทำคลอด เมื่อมีคนเกิดหรือคนตายต้องออกหนังสือรับรองตามแบบพิมพ์ที่ผู้อำนวยการทะเบียนกำหนดให้แก่ผู้มีหน้าที่ ต้องแจ้งตามมาตรา 15 หรือมาตรา 18

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ผัง เพา ทำลายหรือย้ายศพไปจากสถานที่หรือบ้านที่คนนั้นตาย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนผู้รับแจ้ง

เมื่อได้รับอนุญาตซึ่งมีกำหนดคราวหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้เก็บ ผัง เพา ทำลายหรือย้ายศพผิดไปจากสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตใหม่

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องย้ายศพ เพื่อความปลอดภัยหรือสวัสดิภาพของประชาชนให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจกระทำได้

มาตรา 22 ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าคนตายด้วยโรคติดต่ออันตราย หรือตายโดยฉิบจากรรมชาติ ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งรับแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่ออันตรายหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และให้รอการออกมรณบัตรไว้ก่อน จนกว่าจะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานดังกล่าว

มาตรา 23 ให้นายทะเบียนอำเภอ นายทะเบียนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี จัดทำทะเบียนคนเกิดทะเบียนคนตาย จากสูติบัตรและมรณบัตร ตามแบบพิมพ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกำหนด

มาตรา 24 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงทะเบียนคนเกิด ทะเบียนคนตาย หรือสูติบัตร และมรณบัตร ซึ่งได้ส่งที่ไปยังแล้วแต่ยังไม่ได้รับคืนแก่ผู้ส่งไว้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการทะเบียนกำหนด

มาตรา 25 ให้กงสุลไทยหรือเจ้าหน้าที่สถานทูตไทย ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน มีหน้าที่รับแจ้งการเกิด การตายที่มีขึ้น ในราชอาณาจักร สำหรับคนสัญชาติไทยและคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองที่ เกิดที่รัฐต่างประเทศ

ในกรณีที่มีความวุ่นหนึ่ง ถ้าในท้องที่ซึ่งมีการเกิดหรือการตายไม่มีกงสุลไทยหรือสถานทูตไทยประจำอยู่ ให้ใช้หลักฐานการเกิดการตายที่ออกโดยรัฐบาลของประเทศนั้น และซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้แปล และรับรอง ว่าถูกต้องให้ใช้เป็นหลักฐานแทนสูติบัตรและมรณบัตรได้

ในกรณีที่มีการเกิดหรือการตายขึ้นนอกราชอาณาจักร สำหรับคนสัญชาติไทย หรือ และคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต ให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เกิดที่รัฐต่างประเทศ ให้แจ้งการเกิด การตาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด 4

การย้ายที่อยู่

มาตรา 26 ผู้ใดมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านใด ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้น อยู่และมีภูมิลำเนาอยู่ ณ ที่นั้น

มาตรา 27 ให้เจ้าบ้านแจ้งการย้ายที่อยู่ต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้ง ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ที่อยู่ในบ้านย้ายที่อยู่ออกจากบ้านใด ให้แจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้ายออก

(2) ผู้ที่ย้ายที่อยู่ตาม (1) และ (2) ผู้ย้ายที่อยู่จะไปแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่ไปอยู่ใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้ายออกก็ได้ โดยให้นำสำเนาทะเบียนบ้าน พร้อมด้วยคำยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าบ้านที่เข้าไปอยู่ใหม่แสดงต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การแจ้งย้ายตามมาตรา นี้ ให้แจ้งตามแบบพิมพ์ที่แจ้งย้ายที่อยู่ซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนกำหนด

มาตรา 28 การแจ้งย้ายผู้ใดเข้ามาอยู่ในบ้านตามมาตรา 27 (2) เจ้าบ้านต้องนำหลักฐานการย้ายออกของผู้นั้นตามมาตรา 27 (1) ไปแสดงต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งด้วย ทั้งนี้ ไม่บังคับให้มีน้ำหนักความในมาตรา นี้มาใช้แก่กรณีดำเนินการย้ายตามมาตรา 27 บรรดาสอง และทวงผู้ย้ายเข้ามาจากต่างประเทศโดยมีหลักฐาน

มาตรา 29 ผู้ที่อยู่ในบ้านได้ออกจากบ้านที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านไปอยู่ที่อื่นเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เจ้าบ้านอาจแจ้งย้ายผู้นั้นออกต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งได้ หากไม่ทราบบว่าผู้นั้น ไปอยู่ที่ใดให้แจ้งย้ายออกได้ ตราบเท่าไม่ทราบที่อยู่

หมวด 5
ทะเบียนบ้าน

มาตรา 30 ให้ทุกบ้านมีเลขหมายประจำบ้าน บ้านใดทั้งไม่มีเลขหมายประจำบ้าน ให้เจ้าบ้านแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งเพื่อขอเลขหมายประจำบ้านภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสร้างบ้านเสร็จ

ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งกำหนดเลขหมายประจำบ้านให้แก่ผู้แจ้ง ในเขตสำนักทะเบียนท้องถิ่น ภายในเจ็ดวัน นอกเขตสำนักทะเบียนท้องถิ่นภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้ง

ให้เจ้าบ้านคิดเลขหมายประจำบ้านไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ชัดแจ้ง ผู้ส่วนราชการทะเบียนจะกำหนดให้มีทะเบียนบ้านชั่วคราว พร้อมด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบสภาพทะเบียนก็ได้

มาตรา 31 บ้านซึ่งมีโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอยู่ในบริเวณเดียวกัน ให้กำหนดเลขหมายประจำบ้านเพียงเลขหมายเดียว แต่ถ้าเจ้าบ้านประสงค์จะกำหนดเลขหมายประจำบ้านเพิ่มขึ้นอีกให้ยื่นขอต่อนายทะเบียน

บ้านที่ปลูกเป็นตึกแถว ห้องแถว หรืออาคารชุด ให้กำหนดเลขหมายประจำบ้านทุกห้องหรือห้องชุด โดยถือว่าห้องหรือห้องชุดหนึ่ง ๆ เป็นบ้านหลังหนึ่ง

มาตรา 32 ให้นายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนบ้านไว้ทุกบ้าน

การจัดทำทะเบียนบ้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ผู้ส่วนราชการทะเบียนกำหนด

LIRT

มาตรา 33 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและควบคุมทะเบียน ให้
 ผู้อำนวยการทะเบียนมีอำนาจออกกระเทียบปฏิบัติ กำหนดแบบพิมพ์ทะเบียนบ้านรวมทั้ง
 แบบพิมพ์อื่น และวิธีปฏิบัติเพื่อใช้กับคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ
 ต่างหากจากทะเบียนบ้านทั่วไป ตามมาตรา 32 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 34 ให้นายทะเบียนสำเนา และนายทะเบียนท้องถิ่นมอบสำเนา
 ทะเบียนบ้านให้เจ้าบ้านเก็บรักษา เมื่อมีการเพิ่ม เปลี่ยนแปลง หรือจำหน่ายรายการ ใน
 ทะเบียนบ้านให้เจ้าบ้านนำสำเนาทะเบียนบ้าน ไปให้นายทะเบียนบันทึกรายการให้ถูกต้อง
 ครบถ้วนฉบับทุกครั้ง

ถ้าสำเนาทะเบียนบ้านชำรุดจนใช้การไม่ได้หรือสูญหาย ให้เจ้าบ้านขอรับ
 สำเนาทะเบียนบ้านใหม่ได้ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อผู้อำนวยการทะเบียนเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องมีสำเนาทะเบียนบ้านต่อ ไป
 ในเขตสำนักทะเบียนใด ให้ผู้อำนวยการทะเบียนมีอำนาจยกเลิก กามีซ์สำเนาทะเบียนบ้านใน
 เขตสำนักทะเบียนนั้นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 35 รายการในทะเบียนบ้านหรือสำเนาทะเบียนบ้าน จะแก้ไข
 เปลี่ยนแปลงได้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการทะเบียนกำหนด

มาตรา 36 ผู้ใดเรียกขานซึ่งมีเลขหมายประจำบ้าน โดยผู้นั้นไม่ประสงค์จะ
 ปลูกบ้านในที่ดินนั้นอีกต่อไป หรือเรียกเพื่อไปปลูกในที่อื่น ให้แจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้ง
 ภายในสิบห้าวันนับแต่วันร้องเสร็จ

LIRT

หมวด 6

การสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎร

มาตรา 37 เพื่อประโยชน์แห่งการทะเบียนราษฎร ให้มีการสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎรแห่งท้องที่หรือที่ว่าการอำเภอได้โดยความเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 38 เมื่อได้ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 37 แล้ว ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือ มีอำนาจเข้าไปในบ้านในเขตท้องที่ที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเพื่อสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎรในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

ให้เข้าบ้านชี้แจงตอบคำถามตามความจริง และให้ลงลายมือชื่อในรายการสำรวจตรวจสอบเพื่อรับรองข้อความในรายการที่สำรวจตรวจสอบนั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายแสดงบัตรประจำตัวหรือหนังสือหลักฐานแห่งการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แก่เจ้าบ้านก่อนเข้าไปสำรวจตรวจสอบ

หมวด 7

การมอบหมายให้แจ้งแทน

มาตรา 39 ในกรณีการแจ้งตามมาตรา 15 มาตรา 18 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 และมาตรา 36 ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องแจ้งได้มอบหมายให้ผู้อื่นไปแจ้งแทน และเมื่อผู้ได้รับมอบหมายได้แจ้งต่อผู้มีหน้าที่รับแจ้งตามมาตรา นั้น แล้ว ให้ถือว่าผู้มีหน้าที่นั้นได้แจ้งแล้ว

การปฏิบัติตามมาตรา 34 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ของเจ้าบ้านว่าด้วย
เรื่องสำเนาทะเบียนบ้าน ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 40 ผู้ใด

(1) ไม่มาตามหน้าที่ทะเบียนเรียก ไม่ยอมชี้แจงข้อเท็จจริง หรือแสดง
หลักฐานหรือไม่ยอมให้นายทะเบียนเข้าไปตรวจสอบ หรือสอบถามในบ้านตามมาตรา 10

(2) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา
27 มาตรา 30 มาตรา 34 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา 36

(3) ผ่าฝืนมาตรา 21 หรือ

(4) ไม่ยอมให้นายทะเบียน หรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมาย เข้าไปในบ้าน
เพื่อสำรวจตรวจสอบ ไม่ยอมชี้แจงตอบคำถาม หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อตามมาตรา 38
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 41 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 5 ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 42 ผู้ใด ทำ ใช้ หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ หรือกระทำ
การเพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นมีชื่อหรือมีรายการอย่างหนึ่งอย่างใดในทะเบียนบ้านหรือ
เอกสารทะเบียนราษฎรอื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือ
ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นคนที่ไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วย
สัญชาติ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา 43 ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
นายทะเบียนคำผิด หรือคณายทะเบียนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

-
1. การขอคัดและรับรองสำเนารายการในทะเบียนตามมาตรา 6	ฉบับละ 10 บาท
2. การขอคัดและรับรองสำเนารายการข้อมูลทะเบียนประวัติ
ตามมาตรา 12 วรรคสอง	ฉบับละ 20 บาท
3. การแจ้งย้ายตามมาตรา 27 วรรคสอง	ฉบับละ 10 บาท
4. การขอรับสำเนาทะเบียนบ้านตามมาตรา 34 วรรคสอง	ฉบับละ 10 บาท
-

ขอเชิญคณะกรรมการประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ การพิจารณาในวาระที่ 2 นี้ จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรวจจบร่าง และให้ถืออภิปราย ได้เฉพาะถ้อยคำ หรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ หรือที่คณะกรรมการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้วันแต่ที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น อันนี้ ตามข้อบังคับข้อที่ 97 ครับ ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายอิสลา โกสิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากเวลาการประชุมวันนี้มีจำกัดมาก สภานี้จะต้องทำงานให้เสร็จ ไม่ช้ากว่า 13.00 นาฬิกา เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการประชุมต่อไป เพราะจะเป็นขั้นนี้กรมวิชาการปกครองยังไม่ขอชี้แจงอย่างใด แต่พร้อมที่จะตอบคำถามของท่านสมาชิกเท่าที่จะทำได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอเชิญเลขาธิการครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 4 มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสมภาพ ไทกระจกิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอขอบคุณท่านคณะกรรมการที่จะขอคำชี้แจงจากท่าน เพราะเหตุที่ว่าท่านได้ไปแก้ไขในบางประการ ซึ่งผมได้ศึกษาพิจารณาทั้งยังไม่เข้าใจกระจ่างแจ้ง กล่าวคือ ในมาตรา 4 นี้ ท่านได้ไปเพิ่มคำว่า คนตาย แล้วท่านก็ให้ความหมาย หมายความว่าคนสิ้นชีวิต ที่นี้ปัญหาถ้าจะถามว่าคนสิ้นชีวิตคืออะไร นี่ก็จะเกิดปัญหา ก็ต้องอธิบายต่อไปว่าคือคนที่ถึงแก่

ไม่ทำงานและหยุดทำงาน นี่ละครับ เมื่อผมดูคำว่า คนตาย ทางคณะกรรมการได้ไว้วิเคราะห์เอาไว้ แล้วการวิเคราะห์ให้เป็นความหมายโดยเฉพาะอย่างนี้ มันก็จะเกิดปัญหาได้ ถ้าเผชิญผมไปเห็นในมาตรา 18 มาตรา 18 ก็เขียนไว้ว่า ให้บุคคลที่ไปกับคนตาย ก็เมื่อคนตายคนสิ้นชีวิตแล้ว แล้วบุคคลจะไปด้วยกันได้อย่างไร นี่ละครับเพราะผมอ่านเท่าไร ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ กระผมก็ย้อนไปดูพระราชบัญญัติระเบียบราษฎร พ.ศ. 2499 เขาไม่ได้บัญญัติเรื่องคำว่า คนเกิดมีความหมายอย่างไร คำว่า คนตาย มีความหมายอย่างไร เขาปล่อยให้เป็นที่เข้าใจกันว่าไปดูเอาพจนานุกรมก็แล้วกัน แต่เมื่อคณะกรรมการชุดนี้ได้บัญญัติเพิ่มขึ้น กระผมต้องขอบรบกวนที่จะขอทราบเพื่อเป็นความรู้ว่าทำไมจำเป็นต้องบัญญัติ และบัญญัติคำว่า คนตายคือคนสิ้นชีวิต อันนี้จะทำให้คนเขาเข้าใจว่าการสิ้นชีวิตนั้นคืออะไรได้อย่างชัดเจนหรืออย่างไร และโดยเฉพาะมาตรา 18 ไปบอกว่าบุคคลไปกับคนตาย ก็คนตายคือคนสิ้นชีวิตและไปด้วยกันได้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอละครับ

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกซึ่งตั้งข้อสงสัยนี้ ความจริงเป็นเพื่อนรักและกระผมนับถือท่านมาก ก็ไม่ยากอะไรที่จะมาได้เสียงอะไรกับท่านนะครับ แต่ที่นี้กระผมคิดว่าท่านไปทบทวนกฎหมายระเบียบราษฎร ปี 2499 มาอ่านนั้นคงจะไปทบทวนคร่าวๆ เป็นคนละเล่มกับที่ผมใช้เล่มที่ผมใช้จะมีนิยามคำว่า การเกิด การตายอยู่แล้วเขาตัดเอาออกทั้ง แล้วกรรมการท่านก็เห็นว่าถ้าไม่มีพยานอันนี้ไว้จะเกิดปัญหา เพราะว่าในบทกำหนดโทษเขาเขียนไว้ว่า ถ้าคนเกิดไม่แจ้งใน 15 วันก็ผิด คนตายไม่แจ้งใน 24 ชั่วโมงก็ผิด เพราะฉะนั้นจะใช้เวลาตั้งแต่เท่าไร เมื่อก็นี้ท่านยกเรื่องคนตายขึ้นมาพูด ความจำเป็นที่จะต้องนิยามคำว่า คนตายนี้ก็เพราะว่าเกิดปัญหาเพราะว่าวิทยาการในทางแพทย์เวลานี้ก้าวหน้ากันขึ้นมาก ทางแพทย์นี้ท่านกำลังเปลี่ยนหัวใจให้แก่คนครับ แล้วทำสำเร็จเป็นมากมายซึ่งเป็นที่น่าภูมิใจการเปลี่ยนหัวใจนั้นนะครับ ต้องเอาหัวใจที่กำลังเต้นดับ ๆ อยู่บนครกไปเปลี่ยน

หัวใจหยุดแล้วเอาไปเปลี่ยนไม่ได้ เพราะฉะนั้นในทางแพทย์เวลานี้ท่านถือว่าท่านสมองตาย แล้วก็ถือว่าตาย ที่นั่นเป็นคนละเรื่องกัน แต่ในทางเกี่ยวกับทางกระทรวงเขียนราษฎรนี้ หมายความว่าจนถึงคนสิ้นชีวิตคือตายแหง ๆ ไม่หายใจครับ คำว่าสิ้นชีวิตนี้อยู่ในพจนานุกรมแล้ว ฉะนั้นกรมการทะเบียนเหลือเกินขอความกรุณาเถอะครับให้มีไว้ถ้าจะดีครับ จะได้ไม่ขัดกับการปฏิบัติ ของพระองค์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปลั่ง

นายปลั่ง มีจุล : ผมขออนุญาตทราบบเรียนท่านประธานนิตหนึ่ง นะครับ เวลาที่เราจะประชุมกันมีอยู่จำกัดก็จริงอยู่ แต่ว่าวันที่ 27 เรายังมีประชุมอีก จะประชุมไปถึงดี ๆ อย่างที่ชาวประชุมกันก็ยิ่งได้ เลื่อนวาระวันนี้ไปวันหน้าก็ยังได้ไม่มีปัญหาครับ มีอะไรเราพูดกันให้มันสดใสนะครับ ผมเพียงแต่อยากจะให้ท่านประธาน กรมการทะเบียนความคำว่าย สิ้นชีวิต ตามที่ท่านกรมการต้องการนั้นมันหมายถึงอะไร หยุดหายใจ หรือว่าหยุดอะไรหรือว่าอะไร เอาให้มันชัดเจนลงไป เพื่อว่าพวกเราจะได้รู้ว่า เวลาจะไปแจ้งตายจะได้รู้ว่ามันเป็นอย่างไรครับถึงจะต้องไม่แจ้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญกรมการครับ

นายโฮสถ โกติน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าคำที่กระผมทราบบเรียนไปเมื่อกี้นี้พอสมควรที่จะให้ท่านสมาชิก เข้าใจ แล้วครับ จึงไม่ขอตอบเพิ่มเติมครับ ขอบคุณ

นายปลั่ง มีจุล : ท่านประธานครับ ผมยืนยันว่ายังไม่เข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณสมภาพครับ เชิญครับ

นายสมภาพ ไทตระกิตย์ : ท่านประธานครับ ด้วยความเกรงใจคือ ท่านประธานกรมการทะเบียน เพราะเหตุด้วยว่าท่านโดยปกติท่านไม่ค่อยจะมีความ ตี้อารมณ์กันเท่าไร กระผมรู้จักท่านดี ท่านมีแค่อารมณ์ขัน แต่ปัญหาที่กระผมสงสัยและ ท่านสมาชิกก็สงสัยนั้นนะ คนตายคือคนสิ้นชีวิต คนสิ้นชีวิตคือคนอะไร แล้วยังมีคำว่า

อีกนครับในนี้ เมื่อท่านใช้คำในลักษณะอย่างนี้ ในกฎหมายฉบับเดียวกันอย่างนี้มันก็จะก่อให้เกิดความยุ่งยาก ผมเข้าใจว่าที่ร่างเดิมของรัฐบาลเขาไม่ได้มานั้น แล้วเขาใช้ใบในคามหมายทั่วไป คนจะใบทั้งตั้งหรือใบคัดค้านก็คงจะลำบาก แต่เมื่อท่านใบใส่ใบใบวิเคราะห์เอาไว้เช่นนี้ แล้วก็มีหนักลำบากที่จะวิเคราะห์ว่าคนตายคือคนอะไรเช่นนั้นนะ แล้วอย่างที่ผมได้ถามเรียนไว้แล้วว่าในมาตรา 18 นี้บุคคลไปกับคนตาย ผมเพิ่งจะเอานี้ละครับที่ ชียนกัน มันใบได้อย่างไร คนเป็นกับคนตายไปด้วยกันได้อย่างไรครับ หรือท่านประธานกรรมาธิการเคยใบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายอมร จันทรมนูญ (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธาน

ที่เคารพครับ ความจริงผมก็ประชุมบ้าง ไม่ประชุมบ้างนะครับ กรณีนี้เราจะเห็นว่าในร่างเดิมที่ผ่านสภามานั้นไม่มีคำนิยามทั้งคนเกิดและคนตาย แต่ร่างพระราชบัญญัติเก่านั้นมีอยู่นะครับ แต่ร่างใหม่ทำไมถึงตัดออกไป ดังนั้นคณะกรรมาธิการมาคิดว่า เพื่อที่จะให้รู้ว่าจะเมื่อไรจะต้องใบแจ้งคนเกิด แล้วเมื่อไรจะแจ้งคนตาย คำนิยามจึงจำเป็นต้องมีอยู่ ด้วยเหตุนี้จึงนำกลับมาเข้ามาฉบับนี้ ที่นี้เมื่อนำกลับมาเข้ามาแล้วก็มีปัญหาว่าจะเขียนอย่างไร กรณีคนเกิดนั้นนะครับ เราได้แก้ถ้อยคำจากร่างปัจจุบันนะครับ โดยไปเอาคำมาจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เขาบอกแล้วว่า สภานุคคลนั้นเริ่มแต่เมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก ดังนั้นเมื่อทุกคนเข้าใจกันดีแล้ว เราก็เอาถ้อยคำจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นมาใส่เป็นคำนิยามคำว่า คนเกิด ที่นี้พอถึงปัญหาว่าคนตายนะครับ จะเขียนอย่างไรนะครับ จะเอาสมัยใหม่บอกว่าสมองตายถือว่าตายก็กลัวจะลำบากในฉบับนี้ ถ้าจะบอกว่ายหยุดหายใจ บางที่มันหยุดชั่วคราวก็มีนะครับ แล้วมันก็หายใจชั่วคราว ดังนั้นระหว่างที่ว่า ถ้าหากว่าเราไม่มีคำนิยามแล้วเราเข้าใจตามประมวลสาณนี้ว่าคนตายคืออะไรนะครับ เราก็เข้าใจอย่างนั้น เพื่อที่จะหาคำที่มันคล้าย ๆ กันที่คนเราสามารถเข้าใจได้ และจำเป็นจะต้องเขียนไว้

เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านเข้าใจอย่างไรว่าสิ้นชีวิต ในใจปัจจุบันใจเราเข้าใจกันว่าหยุดหายใจเป็นการถาวรนะครับ เราก็เข้าใจมันเหมือน ๆ กับคำว่าคนตายนั้นละครับ ดังนั้นเราก็เขียนเพราะว่าเราเข้าใจถึงเขียน ดังนั้นเมื่อความเข้าใจสามัญนั้นนะมีอย่างไรมันก็เป็นอย่างนั้นละครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ คุณสมภพครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ : ท่านประธานครับ กระผมถ้าพูดตามส่วนไม่ชัดข้อที่ท่านอยากจะทำสร้างคำว่า คนตาย เอาไว้ละครับ มันก็เขียนได้ในกฎหมาย ท่านสร้างเห็นคำที่มีความหมายเฉพาะว่าสิ้นชีวิต แล้วสิ้นชีวิตท่านกรมการก็บอกว่าแล้วแต่จะเข้าใจกัน แต่ผมว่าเมื่อท่านสร้างคำใหม่ขึ้นมาแล้วในพระราชบัญญัตินี้ท่านน่าจะดูอย่างในมาตรา ๒๘ เราจะปล่อยไปได้อย่างไรว่าบุคคลที่ไปกับคนตายนี้ครับ ในภาษาหนังสือมันเป็นไปไม่ได้ ถ้าท่านแก้คำว่า คนตาย หมายความว่า คนสิ้นชีวิต ท่านก็ควรจะเขียนบอกว่า ให้บุคคลที่อยู่กับคนตาย นี้ก็ดีกว่าที่จะเขียนว่า ในกับคนตายอัยคำว่า บุคคลเป็นไปกับคนตาย นี่มันเป็นเรื่องแล้วก็ต้องหวั่นระ แต่ถ้าว่าคนเป็นอยู่กับคนตายนี้มันก็ไปได้ กระผมจึงคิดว่าถ้าจะสร้างคำนั้นผมไม่ใช่ว่า แต่ก็ควรตรวจในมาตราต่าง ๆ ว่ามันไปกันได้ไหม แล้วทำไมต้องเอาคำว่า ศพ เข้ามาใช้แทนเข้าไปอีก ทำไมไม่ใช้คนตาย ไปเรื่อย ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ กรมการครับ

นายโอสเก โภคิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๒๘ นี้กรมการไม่ได้เห็นด้วย ขอความกรุณาครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดแล้วประธานคณะกรรมการของผมนี้ที่รู้จักกันดี ท่านต้องอ้างคำนี้มาหลายครั้งแล้ว แต่ผมอยากจะเรียนว่านี่คือข้อบกพร่องของท่าน เมื่อท่านไปสร้างคำใหม่ท่านต้องตรวจดูอื่น ๆ ในนั้นท่านจะมาตัดสินผมว่าผมไม่มีสิทธิ์ที่จะไปแก้ พูดไม่ได้ เพราะเวลาที่ผมเรียนให้ท่านฟัง

ท่านไปสร้างเจ็อนโซ ท่านไปสร้างความยุ่งยากขึ้นเอง ความไม่คงามในภาษา เมื่อท่านจะสร้างหม่อมมริบจะเขียนคนตาย แต่ท่านจะกรุณายอมพิจารณามาตรา 18 ให้มันเป็นภาษาไทยที่ดี ที่ถูกต้องได้ไหมละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญกรรมาธิการ เชิญครับ

นายอมร จันทรมลบุญณี (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะแก้มาตรา 18 เราจะต้องเรียงไปตามมาตราก่อนนะครับ ผมคิดว่าอย่างนั้น ที่นี้ปัญหาขณะนี้คือคำนิยามคำว่า คนตาย ดังนั้นคำนิยามนี้คือคำเดิมะครับ ส่วนจะแก้มาตราอื่นนั้นกระผมคิดว่าเราไปพูดที่ละมาตราใช้ไหมครับ กระผมเข้าใจอย่างนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ก็คงจะอภิปรายกันเฉพาะมาตรา 4 เท่านั้นนะครับ แล้วค่อยเรียงไปตามลำดับจนถึงมาตรา 18 เชิญเลขาครับ เชิญครับ

คุณหญิงเร่ม พรทโมบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงเร่ม พรทโมบล บุญประสพ ขอประทานกราบเรียนถึงเรื่องพินัยมในมาตรา 4 ดิฉันเข้าใจว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านผู้มีเกียรติ รวมทั้งฝ่ายคณะกรรมาธิการก็คงจะพูดกันเป็นที่เข้าใจกันแล้วในเรื่องที่ว่าจะไปแก้ไขเรื่องคนเกิด คนตาย ตามบทนิยามอันนี้ ฉะนั้นดิฉันขอเปลี่ยนบทนิยามข้ออื่น ซึ่งจะขอประทานกราบเรียนดังต่อไปนี้ คือว่าคำว่า บ้าน บทนิยามคำว่า บ้านนั้นหมายความว่า โรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นที่อยู่ ซึ่งมีเจ้าบ้านควบคุมครองและให้หมายความรวมถึงเพ หรือเรือซึ่งใช้เป็นที่อยู่ประจำ โรงพยาบาล โรงแรม เรือนจำ ท่านกรรมาธิการได้เติมคำ 3 คำขึ้นมว่า โรงพยาบาล โรงแรม และ เรือนจำ ดิฉันขอประทานกราบเรียนต่อคณะกรรมาธิการว่าขอเติมคำว่า หอพัก อีกคำหนึ่งจะได้ไหมคะ เพราะเหตุว่าคำว่าหอพักนี้เป็นหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ไม่ได้หมายความว่าถึง หอพัก หรือที่เรียกกันว่าเก็ชท์เฮ้าส์ (Guest house) ในขณะนี้ ดังนั้นถ้าหากว่าจะกรุณาเติมได้จะเป็นพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมมาธิการครับ

นายอิสลา โกสิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า คำว่า ทอพักนะครับผมจะเดิมอีกหรือไม่ นั้น ในบทนิยามนี้เข้าใจว่ามีคำสุดท้ายคลุมอยู่แล้วนะครับ หรือสถานที่อย่างอื่นซึ่งอาจใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วย อันนี้คลุมหมดครับ ขอความกรุณาว่าถ้าไม่จำเป็นก็ไม่จำเป็นต้องเดิม มิฉะนั้นก็ต้องเดิมกันไปใหญ่เลยครับ ยังมีอีกเยอะแยะที่เดียวครับค่าเหล่านี้คล้าย ๆ กันคำเน้นให้เห็นเท่านั้น แต่คำรวมอยู่ตอนท้ายครับ หรือสถานที่อย่างอื่นที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ครับ

นายอานา เมฆสรวรค์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อาสา เมฆสรวรค์ เกี่ยวกับคำนิยามเรื่องบ้าน ที่คุณหญิงแรมได้ตั้งข้อสังเกตเมื่อกี้ ผมคิดว่าอยากจะต้องข้อสังเกตตามอยู่แล้วครับ คือที่ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านมาจากทางรัฐบาลก็ตีผ่านทางสภาผู้แทนมาที่นี้ บ้านนั้นเป็นที่เข้าใจเลยว่า เป็นที่อยู่อาศัยของคนจะมีลักษณะอย่างไรก็แล้วแต่จะต้องเกี่ยวพันไปถึงบุคคลที่อยู่ในบ้าน เจ้าบ้านอะไรต่ออะไรอีกเยอะแยะที่นี้กรมการก็มาเติมเอาโรงพยาบาลไปด้วย โรงแรมด้วย เรือนจำด้วยเป็นบ้าน ที่นี้เมื่อขึ้นไปถึงตอนนั้นนะครับ ไปถึงเรื่องทะเบียนบ้านก็จะเกิดปัญหาแล้วครับ เราจะไปให้ทะเบียนบ้านเรือนจำ แล้วก็เขาจะอยู่ เขามาอยู่ 15 วัน เดือนหนึ่งถึงไปแจ้ง จะให้บุคคลเหล่านี้ไม่แจ้งทะเบียนทั้งหมดหรืออย่างไรครับ แล้วยังมีต่อไปถึงว่าเจ้าบ้านนะครับ เจ้าบ้านมีความหมายว่าผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครองบ้าน ผู้เป็นหัวหน้าครอบครองบ้าน ในฐานะเป็นเจ้าของผู้เช่าหรือฐานะอื่นก็ตาม ฉะนั้นถ้าเราเติม บ้าน หมายถึงเรือนจำด้วย โรงแรมด้วย อะไรด้วย ซึ่งเมื่อก่อนเขาไม่มีหรอกครับ ไม่เติมไปอย่างนี้แล้วจะให้ใครเป็นเจ้าของ บ้าน ไม่ฟังกันหมดหรือครับนี้ ผมว่าเขาไปอยู่ชั่วคราวเข้าไปถูกไปขับไว้ก็เกินเดือนหนึ่งแล้วทำไมไม่ไปแจ้งก็ต้องแจ้งบุคคลเหล่านั้นทั้งหมด ครึ่งนี้ผมก็มีความกังวลใจว่าจะเติมไปทำไมครับ ในเมื่อสิ่งนั้นเป็นสถานที่ที่เราจัดไว้สำหรับคนอยู่ชั่วคราวบุคคลเหล่านั้นต้องมีฐานะ

หรือมีภูมิลำเนาอยู่ที่อื่น มีบ้านอยู่ที่อื่น การมาอยู่ในโรงแรมก็ดี โรงพยาบาลก็ดี เรือนจำก็ดีมันอยู่ชั่วคราวซึ่งจำเป็นต้องไปอยู่ เพราะกฎหมายหรืออะไรบังคับให้ไปอยู่ เขาไม่ได้ไปอยู่ในบ้านของเขา บ้านของเขามันจะครบ ถ้าอย่างนั้นใครเข้าเรือนจำเกิน 15 วัน เกินเดือนก็ต้องไปแจ้งทะเบียน นายทะเบียนตายเลยครับ ผมคิดว่าไม่น่าจะเต็มนะครับ น่าจะตัดออกจนครบไว้ความเดิมจะดีกว่าความเห็นผมเห็นเช่นนั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคุณหญิงแว่มครับ
ขอเชิญครับ

นายโกลด โกลัน : เดิมนะครับ เอาคำกฎหมายเก่ามาใช้ครับ เพื่อไม่ให้มีปัญหา กฎหมายปี 2499 ครับ มีคำเหล่านี้แล้วก็กฎหมายนี้ใช้มา 34 ปี ก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรใช้กันมาแล้ว แล้วถ้าไม่เดิมจะเกิดปัญหาที่ว่ากาเกิดจะเป็นปัญหาเด็กโคโลดตโรงพยาบาลที่หนึ่งหลาย ๆ พันคน หรือบางที่ก็โคโลดตในโรงแรม หรือในระหว่างถูกคุมกึ่งไปตลอดนี้ก็จะเกิดปัญหาว่าทำอย่างไรที่จะไปแจ้งทะเบียนคนเกิด อันนี้เดิมเข้ามาเพื่อให้เหมือนกฎหมายเก่า แล้วมันเป็นตัวอย่างล่างหนึ่งเท่านั้น แต่คำสำคัญที่สุดคืออย่างที่กระผมกราบเรียนว่า คือสถานที่อยู่ซึ่งอาจใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้เท่านั้นเองครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงแว่มครับ ขอเชิญ
คุณหญิงแว่ม พรทโมบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันมีความเคารพนับถือท่านประธานกรรมาธิการอย่างยิ่ง หากแต่ว่าการที่ท่านบอกว่า มีคำคือท้ายไปว่า อย่างอื่นนั่นถ้าหากว่าไปเติมคำว่า ทอพัก จะต้องเติมอย่างอื่นด้วย ซึ่งดิฉันก็เข้าใจว่าท่านจะต้องถ้อยอย่างนั้นแน่นอน ก็ขอขอบพระคุณนะค่ะ แต่ว่าในการที่เมื่อที่นี้ท่านอาษาท่านพูดถึงเรื่องว่าโรงแรมก็ดี หรือเรือนจำก็ดี โรงพยาบาลเหล่านี้เป็นสถานที่อยู่ชั่วคราว ท่านเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องใส่ แต่ที่ว่าได้ความหมายอันนี้ดิฉันคิดว่าคำว่า ทอพัก นั้นเป็นเรื่องที่อยู่ประจำมากกว่าโรงพยาบาล โรงแรมและเรือนจำ เพราะฉะนั้นจึงขอความกรุณา

ถ้าหากท่านเห็นคำว่า หอพักนี้ควรจะได้ใช้ได้ถึงแม้จะมีคำว่าสถานที่อย่างอื่นซึ่งอาจจะใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วย ก็จริงอยู่แต่ว่าหอพักนี้ไม่ใช่เป็นหอพักธรรมดา เป็นหอพักซึ่งเกิดขึ้น ตามกฎหมายหรือตามพระราชบัญญัติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ดังนั้นเข้าใจว่าเหตุผลอันนี้คงจะทำให้ท่านกรมการเห็นคล้อยตาม

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าเรื่องนี้มีกรมการพร้อมที่จะรับมติของที่ประชุมครับ สุดแต่ที่ประชุมจะลงมติอย่างไรดี กรมการพร้อมด้วยความยินดีครับ ขอขอบคุณ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันคุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ดิฉันเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ เพราะเหตุที่ว่าถ้าเราไม่ใส่คำเหล่านี้ลงไปแล้วจะเกิดปัญหาว่าสถานที่เหล่านี้ใน โรงพยาบาล กิติ เวือนจำกัด เป็นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่หรือไม่ เพราะเราเจตนาของคนที่เขาไปอยู่โรงพยาบาลกิติ หรือว่าเรือนจำอะไรนี้เขาไม่ได้เจตนาที่จะเข้าไปอยู่เป็นที่พักอาศัยจริง ๆ เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับเก่าที่ยังไม่ได้เลิก ที่กำลังจะเลิกใช้ไปนี้จึงได้มีคำเหล่านี้อยู่ทั้ง 3 คำ นอกจากนั้นดิฉันคิดว่าการแก้ไขของคณะกรรมการนี้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีโอกาสจะเห็นว่าควรเพิ่มเติมหรืออะไรอย่างอื่น โดยที่ท่านไม่ได้แปรรูปคดีเอาไว้ ก็น่าจะขอผ่านไปพิจารณากันในชั้นกรมการร่วม ก็จะเป็นการเหมาะสมกว่าขอพบพระคุณ

นายอาษา เมธสวรรค์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังติดใจนะครับ เพราะว่ามันมีอยู่ แต่ทางราชการเขาเห็นว่ามันไม่ใช่ ของที่จะใช้โดยจำเป็น เขาตัดออกหมดเลย อย่างเด็กที่เกิดโรงพยาบาล โรงพยาบาลเขามีบ้านเลขที่ที่เกตุที่นั่นนี่แล้ว เขามีคำว่า โรงเรือน อยู่ แต่ว่าการนี้บ้านนี้มีมันลงไปถึงว่า ภูเก็ตเรามีความเข้าใจเรื่องบ้านนี้ไม่เหมือนกับอัยการอย่างนี้หรือครับ นี่สถานที่ราชการหรือสถานที่กำหนดมาคนผ่านมาก็ไปชั่วคราวเท่านั้นเอง ถ้าอย่างนั้นท่านก็ตั้งยกเว้นว่าถ้าเกิดที่นี้ถ้าไม่แจ้งเกิด

ความจริงไปแจ้งเกิดที่โรงพยาบาลนั้นติดเท่าไรเขาก็บอกได้ แต่ถ้ามาอยู่เกิน 1 เดือน ไปอยู่ประจำ ท่านต้องไปแจ้งเปลี่ยนสถานที่ด้วยล่ะครับ มันไม่ใช่แค่ครับ ที่เขาไม่มีเพราะเขาคิดว่ามีไม่จำเป็นแล้วนะ ผมยังนึกมีความรู้สึกอย่างนั้น แต่ถ้าหากเห็นว่าจำเป็นอยู่ผมก็เพียงแต่กฎหมายปัจจุบันมี แต่ว่าเขาก็ตีความแล้วล่ะครับ ท่านจะเห็นอย่างนั้นอีกก็สุดแต่ท่านเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสมภพ ไทพระภักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในมาตราชั้นตามที่ท่านสมาชิกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเสนอคำว่า ทอพัก นั้น ผมได้พิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยที่จะเติมคำว่า ทอพัก ต่อท้ายคำว่า เรือนจำ ทำให้ผมงงถึงเหตุผลที่สนับสนุนให้เติมคำว่า ทอพัก เพราะถ้า ทอพัก นั้นมีกฎหมายรับรองอยู่แล้วว่า ทอพัก นั้นคืออะไร ใครจะดำเนินการในทางทอพัก ต้องไปจดทะเบียนกระทรวงมหาดไทยอะไรต่าง ๆ เมื่อลักษณะเป็นเช่นนี้แล้วการจะใส่ ทอพัก ไว้ก็จะเป็นของที่ถูกต้อง ท่านประธานกรรมาธิการได้อ้างเหตุผลว่าใช้ประโยคที่ว่า หรือสถานที่อย่างอื่นซึ่งอาจใช้เป็นที่อยู่อาศัย นั้นเป็นแต่อาจจะใช้อยู่อาศัยโดยปกติไม่ได้ใช้อยู่อาศัย แต่จะใช้เมื่อไรไปตลอดกลุ่มนั้นก็ถือว่าเป็นบ้าน แต่ที่ทอพักมันยิ่งกว่าสถานที่อาจจะใช้อยู่อาศัยด้วยครับ ทำไมมันเสียหอยอะไรที่จะเพิ่มเข้าไปเสียอีกคำหนึ่งก็ไหน ๆ พูดถึงคำนี้แล้วนี้ ท่านประธานกรรมาธิการก็เป็นคนละเอียด เพราะผมรู้จักท่านดีล่ะครับ ทำไมท่านกรุณาชี้แจงผมซิ ให้อาศัยอยู่ กับ ให้อาศัยมันต่างกันอย่างไร บรรทัดแรกของว่า สิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นที่อยู่ แล้วพอถึงบรรทัดสุดท้าย สถานที่อย่างอื่นที่อาจใช้เป็นที่อยู่อาศัย อยู่ กับ อยู่อาศัย มันต่างกันอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ

พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. นะครับ วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายในวันที่ 21 เดือนนี้ครับ แล้วก็ประกาศใช้ ถ้าหลังจกวันที่ 22 ไปแล้ว ทางสภาจะถือว่าทางวุฒิสภาไม่เห็นเช่นเดียวกับทางสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายในวันนี้ ผมก็ขอความกรุณาว่าอะไรที่สามารถยกมามาขอมันได้ ก็ขอความกรุณาด้วยนะครับ เชิญคุณหญิงแว้ม ครับ

คุณหญิงแว้ม พงษ์โมบล บุญยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอประทานกราบเรียนว่า คำว่า หอพัก นั้นถ้าหากว่าท่านไม่ได้ใส่ในที่นี้ ดิฉันก็ขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้ คือว่าไม่ต้องการที่จะลงมติ เพราะการลงมติดังกล่าวเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นดิฉันขอความกรุณาฝากเป็นข้อสังเกตไว้กับท่านคณะกรรมการ ซึ่งถ้าหากว่าจะไปพิจารณาในคณะกรรมการร่วมหรืออย่างไรก็ได้โปรดพิจารณาอันนี้ด้วย

ข้อต่อไปสำหรับในมาครานี้ ดิฉันใคร่จะขอฝากข้อสังเกตอีกนิดเดียวเท่านั้นเอง แล้วก็จะไม่ทำให้เรื่องล่าช้าไปได้ คิดว่านายทะเบียนผู้รับแจ้ง คำนियมนายทะเบียนผู้รับแจ้ง จริ่งอยู่อันนี้ไม่ได้มีเขียนไว้ เขียนเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมอย่างไร แต่ดิฉันขอฝากข้อสังเกตเช่นเดียวกันว่า เมื่อทางท่านกรรมการได้เพิ่มข้อมูล ทะเบียนประวัติราษฎรไว้แล้วในมาตรา 4 ล้นต้นแรก คือว่าอันต้นรองลงมาจากทะเบียนราษฎร คือว่าตัดมูลทะเบียนประวัติราษฎรไว้ แต่หาได้มาใส่ในนายทะเบียนผู้รับแจ้งกันนั้นไม่ เพราะฉะนั้นน่าจะใส่ไปว่า นายทะเบียนผู้รับแจ้ง หมายความว่า นายทะเบียนอำเภอ นายทะเบียนท้องถิ่น และผู้ซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนได้กำหนดให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการแจ้งข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร และก็คือไปจึงมีคำว่า การเกิด การตาย ทั้งนี้ฝากเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้นเอง ท่านกรรมการอาจจะลืมไปว่าได้เพิ่มคำว่าข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรไว้ในอันดับที่ 2 นั้นแล้ว ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการครับ

นายโกลด โกคิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าฝากเป็นข้อสังเกตของกรรมการนี้ กระผมคิดว่ากรมการไม่มีอำนาจที่จะรับข้อสังเกตหรอกครับ ต้องไปฝากข้อสังเกตกับกรมการร่วมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ในมาตรา 4 นี้ ก็ปรากฏว่ามีสมาชิกหลายท่าน ท่านได้ทักท้วงขอแก้ไขเพิ่มเติม แล้วก็ตามคณะกรรมการก็ไม่สามารถ
Legislative Institutional Repository of Thailand

จะยินยอมให้ได้ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติในมาตรานี้ มาตรา 4 นี้ นะครับ ผมจะขอเดี
ครับช่วย

นายพิภพ อะสีตวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พภพ
อะสีตวัฒน์ เมื่อสักครู่นี้ใหญ่ ๆ นั้นได้มีการถกเถียงกันบทนิยามของมาตรา 4 เรื่องคนเกิดและ
คนตาย ซึ่งคนเกิดนั้นท่านเลขาธิการกฤษฎีกาท่านก็ได้บอกว่าเป็นมาจากประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มาตรา 15 ที่บอกว่าสภาพบุคคลย่อมเริ่มตั้งแต่คลอดและอยู่รอดเป็นทารก
แล้วก็สิ้นสุดลงเมื่อตาย คำว่า เกิด นั้นมีบอกไว้ แต่คำว่า ตาย ไม่มีบอกไว้ แต่ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เมื่อนิยามได้เขียนบอกว่ามีคนตายหมายถึงคนที่สิ้นชีวิตนั้น ก็อย่างที่ท่านอาจารย์
สมภาพท่านว่า คนตายคือคนที่สิ้นชีวิต ถามว่าคนสิ้นชีวิตคืออะไร ก็คือคนตาย ความจริงนั้น
คนตายนั้นตามหลักนิติเวชวิทยาที่กระผมคิดว่าท่านที่เรียนนิติศาสตร์ก็ควรจะเวียนมา โดยอาจจะ
ลืมไปเขาออกคนตายนั่นคือคนที่หยุดหายใจและหัวใจหยุดเต้น หมายความว่าบางคนที่หยุด
หายใจ แต่ว่าหัวใจยังเต้นอยู่ กังไม่ถือว่าตาย เพราะฉะนั้นคนตายคือหมายความว่า
หยุดหายใจและหัวใจหยุดเต้น เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วนี้ คำว่า คนตาย นั้นก็น่าจะหมายความ
ถึงคนที่หยุดหายใจ และหัวใจหยุดเต้น แทนที่จะเขียนว่าคนสิ้นชีวิตซึ่งกลับไปกลับมามีอยู่นั้น
ไม่รู้สิ้นสุด กระผมขอเสนอว่าน่าจะแก้ไขไปตามที่ผมเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปลั่งครับ

นายปลั่ง มีจุล : ผมจะเรียกท่านประธานปิดหนึ่ง คือสมาชิกก็ออก
ความเห็นกันไปนะครับ ดังตรงโน้น ดังตรงนี้ แต่ แต่ละท่านไม่ได้เสนอเป็นญัตติอะไรนะครับ
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่มีอะไรเลขาฯ ก็ดำเนินการต่อไปได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ก็ดีเหมือนกันนะครับ ต้อ
ไปขอมติเอาในคนสุดท้ายเลยนะครับ มาตราสุดท้ายเลย หลังจากกวางพิจารณาวันที่ 2
เสร็จแล้ว ขอเชิญเลขาฯ ดำเนินการต่อเลยครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา 6 มาตรา 7 ไม่มีการแก้ไข หมวด 1 สำนักทะเบียนและนายทะเบียน
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 11 ไม่มีการแก้ไข หมวด 2
 การจัดทำเลขประจำตัวประชาชน ไม่มีการแก้ไข มาตรา 12 มีการแก้ไข มาตรา 12 ทวิ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 12 ครี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 13
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 14 คณะกรรมาธิการตัดออก

นายปลั่ง มีจุล : ขออนุญาตเรียนนิดหนึ่งว่า อยากจะทราบว่า
 ท่านกรรมาธิการทำไม่ถึงตัดออกครับ ขอให้เหตุผลนิดเถาะครับ

นายโอสถ โกศิน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่
 เคารพครับ ที่กรรมาธิการตัดออกเพราะว่า เห็นว่ามีมาตราอื่นให้ความชัดเจนอยู่แล้วเรื่องนี้
 สืบเนื่องมาจากอาจารย์บรรดาศักดิ์ อูรรวมไธ ได้ขอแปรญัตติเข้ามา กระผมคิดว่าถ้าอาจารย์
 บรรดาศักดิ์อยู่ในที่นี้ ก็อยากจะขอความกรุณาท่านอาจารย์บรรดาศักดิ์ช่วยชี้แจงหน่อยครับ
 ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญครับ

นายบรรดาศักดิ์ อูรรวมไธ : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงกระผม
 บรรดาศักดิ์ อูรรวมไธ ครับ ผู้แปรญัตติ แต่กระเด็นที่กราบเรียนแปรญัตติเอาไว้แล้วสงวนคำ
 แปรญัตตินั้นอยู่ในมาตรา 14 ทวิ อย่างไรก็ตามเมื่อท่านประธานกรรมาธิการ ขอให้ผมช่วย
 กุณาชี้แจงในเรื่องนี้ ก็ขอประทานกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ผมจำได้ว่า เหตุที่ให้มีการ
 ตัดมาตรา 14 ออกนั้น เพราะผู้แทนของกรมการปกครองเองครับ ในฐานะที่เป็นผู้กว้าง
 กฎหมายฉบับนี้ เสนอให้ตัดออกนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเสด็จ

นายปลั่ง มีจุล : เลยไม่ทราบที่ตัดออกเพราะอะไร โยนกันไป
 โยนกันมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการครับจะชี้แจง
อะไรไหมครับ

นายอมร จันทรมนูญ (กรรมาธิการ) : ครับ ที่ตัดออกก็เพราะว่า
ถ้าเราดูสาระมาตรา 14 นะครับ เราจะเห็นว่า วรรคต้นนั้นบังคับให้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา แต่สาระจริง ๆ จะอยู่ในวรรคที่ 2 เมื่อได้ประกาศแล้วนั้นะครับ
การแสดงตัวก็ดี การจัดหาหลักฐานทางราชการก็ดี จะต้องแสดงเลขาประจำตัวผมไปพร้อมกับชื่อ
ตัวกับชื่อสกุลเสมอ ดังนั้นถ้าหากว่าเมื่อมีประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วนี้ ท่านไปไหนนี้
ท่านจะต้องแสดงเลขประจำตัวเสมอทุกแห่ง ก็หมายความว่า ประสิทธิภาพของท่านนั้นจะสามารถ
จะทดสอบ แบ็ค (Test back) ไปได้ ไม่ว่าจะป็นโรงพยาบาล ซึ่งอาจจะป็นหมอลทาง
จิตแพทย์หรืออะไรคืออะไรสารพัดอย่าง กรณีอย่างนี้ ถ้าบังคับให้แสดงตัวแล้วนี้ ไรท์ ออฟ
ไพรเวซี (Right of privacy) มันอยู่ที่ไหนเพราะทุกคนรู้หมด แล้วถ้าหากการเก็บ
ทะเบียนหรือคอมพิวเตอร์ ไม่มีพาส เวิร์ด (Password) ที่ดีแล้ว ความลับของท่าน
นั้นจะไม่เหลืออยู่เลย ดังนั้นการที่เราตัดมาตรา 14 ออกไปนั้นนะ ก็หมายความว่า
แต่ละสถานที่นั้นย่อมสามารถไปบางแบบฟอร์มหรือระเบียบต่าง ๆ ได้เองว่าจะให้แสดงตัว
หรือแสดงบัตรประจำตัวอย่างไร โดยไม่จำเป็นต้องบังคับโดยกฎหมาย ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ มีไหมครับ ไม่มีนะครับ
เลขา เชิญ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา 14 ทวิ
นายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ ขอแปรญัตติเพิ่ม คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญอาจารย์บรรศักดิ์ครับ

นายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บรรศักดิ์
อูวรรณโณ ผู้แปรญัตติครับ เมื่อสักครู่นี้ที่ท่านสมาชิก ท่านปลั่ง มีจุด กรณียาถามจะให้ชี้แจง
ความจริง กระผมจะกราบเรียนนุญในการแปรญัตติในมาตรา 14 ทวิ และกระผมจะ

ขอประทานอนุญาตกราบเรียนชี้แจงเหตุผลการสงวนคำแปรญัตติไว้ในคราวเดียวกัน กับ มาตรา 41 ทวิ เพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภาแห่งนี้ครับผม ท่านประธานจะกรุณาอนุญาต ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็คงเป็นไปตามที่คุณบรรศักดิ์ได้ ร้องขอมา

นายบรรศักดิ์ สุวรรณโณ : กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่ เคารพครับ กระผมต้องกราบเรียนแสดงความชื่นชมกับท่านคณะกรรมการมาธิการการปกครอง ซึ่งใช้เวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในเวลาอันจำกัดอย่างยิ่ง เพียงไม่กี่วันเท่านั้น เพราะเหตุเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนะครับต้องให้เสร็จเสียภายในวันที่ 21 นี้ตามที่ท่านประธานแจ้งที่ประชุม แล้วก็คณะกรรมการโดยเฉพาะตัวท่านประธานนั้น ได้ ทำงานหนักมาก ประชวรกันก็เหลือเกินนะครับ ตัวกะผมเองก็ความจริง ขอประทานอนุญาต กราบเรียนว่า การสงวนคำแปรญัตติในวันนี้ ก็เพื่อที่จะชี้แจงหลักการสำคัญของประการ ให้ปรากฏในบันทึกรายงานการประชุมของสภาแห่งนี้ครับ ถ้าหลังจากชี้แจงแล้ว กระผมไม่ คิดใจที่ถ้าคณะกรรมการยังยืนยันความเห็นของคณะกรรมการอย่างเดิม ก็กระผมไม่ คิดใจที่จะขอประทานมติสภาแห่งนี้ครับ กระผมขอประทานอนุญาตท่านประธานใช้เวลา สักเล็กน้อยในการกราบเรียนเหตุผลของการแปรญัตติทุกมาตราที่ทรมเรียนข้างต้นนี้ เหตุผล หลักก็คือ มันมีปัญหาเกี่ยวกับหลักการ 3 - 4 หลักการ ซึ่งเป็นหลักการที่สังคมต่างประเทศ และในประเทศไทยได้ให้ความสนใจกัน

หลักการแรก คือหลักการเกี่ยวกับข้อมูลระบุชื่อตัวบุคคลนะครับ ซึ่งอันนี้มันจะ มีปัญหาเกี่ยวกับการเอาไปใช้โดยคนอื่น และจะเกิดความเสียหายขึ้น

หลักการคนที่ 2 คือหลักการเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาในการเก็บ ข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลเหล่านี้ต่อกัน แทนการใช้พิมพ์ดีด หรือเอกสารที่ใช้มือที่ปรากฏอยู่ แต่เดิม ทำให้คุณก๊อมนันต์ โทะกิมหันต์อย่างที่ผมประธานกรรขเรียนท่านประธานd และ ที่ประชุมแห่งนี้ได้แล้วในการประชุมครั้งก่อน

หลักการข้อ 3 ที่อยากขอประทานทราบเรียนคือ หลักเรื่องความสมดุลระหว่างเสรีภาพในชั้นสาร ที่เราเรียกกันว่า ฟร็ดอม ออฟ อินฟอร์เมชัน (Freedom of information) กับขีดจำกัดของหลักการดังกล่าว 2 หลักการใหญ่ ๆ คือหลักความมั่นคงแห่งชาติ และหลักสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล

สำหรับหลักการประการแรก กระผมขอประทานอนุญาตท่านประธานที่เคารพ การเรียนสั้น ๆ ว่าถ้าเป็นข้อมูลทั้งหลายที่ไม่ระบุชื่อตัวคนนั้นะครับ คงไม่มีท่านผู้ใดหรือกฎหมายประเทศใดที่ความสนใจ ข้อมูลเหล่านั้นใครจะเอาไปใช้อย่างไรก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการสถิติ การศึกษา การค้นคว้า แต่เมื่อเป็นข้อมูลที่ระบุชื่อตัวบุคคล ปะเด็นก็เกิดขึ้นว่า ข้อมูลที่ระบุชื่อบุคคลนั้นมีลักษณะในปัจจุบันนี้ใช้กันทั่วไปว่า มันเป็นคล้าย ๆ ของส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลคนนั้น ที่เขาจะให้หรือไม่ให้ และจะให้ใครเอาไปใช้อย่างไรหรือไม่ก็ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงมีกฎหมายหลายฉบับ ในกฎหมายไทยเองและต่างประเทศให้ความคุ้มครองเอาไว้ว่า ถ้าเขาให้ข้อมูลส่วนตัวของเขากับบุคคลใดไปแล้วนั้นะครับ เป็นความลับนั้นะครับ ขอประทานอนุญาตยกตัวอย่าง อย่างเรื่องในกฎหมายที่ท่านประธานกรมการเอง ท่านได้กฎหมายอ้างถึงถึงในการประชุมครั้งที่แล้ว เรื่องพระราชบัญญัติสถิติ มาตรา 21 นี้ นั้นะครับ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ข้อมูลหรือตัวเลขเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะรายที่ทยอยในแบบหรือในใบกำหนดข้อมูลนั้นต้องถือเป็นความลับโดยเคร่งครัด ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้เปิดเผยข้อความ หรือตัวเลขนั้นแก่บุคคลใด ๆ นั้นะครับ ตัวอย่างของข้อความซึ่งเป็นความลับ และคงกันไม่ว่าจะไร้ได้ก็มีอีกเยอะนั้นะครับ จะเป็น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องบัญชีเงินฝากส่วนตัวของแต่ละท่าน ซึ่งอันนี้ท่านประธานกรมการเองในชั้นแรกจ่างกฎหมายยาเสพติด เท่าที่กระผมทราบ แม้ว่าร่างกฎหมายยาเสพติดจะมีการให้เจ้าหน้าที่งานเข้าไปตรวจบัญชีเงินฝากได้ท่านก็ขอให้คัดออก เพราะท่านบอกว่าขีดต่อหลักสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล หรือข้อมูลสุขภาพเหล่านี้เป็นต้นนั้นะครับ แล้วก็เป็นสิ่งซึ่งกฎหมาย ทั้งกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศให้ความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้เงิน

หลักการสำคัญประการหนึ่งจะครบ ข้อมูลที่ใช้โดยระบุชื่อคนนั้นจะมีปัญหา ประการที่ 2 คือ ข้อมูลดังกล่าวจะใช้เป็นฐานในการตัดสินใจครบ เกี่ยวกับตัวคนนั้น ๆ ครบ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นถ้าข้อมูลดังกล่าวนั้นคลาดเคลื่อนหรือไม่ทันสมัย ก็จะมีผลกระทบต่อการทำงานโดยบุคคลที่ได้ใช้ข้อมูลนั้นไปนะครับ ตัวอย่างเช่น บุคคลบางคนอาจจะได้รับการนิรโทษกรรมแล้ว ซึ่งตามกฎหมายบอกว่าจะถือว่ามีความผิดอีก แต่ปรากฏว่ายังไม่ได้ลบข้อมูลอันเกี่ยวกับความคิดของเขาออกไปจึงอยู่ครบ เราพูดกันในทางกฎหมายว่าคนคนนั้นไม่มีความผิดแล้ว แต่ในความรู้สึกของคนทั่ว ๆ ไปนั้นก็ยังคงมิได้รับนิรโทษกรรมทางกฎหมายก็เป็นเรื่องกฎหมาย แต่ในความเป็นจริงนั้นความประพฤติเขายังไม่ดี เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่ต้องพึงระวังในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลที่ระบุชื่อบุคคลนะครับ

ประเด็นที่ 2 ท่านประธานที่เคารพครับ การให้ข้อมูลที่ระบุชื่อบุคคลโดยคนอื่นนั้น ถ้าเจ้าตัวไม่อนุญาตนั้นนะครับ ในประเทศไทยและในต่างประเทศถือเป็นข้อห้าม ดังที่ผมได้ประธานทราบเรียบร้อยแล้วว่าในพระราชบัญญัติสิทธิ มาตรา 21 ก็ห้ามแล้วใครเขาไปใช้โดยไม่ยินยอมอำนาจหน้าที่ก็ต้องโทษอาญา ในพระราชบัญญัติประกันสังคมซึ่งสมานแห่งนี้เพิ่งผ่านไป มาตรา 32 ก็ห้ามไว้เช่นกัน ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอลอญาคกว่าเรียนว่าที่ต้องให้ความสนใจก็หมวดนี้เป็นพิเศษในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนราษฎรนั้น เพราะเป็นข้อมูลระบุชื่อบุคคล

อันที่ 2 ที่ผมขอประธานทราบเรียนเสนอ เป็นหลักการประกอบเหตุผล การแปรญัติในเรื่องดังกล่าวนี้ก็คือ ข้อมูลเหล่านี้ถ้าพิมพ์หรือเขียนเป็นเอกสารรวบรวมตั้งที่ปรากฏอยู่ ในมือของท่านประธานและกระผม ปัญหาที่ไม่ค่อยเกิดมากนัก แต่เมื่อใช้คอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเครื่องมือสมัยใหม่เข้ามาเก็บข้อมูล ประมวลผลข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลเหล่านี้เข้าด้วยกัน แม้ว่าข้อดีของคอมพิวเตอร์จะมีคุณอนันต์ก็อย่างที่กระผมทราบเรียน คือเก็บข้อมูลมาก ๆ ที่เก็บในห้วงสมมุติได้ในที่ใดเดียวมีความแม่นยำสูง มีความรวดเร็วสูง เก็บไว้ได้นานตลอด แล้วก็ที่สำคัญที่สุดก็คือเชื่อมโยงเข้าด้วยกันได้หมด

กระทรวงมหาดไทย กรมตำรวจ กรมศุลกากร กรมสรรพากร กรมที่ดิน โรงพยาบาล หรือแม้กระทั่งธนาคาร ถ้ามีข้อมูลเหล่านี้แล้วเชื่อมกันได้โดยตลอดนี้ ข้อดีก็คือว่า ท่านประธานที่เคารพ การเข้าถึงข้อมูลนั้นจะทำให้โดยรวมสะดวกที่สุด เพราะฉะนั้นก็หมายความว่าใคร ๆ ก็อาจจะเข้าถึงข้อมูลนั้นได้โดยง่ายนะครับ ทั้ง ๆ ที่อาจจะมิดิตที่เรียกว่า เซฟตี้ โค้ด (Safety code) เป็นะครีกำหนดเอาไว้แล้วก็ตาม แต่ข้อเสียซึ่งหลายประเทศให้ความสนใจแล้วก็คือกฎหมายมาคุ้มครองในเรื่องนี้ก็คือว่า ยังเข้าถึงข้อมูลง่ายก็หมายความว่าข้อมูลก็รั่วง่าย รั่วแล้วก็รั่วได้หมดนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ต้องเป็นสิ่งที่ต้องพึงระวังอย่างยิ่ง โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาตินะครับ อันที่ 2 ที่เขาต้องพึงระวังเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ก็คือว่า มนุษย์เราเชื่อในความมหัศจรรย์ของเครื่องจักรชนิดนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อกดข้อมูลออกมาแล้วเนื่องจากมันเร็ว มันแม่นยำ มันนานแล้วเชื่อมโยงได้มากนี้ คนที่เอาข้อมูลออกมานั้นก็มีความไวที่จะเชื่อข้อมูลนั้น และถ้าข้อมูลนั้นไม่ถูกต้อง เอาข้อมูลนั้นไปใช้ในการตัดสินใจ การตัดสินใจก็ไม่ถูกต้องไปด้วยครับท่านประธานครับ และข้อสำคัญที่สุดประการสุดท้ายที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกันนั้น หลายประเทศห้ามกระทำในหลาย ๆ เรื่อง เพราะกลัวว่าจะสร้างสิ่งที่เราเรียกว่า รัฐตำรวจขึ้น คือจะเป็นการควบคุมประชาชนในทุกกิจกรรมในเรื่อง

หลักประการที่ 3 ประการสุดท้ายครับท่านประธานที่เคารพ คือหลัก 3 หลักซึ่งจะต้องพิจารณาประกอบกันให้ได้ความสมดุลกัน นั่นคือหลักการให้ข่าวสารเคลื่อนไหวโดยเสรี เพราะว่าสังคมนี้เป็นสังคมเปิดแบบประชาธิปไตย การที่ให้ข่าวสารเคลื่อนไหวโดยเสรีนั้นก็ดีในแง่การศึกษาอีกด้วยนะครับ แต่ข้อจำกัดซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกประเทศก็คือเรื่องข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ ไม่มีประเทศไหนครับท่านประธานที่เคารพที่อนุญาตให้บุคคลเข้าไปค้นหรือใช้ได้ ฐานข้อมูลจึงต้องมีการใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์นี้ นะครับคุ้มครอง และที่สำคัญที่สุดก็คือในหลายประเทศ ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ นั้นเขาไม่เชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น เพราะเขากลัวว่าถ้ามีการเชื่อมโยงแล้วคอมพิวเตอร์นี้

นะครับ ท่านประธานที่เคารพเหมือนโทรศัพท์ คือเราคงทางเราไปได้ เขาก็กดทางเขาได้ มันเป็นการ เขาเรียกว่ามี โดยลอค (dialogue) กันได้นะครับ ซึ่งเป็นอันตายอย่างยิ่ง ประการสุดท้ายสิ่งที่จะต้องให้ความสนใจ ก็คือเรื่องสิทธิส่วนบุคคลนะครับ คำนี้นักผมได้ประธานทรากรเรียนมาข้างต้นแล้ว จึงไม่ขออนุญาตกราบเรียนอีก

เหตุที่กระผมอยากตั้งข้อสังเกตให้เป็นบันทึกไว้วันที่ประชุมของสภาแห่งนี้ ก็ เพราะว่ากระผมทรากรเรียนว่าจริง ๆ แล้วไม่ตั้งใจนะครับ แต่กระผมเห็นว่าต้องสงวน คำแปรญัตตินี้ไว้ชี้แจง เพราะเหตุว่าที่กระผมไม่เห็นด้วยกับการไม่ใส่มาตรา 14 ทวิ ไป

ประการแรก ท่านประธานครับ ในมาตรา 14 ทวิ แล้วหมวดนี้ทั้งหมดด้วย ข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร แล้วก็ชื่อทั้งหมดกับออกครับ การจัดทำเลขประจำตัวประชาชน เมื่อพูดถึงการจัดทำเลขประจำตัวประชาชนนั้น ควรจะไปกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบัตร ประชากรประจำตัวประชาชน ซึ่งเวลานี้ก็มีผลใช้บังคับอยู่ และในมาตรา 6 (1) ของพระราชบัญญัติ บัตรประจำตัวประชาชนนั้นกำหนดไว้ชัดเจนว่า บัตรประชาชนจะต้องมีชื่อ ที่สกุล วัน เดือน ปีเกิด ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน วุฒิ และเลขหมายประจำตัวคงผู้ถือบัตร ท่านประธานที่เคารพครับ การนำหมวด 1 เลขนั้นนะครับ ว่าด้วยการจัดทำเลขประจำตัว ประชากร ซึ่งควรจะอยู่ในกฎหมายบัตรประชาชน มาใส่ไว้ในพระราชบัญญัติทะเบียน - ราษฎรนั้น กระผมเห็นว่าไม่น่าจะถูกต้องนะครับ แต่เอาเถอะครับท่านประธานที่เคารพ เมื่อ ใส่มาแล้วผมก็ไม่ว่า แต่ผมเจตนาของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งผมเชื่อว่าเป็นเจตนาที่ดีครับ ท่านประธานที่เคารพ แต่ผมเกรงว่าอาจจะเกิดปัญหาขึ้นได้ ถ้าเราคิดแง่ดีของการบัญญัติ หมวดนี้เอาไว้ กระทรวงมหาดไทยได้มีโครงการจัดทำเลขประจำตัวประชาชนทั่วประเทศ ท่านประธานที่เคารพ และกระทรวงมหาดไทยตั้งใจที่จะ เอกสารเผื่อผมมีอยู่ แต่ว่า ขอประธานอนุญาตเพื่อไม่ให้เสียเวลา ไม่ย่นให้ที่ประชุมฟังนะครับที่จะเก็บข้อมูล ไม่เฉพาะ แต่ทะเบียนราษฎรที่ปรากฏในพระราชบัญญัติเท่านั้นนะครับ อาจจะเก็บข้อมูลอื่น ๆ อีกได้ ตามที่ปรากฏในโครงการ จุดที่ 2 คือกระทรวงมหาดไทยมีวัตถุประสงค์ที่จะเอาข้อมูลนี้

ไม่ใช่ในหลาย ๆ เรื่อง ไม่ใช่เฉพาะเพียงทะเบียนบ้าน ทะเบียนคนเกิดคนตาย คนย้าย
ที่อยู่ระดับที่ผ่านประธานที่เคารพ : กำลังคิดที่จะเอาไปใช้ในเรื่องความมั่นคงของชาติ
ในเรื่องการเสียภาษีอากร ในเรื่องอะไรต่อมิอะไรอีกมากมายและ

ประการสุดท้ายครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระทรวงมหาดไทยก็ได้แสดง
เจตนาในด้านดี ซึ่งผมเชื่อด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าเป็นความจริงดีจริง ๆ ว่าการกำหนดเลข
ประจำตัวประชาชนนี้ ตลอดจนการเชื่อมโยงนั้น ท่านจะให้ทั้งสองราชการทุกส่วน ทุกส่วน
ในระดับต้องใช้เลขประจำตัวเดียวกัน และเมื่อใช้เลขประจำตัวเดียวกันแล้ว ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ก็จะนำไปสู่การเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ ซึ่งนั่นหมายความว่าใช้เลขเดียวกัน
ก็คลุกไปอยู่ที่กรมการปกครอง กรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมตำรวจ กระทรวงกลาโหม
เท่าที่เชื่อมโยงกันในระดับ ก็จะโยงถึงกันหมด ซึ่งกระผมขอประธานกราบเรียนว่า สิ่งนี้
เป็นสิ่งที่สถานแห่งนี้จะพิจารณาเป็นพิเศษ เพราะในต่างประเทศที่กระผมได้ศึกษา ไม่ว่าจะ
จะเป็นสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ หรือประเทศฝรั่งเศสนั้น เขาไม่ให้ท่านประธาน
ที่เคารพ และเจ้าหน้าที่จะมีความผิด อย่างไรก็ตามระดับท่านประธานที่เคารพ กระผมเอง
คิดว่าเมื่อได้กราบเรียนชี้แจงมาทั้งหมดแล้วนี้ระดับ ท่านกรมวิสาหกิจยังยืนยันความเห็นเดิม
กระผมก็ไม่คิดใจในระดับ ไม่ขอประธานมติของสภาแห่งนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญครับ

นายพิชัย วาดนาสง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายพิชัย วาดนาสง กระผมเห็นด้วยกับการที่ได้มีการขอแปรญัตติของท่านอาจารย์บรรศักดิ์
อุวรรณโณ ระดับ สภามหาวิทยาลัยที่เห็นสิทธิที่ควรปกป้องและรัฐก็ควรจะทำหน้าที่ในการช่วย
ปกป้องสิทธิของประชาชน ไม่ว่าจะผู้ใดจะมาเป็นผู้บริหาร จะถือเอาความสะดวกในการบริหาร
และควบคุมประชาชนแต่อย่างเดียวนั้น กระผมคิดว่าเวลานี้เป็นปัญหา และเป็นที่พูดกันมาก
ในที่ต่าง ๆ ทั้ง ๆ ไปในโลกความคิดในการควบคุมประชาชนด้วยตัวเลขประจำตัวไม่ใช่เป็น
ความคิดที่เกิดขึ้นนี้ แต่ว่าเป็นความคิดที่เกิดขึ้นด้วยคณะผู้จัดทำของสภามหาวิทยาลัยที่มองเห็นว่า

วันหนึ่งนี่คนทุกคนจะค้างมีเลขประจำตัวของเขาสำหรับคนทั้งโลกด้วยซ้ำไป ซึ่งเลขประจำตัวที่ว่านี้ก็จะใช้ไปไม่ล้าหลังแต่การควบคุมทะเบียนเท่านั้น มันจะกลายเป็นเรื่องของ เครดิต การ์ด (Credit Card) เรื่องของบัตรเครดิต เรื่องของหนังสือเดินทาง เรื่องของโทรศัพท์ประจำตัวและมันจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เราคิดว่าคอมพิวเตอร์จะสามารถควบคุมได้หมดทุกอย่าง บ้านลุงดูกันในแง่ความสะดวกในการควบคุมก็คงจะดี แต่ว่าสิทธิส่วนบุคคลจะหายไปเป็นอันมากเลยทีเดียว ล้างส่วนบางส่วนที่ควรจะปกปิดมันก็ต้องถูกเปิดเผยได้โดยง่าย ไม่ว่าจะมีการใช้รหัสอะไรเราก็รู้เวลานี้มีไวรัส ซึ่งสามารถจะแท้ม (Tap) เอาข้อมูลต่าง ๆ ออกมาได้ สำหรับคนที่ตลาด ซึ่งกระทรวงกลาโหมอเมริกัน หรือกระทรวงต่างประเทศอเมริกันก็เคยเสียหายในเรื่องนี้ เพราะมีผู้ที่แท้มเอารหัสลอกไปด้วยไวรัสซึ่งมีวิธีการที่จะดึงเอาข้อมูลต่าง ๆ ออกมาได้โดยง่าย ถึงแม้ว่าคอมพิวเตอร์จะควบคุมไปแล้วก็ตาม เพราะฉะนั้นถ้าเรื่องการที่เราจะเอาข้อมูลต่าง ๆ แล้วจะให้เดินไปในแนวทางที่เขากพยายามคิดแต่อย่างที่ไม่สำเร็จ เอามาใช้ในทันทีโดยไม่มีข้อยกเว้นไว้บ้างว่า เราควรจะได้มีการสงวนไว้ว่าไม่ให้เปิดเผยข้อมูลนี้แก่ผู้อื่น หรือผู้ที่จะนำเอาไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องนี้ กระผมคิดว่าน่าจะได้กำหนดไว้ด้วย ฉะนั้นเป็นข้อสังเกตที่กระผมอยากจะทำให้เห็นเมื่อ 2509 กระผมยังจำได้ว่าได้ทำงานในส่วนที่เกี่ยวกับการแทรกซึมบ่อนทำลายของคู่อกรร้ายทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ กระผมได้ยื่นมาจากผู้ที่ทำงานทางด้านนี้ว่า เขาได้บอกกันเลยทีเดียวในฝ่ายตรงกันข้ามกับเรา บอกว่าเมืองไทยนี้เรื่องข้อมูลไม่ต้องไปหาล่าหากหรอก เพียงแต่ว่าเก็บเอาหนังสือรุ่นของต่าง ๆ นี้เอามารวบรวมกันเข้าแล้วเอามาวัดเคราะห์ดูเท่านั้นก็รู้ว่าใครเป็นใครแล้ว เพราะชอบทำหนังสือรุ่นกันมาก แล้วเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลกันใครเป็นลูกใคร เมียใคร ใครมีเท่าไร เกิดเมื่อไร เรียนหนังสือที่ไหน เปิดหมด แล้วก็พิมพ์ลงไปในหนังสือนั่นแล้วก็แจกกันไป โยนทิ้งกันไปบ้าง อ้ายคนที่ตามเก็บมาที่เลยรู้หมดใครต่อใครเป็นใครอย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ บางทีถ้าผู้ไม่มีเจตนาดีเอาไปใช้มันก็เสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับตัวบุคคลนั้นระดับที่ 1 การรักษาสิทธิ

ส่วนบุคคล ไม่ว่าจะจะมีเงินในธนาคารด้วยความทุจริต สุจริตอะไรก็ตามมันก็เป็นเรื่องส่วนตัวของกระผม รัฐจะต้องยุ่งยากมากกว่านี้เสียหน่อยในการที่จะหาว่าผมทุจริตหรือไม่ทุจริต ถ้าหากมีตัวเลขนี้แล้วก็จะยากขึ้นไปอีกทุกคนก็ต้องกลัวหมดทำอะไรไม่ได้ก็กลัวหมด อินิเชียตีฟ (Initiative) จะลดลงไปมากทีเดียว ในความที่จะทำอะไรก็ตามแต่ เพราะจะกลายเป็นรัฐที่ผูกควบคุม หรือประชาชนที่ถูกรัฐควบคุมเอาไว้ทุกขทุกตอน ถ้าเรานึกว่ามันเป็นแค่เพียง ตัวเลขรหัสเท่านั้นมันคงไม่เป็นอะไรหรอก แต่ว่าถ้าเราคิดว่า การใช้ชีวิตเหล่านี้ ถ้าหากว่าได้ขยายเติบโตไปในเรื่องต่าง ๆ ที่กว้างขวางนี้มันจะทำให้เกิดอันตรายแก่ความเป็นบุคคลของคนที่มีเสรีภาพประจำตัวของคนนี้มีมากน้อยเพียงใดแค่ไหน กระผมจึงขอเรียนว่ากระผมขอสนับสนุนข้อเสนอที่จะแปรญัตติของท่านวุฒิสมาชิกบวรศักดิ์ ชูวรรณโยธ และขอตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเลขานฯ ดำเนินการต่อครับ

นายประเสริฐ คงวิพิชัย (เลขานุการวุฒิสภา) : ทมวด 3 คนเกิดคนตาย ไม่มีการแก้ไข มาตรา 15 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 16 มีการแก้ไข มาตรา 17 มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสมเทพ โทตะระกัตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอขอบคุณความใจท่านประธานกรรมาธิการสักครั้งหนึ่งแล้ว เพราะเหตุที่มีท่านไปเพิ่มคำว่า เด็ก หรือเด็ก ในมาตรา 16 การเพิ่มคำว่า เด็ก มันอ่านแล้วได้ความว่า ผู้ใดพบคนเกิดใหม่หรือเด็กซึ่งถูกทอดทิ้ง คำว่า เด็กซึ่งถูกทอดทิ้งนี้ ในทางกฎหมายมีความหมายมากกว่าประมวลกฎหมายแพ่ง เด็กนั้นคือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี ทอดทิ้งน่าจะยังมีชีวิตอยู่ คล้ายพ่อแม่ทอดทิ้งเด็กที่เห็นอยู่เป็นประจำ และโดยเฉพาะมีกฎหมายที่เกี่ยวกับเด็กถูกทอดทิ้ง อย่างเช่นพระราชบัญญัติศาลทนายพระวราวุฒิสถิตินจนจรจัดอะไรต่าง ๆ ฉะนั้นเมื่อเดิมคำว่า เด็ก เข้ามาคำนี้มันเพิ่ม มันเป็นเรื่องหาเพิ่มขึ้นมาก ผมเองก็ยังไม่สามารถที่จะจะเว็บไซต์ของสภากฎหมาย

ท่านประธานกรรมาธิการหรือท่านกรรมาธิการคนหนึ่งคนใดช่วยกรุณาชี้แจงว่ามีความมุ่งหมายอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอเชิญครับ

นายไอลา โคนัน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ มาตราที่มีกรมแก้ไข สิ่งนี้เองมาจากวุฒิสภาไม่ได้ทำการศึกษาเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องเด็กและเยาวชน แล้วก็ได้ออก จากกรรมาธิการวิสามัญและได้ออกเอกสารในการศึกษาขึ้นมาแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็มาจากท่านรองประธานกรรมาธิการชุดนั้น คือคุณหญิงนันทาท่านเป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องเด็กนี้มาก กรรมาธิการจึงได้เชิญคุณหญิงนันทากับคุณหญิงสมศรี กิ่งกมลลา อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ให้มาร่วมชี้แจงด้วย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าชี้แจงก็จะได้ชัดเจนและมีเหตุผลสมบูรณ์นั้น ก็ต้องขอความกรุณาจากคุณหญิงนันทาท่านซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องครับ ขอขอบคุณครับ

คุณหญิงนันทา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ การเติมคำว่า หรือเด็ก เข้าไปนี้ เพราะเหตุที่ว่ามีปัญหาที่ทางกรมประชาสัมพันธ์เคยได้ระบอบอยู่ว่า คำว่าคนเกิดใหม่อย่างเดียวนั้นมันไม่พอ เพราะว่าเด็กที่ถูกทอดทิ้งตามที่สาธารณะหรือตามท้องที่ต่าง ๆ นั้นนะ มันไม่ใช่เฉพาะแต่ว่าเป็นคนเกิดใหม่ แต่อาจจะเป็นเด็กอายุ 4 เดือน ขวบหนึ่งก็มีความนั้นก็มี อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ถูกทอดทิ้งอยู่ ทีนี้ถ้าเพื่อที่เราเขียนแต่ว่าผู้ใดพบคนเกิดใหม่มันก็จะหมายถึงเฉพาะอายุเด็กที่เกิดใหม่เท่านั้น กรมประชาสัมพันธ์โดยอธิบดีซึ่งท่านมาชี้แจงอยู่ในที่นี้ด้วย ท่านจึงมีความเห็นเห็นว่าเพื่อให้สถานสงเคราะห์เด็กของกรมประชาสัมพันธ์มีความสะดวก และสามารถปฏิบัติตามกฎหมายนี้ได้ ก็ควรที่จะเติมคำว่า หรือเด็ก ซึ่งหมายความว่า อาจจะเป็นเด็กที่ไม่ใช่เกิดใหม่ คือเด็กเกิดหลังจากคลอดแล้วตั้งหลายวัน หรือหลายเดือนอะไรแล้วไปถูกทอดทิ้งอยู่ก็ให้นำมาปฏิบัติตามความนี้ได้ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสมภพครับ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขออนุญาต
 มทกวนว่า ตามคำชี้แจงของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคุณนั้น ยังรู้สึกว่าจะมีความเข้าใจคลาด
 เคลื่อนกับในการบัญญัติ ในประการแรก ผมขอประทานทวเรียนว่า คำว่าเด็กนั้น ก็เป็นที่
 เข้าใจแล้วว่าอายุต่ำกว่า 14 ปีลงมา ถูกทอดทิ้งนั้นก็หมายความว่ายังมีชีวิตอยู่ และก็มี
 พระราชบัญญัติที่อยู่ในความดูแลของกรมประชาสงเคราะห์อย่างน้อย 2 พระราชบัญญัติ
 พระราชบัญญัติคนจรจัดกับพระราชบัญญัติคนชุกทาน ในกฎหมาย ๒ อันนี้ได้ให้อำนาจ
 เมื่อพบเด็กที่ไม่มีพ่อแม่ เว้นอนอยู่ที่ไหน เจ้าหน้าที่ตำรวจก็อาจจะเอาตัวไปยังสถานีตำรวจ
 ได้ หรือเมื่อมีบุคคลไปแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ให้นำตัวเด็กไป แล้วประกาศหาตัวพ่อแม่
 ต่อไปในกฎหมายนี้ได้มาแทรกในกฎหมายนี้ปัญหามันเกิดขึ้น ก็คิดว่านอกจากจะแจ้งตำรวจ
 แล้ว อาจจะไปแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งได้ ก็นี้กฎหมายทะเบียนราษฎร และในหมวดนี้
 ว่าด้วยคนเกิด คนตาย ทำไมท่านเอาเรื่องเด็กอายุมาก ๆ แล้วต้องมาถูกทอดทิ้งเอาไปใส่ไว้
 อย่งไรครับ แล้วถ้าไปแจ้งกับนายทะเบียน นายทะเบียนจะทำอย่างไร กระผมคิดว่าน่าจะ
 อยู่ผิดที่ แล้วก็ไม่รู้ว่าจะห่วงใยมากเพราะมีกฎหมายรองรับอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า
 อยากจะรบกวนปรึกษาท่านคณะกรรมการนี้ติดต่อออกเสียงจะดีกว่าไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญกรรมการครับ

คุณหญิงนันทกา สุระภาตะนันท์ (กรรมการ) : ขอประทาน
 อนุญาตอีกครั้งหนึ่งนะคะ ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติอ้างถึงนั้น
 นะ มีอยู่จริง แต่ว่ามันไม่ใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร ที่อื่นนี่ที่เราเอามาใช้
 ในที่นี้นั้นนะเมื่อมีใครไปพบเด็กที่ถูกทอดทิ้ง ก็จะเกิดปัญหาว่าถ้ามันไม่ใช่เด็กเกิดใหม่
 เขาก็จะไม่มีหน้าที่อะไรที่จะต้องไปแจ้งต่อนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เราไม่ได้หมายถึง
 เฉพาะว่าเจ้าพนักงานของกรมประชาสงเคราะห์ แต่สำหรับท่านนี่จะเป็นผู้ไปพบแล้วก็เก็บ
 เด็กเอาไว้เลี้ยง แต่ว่าจะจะเป็นคนนอก คนอื่น คนที่ไหนก็ตามที่เขาพบเด็ก ที่นั่นมันก็จะ
 เกิดปัญหาในทางกฎหมายว่าเด็กนั้นมันไม่ใช่เกิดใหม่ มันเป็นคนเกิดมาแล้วเกิดที่อื่น

อะไรเหล่านี้แล้วนี่ ถ้าเราไม่เพิ่มเข้าไปในนี้แล้ว ปัญหาทางด้านการศึกษาที่เราทาง
 นายทะเบียนเขาจะต้องทำอย่างไร ปฏิบัติอย่างไรหรือถ้าจะจะต้องทำอะไรอย่างไร ก็จะต้อง
 วิทยาขึ้นจึงได้เติมเข้าไป และอันนี้กรมประชาสงเคราะห์ได้พบปัญหาแล้วจึงได้นำมาชี้แจงต่อ
 คณะกรรมการชูนี้นี้ละคะ ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการครับ

ว่าที่ร้อยตรี เสมอใจ พุ่มพวง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอเสริมที่คุยกะที่ยังขึ้นจนะครับ คิดอันนี้เนื้องมาจากปัญหาในการปฏิบัติ คือเราห่วง
 เด็กที่เกิดแล้วอะไแล้วก็ถูกนำมาตั้งโดยแกไม่มีการแจ้งเกิด หรือไม่สามารถที่จะหาบิดา
 มารดาได้จนะครับ บังเอิญกระผมเป็นนายทะเบียนมาก่อน เรามีความยุ่งยากในเรื่องนี้มาก
 นะครับ เพราะว่าเด็กคนนี้ไม่สามารถจะมีรายการได้ ถ้าเราเขียนไว้ในกฎหมายก็มีผู้มาแจ้ง
 ก็มาสันนิษฐานมาอะไได้ คือเดิมมันเป็นปัญหายุ่งยากในทางปฏิบัติ ทั้งกรมประชาสงเคราะห์
 และทั้งนายทะเบียนมีปัญหาบ่อยครั้ง ก็เลยกระผมเห็นว่าสมควรบัญญัติไว้ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเลขาฯ ดำเนินการต่อครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 17 มีการแก้ไข

นายปลั่ง มีจุล : อันนี้ผมขอเรียนนิดเดียว เพียงแต่ยกจะทราบว่ามี
 ที่เขียนลงไปนี้หมายความว่า เด็กที่เกิดที่สถานสงเคราะห์ใหม่ครับ เฉพาะเท่านั้นใช้
 ใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการครับ

นายไอลส โกศิน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ไม่ใช่เกิดในสถาน
 สงเคราะห์พวกครับ เด็กที่สถานสงเคราะห์เขาดูแลครับ ขอบคุณครับ

นายปลั่ง มีจุล : ถ้าอย่างนั้นเขาจะรู้ได้อย่างไรว่าเด็กนั้นมันเกิดกัน
 เมื่อไร จะออกสูติบัตรได้

นายไอลส โกศิน (ประธานคณะกรรมาธิการ) Repository อันนี้เขาไม่ทราบ

หรือครับ ก็ต้องออกไปพอสมควรโดยประมาณ เขาจะไปทวายได้อย่างไรว่าเด็กเกิดเมื่อไร เด็กมันผูกทอดทั้งเขาเก็บมาเลี้ยงนี่ครับ อันนี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ของกรม ประชาสงเคราะห์จำเป็นต้องพูดให้ชัดเท่านั้นล่ะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณสมภาพ เชิญครับ

นายสมภาพ ไทระภักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมก็ต้องขอบรบกวน ท่านประธานคณะกรรมาธิการสักชั้นเคย คือคำว่า ในกรณีของเด็กที่ส่งอยู่ในความดูแลของ สถานสงเคราะห์นี้ ผมคิดว่าใช้คำว่า เด็ก นี้อาจ ควรจะเขียนว่า ในกรณีที่คนเกิดอยู่ในความ ดูแลของกรมประชาสงเคราะห์ เพราะหมวดนี้เป็นเรื่องของคนตาย คนเกิด เมื่อกี้ผมก็ไม่อยากจะคิดใจขอมต่ออะไร เอาเด็กซึ่งผูกทอดทั้ง เด็กอายุ 13 ขวบผูกทอดทั้งเข้ามาอยู่ในทะเบียนราษฎร อันนี้มันก็ผิดที่ผิดทางกันอยู่แล้วครับ แต่ผมก็ไม่อยากจะให้เป็นมติดอะไร หรือ กิดคิดว่าโดยสำนึกของความผูกคังมันควรจะเป็นอย่างไร ในเมื่อในกฎหมายมีอยู่แล้ว แต่ผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจกฎหมายก็ไปใส่ที่โน่นที่นี้ก็จะเกิดปัญหาได้ กรณีที่ผมกำลังทราจเรียน ท่านประธาน โปรดพิจารณาดูเถาะครับ ท่านสร้างคำว่า คนเกิด มาแล้ว แล้วท่านมาใช้คำว่า เด็ก สักก็ทำไมไม่เขียนว่า ในกรณีที่คนเกิดอยู่ในความดูแลล่ะครับ มันก็จะสอดคล้องกับ หัวหมวดเรื่องการทะเบียนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการครับ จะชี้แจงใหม่ครับ

นายโสด โกศิน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผมมีทางเดียวจะต้องวิงวอนให้ท่านสมาชิกเห็นใจกรรมาธิการบ้าง กระผมได้ทำ ทฤษฎีต่อท่านกรรมาธิการ ของผมอย่างยั้ง เพราะว่ากฎหมายนี้ทางสภาผู้แทนราษฎรเขียนมาเป็น กฎหมายเกี่ยวกับกวมเงิน สภานี้มีเวลาทำงานเพียง 10 กว่าวันเท่านั้นครับ ทั้ง ๆ ที่ กฎหมายนี้ถ้าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 125 แล้วไม่ได้เข้าลักษณะยกเว้นออกข้างใดใน 4 ประการว่าเป็นกฎหมายการเงินเลย ทั้งนี้อีกมีบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม ท่านก็เลยตีมาว่าเป็นกฎหมายการเงิน พวกกระผมมีที่ทำงานอย่างเคร่งครัดอยู่แล้วก็กระผม

ตั้งกรรมการขอบคุณกรรมาธิการทุกท่าน เพราะฉะนั้นถ้ามีอะไรจะเกี่ยวจะผูกจะผมอย่างไรนั้น
 กระทบยังคิดว่าถ้าจะให้ความเป็นธรรมแก่กระผมแล้ว กฎหมายนี้ไม่น่าเป็นกฎหมายการเงิน
 แล้วถ้ากระผมมีเวลาทำงานกันสักไม่ต้องมากหรือครบเดือนกว่า กระผมจะทำได้
 โดยไม่ต้องให้มีใครมาซักถามอย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเลขานุการดำเนินการต่อ
 นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา 18

มีการแก้ไข

นายสมภพ โทตระกิตร์ : เมื่อถึงมาตรานี้กระผมก็ขอประทานรบกวน
 ท่านประธานคณะกรรมการอีก ที่เห็นว่า คนเป็นไปกับคนตายได้ ท่านจะคิดแก้ไข
 โหมครีบ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะทำความเข้าใจกับท่านประธานคณะกรรมการ
 ที่ความจริงนอกสถานที่ผมไม่จำเป็นต้องทำความเข้าใจ กล่าวคือกระผมได้ทราบแล้วว่า
 ท่านประธานกรรมการเพื่อนรักของผมนี้ทำงานเหนื่อยมาก เพราะฉะนั้นผมจึงได้ช่วยดู
 และได้นั่งอ่านอยู่ 2 วัน เพราะคิดว่าถ้าพบข้อบกพร่องอย่างไรก็จะได้กราบเรียนท่าน เพื่อให้
 เห็นว่ากฎหมายที่ผ่านคณะกรรมการปกครอง ซึ่งท่านเป็นประธานซึ่งเป็นเพื่อนรักของผมนั้น
 ได้ออกไปโดยไม่มีข้อบกพร่อง ในฐานะในนามของวุฒิสภา กระผมถึงได้อ่านตรวจดูเมื่อเห็น
 ข้อใดที่มันควรจะแก้ไขได้ถึงได้กราบเรียนต่อท่าน จึงรอนท่านว่ากระผมจะแก้ เพราะถ้าหากว่า
 เมื่อแก้แค่นี้ครั้ง ๆ กลาง ๆ ไปถึงกรรมาธิการร่วมแล้วเราก็ไปขอเพิ่ม ไปขอแก้ไขใน
 กรรมาธิการร่วม ความจริงก็อาจจะทำได้ แต่จะก่อให้เกิดความรู้สึกแก่สมาชิกสภาผู้แทน
 ที่เป็นกรรมาธิการร่วมว่า เอ๊ะวุฒิสภาผ่านกฎหมายมาอย่างไร สุดท้ายมาเข้ากรรมาธิการ
 ร่วมบอกขอแก้ไขกันเล็ก ๆ น้อย ๆ มาขอแก้ไข มันคงจะเป็นเรื่องในสาระสำคัญจริง ๆ
 หลักการจริง ๆ ซึ่งมีความเห็นขัดแย้งกันในสภาผู้แทนมากกว่านี้ละครับ เป็นเจตนาดีกับ
 กระผม ความตั้งใจของผม ที่กระผมได้ลุกขึ้นมาช่วยอง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นกระผมอยากจะหยุด
 อยากจะหยุดที่จะขอรบกวนท่านแล้ว ก็สวดแล้วแต่ขอขอบคุณ ที่ได้กราบเรียนถึงเหตุผลของ
 กระผมแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการการจะชี้แจงใหม่ครบ
ไม่มีขึ้นจนครบ ไม่มีชี้แจงก็เชิญเลขา ดำเนินการต่อ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา 19 และ
มาตรา 20 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 21 มีการแก้ไข มาตรา 22 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 23
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 24 มีการแก้ไข มาตรา 25 มีการแก้ไข หมวด 4 การย้ายที่อยู่
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 26 มีการแก้ไข มาตรา 27 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 28 มีการแก้ไข
มาตรา 29 มีการแก้ไข หมวด 5 ทะเบียนบ้านไม่มีการแก้ไข มาตรา 30 มีการแก้ไข
มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 33 และมาตรา 34 มีการแก้ไข มาตรา 35 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 36 ไม่มีการแก้ไข หมวด 6 การสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎร ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 37 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 38 มีการแก้ไข หมวด 7 การมอบหมายให้แจ้งแทน
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 39 ไม่มีการแก้ไข หมวด 8 บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
40 และมาตรา 41 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 42 ทวี นายบรรณศักดิ์ คุ้มวรรณ ไบร่ญุดดีเพิ่ม
คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ไม่ตั้งใจในครั้งนี้นะครับ แต่ถ้าหากว่า จะขอประทานเสนาในที่ประชุมสภาแห่งนี้ว่า
ถ้าข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ท่านสมาชิกนั้น คณะกรรมาธิการที่จะตั้งไปเป็นคณะกรรมาธิการ
ร่วมมาทงสภาแห่งนี้ จะรีบไปลงที่พิจารณาแก้ไขขัดเกลาเหมือนกับมาตรานี้ก็ไม่ขัดข้องครับ
ผมไม่ตั้งใจที่จะขอประทานนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญเลขาครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา 42 และ
มาตรา 43 ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตาม
ลำดับมาตราตามข้อบังคับฯ ข้อ 97 จบแล้ว ต่อไปนี้ผมจะขอเชิญที่ประชุมพิจารณาตั้งวันนัด

การสรุปอีกครึ่งหนึ่ง ในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจจะขอแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมนี้เพื่อความดี ๆ มิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ จะมี ท่านผู้ใด ขอแก้ไขเพิ่มเติมอีกคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ มีไหมครับ เชิญ คุณปลั่ง ครับ

นายปลั่ง มิจุล : ผมไม่ลาจะเรียนแก้ไขในขณะนี้ต้นฉบับครับ แต่อยาก จะฝากประชุมไว้ ท่านผู้ใดเป็นกรรมาธิการร่วมได้โปรดรับการพิจารณาอภิปรายทั้งหมดไป ระกอบการพิจารณาด้วย เพื่อว่าอาจจะทำให้ดีขึ้น และโดยเฉพาะท่านประธานกรรมาธิการก็ รับแล้วว่า ถ้ามีเวลาก็จะทำให้ดีที่สุด เพราะฉะนั้นขอฝากไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายภาณุ เมฆสุวรรณ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อาษา เมฆสุวรรณ ครับ ข้าจะพิจารณาด้วยคำที่จะแก้ไขนี้ ไม่ทราบบว่าจะทำได้หรือไม่ กระผมคิดใจ ตามที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ท่านศาสตราจารย์สมภพนี้ท่านตั้งข้อสังเกตไว้มาคร่า 18 (2) คำว่า คนตายคนหนึ่งให้บุคคลที่ไปกับคนตาย นะครับ ถ้าเราจะแก้ไขคำว่า ให้บุคคลที่อยู่ กับคนตาย เอา ไป เป็น อยู่ เสีย จะทำได้ไหมครับ อยากจะเสนอครั้งนี้ครับ ถ้าทำได้คนที่ อยู่คนตายนี้มีประกันความได้ดีกว่าคนที่ไปกับคนตาย ฉะนั้นแก้คำว่า ไป เป็น อยู่ จะได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ กรรมาธิการครับ จะร่วมได้ ไหมครับ

นายอิสถ โภคิน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอความกรุณาครับ ถ้าจะไปแก้ไขในแก้ไขในกรรมาธิการร่วมเถอะครับ ให้วันเสร็จ ๆ ไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าเช่นนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุม ว่า จะเห็นความแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขเพิ่มเติม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรแก้ไขเพิ่มเติม
โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็เป็นอันว่าประชุมลงมติเห็นควร
แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการได้เสนอ ตามที่คณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตไว้
ในรายงานของคณะกรรมการ เพื่อให้สภาพิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมจะให้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป ขอเชิญ
เลขานุการอ่านข้อสังเกตครับ

นายประเสริฐ คงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อสังเกตของ
คณะกรรมการ ในแบบทศเปี่ยมมัน ทร. 14 ซึ่งถือปฏิวัติอยู่ในขณะนี้สิ่งที่ควรแก้ไข
ปรับปรุงบางประการ ที่คณะกรรมการเห็นควรเสนอสืบข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณา
ของผู้ดำเนินการทะเบียน ในการกำหนดแบบพิมพ์ทะเบียนบ้านตามมาตรา 32 ดังนี้

1. โดยที่คำว่า บิดามารดาในกฎหมาย หมายความว่าบิดามารดาโดยกำเนิด
อยู่แล้ว ดังนั้นจึงสมควรแก้ไขคำว่า บิดามารดาโดยกำเนิดใน ทร. 14 เป็นบิดามารดา และ
ในกรณีที่มีบิดามารดาบุญธรรมให้ใส่คำว่า บิดามารดาบุญธรรมในวงเล็บท้ายชื่อ จะทำให้ชื่อ
ของบิดามารดาบุญธรรมปรากฏในทะเบียนบ้าน ทร. 14 ด้วย และให้เพิ่มข้อความในข้อ
หมายเหตุตามข้อ 2 เพื่อบันทึกการจดทะเบียนการรับหรือเลิกรับบุตรบุญธรรมด้วย
2. เพิ่มช่องหมายเหตุในคอนท้ายเพื่อใช้บันทึกเกี่ยวกับฐานะทางกฎหมาย ที่
สำคัญของบุคคล เช่นการจดทะเบียนการรับหรือเลิกรับบุตรบุญธรรม การจดทะเบียนสมรส
การหย่า เป็นต้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมขอขอลดจากที่ประชุมนี้ว่าจะ
เห็นด้วยกับ ข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดยกมือขึ้นครับ

LIBRT

Thailand

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีน่ะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุม
ลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการตามที่ได้ออกมา ขอบขอบคุณคณะกรรมการ
ครับ เนื่องจากตามระเบียบวาระการประชุมมีร่างญัตติอีก 2 ฉบับ ซึ่งจะทำให้การพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรจะไม่แล้วเสร็จในวันนี้ ผมจึงขอยก่างพระราชบัญญัติ
ของรัฐบาลขึ้นพิจารณา ก่อน 2 ญัตติ คือ ญัตติที่ 6.3 กับ 6.4

6.3 ร่างพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ซึ่ง
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันที่ 12
กุมภาพันธ์ 2533 และต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน 30 วัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 127 ผม
ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

(สำเนา)

ที่ สก 0003/18682

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท 10300

12 กรกฎาคม 2533

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 (สมัยสามัญ)
เห็นพิเศษ วันพุธที่ 11 กรกฎาคม 2533 ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่าง
พระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมานำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณา
ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 127

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

บัญญัติ เกสรทอง

(นายบัญญัติ เกสรทอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย - มาเลเซีย
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ 11 กรกฎาคม 2533 และเนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอขอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ซึ่งที่ประชุมอนุมัติจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่ 2 เรียงตามลำดับมาตราจนจกร่างและพิจารณาในวาระที่ 3 ลงมติเห็นชอบแล้วได้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ 12

กรกฎาคม 2533

วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2533

ประเสริฐ ดวงวิชัย
(นายประเสริฐ ดวงวิชัย)
เลขาธิการรัฐสภา

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย

เหตุผล

เนื่องจากระหว่างได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทย และ มาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วม เพื่อแสวงงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ติดทะเล ในบริเวณที่กำหนดของไหลทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 และต่อมาได้มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยขบวนการและเรื่องอื่น ๆ ที่ เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซียระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และ รัฐบาลแห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2533 ตามความตกลงดังกล่าว มีข้อกำหนดด้วยว่า ทั้งสองประเทศจะต้องออกกฎหมายอนุวัติการก่อตั้งองค์การร่วม ไทย- มาเลเซีย โดยมีสาระสำคัญเหมือนกัน และประกาศใช้บังคับพร้อมกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"บันทึกความเข้าใจ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522)" หมายความว่า บันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย เกี่ยวกับกาจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีป ของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ฉบับลงนามวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522)

"ความตกลง" หมายความว่า ความตกลงว่าด้วยธรรมชาติและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ซึ่งได้ลงนามโดยรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2533 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

"รัฐบาลทั้งสอง" หมายความว่า รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย

"องค์กรร่วม" หมายความว่า องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนขององค์กรร่วมไทย-มาเลเซียตาม มาตรา 12

"พื้นที่พัฒนาร่วม" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีป ของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียในอ่าวไทยตามมาตรา 9

"เส้นแบ่งเขตอำนาจ" หมายความว่า เส้นตรงซึ่งเชื่อมจุดพิกัดดังต่อไปนี้

(เอ) 6 องศา 50.0 ลิปดา เหนือ 102 องศา 21.2 ลิปดา ตะวันออก

(เอ็กซ์) 7 องศา 35.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 23.0 ลิปดา ตะวันออก

ซึ่งแบ่งเขตอำนาจทางฝั่งและทางลากูนในพื้นที่พัฒนาร่วม

"ทรัพยากรธรรมชาติ" หมายความว่า ทรัพยากรธรรมชาติใด ๆ ที่ไม่มีชีวิต รวมทั้ง แร่ น้ำมันแก๊สดิบ และโลหะใด ๆ

"ปิโตรเลียม" หมายความว่า น้ำมันแคว้นดิบ ๆ หรือไฮโดรคาร์บอนอื่นใด และก๊าซธรรมชาติซึ่งอยู่ในสภาพอันเป็นธรรมชาติและก๊าซธรรมชาติเหลวที่ปกติกลุ่ม รวมทั้ง หินกิกูเมนและทรัพยากรอื่นที่สะสมอยู่เป็นชั้น ๆ ซึ่งสามารถจะสกัดน้ำมันออกมาได้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

มาตรา 6 ให้จัดตั้งองค์กร ขึ้นองค์กรหนึ่ง เรียกว่า “องค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย”

ให้องค์กรร่วมเป็นนิติบุคคล และมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมาเลเซีย ภายใต้บังคับและเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้องค์กรร่วมมีอำนาจทำสัญญา ได้มา คือ รับเอา ถิ่นเช่าประโยชน์ซึ่งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ทุกรูปแบบ ยกเว้นการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และมีอำนาจ โอนสิทธิ มอบ ค้ำ ก่อให้เกิดภาระค้ำประกัน จำนอง หมอข่วง โอน หรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นใด หรือจัดการเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ใด ๆ หรือผลประโยชน์ใด ๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งเป็นขององค์กรร่วม ทั้งนี้ ตามข้อกำหนดที่องค์กรร่วมจะเห็นสมควร

มาตรา 7 ให้องค์กรร่วมมีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามที่จำเป็น สำหรับดำเนินงานตามหน้าที่ของตน และสำหรับการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์ของตนภายใต้และเท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา 8 โดยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ องค์การร่วมได้รับมอบอำนาจและ
เข้าถือเอาซึ่งสิทธิแต่ผู้เดียว อำนาจ ความเป็นอิสระ และเอกสิทธิ์ในการสำรวจและ
แสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิโครเลียม ในพื้นที่พัฒนาร่วม

หมวด 2

พื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา 9 พื้นที่พัฒนาร่วม คือ บริเวณที่กำหนดขอบเขตโดยเส้นตรงซึ่งเชื่อม
จุดพิกัด ดังต่อไปนี้

- (เอ) 6 องศา 50.0 ลิปดา เหนือ 102 องศา 21.2 ลิปดา ตะวันออก
- (บี) 7 องศา 10.25 ลิปดา เหนือ 102 องศา 29.0 ลิปดา ตะวันออก
- (ซี) 7 องศา 49.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 02.5 ลิปดา ตะวันออก
- (ดี) 7 องศา 22.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 42.5 ลิปดา ตะวันออก
- (อี) 7 องศา 20.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 39.0 ลิปดา ตะวันออก
- (เอฟ) 7 องศา 03.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 06.0 ลิปดา ตะวันออก
- (จี) 6 องศา 53.0 ลิปดา เหนือ 102 องศา 34.0 ลิปดา ตะวันออก

และแสดงไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องของแผนผังที่เดินเรืออังกฤษ เล้าที่ 2414 ฉบับ ค.ศ. 1967
(พ.ศ. 2510) ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

หมวด 3

คำภาคหลวง

มาตรา 10 ให้องค์การร่วมชำระคำภาคหลวงแก่รัฐบาลทั้งสอง แต่ละฝ่ายใน
อัตราฝ่ายละร้อยละห้าของผลผลิตรวมของวิโครเลียมตามวิธีการ และเวลาที่กำหนด

โดยกฎกระทรวง

หมวด 4

การเงิน

มาตรา 11 ค่าใช้จ่ายทั้งวงที่เกิดขึ้นและผลประโยชน์ที่องค์กรร่วม ได้รับ
จากกิจกรรมที่ดำเนินไปในพื้นที่พัฒนาภูมิ รัฐบาลทั้งสองจะรับภาระและแบ่งกันเท่า ๆ กัน

ในระหว่างที่องค์กรร่วมยังไม่มีรายได้เพียงพอที่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายประจำปี ใน
การดำเนินงาน รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจะชำระเงินเข้ากองทุนเป็นวงๆ คตามที่
จะกำหนดตามความตกลง ทั้งนี้ ความจำนวนเงินที่เท่ากับจำนวนเงินที่รัฐบาลแห่งมาเลเซีย
จะชำระด้วย

หมวด 5

กองทุนองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

มาตรา 12 เพื่อวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้และความตกลง ให้จัดตั้ง
กองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า "กองทุนองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย" โดยให้องค์กรร่วม
เป็นผู้บริหารและควบคุม

สินทรัพย์ของกองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินอุดหนุนที่ได้จากรัฐบาลทั้งสองตามความตกลง และตามมาตรา 11
วรรคสอง
- (2) เงินที่ได้จากการดำเนินโครงการ แผนงาน หรือกิจการลงทุนใด ๆ ที่ใช้
เงินกองทุน
- (3) เงินที่ได้จากหรือเกิดจากทรัพย์สิน การลงทุน การจ้างหรือค่าภาระใดๆ
ที่ได้มาหรือตกเป็นขององค์กรร่วม

(4) เงินที่องค์กรร่วมยืมมาเพื่อปฏิบัติตามพันธะกรณี หรือเพื่อปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ และ

(5) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่จะพึงชำระให้แก่ หรือตกเป็นขององค์กรร่วม ไม่ว่าด้วยวิธีใดและในเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและหน้าที่ขององค์กรร่วม

มาตรา 13 กลงทุนสามารถนำไปใช้เพื่อ

(1) เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากภาระที่องค์กรร่วมปฏิบัติหน้าที่ และใช้อำนาจตาม บทบัญญัติว่าด้วยงบประมาณที่ได้รับการเห็นชอบแล้ว และภายใต้บังคับแห่งกฎกระทรวงที่ ออกตามมาตรา 18

(2) ชำระเงินใด ๆ ที่องค์กรร่วมยืมมาตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) รวมทั้งดอกเบี้ยและค่าภาระอื่น ๆ อันเป็นผลจากการยืมนั้น

(3) การลงทุนตามที่องค์กรร่วมจะตัดสินใจทำ โดยต้องได้รับความเห็นชอบ จากรัฐบาลทั้งสอง และ

(4) การชำระเงินในจำนวนเท่า ๆ กันให้แก่รัฐบาลทั้งสอง จากรายได้ ซึ่งองค์กรร่วมได้รับหลังจากได้หักค่าใช้จ่ายตาม (1) และ (2) รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ความที่รัฐบาลทั้งสองจะได้ตกลงกัน ทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา 14

มาตรา 14 'ที่องค์กรร่วมตั้งและจัดการทุนสำรองในกองทุนตามข้อกำหนด และเงื่อนไขที่รัฐบาลทั้งสองจะได้ร่วมกันกำหนดขึ้น

มาตรา 15 การกระทำดังต่อไปนี้ องค์กรร่วมจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสองก่อน

(1) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่บริษัท คณะบุคคล หรือบุคคลใด ๆ โดยเข้าถือหุ้นหรือซื้อหุ้นกู้ หรือโดยวิธีให้กู้ยืม ทดรองจ่าย ให้เงินช่วยเหลือหรือโดยวิธีอื่น

(2) ซื้อ จัดจำหน่ายและร่วมประกันการจำหน่าย หรือทำให้ได้มาโดยวิธีอื่นใด ซึ่งหุ้นประเภทใด ๆ ในบริษัทมหาชนหรือบริษัทเอกชน หรือ

(3) ยืมเงิน คำประกันหรือรับจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดทางการเงิน

ในการให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง รัฐบาลทั้งสองจะร่วมกันวางข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 16 บทบัญญัติทั้งหลายในพระราชบัญญัตินี้ไม่ก่อให้เกิดความรับผิดชอบใด ๆ แก่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือรัฐบาลแห่งมาเลเซีย สำหรับความรับผิดใด ๆ ขององค์กรร่วม

หมวด 6

สัญญาเพื่อการสำรวจและแสวงประโยชน์

มาตรา 17 ไม่ว่าจะมีความหมายอื่นในบทบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรไว้อย่างไรก็ตาม ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากองค์กรร่วมประกอบธุรกิจการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติใด ๆ รวมทั้งปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนารวม เว้นแต่จะได้มีการทำสัญญาระหว่างองค์กรร่วมกับผู้นั้นเพื่อสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าว

สัญญาตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสองก่อน ภายใต้บังคับของวรรคสี่ ในกรณีที่สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาเพื่อสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียม สัญญานั้นจะต้องเป็นสัญญาแบ่งปันผลผลิตและนอกจากเรื่องอื่น ๆ ต้องมีข้อกำหนดและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ด้วย

(1) เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา 10 ผู้ได้รับสัญญาต้องชำระค่าภาคหลวงเป็นจำนวนร้อยละสิบของผลผลิตรวมของปิโตรเลียมให้แก่องค์กรร่วมตามวิธีการ และเวลาที่ จะกำหนดในสัญญา

(2) ให้ผู้ได้รับสัญญาใช้ค่าร้อยละสิบของผลผลิตรวม ของปิโตรเลียม เพื่อวัตถุประสงค์ในการหักค่าภาษีสำหรับผู้ประกอบการปิโตรเลียม

(3) ให้ถือว่าส่วนที่เหลือของผลผลิตรวมของปิโตรเลียมหลังจากการหัก เพื่อวัตถุประสงค์ตาม (1) และ (2) แล้ว เป็นปิโตรเลียมส่วนที่เป็นกำไร และให้แบ่งให้แก่องค์กรร่วมและผู้ได้รับสัญญาเช่า ๆ กัน

(4) สัญญาจะมีอายุไม่เกินสามสิบห้าปี แต่ต้องไม่เกินอายุของการใช้บังคับของความตกลง

(5) ให้มีบรรดาค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการประกอบกิจการปิโตรเลียม ตกเป็นภาระของผู้ได้รับสัญญา และภายใต้บังคับของ (2) ให้หักจากผลผลิตได้

(6) จำนวนเงินขั้นต่ำที่ผู้ได้รับสัญญาต้องใช้เป็นค่าใช้จ่าย ในการประกอบกิจการปิโตรเลียมตามสัญญาในฐานะข้อผูกพันขั้นต่ำ ตามที่ตกลงกันระหว่างองค์กรร่วม และผู้ได้รับสัญญา

(7) ผู้ได้รับสัญญาต้องชำระเงินบำรุงการวิจัยให้แก่องค์กรร่วม ในอัตราร้อยละศูนย์จุดห้าของจำนวนรวมแห่งส่วนของผลผลิตรวมที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการหักค่าใช้จ่ายตาม (2) และส่วนแบ่งของปิโตรเลียมส่วนที่เป็นกำไรของผู้ได้รับสัญญาคตาม (3) ตามวิธีการและเวลาที่จะได้กำหนดโดยองค์กรร่วม แต่ทั้งนี้ การชำระเงินดังกล่าวจะหักจากผลผลิตมิได้ และ

(8) ข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใด ๆ ซึ่งเกิดจากหรือเกี่ยวเนื่องกับสัญญา ซึ่งไม่สามารถตกลงกันได้โดยฉันทามติ ให้เสนอต่ออนุญาโตตุลาการ ซึ่งมีองค์คณะที่ประกอบด้วยกฤษฎาโตตุลาการ 3 คน เพื่อชี้ขาด โดยคู่กรณีเป็นผู้ตั้งฝ่ายละหนึ่งคน และให้คู่กรณีร่วมกันตั้งคนที่สาม หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ในการเลือกอนุญาโตตุลาการคนที่สามภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้เสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศของสหประชาชาติ (UNCTAD) เพื่อตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม กระบวนพิจารณาของอนุญาโตตุลาการให้เป็นไปตามกฎหมายของคณะกรรมการดังกล่าว สถานที่พิจารณาของอนุญาโตตุลาการให้อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หรือกรุงจอร์จทาวน์หรือเมืองอื่นใดตามแต่คู่กรณีจะตกลงกัน

ให้องค์กรร่วมเปลี่ยนแปลงอัตราค่า (2) (3) และ (7) ของวงรูดสาม สำหรับสัญญาใด ๆ ได้โดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสอง ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ดังกล่าวในสัญญาที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ได้รับสัญญาจะตกลงยินยอมด้วย เพื่อวัตถุประสงค์แห่งมาตรานี้ "ผลผลิตรวม" เมื่อเกี่ยวกับก๊าซให้หมายถึง รายได้ทั้งหมดจากการขายก๊าซ

หมวด 7

กฎกระทรวง

มาตรา 18 รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสองมีอำนาจออก กฎกระทรวงได้ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การประกอบกาาร หรือดำเนินธุรกิจหรือบริการใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่พัฒนารวม
- (2) การชำระเงินใด ๆ ที่จะต้องชำระแก่รัฐบาลทั้งสองจากองค์ร่วม ตามมาตรา 10 และมาตรา 13 (4)
- (3) ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการแต่งตั้ง และการจ่ายค่าตอบแทน ค่าเดินทางและเบี้ยเลี้ยงที่ต้องจ่ายให้แก่ประธานร่วมและสมาชิกอื่นขององค์ร่วม
- (4) วิธีการสำหรับยื่นข้อเสนอดังกล่าวสัญญาใด ๆ ที่อาจทำตาม มาตรา 17 รวมทั้งข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ค้างมีในสัญญานั้น ๆ
- (5) การทำบัญชีและบันทึกหลักฐานอื่น ๆ ที่ถูกต้องของกิจกรรมในเชิง ธุรกิจและกิจการต่าง ๆ ขององค์ร่วม ตามหลักการทำบัญชีอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป
- (6) การจัดทำงบการเงินประจำปี และการจัดสรรกำไรไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(7) การสอบบัญชีและการเสนอกฎวิธีต่อรัฐบาลทั้งสองหลังจากนั้น

(8) การจัดทำและการเสนองบประมาณประจำปีต่อรัฐบาลทั้งสอง

(9) หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการสำรวจและแสวงประโยชน์ จาก

ปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม และ

(10) เรื่องอื่นใดเพื่อวัตถุประสงค์ในอันที่จะทำให้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
นี้บังเกิดผล

ทั้งนี้ กฎกระทรวงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องตาม (1) (4) (5) (6) (7) (8)
และ (9) จะออกได้เมื่อได้หารือองค์การร่วมแล้ว

หมวด ๘

พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ และเขตอำนาจศาล

มาตรา 19 ให้สมาชิก เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง และตัวแทนขององค์การร่วม และ
พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา 5 เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย
อาญา

มาตรา 20 ไม่ว่าจะมีกฎหมายอื่นใดบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรไว้อย่างไร ก็
ตาม ให้ศาลจังหวัดสงขลา ศาลแพ่ง หรือศาลอาญา มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาคดีพิพาทคดี
ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎกระทรวงใด ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เขตอำนาจศาลเหนือความคิดใด ๆ ที่ได้กระทำ
ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 18 ให้นับมาตรา 21 บรรดสอง
และมาตรา 21 บรรดหก (2) และ (4) มาใช้บังคับ

LIRT

หมวด 9

เขตอำนาจ

มาตรา 21 ภายใต้บังคับวรรคสอง และวรรคสาม วาชาพาณิชย์ไทย ยังคงมี
และใช้เขตอำนาจเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมต่อไป

เขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาของ

(1) วาชาพาณิชย์ไทยในพื้นที่พัฒนาร่วมคลุมถึงบริเวณที่กำหนดขอบเขต โดย
เส้นตรงซึ่งเชื่อมจุดพิกัด ดังต่อไปนี้

(เอ) 6 องศา 50.0 ลิปดา เหนือ 102 องศา 21.2 ลิปดา
ตะวันออก

(บี) 7 องศา 10.25 ลิปดา เหนือ 102 องศา 29.0 ลิปดา
ตะวันออก

(ซี) 7 องศา 49.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 02.5 ลิปดา
ตะวันออก

(เอ็กซ์) 7 องศา 35.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 23.0 ลิปดา
ตะวันออก

(2) มาเลเซียในพื้นที่พัฒนาร่วมคลุมถึงบริเวณที่กำหนดขอบเขต โดยเส้นตรง
ซึ่งเชื่อมจุดพิกัด ดังต่อไปนี้

(เอ) 6 องศา 50.0 ลิปดา เหนือ 102 องศา 21.2 ลิปดา
ตะวันออก

(เอ็กซ์) 7 องศา 35.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 23.0 ลิปดา
ตะวันออก

(ดี) 7 องศา 22.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 42.5 ลิปดา
ตะวันออก

(อี) 7 องศา 20.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 39.0 ลิปดา
ตะวันออก

(เอฟ) 7 องศา 03.0 ลิปดา เหนือ 103 องศา 06.0 ลิปดา
ตะวันออก

(จี) 6 องศา 53.0 ลิปดา เหนือ 102 องศา 34.0 ลิปดา
ตะวันออก

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรืออ้าโดยของ
ราชอาณาจักรไทยเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมแต่อย่างใด และการสละเขตอำนาจใด ๆ ตาม
มาตรานี้ ไม่มีผลบังคับและไม่มีผลเกินอายุของการใช้บังคับของความตกลง

การที่ราชอาณาจักรไทย ยินยอมให้มาเลเซียใช้เขตอำนาจทางแพ่งและทาง
อาญาตามวรรคสอง (2) และยอมให้ใช้เขตอำนาจในเรื่องที่เกี่ยวกับศุลกากรและสรรพสามิต
และภาษีอากรภายในพื้นที่พัฒนาร่วมต่อไป ให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการรับรองในลักษณะ
ต่างตอบแทนต่อสิทธิของราชอาณาจักรไทยตามวรรคสอง (1)

เขตอำนาจใด ๆ ที่เป็นของราชอาณาจักรไทย หรือของมาเลเซียตามมาตรา
ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม ให้มีเฉพาะในเรื่องและภายในขอบเขตเท่าที่กำหนดไว้
ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับไหล่ทวีปและตามที่ยินยอมร่วมกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ
เพื่อวัตถุประสงค์แห่งมาตรานี้

(1) เขตอำนาจทางแพ่ง และทางอาญาไม่รวมถึงเขตอำนาจในเรื่องที่เกี่ยวกับ
ศุลกากรและสรรพสามิต และภาษีอากร

(2) เขตอำนาจทางอาญาเหนือความผิดที่ได้กระทำลงบนแท่น หรือสิ่งติดตั้ง
ซึ่งอยู่คร่อมเส้นแบ่งเขตอำนาจ และได้สร้างไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสำรวจและแสวง

ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดินใต้ทะเลและใต้ดินภายในพื้นที่พัฒนาร่วม
ให้ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซียใช้อำนาจนั้นแต่เพียงผู้เดียว ตามแต่จะกำหนดว่า
แท่นหรือสิ่งติดตั้งนั้นเป็นไทยหรือมาเลเซีย

(๓) การวินิจฉัยว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้ง ซึ่งอยู่ร่วมเส้นแบ่งเขตอำนาจและ
ได้สร้างไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ใน
พื้นดินใต้ทะเลและใต้ดินภายในพื้นที่พัฒนาร่วมเป็นของราชอาณาจักรไทย หรือของมาเลเซีย
ในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาใด ๆ ที่จะต้องมีการวินิจฉัยในกระบวนการพิจารณาทางแพ่งใด ๆ หรือ
เพื่อวัตถุประสงค์ของการเข้าไปใช้หรือใช้เขตอำนาจทางแพ่งโดยราชอาณาจักรไทย หรือ
มาเลเซีย ให้เป็นไปตามการกำหนดว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งนั้นเป็นไทยหรือมาเลเซีย และ

(4) การกำหนดว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งเป็นไทย หรือมาเลเซียตาม (2) และ
(3) ให้วินิจฉัยตามหลักการว่าที่ตั้งส่วนใหญ่อยู่ที่ใด

หมวด 10

สิทธิในห่วงน้ำ

มาตรา 22
ความเป็นอิสระ และเอกสิทธิใด
กระเทือนต่อการอ้างสิทธิดังกล่าว
ของพื้นที่พัฒนาร่วมโดยผลของข้อ

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บังคับแก่สิทธิ
ซึ่งรวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประมง และไม่กระทบ
ที่ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซียอาจมีเหนือห่วงน้ำ
แห่งบันทึกความเข้าใจ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522)

LIRT

หมวด 11

ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา 23 ภายใต้บังคับมาตรา 25 ผู้ใด รวมทั้งกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของนิติบุคคล ผ่าฝืนมาตรา 17 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่องต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวัน หรือเศษของวันในระหว่างที่ความผิดนั้นยังดำเนินอยู่ต่อไป หลังจากวันแรกที่มีคำพิพากษา และบรรดาเครื่องจักร เครื่องมือ โรงงาน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นใด หรือสิ่งของที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา 24 ภายใต้บังคับมาตรา 23 และมาตรา 25 ผู้ใด รวมทั้งกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของนิติบุคคล ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 18 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่อง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทต่อวันหรือเศษของวันในระหว่างที่ความผิดนั้นยังดำเนินอยู่ต่อไปหลังจากวันแรกที่มีคำพิพากษา

มาตรา 25 ในกรณีที่ผู้ซึ่งถูกพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามมาตรา 23 หรือมาตรา 24 เป็นนิติบุคคล ผู้นั้นจะถูกลงโทษได้เพียงโทษปรับตามที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา 26 ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 18 เป็นนิติบุคคล บุคคลทุกคนซึ่งในขณะที่มีการกระทำความผิดนั้น เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลดังกล่าว อาจถูกฟ้องร่วมกันในคดี

เดียวกับนิติบุคคลนั้น และในกรณีที่นิติบุคคลนั้นถูกพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามฟ้อง ให้ถือว่ากรมการหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวทุกคนได้กระทำความผิดนั้น เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าความผิดนั้นได้กระทำลงโดยคนไม่ได้มีส่วนรู้เห็นด้วยหรือได้ใช้ความระมัดระวัง ตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น

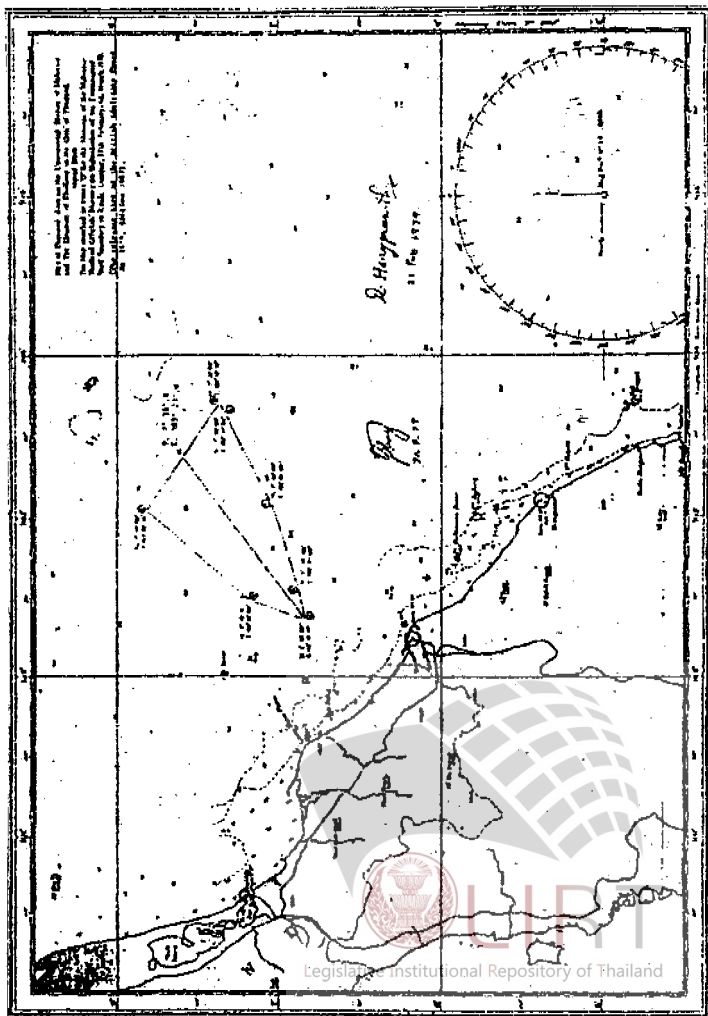
มาตรา 27 ถ้าตัวแทนกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา 18 ให้ถือว่าตัวการมีความผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการป้องกันกระทำความผิด หรือการระงับการกระทำนั้น

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ.

พลตำรวจเอก ประมาเอ อติเวทสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เนื่องจากรัฐบาลไทยและรัฐบาล
 มาเลเซียได้ทำการตกลงในการที่จะพัฒนาความร่วมมือในไฮลด์ทรีป ซึ่งยังมีข้อขัดแย้งกันอยู่ แต่
 โดยได้ทำขบวนการขอลงกันไว้แล้ว แล้วก็ทางรัฐบาลได้ชี้แจงต่อรัฐสภาไปเมื่อวันที่ 4
 กรกฎาคมไปแล้วนั้น ขบวนการที่ได้ตกลงกันนี้ได้มีร่างพระราชบัญญัติคอย เพื่อก็คจะเป็นคนวง
 ที่จะใช้บังคับระหว่างประเทศต่อไป ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร และ
 ได้รับอนุมัติทั้ง 3 วาระเรียบร้อยแล้ว จึงได้นำเสนอต่อวุฒิสภา เพื่อขอได้กรุณาพิจารณา
 อนุมัติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย - มาเลเซีย

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทย และ
 มาเลเซีย เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ทะเล
 ในบริเวณที่กำหนดของไฮลด์ทรีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์
 พ.ศ. 2522 และต่อมาได้มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยขบวนการและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยว
 เนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และ
 รัฐบาลแห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2533 ตามความตกลงดังกล่าวมี
 ข้อกำหนดด้วยว่า ทั้งสองประเทศจะต้องออกกฎหมายอนุรักษกรมก่อตั้งองค์กรร่วมไทย -
 มาเลเซีย โดยมีสาระสำคัญเหมือนกัน และประกาศใช้บังคับพร้อมกันด้วย จึงจำเป็นต้องตรา
 พระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครั้น ขอเชิญท่านสมาชิกอภิปราย

ขอเชิญครับ

นายโลสด โภคิน : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานคงจำได้ว่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้มีการประชุมร่วมระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนและวุฒิสภา หารือข้อตกลงไปชิ้นหนึ่งแล้ว ในข้อตกลงนั้นก็มียุ่ทั้ง 2 ประเทศจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่ออนุรักษ์ให้มีการดำเนินการขององค์กรร่วมนี้ ในข้อตกลงนั้นว่ามีว่ากฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ทางฝ่ายมาเลเซียออกกัดี ไทยก็ดี จะต้องมียุ่ความเหมือนกันและประกาหพร้อมกัน กระทบบังเอิญ โชคดีครับ ได้รับมอบหมายให้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในฐานะที่กระผมเป็นประธานกรรมาการร่างกฎหมายคณะที่ 3 กรรมาการร่างกฎหมายของกระผมได้พยายามที่จะถ่ายจากภาษาอังกฤษ ซึ่งที่ประชุมทางของเราได้ทำไว้ให้มาเป็นกฎหมายไทย เราได้พยายามใส่ให้เข้าระบบของกฎหมายไทยเท่าที่จะทำได้ แต่ในบางตอนนะครับ จำเป็นจะต้องคล้อยตามในถ้อยคำที่เขาเขียนไว้ เพราะถือหลักว่ากฎหมายทั้ง 2 ฉบับนี้ต้องเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าวนขึ้นนี้ไม่มีปัญหาอย่างใดเกี่ยวกับข้อกฎหมายนี้ สภานี้จะรับกฎหมายฉบับนี้ได้ และถ้าเพื่อให้เป็นการเสร็จไว ก็ทางรัฐบาลจะเสนอพิจารณาวดเดียว 3 วาระ ก็คงเสร็จไปได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับเชิญครับ

นายปลั่ง มีจุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ก็ผมได้ศึกษาว่าพระราชบัญญัตินี้โดยตลอด อ่านทุกตัวอักษร เห็นว่าเป็นร่างที่ใช้ได้ พร้อมทั้งจะรับหลักการตามที่เสนอครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกเสนอให้พิจารณา 3 วาระรวด โดยกรรมาการเต็มสภานะครับ ใช่ไหมครับ

นายปลั่ง มีจุล : รับหลักการก่อนครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รับหลักการก่อนนะครับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIPI

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยครับ คือรับหลักการก่อน ขอเชิญเสนอกรรมาธิการครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประमाण อติโรกสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในการพิจารณาเป็นข้อระหว่างประเทศ ผมขอความกรุณา - ประชุมลับ แล้วก็ขอประชุม 3 วาระเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีเสนอให้กรรมาธิการเต็มสภา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยครับ การพิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาให้ถือว่าสมาชิกทุกคน และถือว่าการพิจารณาลับนี้เป็นทางการ พิจารณาตั้งกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาของสภา ในวันที่ 2 เรียงตามลำดับมาตรารวมกันไป ขอเชิญลงชื่อนำเนิมนการครับ เชิญครับ

นายปลั่ง มัจจุล : การพิจารณาในชั้นกรรมาธิการนี้ ขอให้ท่านเลขาธิการอ่านเฉพาะเลขมาตราครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เนื่องด้วยท่านรัฐมนตรีได้เสนอ ขอให้การประชุมเรื่องนี้เป็นเรื่องลับ ก็ขอให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากห้องประชุม และขอให้งดการกระจายเสียงด้วยครับ ขอเชิญลงชื่อนำเนิมนการครับ

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้เข้าฟังการประชุม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุมได้ออกไปจากห้องประชุม)

LIRT

หมายเหตุ รายงานการประชุมลับนี้เป็นการพิจารณาเรื่องที่เสนอใหม่
 6.3 ร่างพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ.
 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปนี้ก็เป็นการประชุมเปิดเผย
 โดยปกติครั้งครับ

6.4 ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงเสมคำ แขวง
 บางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ
 แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรหม แขวงบางระมาด
 เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง -
 บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน - ตลิ่งชัน พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบ
 แล้ว วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2533 และต้องพิจารณาให้
 เสร็จภายใน 30 วัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 127 ผมขอเชิญท่านรัฐมนตรีได้แถลงหลักการ
 และเหตุผลครับ

(สำเนา)

ที่ สก 0003/18683

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท 10300

12 กรกฎาคม 2533

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน
 บางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ
 แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนิง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด
 เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สาย
 พระประแดง - บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน - คลองสาน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
 เหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 (สมัยสามัญ)
 เป็นพิเศษ วันพุธที่ 11 กรกฎาคม 2533 ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ ด้วยกับร่าง
 พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน
 แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ
 และแขวงบางเข็อกหนิง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร
 เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง - บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน -
 คลองสาน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา พิจารณา
ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 127

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

บัญญัติ เกสรทอง

(นายบัญญัติ เกสรทอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
แขวงเสมต้า แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง
เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่
เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรม แขวง
บางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ
หมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-
คลองสาน พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

—————

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวง
เสมต้า แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค
แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญและแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรม แขวง
บางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สาย
พระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-คลองสาน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติดังกล่าวในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 (สมัยสามัญ)
เป็นพิเศษ วันพุธที่ 11 กรกฎาคม 2533 และเนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ
ขอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ซึ่งที่ประชุมอนุมัติจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวในวันวาระที่ 2 เรียงตามลำดับมาตราจนครบถ้วนและพิจารณาในวันวาระที่ 3 ลงมติ
เห็นชอบแล้วให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม

2533

วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2533

ประเสริฐ ดวงวิชัย

(นายประเสริฐ ดวงวิชัย)

เลขานุการวุฒิสภา

บันทึกคำชี้แจง

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สาย พระประแดง บางบัวทอง ดอนบางขุนเทียน-คลองสาน พ.ศ.

1. ข้อเท็จจริงทั่วไป

1.1 ทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ดอนบางขุนเทียน-คลองสาน อยู่ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

1.2 ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงพิเศษสายพระประแดง-บางแค-คลองสาน-บางบัวทอง ดอนพระประแดง-บางแค-คลองสาน พ.ศ. 2523 ในท้องที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ และเขตราษฎร์บูรณะ เขตบางขุนเทียน เขตภาษีเจริญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงแปดร้อยเมตร ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษเล่ม 97 ตอนที่ 102 วันที่ 2 กรกฎาคม 2523 เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าดำเนินการสำรวจเพื่อก่อสร้างทางหลวง

1.3 ได้มีประกาศของกระทรวงคมนาคม ลงวันที่ 23 กันยายน 2525 ให้ทางหลวงพิเศษสายพระประแดง-บางแค-คลองสาน-บางบัวทอง ดอนพระประแดง-บางแค-คลองสาน เป็นทางหลวงที่มีความจำเป็นต้องสร้างโดยเร่งด่วน เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้า

ครอบคลุมอสังหาริมทรัพย์และดำเนินการเกี่ยวกับกิจการสร้างทางหลวงประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 99 ตอนที่ 141 วันที่ 1 ตุลาคม 2525

1.4.1 ได้มีคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ 121/2524 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน
2524 แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันเพื่อพิจารณาค่าทดแทนให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน เนื่อง
ในการสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง - บางแค - คลิ่งชัน - บางบัวทอง คอน
พระประแดง - บางแค - คลิ่งชัน ประกอบด้วย

1. หัวหน้าเขตคลิ่งชัน เป็นกรรมการในท้องที่เขตคลิ่งชัน
2. หัวหน้าเขตภาษีเจริญ เป็นกรรมการในท้องที่เขตภาษีเจริญ
3. หัวหน้าเขตบางขุนเทียน เป็นกรรมการในท้องที่เขตบางขุนเทียน
4. หัวหน้าเขตราชบุรีบูรณะ เป็นกรรมการในท้องที่เขตราชบุรีบูรณะ
5. เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการในท้องที่กรุงเทพมหานคร
สาขาธนบุรี
6. หัวหน้างานจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน เป็นกรรมการในท้องที่กรุงเทพมหานคร
เขตการทางกรุงเทพ

1.4.2 มีคำสั่งกระทรวงคมนาคมที่ 113/2529 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม
2529 แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันเพิ่มเติม โดยแต่งตั้งให้ผู้อำนวยการเขตหนองแขม เป็น
กรรมการในท้องที่เขตหนองแขม

1.4.3 มีคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ 54/2531 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์
2531 แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันเพื่อพิจารณาค่าทดแทนให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน เนื่อง
ในการสร้างหรือขยายทางหลวงหมายเลข 340 ตอนพระประแดง - บางแค - คลิ่งชัน
ประกอบด้วย

1. ผู้อำนวยการเขตหนองแขม เป็นกรรมการในท้องที่เขตหนองแขม
2. เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการในท้องที่เขตหนองแขม
สาขาธนบุรี

LIPT

Legislative Institutional Repository of Thailand

3. ประธานสภากรุงเทพมหานคร

หรือผู้แทน

เป็นกรรมการในท้องที่เขตหนองแขม

4. ประธานสภาเขตหนองแขม

หรือผู้แทน

เป็นกรรมการในท้องที่เขตหนองแขม

5. หัวหน้าฝ่ายจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน

และนิติการเขตดาวทางกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการในท้องที่เขตหนองแขม

1.4.4 มีคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ 55/2531 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2531 แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่กำหนดราคาเบี่ยงต้น ของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนและจำนวนเงินค่าทดแทนที่จะให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน เนื่องในการสร้างหรือขยายทางหลวงหมายเลข 340 คอนพระประแดง - บางแค - คลังชั้น ประกอบด้วย

1. ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

2. เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร หรือ

เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร

สาขาแห่งท้องที่ที่อสังหาริมทรัพย์

ที่จะต้องเวนคืนนั้นตั้งอยู่

เป็นกรรมการ

3. ประธานสภากรุงเทพมหานคร

หรือผู้แทน

เป็นกรรมการ

4. ประธานสภาเขตภาษีเจริญ

หรือผู้แทน

เป็นกรรมการในท้องที่เขตภาษีเจริญ

5. ประธานสภาเขตบางขุนเทียน

หรือผู้แทน

เป็นกรรมการในท้องที่เขตบางขุนเทียน

6. หัวหน้าฝ่ายจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน

และนิติการเขตการทางกรุงเทพฯ เป็นกรรมการ

1.5 ชื่อทางหลวงตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เรียกตามประกาศ สำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องระบบหมายเลขทางหลวงพิเศษทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัด พ.ศ. 2529

1.6 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ตกลงเวนคืน มีที่ดินที่ต้องเวนคืน เหลืออยู่จำนวน 121 ไร่

1.7 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการก่อสร้าง

ได้ดำเนินการก่อสร้างเสร็จและเปิดการจราจรแล้ว

2. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

2.1 ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

2.2 ให้เวนคืนของสงฆ์หรือวัดในท้องที่ แขวงแหลมคำ แขวงบางคน เขต บางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเขื่อนกั้ง แขวงบางพรหม แขวงบางระมาด เขตคลังชั้น กรุงเทพมหานคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของ หรือ ผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายคามบัญญัติท้ายพระราชบัญญัตินี้

3. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

3.1 กรมทางหลวงได้สำรวจและทราบบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ที่ จะต้องเวนคืนที่แน่นอน

3.2 กรมทางหลวงมีความจำเป็นจะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง ทางหลวงอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค

4. ผลลัพธ์เสียในการที่จะต้องมีพระราชบัญญัตินี้

4.1 เป็นผลให้มีพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงเสมคำ - แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรหม แขวงบางระมาด เขตคลังชั้น เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-บางแค-คลังชั้น-บางบัวทอง คอนแขวงบางขุนเทียน-เขตหนองแขม-เขตภาษีเจริญ-เขตคลังชั้น

4.2 ที่ดินที่ถูกเวนคืนตกเป็นของรัฐ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้ใช้บังคับ

4.3 เป็นผลให้รักษาเขตทางได้ดีกว่ารักษาเอกสารสิทธิอย่างอื่น

5. ข้อกฎหมายในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

5.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521

"มาตรา 33 สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครองขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ หรือเพื่อการผังเมือง หรือเพื่อการพัฒนากิจการเกษตร หรือการอุตสาหกรรม หรือเพื่อการปฏิรูปที่ดิน หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดเชยค่าทดแทนภายในเวลาอันสมควรแก่เจ้าของตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับความสะดวกเสียหาย ในการเวนคืนนั้น ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย

Legislative Institutional Repository of Thailand

การกำหนดค่าทดแทนตามวรรคสามให้คำนึงถึงรายได้มา สภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ประกอบกับเหตุและวัตถุประสงค์ของการเวนคืน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม

คำสั่งห้ามทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเวนคืนเพื่อการใด ถ้ามิได้ใช้เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย ต้องคืนให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท เว้นแต่จะนำไปใช้เพื่อการอื่นตามวรรคสามและโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่เจ้าของเดิม หรือทายาทตามวรรคห้า และการเรียกคืนค่าทดแทนที่ชดเชยไป ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

บทบัญญัติที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าวนี้ ย่อมถือได้ว่า รัฐจะต้องเคารพสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน และเมื่อใดที่รัฐจะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลใดจะต้องมีเหตุจำเป็น ซึ่งเข้าหลักเกณฑ์ที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และการเวนคืนจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งก็มีกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศไว้เป็นหลักปฏิบัติอีกต่างหาก

5.2 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

“ข้อ 63 เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง หรือขยายทางหลวง ถ้ามิได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

5.3 พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530

“มาตรา 5 เมื่อรัฐมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เพื่อกิจการใด ๆ อันจำเป็นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อการผังเมืองหรือการพัฒนาเกษตร หรือการอุตสาหกรรม หรือเพื่อการปฏิรูปที่ดิน หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ถ้ามิได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการเวนคืนตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้”

"มาตรา 15 เมื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอนแล้ว ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว โดยให้ระบุที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่ต้องเวนคืนพร้อมทั้งรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย

"ให้มีแผนที่หรือแผนผังแสดงเขตอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเวนคืนอย่างชัดเจน ไว้ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และให้ถือว่าแผนที่หรือแผนผังนั้นเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินั้น

เขตอสังหาริมทรัพย์นั้นต้องถือหลักหมายเลขไว้โดยชัดเจน ก่อนที่จะออกพระราชบัญญัติ"

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ
แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค
แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเขือกหนึ่ง แขวงบางพรม
แขวงบางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340
สายพระประแดง - บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน - คลองสาน

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน
แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ
และแขวงบางเขือกหนึ่ง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร
เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-
คลองสาน

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวง
พิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-คลองสาน
ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนด
แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง-บางแค-คลองสาน-บางบัวทอง
ตอนพระประแดง-บางแค-คลองสาน พ.ศ. 2523 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป และปรากฏว่ามีความจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่แขวงหลักสอง เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ สาย
ดังกล่าว เพิ่มขึ้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดต่อและทำความเข้าใจกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของ หรือ

ผู้ครอบครองที่ดินในท้องที่ดังกล่าวเสร็จไปด้วยดีเกือบทุกรายแล้ว ยกเว้นเจ้าของที่ดินเพียงรายเดียวไม่ยอมกรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนที่คณะกรรมการปรองดองกำหนดให้ กรมทางหลวงไม่อาจแก้ไขโดยทางอื่นได้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายนี้เพิ่มขึ้น และเนื่องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินรายอื่น ทั้งหมดในบริเวณเดียวกัน ได้ตกลงยอมรับค่าทดแทนในหลักเกณฑ์เดียวกันทั้งหมดไปแล้วตามราคาในวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงฯ ไว้บังคับ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของและผู้ครอบครองที่ดินที่ได้ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมในการพัฒนาท้องถิ่น จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดค่าทดแทนที่ดินที่เวนคืนโดยถือเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงเสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน
แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่
เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเขื่อนหนึ่ง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตคลองสาน
กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง
ดอนบางขุนเทียน - คลองสาน

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงเสมดำ แขวง
บางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ
แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเขื่อนหนึ่ง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด
เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-
บางบัวทอง ดอนบางขุนเทียน-คลองสาน

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม
แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเขน เข็อกหน้
แขวงบางพลม แขวงบางระมาด เขตคลองจัน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ
หมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-คลองจัน พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน
เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวง
บางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเขน เข็อกหน้ แขวงบางพลม แขวงบางระมาด เขตคลองจัน
กรุงเทพมหานคร ภายในแนวเขตคามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมทางหลวง
เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง - บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-
คลองจัน

มาตรา 5 เงินค่าทดแทนที่จะให้แก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์
ที่ต้องเวนคืน ให้กำหนดโดยถือเอาราคาในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง
ที่จะสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง-บางแค-คลองจัน-บางบัวทอง ตอนพระประแดง-
บางแค-คลองจัน พ.ศ. 2523 ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผลกำไรจรรยาของเจ้าหน้าที่ ซึ่งตัวราคา
เพื่อประโยชน์แก่การเสียภาษีบำรุงท้องที่ และราคาประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรม ตลอดจนสภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ประกอบกับเหตุ และ
วัตถุประสงค์ของการเวนคืนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม

มาตรา ๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

นายประทวน รมยานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่เคารพ กระผม นายประทวน รมยานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมในฐานะรัฐบาล ขอประทานกราบเรียนและเสนอว่าวงพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข ๓๔๐ สายพระประแดง - บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน - คลองสาน พ.ศ. ซึ่งประธานสภาผู้แทนราษฎรได้สัมผัสเห็นชอบแล้ว โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข ๓๔๐ สายพระประแดง - บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน - คลองสาน

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข ๓๔๐ สายพระประแดง - บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน - คลองสาน ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง - บางแค คลองสาน - บางบัวทอง ตอนพระประแดง - บางแค - คลองสาน พ.ศ. ๒๕๒๓ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

ในท้องที่แขวงหลักสอง แขวงหนองแขม กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษสายดังกล่าวเพิ่มขึ้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดต่อและทำความเข้าใจกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินในท้องที่ดังกล่าวเสร็จไปด้วยดีเกือบทุกรายแล้ว ยกเว้นเจ้าของที่ดินเพียงรายเดียวไม่ยอมรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนที่คณะกรรมการรองคองกำหนดให้ กรมทางหลวงไม่อาจแก้ไขโดยทางอื่นได้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายนี้เพิ่มขึ้น และเนื่องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินรายอื่นทั้งหมดในบริเวณเดียวกันได้ตกลงยอมรับค่าทดแทนในหลักเกณฑ์เดียวกันทั้งหมดไปแล้ว ความราคาในวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงฯ ไซ้บังคับ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของและผู้ครอบครองที่ดินที่ได้ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมในการพัฒนาท้องถิ่น จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดค่าทดแทนที่ดินที่เวนคืนโดยถือเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงขอประทานกรวณเรียนเสนอมาเพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญอภิปรายครับ เชิญคุณสมภพ

นายสมภพ ไทพระภักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมต้อง

ขออนุญาตท่านประธาน กราบเรียนท่านรัฐมนตรีผู้เสนอร่างกฎหมายนี้ ต้องขออภัยท่าน ถ้าหากผมจะต้องหยิบยกปัญหาที่ผมเห็นว่าสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และอาจจะสร้างความหนักใจ

ไว้แก่ท่าน ต้องขอได้โปรดภัยด้วย เพราะผมกับท่านนั้นก็มีมิตรภาพและนับถือท่านมาก แต่ด้วยปัญหาที่วุ่นวายเกี่ยวข้องกับความเป็นธรรมของประชาชน และจะเป็นแบบอย่างของการสร้างกฎหมายในระบบนี้ เพราะฉะนั้นผมจำไว้ที่จะต้องขอเวลาสักเล็กน้อย เพื่อ

ท่านประธาน ในร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญอยู่ที่จุดก็คือมาตรา 5 มาตรา 5 นั้น

คือการที่จะบังคับให้จ่ายเงินค่าทดแทน ซึ่งถ้าอ่านเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาอ่านให้แล้ว

ก็จะมีผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการ 1 ราย ก็จำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายกำหนดค่า

ทดแทน แต่ในเรื่องจำนวนผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือนั้น

แต่ในบัญชีที่ท้ายพระราชบัญญัติมีจำนวนมาตั้งแต่ 100 กว่าราย นี่เป็นประเด็นแรกที่ผม
เป็นห่วงว่าอาจจะมีการขบถของอะไร จึงต้องขอคุณวุฒิสภาเรียนท่านรัฐมนตรีในเรื่องต้น

ประการที่ 2 การออกกฎหมายในทำนองมาตรา 5 ที่จะลงโทษแก่ผู้ไม่ให้ความ
ร่วมมือในการเวนคืนเพื่อสาธารณประโยชน์นั้น ในระบบที่ใช้กันมาอยู่แล้วเท่าที่ผมตรวจค้นใน
ระยะ 10 ปี การกำหนดค่าทดแทนให้แก่ผู้ที่ไม่ร่วมมือนั้น จะกำหนดโดยกำหนดจำนวน
เงินที่แน่นอน แต่ไม่ใช้ในลักษณะที่เขียนไว้เช่นนี้ เพราะในลักษณะที่เขียนเช่นนั้นจะ
เกิดปัญหาได้ จะต้องเสียเวลาอีก กระผมขอคุณวุฒิสภาชี้ให้เห็นว่าในระยะ 10 ปีนั้น
การกำหนดค่าทดแทนนั้น เขากำหนดกันอย่างไร สำหรับผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการ
ในเมื่อคนอื่น ๆ จำนวนหลายร้อยเขาให้ความร่วมมือแล้วในวาระระยะ 10 ปีนั้นก็มีกฎหมาย
เวนคืนได้กำหนดค่าทดแทนไว้ในพระราชบัญญัติเวนคืนเป็นการเฉพาะ เริ่มต้นตั้งแต่
พ.ศ. 2526 เวนคืนเพื่อการชลประทานที่จังหวัดสิงห์บุรี กำหนดไว้แน่นอนไร่ละ 8,000
บาท ใน พ.ศ. 2529 กำหนดค่าทดแทนสำหรับผู้ที่ไม่ร่วมมือในการเวนคืนเพื่อการชลประทาน
ไร่ละ 6,000 บาท นี่จำนวนแน่นอน ก็มีอยู่เพียง 1 รายบ้าง 4 - 5 รายบ้าง ต่อมา
ใน พ.ศ. 2529 มีการเวนคืนเพื่อขนส่งที่โครเลียมวางท่อ นั้นเป็นเรื่องของกระทรวง
มหาดไทยก็มีถึง 3 จังหวัด สมุทรปราการ จะเชิงเทรา ระยอง เมื่อ พ.ศ. 2529 ในการ
กำหนดราคาค่าทดแทนที่จะให้แก่ผู้ไม่ให้ความร่วมมือนั้น เขากำหนดไว้เป็นบัญชีท้ายพระราช
บัญญัติว่าไร่ละเท่าไรสำหรับที่ดินคน ถ้าไม่ติดถนนไร่ละเท่าไร เช่น 250,000 สำหรับ
ที่ดินคน ไม่ติดถนนสักเข้าไปให้ 80,000 เขากำหนดไว้เป็นการแน่นอน ไม่ต้องมีการ
พิจารณาอีก กฎหมายบังคับไว้แน่นอน ซึ่งก็เป็นประโยชน์ในการที่จะทำให้การเวนคืนนั้นรวดเร็ว
ยิ่งขึ้น ไม่ต้องมาโต้เถียงในเรื่องค่าทดแทนเพราะกฎหมายกำหนดไว้เป็นที่แน่นอน
เรียบร้อยแล้ว แต่ตามพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้มีลักษณะแตกต่างจากที่ผมได้ชมขบวนเรียนมา
จะเห็นได้ว่าได้เขียนไว้ในลักษณะที่ไม่เหมือนกับพระราชบัญญัติที่แล้ว ๆ การเขียนกฎหมาย
ฉบับนี้เองจะเห็นได้ว่า

1. ไม่ใช่ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่อยู่ในข่ายที่จะไม่ให้ความร่วมมือก็ตาม เพราะมันจะขึ้นอยู่กับพิจารณาของเจ้าหน้าที่ อาจจะมีการที่มิใช่โลกนะ

2. อาจจะทำให้เกิดความเสียหายให้แก่ทางรัฐบาลหรือท่านรัฐมนตรีนั่นเอง

ในประการแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีให้เห็นว่า ให้กำหนดค่าทดแทนสำหรับเจ้าของที่อยู่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่ 1 ไร่ นะครับ ผมเห็นก็ประมาณ 125 ไร่ ว่าให้ถือราคาในวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางพิเศษสายพระประสงค์นี้ ที่ได้ตราขึ้นไว้เมื่อ พ.ศ. 2523 นี้ครบมันถึง 10 ปี ท่านให้เจ้าหน้าที่พิจารณากำหนดค่าทดแทนเขา เมื่อ พ.ศ. 2523 แล้วก็ไม่ได้กำหนดให้แน่นอนด้วยว่าจะให้เท่าไร เพียงแค่ระยะ 10 ปีย้อนหลังนี้ท่านรัฐมนตรีคงจะทราบแล้วว่าราคาที่ดินมันขึ้นไปมาก ถ้าอย่างนั้นมันจะเป็นธรรมแก่เขาอย่างไร แล้วกฎหมายเรื่องเวนคืนก็ดี เรื่องรัฐธรรมนูญก็ดี บอกต้องให้ความเป็นธรรมแก่เขา นี่ในเบื้องต้นจะเห็นได้ และโดยเฉพาะในมาตรา 5 ที่เขียนมาแบบนี้ กระผมก็ยังไม่เข้าใจว่าการกำหนดราคาโดยถือเอาตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา 2523 นั้นใครเป็นผู้กำหนด อันนั้นจะครบจะเป็นปัญหา แล้วการกำหนดสมมุติว่ามีผู้กำหนดขึ้นมาอาจจะที่ท่านรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีท่านกำหนดโดยต้องพิจารณาคำนึงถึงผลการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ จะต้องมีการที่พิจารณาที่กำหนดเสียก่อน ซึ่งตีราคาเพื่อประโยชน์แก่การเสียภาษีบำรุงท้องที่ และราคาประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตลอดจนสภาพที่ตั้ง ลักษณะเช่นนี้ไม่ใช่จะเป็นเรื่องของการกำหนดค่าทดแทนสำหรับการที่จะให้กำหนด สำหรับบุคคลที่ไม่ให้ความร่วมมือในการเวนคืน ซึ่งทำให้ของล้ำค่า กระผมไม่เข้าใจทำไมถึงไปคิดว่าใช้แบบนี้ ถ้าเขียนแบบนี้ไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ เพราะว่าพระราชบัญญัติเวนคืนท่านได้ตราขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2530 นั้น ได้กำหนดกระบวนการไว้เรียบร้อยแล้ว ว่าถ้าหากว่าพระราชบัญญัติเวนคืนได้ประกาศใช้แล้ว และในพระราชบัญญัตินั้นไม่มีเรื่องค่าทดแทนก็เป็นหน้าที่รัฐมนตรีจะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง กำหนดค่าทดแทน และค่าทดแทนยังกำหนดนั่นเอง มาตรา 21 ของพระราชบัญญัติเวนคืน เขาก็

กำหนดไว้เป็นหลักไปแล้ว ไม่ให้ถืออะไร อย่างที่เดินก็ให้ดูว่าเวลาที่ประเมินสำหรับเสียภาษี
 นำร่องห้องที่เก็บเวลาประเมิน สำหรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม อันไหนสูงกว่าถืออันนั้น
 และนอกจากนั้นสำหรับอสังหาริมทรัพย์สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ก็ให้ถือเอาการให้คำเนิ่งถึง 4 - 5
 ประการด้วยกัน เพราะฉะนั้นเมื่อหากว่าไม่จำเป็น ถ้าเขียนแบบนี้รู้สึกจะไม่มีประโยชน์ และ
 ผมถึงจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า จำนวนคนนั้นไม่ใช่คนเดียวเป็นจำนวนถึง 100 กว่าคน
 จากบัญชีที่ส่งมาที่ท่าพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นผมเองอาจจะเข้าใจไม่ถึง ถ้าหากท่าน
 รัฐมนตรีจะได้ดูภาพหรือว่าเจ้าหน้าที่คงจะได้ชี้แจง ผากท่านเอาไว้แล้วว่า ที่เขียนมาคร่า 5
 เช่นนั้นะ มีความมุ่งหมายอย่างไรกระผมก็ขออนุญาตที่จะขอรวบรวมขอทราบจากท่านรัฐมนตรี
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประพนธ์ รมยานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน
 ประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมขอกราบเรียนข้อเท็จจริงในเรื่องนี้
 สักเล็กน้อยนะครับ ความจริงนั้นเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ในคอนออกกฎหมายครั้งแรก
 ไปตกคำว่า เขตหนองแขม อยู่คำเดียว เขตเดียว แล้วก็มีการเขียนเท่านั้นคือรายนี้ ซึ่ง
 เจ้าหน้าที่ที่จะออกคร่านี้มัน มีที่ดินทั้งหมดประมาณ 7 ไร่ ที่เวนคืนนั้นก็มีเพียง 1
 ไร่เท่านั้นเอง ผมขอยอมรับว่าเจ้าหน้าที่ได้รับมากรบพร่องคอนที่ออกพระราชบัญญัติคราวก่อน
 ที่แล้วมานะครับ ตกคำว่า เขตหนองแขมไปเท่านั้นเอง ทุกรายเรียกทั้งหมดครับ
 ขาดเฉพาะรายนี้รายเดียวเท่านั้น คือจะไม่ออกนะครับ พระราชบัญญัติที่ออกนั้นตกคำว่า
 เขตหนองแขม อยู่คำเดียวครับ เขตหนองแขม เท่านั้นเอง จึงประทานกราบเรียนให้
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้รับทราบอันนี้ด้วย เป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ตกคำว่า เขต
 หนองแขมไปเจ้าของที่ดินผืนนี้มีการสมสิทธิ์อยู่ประมาณ 7 ไร่ และที่จะถูกเวนคืนนั้น ก็คือ
 ประมาณ 1 ไร่ แล้วถนนสายนี้ได้สร้างเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วด้วย จึงประทานกราบเรียน
 ให้ทราบบ้าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดจะอภิปรายอีกขอเชิญครับ
 ครับเชิญคุณสมภพ

นายสมภพ โทตระภิกขย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขออนุญาต
 รบกวนท่านรัฐมนตรีอีกสักครึ่งเกะครับ ที่ท่านได้ชี้แจงว่า การปรากฏในเหตุผลว่ามีกร
 สวรรคตไป 1 ราย แล้วก็ได้อำนาจผู้ตีความไว้ในพื้นที่ตกไป 1 ราย เท่าที่ผมตรวจบัญชี
 ทั่วยุทธราชบัญญัตินี้ก็มียู่ 5 เขต ก็เป็นเขตหนองแขมไชโยใหม่ครับ หนองแขม 1 ราย
 กระผมเห็นแล้ว ทีนี้เมื่อจะให้กำหนดค่าทดแทนเฉพาะคน 1 ราย แต่เหตุโดน จึงไป
 กำหนดบัญชีรายชื่อของบุคคลอื่น ๆ อีกตั้ง 100 ราย แนนมาในทั่วยุทธราชบัญญัตินี้
 และในมาตรา 5 ก็ไม่ได้กำหนดว่าจะให้ค่าทดแทนเฉพาะ 1 รายในเขตหนองแขมเท่านั้น
 เพราะเมื่อพิจารณาแล้วมาตรา 5 มันใช้สำหรับคน 100 กว่าคน ครับในกรณีเช่นนี้กระผม
 ถึงมีความสงสัย เข้าใจว่าน่าจะเข้าใจผิดคาดเคลื่อนอะไรกันมากมายทีเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายประพนธ์ รมยานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน
 ประธานที่เคารพครับ คือผมก็ได้รับจากท่านอธิบดีกรมทางหลวงเมื่อเช้านี้เองแหละครับว่า
 เป็นการผิดพลาดบกพร่องของเจ้าหน้าที่ ที่ตกคำว่า เขตหนองแขม ไปซึ่งมีเจ้าของที่ดิน
 รายเดียวเท่านั้นเองละครับ ที่ผมได้ทราบจากท่านอธิบดีกรมที่ดินเมื่อเช้านี้ละครับ จึงประทาน
 กราบเรียนให้ทราบละครับ แล้วก็ส่วนที่เจ้าของที่ดินผืนนี้จะถูกเวนคืนก็เพียงประมาณ 1
 ไร่ แล้วก็ทั้งหมดก็มีประมาณ 7 ไร่ และราคาที่ดินผืนนี้ขณะนั้นราคาได้เพิ่มขึ้นประมาณ 100
 เท่าตัวแล้วครับ ราคาที่ดินปัจจุบันนี้ได้สูงขึ้นประมาณเกือบ 100 เท่าตัว ที่เหลือ 120 รายนั้น
 ได้จ่ายเงินแล้วที่ 120 รายได้จ่ายเงินไปเรียบร้อยแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ คุณสมภพเชิญครับ

นายสมภพ โทตระภิกขย์ : ขอประทานอนุญาตครับท่านประธานจะ
 ทว่าผมรบกวนท่านรัฐมนตรีมากไป คืออ่านแล้วนี่ดูจากมาตรา 4 เราเวนคืนที่ดินละครับ
 Legislative Institutional Repository of Thailand

ภายในแนวเขตตมแผนที่ย้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีปรากฏรายชื่อเจ้าของผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมาย และตามบัญชีที่ย้ายพระราชบัญญัตินี้ รายชื่อเจ้าของมัน 120 กว่าคนนะครีบ ซึ่งรวมถึงคนหนึ่งคนในเขตหนองแขม แล้วรายชื่อเหล่านี้ 120 คน ท่านจะต้องใช้มาตรา 5 นี้ไปยังบังคับเขา และเมื่อกิจจากคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรี โดยท่านได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ ก็ปรากฏว่าตามความตั้งใจท่าน ท่านต้องการจะใช้สำหรับคนคนเดียวที่อยู่ในเขตหนองแขม ที่มีคนสัก 100 กว่าคนนี่นะครีบก็รวมเข้าไปด้วย ก็จะไม่เป็นความเป็นธรรม ผมเองอยากทราบว่าอยากจะขอทราบเรียนว่า ถ้ามาตรา 5 เขียนอย่างนี้ กระผมคิดว่าอย่าเขียนดีกว่า เพราะมันจะเป็นประโยชน์ มันจะไร้สร้างแบบอย่างที่ไม่ดีขึ้น ให้ไปใช้พระราชบัญญัติเวนคืนคลังทหาริมทรัพย์ 2530 คือเขากำหนดมาตรการเรียบร้อย พอพระราชบัญญัติเวนคืนใช้บังคับก็ตั้งกรมทหารได้เลย และกำหนดค่าตอบแทนได้ อะไรได้ ไม่พอใจอุทธรณ์ได้ ถ้าอุทธรณ์แล้วไม่พอใจก็ไปฟ้องศาลได้ ผมคิดว่ามาตรการอย่างเดียวกัน แต่ถ้าหากว่ามาใช้ 2523 นี่มันน่าเกลียดมาก เพราะวิธีการที่จะให้กำหนดค่าตอบแทนตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาแนวทางหลวง ซึ่งปรากฏในมาตรา 70 กว่า ๆ ของพระราชบัญญัติทางหลวงนั้นนะ ได้ถูกยกเลิกไปแล้วครีบ เวลานี้พระราชบัญญัติเวนคืนทางหลวง นี่เวนคืน อสังหาริมทรัพย์นั้นให้ใช้ได้กรณีเดียว คือเมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่จะสำรวจเวนคืนเท่านั้นเองไม่ได้ยอมให้ถึงกับว่าพระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวง ถ้าหากปล่อยให้เช่นนี้ ไม่ใช้จะให้เป็นธรรม บุคคลอื่นได้รับความกระทบกระเทือนด้วย ผมยังขอทราบเรียนว่าถ้าหากเป็นไปได้ควรจะตัดมาตรา 5 เสีย ซึ่งผมได้เสนอแปรญัตติในชั้นวาระ 2 ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครีบ ขอเชิญ

นายคมร จันทรมบูรณ์ : ครีบ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม

คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องจะต่อมิช้อยกเว้นนะครีบ Institution คือเจ้าของที่ถูกเวนคืนยกเว้นเป็นรายเดียว ทั้ง ๆ ที่รายอื่นเขายอมแล้ว และกิจการเวนคืนกรณีนี้ ผมเข้าใจว่า

มีพระราชกฤษฎีกาซ้อนกัน 2 อัน อันหนึ่งเป็นเรื่องปกติ อีกอันหนึ่งเป็นเรื่องรายเดียว ซึ่งตกคำว่า เขตหนองแขม ตั้งแต่การกำหนดแนวทางหลวงไปเพราะมันออกนอกเขต และนอกจากนั้นแล้วความยุ่งยากของการกำหนดราคาเวนคืน ในพระราชบัญญัตินี้ ยังเกิดขึ้นอีก เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนนั้นฉบับเดิม คือฉบับปี 2497 นั้น ได้ถูกยกเลิกไป และก็ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยเวนคืนปี 2530 ออกมาใช้ใหม่ ซึ่งเงื่อนไขในการกำหนดราคาเวนคืนนั้นมันต่างกัน ดังนั้นในกรณีนี้ะ เมื่อผ่านเข้าไปยัง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น เราได้ตรวจสอบดูว่าทำอย่างไรจึงจะให้เกิดความเป็นธรรม โดยมีการนำเอาเงื่อนไขใหม่เข้าไปพิจารณาด้วย แต่ในขณะเดียวกันจะเอาราคาในสมัย ปี 2523 ขึ้นมา เราก็ถามเจ้าหน้าที่ว่าจะกำหนดราคาให้มันแน่นอนตายตัวได้หรือไม่มี ปรากฏว่าข้อเท็จจริงนั้นนะรายสิ้น ๆ นั้นได้กำหนดไว้ใหม่เหมือนกันในท้องที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงจะกำหนดราคาตายตัวลงไปตรงไหนนั้นก็คงจะกำหนดได้ยาก ด้วยเหตุนี้ก็ได้ถามว่า กรมทางหลวงว่าวิธีที่จะแก้ปัญหาซึ่งมันมีลักษณะเฉพาะนี้ ทำอย่างไรจึงจะทำได้ดีที่สุด ทางกรม ทางหลวงก็ได้บอกว่า ถ้าเผื่อว่าจะให้คำนึงถึงเกณฑ์ใหม่ด้วย ทั้ง ๆ ที่ของเก่ามันไม่มีแล้ว ก็ให้เขียนมาตรา ๑ อย่างนี้แล้วก็ให้ไปใช้ทั่วโลกตามกฎหมายใหม่ คือกฎหมาย พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืน ปี พ.ศ. 2530 นั้นเพื่อจะแก้ปัญหานี้ ดังนั้นกระผมอยากจะกราบเรียน ว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนนั้นมีลักษณะเฉพาะนะครับ ทั้งในด้าน ข้อเท็จจริงและ ในด้าน ข้อกฎหมาย ผมอยากจะขอเรียนซ้ำอีกทีหนึ่งนะครับว่า ข้อกฎหมายนั้นนะ กฎหมายว่าด้วยการเวนคืน ปี 2530 นั้นก็เขียนไว้ไม่ชัด ไม่สามารถสอดแทรกลงไปได้กับ กฎหมายเดิม คือ พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืน พ.ศ. 2497 ซึ่งเป็นขณะที่ตรา พระราชกฤษฎีกานั้น และนอกจากนั้นแล้วในข้อเท็จจริงนั้นเองก็ปรากฏว่าได้ตก เขตหนองแขม ออกไปนะครับ แล้วก็มีการเวนคืนในช่วงนั้นในหลายระยะ และราคานั้น แตกต่างกันมาก ดังนั้นเพื่อที่จะให้สามารถปฏิบัติไปได้โดยรวดเร็ว และก็ให้ทางรัฐมนตรี มหาดไทยนั้นสามารถแก้ปัญหาได้ ก็จะไปอาศัยกลไกตามกฎหมายใหม่ กระผมก็ยังคิดว่า

เป็นวิธีแก้ปัญหที่ดีที่สุด แต่โยธาที่เป็นไปอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ยกขึ้นนะครับว่า เป็นสิ่งที่ไม่เคยมีแนวมาก่อน กระผมก็คิดว่าควรจะเรียนว่าถ้าเพื่อความรวดเร็วแล้ว ก็ ทางกรมทางหลวงได้พิจารณาว่าการเขียนอย่างนี้เป็นวิธีแก้ทางออกที่ดีที่สุด ทั้งในด้าน ข้อเท็จจริงและในด้าน ข้อกฎหมาย ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้เสนอร่างมา เช่นนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายปลั่ง มีจุล : ขอลอญาคครับ ท่านประธานครับ กระผมนายปลั่ง มีจุล นะครับ ล้วนนี้ผมก็ได้อ่านดูตอนที่พี่สมภพยื่นขึ้น ผมก็ยื่น ขึ้นเหมือนกันจะถามแต่อย่างใด ก็คือเมื่อได้อ่านดูแล้วทั้งหมดนี้มันก็เกินไป จริง ๆ มันมีอยู่ยาวเดียว แต่ว่ามันจะเขียนเกินไปก็ ไม่ได้กระเทอะไร ผมคิดว่าน่าจะรับหลักการแล้วผ่านไปใต้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ถ้าเช่นนั้นผมจะขอคิดจาก พี่ประชุม นะครับ ผมจะขอคิดจาก พี่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่ง ร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เป็นลั่นว่า พี่ประชุม ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมการฯ ครับ จะใช้ กรมการฯ ระเบียบไหนพิจารณาครับ

นายประพนธ์ รมยานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน ประธานที่เคารพครับ ขอประทานกราบเรียนขอความกรุณา 3 วาระเต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา Institut ท่านรัฐมนตรีเสนอให้มีการพิจารณา 3 วาระ กรมการฯ เติมนิติสภา มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีถือว่าเป็นไปตามที่
ท่านรัฐมนตรีได้เสนอมาขอรับ ขอเชิญเลขาธิการดำเนินการครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงเสมดำ แขวงบางบอนเขตบางขุนเทียน
แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่
เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรหม แขวงบางระมาด เขตคลองสาน
กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง -
บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน - คลองสาน

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงเสมดำ แขวง
บางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ
แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเข็อกหนึ่ง แขวงบางพรหม แขวงบางระมาด เขต
คลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-
บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน - คลองสาน

.....
.....
มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6
.....
.....

ัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติ
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ”

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตาม
ลำดับมาตราจนแล้ว ต่อไปนี้จะเป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งจะมีท่านผู้ใด
ขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมถือว่าจบการพิจารณา
ในวาระที่ 2 ต่อไปนี้ผมจะขอให้สภาได้พิจารณาในลำดับสุดท้ายเป็นวาระที่ 3 ผมจะขอมติ
จากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้ใดเห็นชอบ
ด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่
เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ในอันว่าที่ประชุม
ลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรครับ

เนื่องจากยังมีเรื่องค้างการพิจารณาในวันนี้อยู่อีกหลายเรื่อง และไม่อาจจะพิจารณาให้เสร็จในวันนี้ได้ เนื่องจากติดการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ผมจึงขอลើนการประชุมไปในวันอังคารที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ. นี้ นะครับ ในวันอังคารที่ 24 นะครับ

นายปลั่ง มีจุล : วันอังคารผมคิดเรื่องอื่น ขอไปวันศุกร์เวลาเดิมครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโอสตรครับ

นายโอสตร โกศิน : ครับ จะถือเอาการติดของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเห็นจะไม่ได้ครับ เพราะเราอยู่กัน 200 กว่าคน ผมขอถือตามท่านประธานครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ขออีกสัก 10 นาทีได้ไหม ร่างพระราชบัญญัติขายนิกเตียวละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เพียง 35 นะครับ อันนี้ก็แล้วแต่มติของที่ประชุมนะครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ไซ้ มันจะเสร็จอยู่แล้วนะครับ ร่างพระราชบัญญัติตั้งศาลแขวงนี้ เดี่ยวเดี๋ยวครับ มีอยู่ไม่กี่มาตราครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่จริงแล้วผมไม่อยากจะเลื่อนหรอกครับ อยากจะให้มันเสร็จเสียวันนี้เลย

นายसानนท์ สายสว่าง : ก็ยังไม่ถึงขยับขยับครับ เอาสักนิดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ผมก็จะว่าไปเรื่อย ๆ นะครับ ไม่มีการพัก ส่วนท่านผู้ใดจะไปพักอะไรก็ได้แล้วแต่ถ้อยคำนะครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ผมว่าให้เสร็จไปเลยดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เอาอย่างนั้นนะครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ครับ เอาเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรี

พลเอก เขียนชัย สิริสัมพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานครับ ผม พลเอก เขียนชัย สิริสัมพันธ์ รองนายกรัฐมนตรี ต้องขอถือโอกาสนี้ขอบพระคุณท่านสมาชิกเป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้ข้อสังเกตที่พระราชบัญญัติที่ผ่านมาแล้ว ทางรัฐบาลจะขอรับไปพิจารณาและยกมรณในข้อบกพร่องนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคุณบรรดศักดิ์ครับ

นายบรรดศักดิ์ อุวรรณโน : ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพต่อท่านสมาชิกวุฒิสภาเมื่อสักครู่นี้ กระผมคิดว่าเพื่อความสะดวกในการจอตกรกิติ อะไวกิติ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมเห็นด้วยกับท่านประธานครับที่จะขอให้เลื่อนระเบียบวาระการประชุมไปในคราวต่อไปครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้เสนอ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่เพิ่งนั่งลงไปเมื่อกี้ว่าควรจะเลื่อนไป

นายसानนท์ สายสว่าง : เมื่อหลายคนขอเลื่อน ผมขออนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอบคุณครับ ที่จริงผมก็เบลอ (Blur) เต็มที่แล้วครับ เรียนหัวมากครับเรื่องวันนี้ ก็เป็นอันว่าเลื่อนไปตามที่ผมได้เรียนให้ทราบแล้ว เป็นวันอังคารที่ 24 กรกฎาคม เวลา 09.30 นะครับ ขอบคุณครับ แล้วก็ขอปิดการประชุมด้วยครับ

เลิกประชุมเวลา 12.40 นาฬิกา

LIRT

รายชื่อผู้จัดรายงานการประชุม

ประเสริฐ ปั่นสิน	ลำภู เฝ่าผาง
อุษารัตน์ เกิดโสดสี	นัยนา เปรมประพันธ์
กฤษณา พิมพ์สุวรรณ	รัศมี บานเย็น
ชลอลักษณ์ ธรรมผล	บังอร แก่นกุล
นนทลี พจนวิญญา	อัมพา กันทิโกวิทย์
จิราพร พจนวิชัย	ศุกลักษณ์ โอภาสพันธ์
สุดตะนิง คิชยาวิคม	สมพิศ ศรีวิบูลย์วัฒนา
พัชรี ไชยคำพา	สรวิญญา จันทร์เรีย
วัฒน์ อุดมภักดี	ชุติมา ศรีนอก

รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6*

(คณะกรรมการยังมิได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งนี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับวุฒิสภายังมิได้ตรวจ และวุฒิสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากมีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งนี้ โดยอนุโลมตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. 2527
ที่ 25

ไพศิษฐ์ ทัพพัฒนกุล

(นายไพศิษฐ์ ทัพพัฒนกุล)

เลขาธิการวุฒิสภา

เมษายน 2534

*ครั้งที่ 9-12/2533 (สมัยสามัญ)

ครั้งที่ 1/2533 (สมัยวิสามัญ)

ครั้งที่ 1/2534 (สมัยวิสามัญ)

